

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE
SEASON
OF
Secrets

Q.B. TYLER

www.qbttyler.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

THE
SEASON
OF
Secrets

Q.B. TYLER

Copyright © 2023 by Q.B. Tyler

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İçerik Düzenleme: Kristen Portillo-Your Editing Lounge

Kapak Tasarımı: Emily Witting Tasarımları

İç Formatlama: Stacey Blake-Champagne Kitap Tasarımı

***The Worst Kept Secret*'ta tanıştığınız andan itibaren Wes'in kitabını isteyen herkes için.**

Mutlu tatiller, bebeğim!

The Worst Kept Secret'ı yazmanın yarısında Wes ve Raegan'ın hikayesini yazmaya ve ona küçük bir tatil dönüşümü vermeye karar verdim çünkü bir milyarder ve asistanı (başladığından beri aşık olduğu, çünkü açıkçası) arasında ofis tatil partisinden sonra buharlı bir ilişki yazmak istedim. (Ayrıca, bu kitabın sevimli kısa bir novella olması gerekiyordu ama bir şekilde sonunda uzunluğu iki katına çıktı).

Sırlar Mevsimi'nin *En Kötü Saklanan Sır*'ın önsözü olduğunu belirtmek önemlidir. Bu kitap Theo ve Avery'nin hikâyesinden bir buçuk yıl önce geçiyor. Onları bu kitapta göreceksiniz da, henüz birlikte *değiller*! Bu yüzden zaman çizelgesini netleştirdiğinizden emin olmak için:
The Worst Kept Secret Mayıs 2023'te, bu kitap ise Aralık 2021'de başlıyor.

En Kötü Saklanan Sır'ı henüz okumadıysanız, bu da sorun değil! Şimdi Raegan ve Wes'i okuyabilir ve daha *sonra* Graham ailesinden daha fazlasını istiyorsanız Raegan'ın babası ve yan dairede yaşayan kıza geçebilirsiniz! (*Ve daha fazla Wes ve Raegan!*)

*İyi
eğlenc
eler!*

Xoxo

İÇİNDEKİLER

[Başlık Sayfası](#)

[Önsöz](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Üçüncü Dördüncü](#)

[Beşinci Altıncı](#)

[Onaltı Yedinci](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Dokuzuncu Onuncu](#)

[Onbirinci Oniki](#)

[Onüçüncü](#)

[Ondördüncü](#)

[Onbeşinci Bölüm](#)

[Onyedinci Sonsöz](#)

[En Kötü Saklanan Sır'ın Önizlemesi Teşekkür](#)

[Ayrıca Q.B. Tyler Yazar](#)

[Hakkında](#)

Prologue

Raegean

"Ee, bu gece kaçta geliyorsun?" Beckham Menkul Değerler'deki akıl hocam ve en iyi iş arkadaşım Marissa Collins ile paylaştığım bölmenin diğer tarafından gelen sesi duyuyorum. Sandalyemde dönüyorum ve bir granola bar ısıırken bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Belki yedi?" Sandalyemde kayıyorum, kalem eteğimi aşağı çekiyorum ve bacak bacak üstüne atıyorum. "Parti sekizde başlıyor, değil mi?"

Başını sallıyor ve bana yaklaşmak için ayağa kalkıyor. "Buradaki ilk tatil partini deneyimlemen için sabırsızlanıyorum." Islık çalıyor ve bir kahkaha atıyor. "Bu... bir şey."

Marissa benden bir yaş büyük ama neredeyse üç yıldır şirkette çalışıyor ve altı ay önce işe başladığımda işin püf noktalarını öğrenmem için onun yanına atanmış olsam da, bana içerideki tüm dedikoduları ve daha da önemlisi hangi erkeklerden uzak durmam gerektiğini, hangi kadınların *kızların kızı* olmadığını ve öğle yemeği için gidilebilecek en iyi yerleri anlatmayı da kendine görev edindi. Başından beri beni her zaman arkadaşlarıyla mutlu saatlere davet etti ve kendimi dahil hissetmem için elinden geleni yaptı. Üniversiteden mezun olduğumdan beri sadece altı aydır buradayım ve *ilk iş* deneyimimden büyük keyif aldım.

"Onu korkutma," diye tanıdık bir ses araya giriyor ve sonra Liam'ı görüyorum, Marissa'nın bana aşık olduğuna ikna olduğu satış bölümünden bir adam. Odamızın girişinde duruyor, kot pantolon ve polo giymiş çünkü bugün bir *Cuma*. "Eğlenceli ama çok da çılgınca değil."

"Bir parti okulundan mezun olalı altı ay oldu; çılgınlıkla büyüyor." Marissa kıkırdıyor ve ben onun Penn State hakkındaki yorumuna ters ters bakıyorum. *Tamam, evet bir parti okulu olabilir ama ben yine de Summa Cum Laude ile mezun oldum, bu da partiden çok ders çalıştığım anlamına geliyordu.*

Tamam, yarı yarıya.

"Kesinlikle iyi bir zaman," diye ekliyor Liam ve bana bir gülümsemenin ardından göz kırpmıyor. "Marissa'ya erken mi geliyorsun?"

"Planımız bu." Başımı salladım ve ona gülümsedim. Çocuksu yakışıklılığına ve güneyli cazibesine rağmen Liam'la ilgilenmiyorum ama kibarlıktan başka bir şey yapmıyorum.

"Harika, akşam görüşürüz o zaman." Sırıttıyor, mükemmel düz dişleri ortaya çıkıyor. "İster misin-" diye söze başlarken başka bir ses konuşmamızı böldü.

"Bay Patterson." Odamın girişinde Liam'ın yanında beliren ve Liamdan daha fazla yer kaplayan patronumun derin ve boğucu sesini duyunca donup kalıyorum. O çok... *büyük ve gerçekten çok güçlü. Muhteşem olduğundan bahsetmiyorum bile.* Mavi gözlerinin önünde duran siyah çerçeveleri ve ceketinin manşetinin altından her zaman görünen, kolunda olup olmadığını merak etmeme neden olan bir dövmesi var. Saçları kumral ama kırılmış, bu da birkaç yıl içinde *gümüş bir tilki* olacağını düşündürüyor. "Bayan Graham, Bayan Collins." Bize başıyla selam veriyor ve azarlanacağım düşüncesiyle yanaklarımın pembeleşmesi gerektiğini biliyorum. Gözleri Marissa'nınkinden bir an daha uzun süre benim üzerinde kaldığında ellerim gergin bir şekilde kucagımda dönüyor.

"Bay Beckham," diyor Liam başını sallayarak. "Biz de tam tatil partisi hakkında konuşuyorduk."

Bay Beckham, "Masanızdan çok uzaktasınız," diye karşılık veriyor ve ben Liam'ın başının belaya girmeyeceğini umarak irkiliyorum.

"Aslında bir randevu için dışarı çıkıyordum ve bu gece hakkında konuşmak için uğrayabileceğimi düşündüm," diye açıklıyor. "Tatil partisinden önce buluşacağız."

"Anlıyorum." Bay Beckham Liam'ı bir aşağı bir yukarı süzüyor ve bakışlarını daraltıyor. "Paltonuz ya da eşyalarınız olmadan mı?" Bir kaşını kaldırıyor ve koridordan ofisine doğru ilerlemeden önce sırtına bir tokat atıyor. "Boş zamanlarında flört et Patterson," diye sesleniyor omzunun üzerinden.

Liam Marissa'ya dönmeden önce ona ters ters bakıyor. "Tanrım, tam bir pislik."

Marissa simsiyah buklelerini geride tutan sa bandını düzeltiyor ve beni işaret ediyor. "Raegan hariç herkese."

Liam kaşlarını çatıyor ve bana dönüp merakla bakıyor. "yle mi?"

Ona bakmak için döndüğümde kaşlarım atılıyor. "Marissa, o da bana karşı pek dostça davranmıyor."

"Hayır, ama herkese olduğu gibi sana karşı da sert değil." "Sana karşı sert değil!" Tartışıyorum.

"Eskiden yleydi. şimdi yumuşamasının tek nedeni *seninle* arkadaş olmam." Kaşlarını aşağı yukarı oynatıyor. " yıldır buradayım ve hiç kimseye sana davrandığı gibi görmedim. Sana çok iyi davranıyor! Sana kahve getirdiği zamanı hatırlıyor musun?"

"Bana kahve *getirmedi*! Kahvemi yanlışlıkla fotokopi odasında unuttum ve o getirdi!" Ona ters ters baktım. Dedikodular böyle başlıyor ve en yeni ve dolayısıyla en alt kademedede olan kişi olarak, hakkımda yayılmasını istediğim son şey bu.

"Wes Beckham yıllardır fotokopi odasına girmede ve sen oraya adımını atar atmaz birdenbire nerede olduğunu biliyor." Marissa gözlerini deviriyor ve bilgisayarına geri dönüyor. "Liam..." elini ona doğru sallıyor, "başın belaya girmeden git."

Fısıldayabilmek için sandalyemi onunkine yaklaştırmadan önce gidişini izliyorum. "Tam olarak ne diyorsun?"

Başını bana doğru çevirip kaşlarını kaldırıyor ve yüzümdeki umudu görüp görmediğini merak ediyorum. Koyu kahverengi gözlerini hızla kırıpıştırıyor. "Patronun senden hoşlandığını."

"Oh." Bir nefes *verdim* nk *bu ne anlama geliyordu ki?*

"Ama bir milyon kardeşlik politikası var, o yüzden harekete geçmeyecek."

"Tabii ki hayır." Başımı sallıyorum ve bilgisayar ekranına bakıyorum çünkü onun bakışlarıyla karşılaşamayacak kadar gerginim.

"Aman Tanrım!" diyor ve yüzümü tutarak kendisine doğru çeviriyor. "Bay Beckham'a aşık mısın?"

"Hayır! Hayır hayır hayır," diye itiraz ediyorum, muhtemelen çok fazla çünkü bana sattığım şeyi almadığını söyleyen bir bakış atıyor.

"Aman Tanrım. Tamam, bak," sandalyesini bana doğru çevirdi ve ellerini omuzlarıma koydu, "Wes büyük bir futbol hayranı, sadece eski NFL oyuncusu seksi babanı onunla tanıştırmak için ayarla ve içeride olacaksın!" Burnuma dokunuyor ve ben de karşılık olarak burnumu kıvırıyorum.

"Yapamaz mısın?" Hayatımdaki bir başka kadının daha babamdan *ateşli* diye bahsettiğini duyunca inledim.

"Buna bayıldım, siz ikiniz bunu onun ofisinde yapabilirsiniz. Ne demek istediğimi anlıyorsanız *sizi* öğle yemeğinde ağırlayabilir." Kaşlarını yaramazca kaldırıyor.

"Hayır, ne demek istiyorsun?" Masama geri dönerken alaycı bir şekilde soruyorum.

"Seni yiyip bitireceğini" söylüyor ve ben de onun eğlenen yüz ifadesiyle karşılaşmak için dönüyorum.

"Marissa!" Fısıldayarak bağıriyorum ve sandalyesinden zıplayıp kazağını üzerine geçirirken kıkırdıyor.

"Ben kahve almaya gidiyorum. Sen bir şey ister misin?"

"Böyle iyiyim, teşekkürler." Gözlerimi ona dikiyorum ve o çıkarken kafamı kabinden dışarı çıkarıyorum. *Ya biri bunu duyduysa?* Çalan telefonun sesi beni zıplatıyor ve kendimi çoktan İnsan Kaynakları'nın uygun ofis konuşmalarını görüşmek üzere beni ofislerine çağırdığına ikna etmiş durumdayım.

Kahretsin. Telefonumda tanıdık bir uzantı gördüğümde düşünüyorum.

"Hiçbir şey duymadı." Başımı sallayarak homurdandım. *Marissa o kadar gürültücü değildi.* "Merhaba, Bay Beckham." Kendimi, aşkımdan telefon alan aşık bir genç gibi parmağımı akoron etrafında döndürürken yakalıyorum. *Kendine gel!*

"Bayan Graham, ofisime gelebilir misiniz lütfen?" Acaba göğsümde çarpan kalbimi duyabiliyor mu?

Sakin ol, muhtemelen bir şeye ihtiyacı vardır.

"Elbette, hemen ." Telefonu kapatıyorum ve koridordan ofisine gitmeden önce rujumu ve saçımı kontrol etmek için hızlıca pudra kâğıdımı çıkarıyorum.

Kapısını çalıyorum ve içeri girmemi söyleyen sesini duyduğumda içeri girmeden önce derin bir nefes alıyorum. Ofisi çok büyük. Dört duvarın ikisini kaplayan tavandan tabana pencereler Philadelphia silüetinin mükemmel manzarasını sunuyor. Alacakaranlıkta birkaç kez burada bulundum ve güneşin şehrin üzerinden batış şekli muhteşem, tüm odayı şehvetli bir kehribar rengine dönüştürüyor.

Masasında oturmuş bilgisayarına bakıyor ama ben ofise girer girmez gözleri benimkilerle buluşmak için yükseliyor. Sanki beni bir kez süzmüş gibi.

Ne giydiğimi kataloglarken birden eteğimin çok kısa olabileceğini hissettim. *Hayır, sadece dizlerimin üstünde!*

İnsanların yanında nadiren gergin olurum; babam bana kendinden emin olmayı ve iyi konuşmayı öğretti. Yine de Wes Beckham'la ilgili bir Şey bana bunların dışında her Şeyi hissettiriyor. Kendimi, sahip olamayacağı yaşlı bir adama aşık olan aptal bir kız gibi hissediyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve dudaklarında bir gülümsemenin belirlediğini görüyorum. "Sadece önümüzdeki haftanın programını gördüğünden emin olmak istedim."

Yeni bir proje için birkaç günlüğüne Miami'ye uçan bir ekibimiz var ve Bay Beckham genellikle gitmese de, bu onun en büyük müşterilerinden biri ve her Şeyin sorunsuz yürüdüğünden emin olmak istiyor. Onun asistanı olduğum için ben de gidiyorum.

"Evet." Başımı salladım. "Her Şeyi teyit ettim. Perşembe günü yola çıkmaya hazırız."

Başını sallıyor ve ekranına geri dönüyor. "Herkesten bir gün önce yola çıkmaya karar verdim, bu yüzden jetin arşamba günü hazır olmasını sağlayabilir misiniz?"

"Elbette." Ellerimi önümde kavuşturarak başımı sallıyorum. Başka bir Şey söylemiyor ve ben birden kendimi garip hissediyorum, sanki bir Şey söylemem gerekiyormuş gibi. "Başka bir Şey var mıydı?" Yutkunuyorum ve gözleri tekrar bana döndüğünde, bakışlarının altında tenim karıncalanmaya başlıyor. Dört inçlik topuklu ayakkabılar giyiyorum ve birden kendimi ilk kez ayakta durmaya çalışan, dengesini yavru bir geyik gibi hissediyorum. Gözlerim onun bakışlarından kaçmaya çalışarak odanın içinde geziniyor.

"İstersen kalıp herkesle birlikte uabilirsin ya da benimle erkenden gelebilirsin." Gözlerim tekrar onunkilere kayıyor ve bilgisayar ekranından başını çevirip bana baktığını fark ediyorum.

Onunla jette yalnız mı?

Yalnız değil, tabii ki bir pilot ve en az bir uçuş görevlisi olacak.

"Asistanınız olarak, sizinle birlikte umam gerektiğini varsayıyorum?"

Kıbarca gülümseyerek başını sallıyor. "Pekâlâ. Ekstra gece için otele bir oda daha eklediğinizden emin olun."

Terliyor muyum? Tanrım, kendimi tamamen utandırmadan beni buradan çıkar.

Gitmek için arkamı döndüğümde sesini tekrar duydum. "Bayan Graham?"

Sikeyim.

"Evet?" Arkamı döndüm.

"Ofis tatil partisi hakkında size ne söylendiğinden emin değilim..." Sözünü kesiyor. "Ama kimsenin seni istemediğin bir şeyi yapmaya ikna etmesine izin verme." Bakışlarını indiriyor ve sanki beni uyarıyormuş gibi hissediyorum.

Kaşlarım yavaşça çatılıyor ve başımı yana eğiyorum. "Bu gece iyi seçimler yapmamı mı söylüyorsun?" Sözcükler ben onları durduramadan ağzımdan dökülüveriyor ve her ne kadar kulağa flörtöz gelmelerini istememiş olsam da arsızca bir alt ton duyuyorum ve umarım bunu bir şaka olarak algılar.

Onu nadiren gülümserken görüyorum ve gamzeleri olduğunu biliyorum, ama şimdi bana sırtıttığında, ne kadar muhteşem göründüğünü görünce nutkum tutuluyor. "Onun gibi bir şey."

Yutkunuyorum, gerilim arttıkça ciğerlerimin almak için can attığı nefesi dışarı vermemeye çalışıyorum. ", anladım, endişelenmene gerek yok. İyi olacağım," diye söz veriyorum.

Gözlerini kısar. "Buradaki en genç ve aynı zamanda en yeni insanlardan biri olduğunu biliyorum, bu yüzden herhangi bir şeye kapılmanı istemem. Her yıl Pazartesi günü mutlaka bir grup İK'ya getirilir."

Başımı sallıyorum, flörtöz, küstah ya da alaycı olmayacak ne söyleyeceğimi bilemiyorum. "Tamam, akşam görüşürüz o zaman."

"Araba kullanmayı , değil mi?" Soruyor ve ben kısa bir süre için herkesin bu sorgulamayı alıp almadığını merak ediyorum.

Merakla başımı yana eğiyorum. "Sormak zorundayım, sen *bu* tüm çalışanlarınızın refahına yatırım yaptınız mı?"

Sanki ona cevap vermek yerine soru sormama şaşırmış gibi gözleri açılıyor ve bilgisayarına geri dönüyor. "Burası benim şirketim. Dolayısıyla, orada olanlardan ve siz ayrıldıktan sonra olacaklardan bir şekilde kendimi sorumlu hissediyorum. Hepiniz yetişkin olsanız da, birkaç kadehten sonra öyle davranmayanlar da var."

"Anlıyorum, Uber'e gitmeyi planlamıştım, o yüzden endişelenmeyin," diye onu temin ettim.

"Güzel." Telefonunu alıp kulağına götürürken bana bakmıyor. "Artık gidebilirsin."

Kapıdan çıkmadan önce başka bir kelime konuşmuyorum ve sonunda nefes alabiliyorum.

Chapter ONE

Raegan

Haftalar önce giymeyi planladığım ama bir anda içime sinmeyen yeşil kadife elbiseyi çıkarmadan önce yüzüncü kez aynaya bakıyorum. Ardından bordo omzu açık tulumu *ikinci kez* deniyorum ve pantolon giymek istemediğimi fark ederek hayal kırıklığı içinde ofluyorum. Saçımı kıyırmam gereken saatin altıya yaklaşmasını izlerken mızızlanıyorum ve sinirli bir şekilde iç çekiyorum.

"Orada iyi misin?" Kapının diğer tarafından duyuyorum.

Üzerime bir bornoz geçiriyorum ve kapıyı açtığımda babamın diğer tarafta durduğunu görüyorum. "Giyecek hiçbir şeyim yok."

Bakışlarını indiriyor ve bana bir kaşını kaldırıyor. "Sana bu cümle hakkında ne demiştin?"

"Duymak istemediğini." Onu taklit ediyorum. "Ama istemiyorum!" Odama ve onu vuran hortuma doğru dönüp etrafa saçılmış kıyafetlere bakıyorum.

"Dolabın benimkinden daha büyük ve ağzına kadar dolu, giyecek bir şeyin var Raegan."

"İlk ofis partime değil! Üniversitedeki parti kıyafetlerimi giyebileceğimi sanmıyorum. Zaten oradaki en genç kişi benim, daha olgun görünmeye çalışıyorum."

Babam iç geçiriyor ve *tüm kıyafetlerimden nefret ettiğimi* söylememi dinlemeye hazır değilmiş gibi başını sallıyor. "Peki, tamam. İyi şanslar. Seni ne zaman evde bekleyeyim?"

Burnumu kırıstırıyorum. "Birden sokağa çıkma yasağım mı oldu?"

"Hayır, ama eve sağ salım döndüğünden emin olmak istediğim için kusura bakma." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Yoksa arkadaşının evinde mi kalıyorsun?" "Hayır. Daha sonra evde olacağım ama bilmiyorum.

Ofis partisinin biraz kontrolden çıkabilir. Yani, on da olabilir, dört de..." Omuz silkiyorum.

Kıkırdıyor ve gözlerini deviriyor. "Lütfen beni haberdar et ve kendine dikkat et. Alkolle nasıl başa çıkacağını bilmeyen ve ofis partilerinde *izlenmesi* gereken biri olarak ün kazanmak istemezsiniz. Her şirkette birkaç tane vardır." Bay Beckham'ın uyarısını hatırlayarak başımı sallıyorum. En azından bu uyarı, ders almaya alışkın olduğum birinden geliyor.

"Anladım, baba."

"Pekâlâ." Önce arkama sonra bana bakıyor. "Senin ışıltılı bir eteğin yok mu?"

Konuşmadaki hızlı değişim karşısında kaşlarımı kaldırıyorum. "İşıltılı bir etek mi? Payetler gibi mi yani?"

"Elbette." Omuz silkiyor. "Pek çok kadın tatil partilerinde bunları giyiyor. Şenlikli ya da her neyse."

Nefesim kesildi. "Ah! Işıltılı bir eteğim var!" Ellerimi çırparak söylüyorum. "Ve onu bu siyah üstle giyebilir miyim?" Çeneme dokunuyorum.

"Tamam, sana stil vermek için burada değilim." Koridorda yürümeye başlarken homurdanıyor. "Buradan sonrasını sen halledersin."

Kapıyı kapatıyorum, tam olarak ne giymem gerektiğini bilecek tek kişiyi arayamadığım için içimi bir hüznün kaplıyor. *Yani onu arayabilirdim* ama yüzde doksan ihtimalle cevap vermezdi ve yüzde yüz ihtimalle de iki gün sonra beni geri arardı.

Bir sonraki en iyi kişiye karar vermeden önce annemi aramayı düşünerek bir an telefonuma bakıyorum. Eteğimi, göğüs dekoltesini belli eden siyah uzun kollu bluzumu ve en sevdiğim Jimmy Choo topuklu ayakkabılarımı giyiyorum.

Yan komşum ve kız kardeşime en yakın kişi olan Avery ile Facetime yapmak için düğmeye basıyorum. Üniversite birinci sınıfta ve eyalet içinde bir okula gitmesine rağmen hala yaklaşık kırk dakika uzaklıkta ve muhtemelen gece boyunca sarhoş olma yolunda ilerliyor.

"Alo?" Telefonunu yüzüne yakın tutuyor ve fısıldıyor.

Neden bu kadar sessiz konuştuğunu merak ederek kaşlarımı çatıyorum. "Neden fısıldıyorsun?"

"Çünkü kütüphanedeyim, n'aber!" Telefonu elinden bıraktığında tek bir makyaj bile yapmadığını ve kıvrık saçlarını dağınık bir şekilde topuz yaptığını görüyorum. Ela gözleri hafifçe kızarmış ve kısa bir süre için uyuyup uyumadığını merak ediyorum. Avery benim fahri küçük kız kardeşim gibi ve tıpkı küçük kardeşim Lucas için endişelendiğim gibi onun için de endişeleniyorum.

"Oh, partide olacağını düşünmüştüm."

"Ugh," diye alay ediyor. "Keşke. Kış tatili için eve gelmeden önce Pazartesi günü en zor final sınavım var."

"Tamam, seni tutmayacağım ama iyi görünüyor muyum?" Telefonumu yere bıraktım ve ayağa kalktım. "Ofisimdeki tatil partisi için mi?"

"Oooh evet! Seksi görünüyorsun," diye fısıldıyor başparmağını kaldırarak, "ama yine de sofistike."

"Teşekkür ederim, ben de bunu istiyordum! Sen en iyisisin." Ellerimi çırpıyorum.

Kıkırdıyor ve bana bir öpücük konduruyor. "İyi eğlenceler!"

"Sınavında iyi şanslar ve haftaya görüşürüz!" Telefonu kapatmadan önce el sallıyorum.

Otuz dakika sonra, Marissa'nın evine götürmek üzere aldığım bir şişe tekilayı almak için Uber çağırdıktan sonra aşağıya iniyorum. Sonra, daha partiye varmadan insanların çıkarmak isteyecekleri bir şey değil de şampanya ya da şarap gibi bir şey almam gerektiği aklıma geliyor.

"Baba! Bu şampanyadan biraz alabilir miyim?" Bütün iyi içkilerini sakladığı çalışma odasından sesleniyorum.

"Nasıl istersen, Rae!" Geri çağırıyor.

Tekilayı geride bırakarak iki şişe aldım. Büyük mutfağımızdan geçip oturma odasına girdiğimde babamı kanepede oturmuş kanallar arasında gezinirken buluyorum ve böyle zamanlarda keşke hayatında bir kadın olsaydı diyorum. Çalışmak ve boş olduğumuz zamanlarda Lucas ve benimle takılmak dışında pek bir şey yapmıyor ama Lucas New York'ta üniversiteye gidiyor ve ben de genellikle hafta sonları bir kez dışarı çıkıyorum. O gecelerde muhtemelen yalnız olduğunu hissediyorum.

"Dışarı mı çıkıyorsun?" Bir noktada evden çıkmayı planladığını umarak soruyorum.

"Hayır." Başını sallar ve hafifçe doğrulup oturur. "Seni götürmemi ister misin?"

"Evet, bu harika. Babam beni bir partiye bırakacak." Gülüyorum, çünkü babamın istesem beni anında biliyorum. "I

Sadece planın olup olmadığından emin olamadım. Evde mi kalacaksın?" "Evet, Rae." Gülüyor. "Parti geride kaldı."

"Parti yapmak zorunda değilsin, bir bara gidip ?"

"Yapabilirim." Kıkırdıyor. "İstemiyorum." Ayağa kalkıyor ve bana doğru ilerleyerek elini omzuma koyuyor ve hafifçe sıkıyor. "İyi misin?"

"Evet, sadece... sıkılmanı istemiyorum." *Ya da tatillerde yalnız kalmanı.* Annemle boşandıklarından beri neredeyse hiç kimseyle çıkmadı ve bazen bunun zor olduğunu hissediyorum.

"Endişeni anlıyorum tatlım ama ben iyiyim," diyor gülümseyerek. Kolunu bana doluyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "Çok güzel görünüyorsun." Beni şakacı bir şekilde dürtüyor. "Çok sofistike."

"Avery de öyle dedi!" Uber'imın durumunu kontrol etmek için telefonuma bakıyorum.

"Avery ile konuştun mu?" O soruyor.

"Evet, bir kadının fikrine ihtiyacım vardı." Tam benden uzaklaşıp buzdolabına doğru ilerlerken telefonumdan başımı kaldırıyorum.

"O nasıl?" Bir bira çıkardı.

"Harika, ders çalışıyordu," diyorum ona tam o sırada telefonum bip sesi çıkarıyor. "Ah, Uber'im geldi! Beklemeyin!" Omzumun üzerinden söylüyorum.

"Dikkatli ol. İhtiyacın olursa beni ara," diye sesleniyor arkamdan kapıyı kapatmadan hemen önce.

Marissa'nın ön oyunu çoğunlukla bizim katta çalışanlardan ve diğer departmanlardan birkaç kişiden oluşuyor. *Beckham Securities*'in merkezi on iki katlı bir binada yer alıyor ve en üst altı katında dört yüzden fazla çalışan bulunuyor ve Marissa'nın konağında en az otuz kişi varmışız gibi görünüyor.

"Yaşasın, sonunda!" Marissa beni evinin girişinden geçirip insanların rahatça konuşup içki içtiği mutfağına götürürken "Sonunda!" diyor. "Aç mısın?" parmak yiyecekleri işaret ediyor. Marissa gerçekten de

Mükemmel bir ev sahibidir ve ne zaman misafirleri gelse, her zaman birden fazla şarküteri tabağı, temalı mezeler ve içecekler hazırlar. Bana üzerinde kızcılık, elma ve biberiye olan bir kadeh kırmızı şarap uzattı. "Bu Noel sangria'sı!"

"Şampanya getirdim mi?" Ben teklif ediyorum, o da ellerini çırpıyor.

"Çok güzel." Onu benden aldı ve buzdolabına koydu. "Gerçekten de bir şey getirmene gerek yoktu. Sadece çok sevimli halini." Kıyafetimi işaret ediyor ve bana etkilenmiş bir bakış atıyor. "Harika görünüyorsun. Yine de hazırlanmam gerekiyor. Kendini evindeymiş gibi hisset," diyor ve mutfaktan çıkıp merdivenleri hızla çıkmadan önce bir dakika içinde bir mil konuşuyor. Ona onunla gideceğimi söylemek istiyorum çünkü o yanımdayken iş arkadaşlarımla yanında kesinlikle daha rahat hissediyorum. Sangria'dan bir yudum alıyorum ve gücünden dolayı hemen öksürüyorum.

"Evet, çok güçlü." Liam kıkırdıyor. "Marissa'nın elinin biraz ağır olduğunu biliyorsun."

"Burbon şişesinin tamamını mı kullandı?" Bardağı bırakırken gülüyorum, onun yerine kendime alkol miktarını kontrol edebileceğim karışık bir içki yapmak için bir şişe votkaya uzanıyorum.

"Çok güzel görünüyorsun," diyor Liam. Koyu renk dalgalı bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ve ona *gerçekten sadece arkadaş olmak istediğimi* belirten en iyi gülümsememi veriyorum.

"Teşekkür ! Sen de çok şık görünüyorsun." Liam her zaman iyi giyinir ve itiraf etmeliyim bu gece gri kaşmir kazağının altına giydiği beyaz yakalı gömleği ve lacivert blazer ceketıyla kış defilesi podyumunda yürüyormuş gibi görünüyor. Ben bardağımı bitirir bitirmez bardağını benimkine vuruyor, tam o sırada hayal meyal tanıdığım ama adını hatırlayamadığım bir kız bize doğru yaklaşıyor.

"Hemen geri döneceğini sanıyordum," diyor bana doğru bir bakış bile atmadan.

"Morgan, Raegan'ı hatırlıyorsun, değil mi?" Liam beni işaret ediyor ve ben de gülümseyip küçük bir el sallıyorum.

"Doğru, yeni kız!" diyor ve sesindeki altta yatan küçümsemeyi görmezden gelmeye çalışıyorum.

Altı ay oldu ama... evet!"

Düz, kuzguni siyah saçlarının uçlarıyla oynuyor saçlarını şık bir at kuyruğu şeklinde yukarı doğru çekmiş. "Nasıl buldun?"

"Bayıldım; herkes gerçekten çok iyi." Ben gülümsüyorum ve o da Liam'a dönmeden önce kibarlıktan çok yapmacık görünen bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Bir sonraki çeyrek turuna başlamanızı bekliyorduk."

"Oh, bensiz başla." Omuz silkiyor ve bana bakıp başını sallamadan önce Morgan'ın yüzündeki incinmiş ifadesi görüyorum. Küçümsemek istediğini sanmıyorum ama yine de acısını hissedebiliyorum.

"Sen de gelip oynamalısın," diyor bana sonradan ve Liam'a biraz aşık olabileceğini ve sorunun ben olduğumu düşündüğünü fark ediyorum. Ona yle olmadığımı ve daha da önemlisi arkadaştan öte bir şeyle ilgilenmediğimi söylemek istiyorum. Bizi yalnız bırakarak oturma odasına doğru uzaklaşıyor ve keşke ona katılması için daha fazla baskı yapsaydı diyorum.

"Oynamak ister misin?" Diye soruyor ve başıyla oturma odasını işaret ediyor. "Aslında ben Marissa'ya bakmaya gidiyorum," diyorum ona.

"Hemen geliyorum.

"Merdivenlerden yukarı, onun odasına doğru ilerlemeden önce söyledim. Buraya sadece birkaç kez çıkmıştım, bu yüzden umarım buraya gelmemde bir sakınca yoktur. Yatak odasının kapısını aldım. "Selam, ben Raegan."

"Oh, içeri gel!" Diğerk taraftan seslenildiğini duyuyorum.

Kirpiklerini kıvrırarak bağlantılı banyosundan çıktığını görmek için kapısını itiyorum. Dizlerinin hemen üzerine kadar gelen bordo dantelli, uzun kollu bir elbise giydiğini fark ediyorum ve aynı rengi giymediğimiz için üzerimi şükrediyorum. Neredeyse aynı renkte bir ruj sürüyor ve kahverengi teninde muhteşem görünüyor. "Neredeyse hazırım! İyi misin?"

"Bu sadece biraz... bunaltıcı. Tanıdığım insanlarla içmeye alışkınım. Dışa dönük biriyim ama bir dereceye kadar. Ayrıca ayığım."

"Biraz daha i!" Bir sa telini kulağının arkasına sıkıştırıyor.

"Ofis partimizde zil zurna sarhoş olmak istemiyorum. Ayrıca, saat daha yedi buçuk!" İkimi kaldırıyorum. "Bu votka."

"Oh güzel." Yere koymadan önce sangria'sından uzun bir yudum alıyor.

"Bu arada Liam konusunda haklı olduğunu düşünüyorum. Sadece arkadaş olmak istediğimi ona nasıl söyleyebilirim? Tercihen Morgan beni merdivenlerden aşağı itmeden önce?"

"Ooh evet." Rimelini kirpiklerinin üzerine sürmeye başlarken yüzünü buruşturuyor. "Dürüst olmak gerekirse, Liam onunla yatmamalıydı."

mzn az önce yaşadığı etkileşimi zihinsel olarak yeni bir mercekten gözden geçirirken gözlerim şok içinde açılıyor. "yle mi?!"

"Mmmm. İnzivalarımızdan birinde diyelim mi? Ya da belki yaz yemeklerinden birinde? Belki ikisinde de?"

"Benden nefret ediyormuş gibi bakmasına şaşmamalı."

"Onu görmezden gel. Liam onu kandırdığı için kendimi kötü hissediyorum ama bunun dışında aslında berbat biri." Liam ve Marissa iyi arkadaşlar, bu yüzden acaba Liam'ın ona söylediklerinden o da biraz bıkmış olabilir mi? Bir çift topuklu ayakkabı almak için dolabına doğru ilerlemeden önce banyosunun ışığını kapatıyor. "Ee... bu gece patronuna bir hamle yapacak mısın?"

"Ne?!" Başımı sallıyorum. "Şimdiden ne kadar içtin?"

Başını sallayarak, ifadesinin tek nedeninin alkol olduğu iddiamı çürütüyor. "Bunlardan sadece iki tane var. Kesinlikle içmelisin!"

"Bunu neden yapayım ki? Kovulmamı mı istiyorsun?"

Homurdanıyor. "Her şeyden önce, eğer kendisine asılan her çalışanı kovmaya kalkarsa, hiç çalışanı kalmaz."

İçime bir kıskançlık dalgası yayıldı. "Oh? Yani... ona asıldınız mı?" Mümkün olduğunca rahat görünmeye çalışıyorum.

"Bölgeci mi hissediyorsun?" diye soruyor sırtarak. "Ama hayır, ilk günümde bana bağırdı ve ondan sonra bütün günü banyoda ağlayarak geçirdim, yani vajinam için gerçekten hiçbir şey yapmıyor." Gözlerini deviriyor. "Her çalışanı kastetmiyorum tabii ki. Sadece kadınların onunla sürekli flört etmesini kastediyorum. Gözlerin var. Eminim nedenini anlayabilirsin."

İşe başladığımda bana hiçbir şeyin ilk gününden daha kötü olamayacağını söylediğini hatırlıyorum ama bunun ona bağırdığı için olduğunu hiç fark etmemiştim. Duyarlılık eksikliğinden dolayı kendimi sinirli buluyorum. *İlk gününde mi? Kaba.* "Ona asılmayacağım. Üstelik babam yaşımda," diye açıklıyorum. Daha önce hiç yaşlı bir erkeğe ilgi duymamıştım ve Bay Beckham'a karşı duyduğum bu ilginin farklı ama *ateşli* olduğunu itiraf etmeliyim.

"Yani? Biraz baba sapkınlığı kimseyi incitmez."

Beni tokatlarken dizinin üzerinden geçtiğimi hayal ediyorum ve bir anda dengem bozuluyor. Ağırlığımı değiştiriyorum, dudakları vücudumu keşfederken o *D* kelimesini söylediğimi hayal ederken kalçalarımı birbirine sıkıştırmak için elimden geleni yapıyorum.

"Uh huh." Gözlerim Marissa'nınkilere kayıyor ve onun bana bakışını görüyorum. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Hepimiz partiye vardığımızda saat neredeyse dokuz olmuştu ve parti için kiraladıkları büyük salona girdiğimizde parti tüm hızıyla devam ediyordu. Odanın etrafına kurulmuş, bazıları süslenmiş, bazıları sahte karla kaplı farklı boyutlarda birkaç Noel ağacı ve bir fotoğrafçının fotoğraf çektiği partinin girişine yerleştirilmiş büyük bir ağaç var. Her kemere beyaz ışık dizileri ve etrafına sarılmış altın ve fildişi kurdele ile çelenk asılmıştır. Ayakta duran tüm masalar, üzerinde çobanpüskülü ve minik yanan mumlar bulunan koyu orman yeşili bir masa örtüsüyle kaplanmıştır. Her şey çok şenlikli görünüyor ve oda tarçın ve çam gibi kokuyor ve hüzünlü bir nostalji dalgası bana çarpıyor.

Noel'in neşeli bir zaman olması gerekir ama ben ve kardeşim için Noel bize sadece anne babamızın ayrıldığını hatırlatıyor. Bizim yaşımızdaki çoğu genç Noel'de ilk cep telefonlarını alıyordu ama Lucas ve ben annemizin taşınacağı ve bir sonraki yıl yeni okullara kaydolacağımız haberini alıyorduk.

Babamın, bize bir bayram daha normallik vermek için taşınacağını söylemek için Noel sonrasını beklemesini istediğini duyduğumu hala hatırlıyorum, ama o bayramı *onunla* geçirmek istemişti. Evli oldukları altı yıl boyunca belki toplamda yüz kelime konuştuğum üvey babamı düşündükçe burnumu çekiyorum. Gözlemlediğim kadarıyla babam onun taşınmasına pek üzülmemişti ama ben ve kardeşim için ve her Noel'in artık anne babamızın ayrılmasıyla ilişkilendirilecek olmasından endişeleniyordu. Şu anda bile Noel sezonu bana genellikle *en az bir kez* Noel arifesi gecesini uyuyana kadar ağladığımı hatırlatır. O zamandan beri annemi Noel Günü'nde kaç kez gördüğümü bir elin parmakları kadar sayabilirim sanırım.

"İyi misin? Kendinden gibisin." Marissa, kızılıklar yüzen iki kadeh şampanya ile önümde duruyor. Bana uzatıyor ve ben de sağlıklı bir yudum alıyorum, onun evinde içtiğim votkanın etkisinin geçtiğini hissediyorum.

"Evet, Noel sadece anıları canlandırıyor, hepsi bu." Gözlerim odayı tarıyor ve az önce hakkında ilk fantezimi kurduğum çok lezzetli patronum da dahil olmak üzere tüm üst düzey ekibin bulunduğu masayı tararken etrafımdaki her şey kayboluyor gibi görünüyor. Gözleri çoktan üzerimde, yavaşça vücudumu süzüyor ve benimkilerle buluştuğunda gülümseyerek başını sallıyor, sanki giydiklerimi beğenmiş ya da burada olduğum için mutluymuş gibi. Her iki durumda da, onun sözsüz övgüsünden zevk alıyorum.

"Aman Tanrım, onu çok seviyorsun. Bunu nasıl fark etmedim?!" Başımı Marissa'ya çevirdiğimde bana bakıyordu. "Gel, biraz yemek yiyelim."

Fısıldayarak onu takip ediyorum, "Onu sevmiyorum, Marissa. Ayrıca, kardeşlik politikamız yok, unuttun mu?"

"Ee? Yakalanmayın!" Mümkün olan her türlü yiyeceğin sıralandığı devasa masalardan birine doğru ilerlerken kıkırdıyor. "Sana attığı o bakışı yakaladım. Utanmadan senden hoşlanıyor, Raegan."

Ona Miami gezisine onunla bir gün erken gideceğimi söylemek istiyorum ama şimdi bunun zamanı olmadığına karar veriyorum. Şampanyadan bir yudum daha alıyorum, köpüklerin Marissa'nın benden hoşlandığını söylemesiyle midemde uçuşan kelekleri yatıştıracağını umuyorum.

"Beni yargılamazsın değil mi?"

Tepsilerden birini açarken "Seni ne için yargılayacağım?" diye soruyor.

"Yani... diyelim ki yaptım..." Odayı tarıyorum, gözlerim onu arıyor, sonra aynı yerde göremeyince ona dönüyorum. "Patronla takıldığım için beni yargılamazsın değil mi? İnsanlar böyle kadınlardan nefret etmez mi? İnsanlar sadece uyuyarak zirveye çıkmaya çalıştığını mı düşünecekler?"

"Her şeyden önce kimse bilmeyecek. Yani kimse böyle düşünmeyecek," diyor biz sırada ilerlemeye devam ederken. "Burada yengeç topları bomba. Genelde etkinliklerimizi düzenleyen restoran şehrin en iyisi!" Tabağıma biraz koydu. "Kesinlikle istakoz da al."

"Peki ikincisi?" Bastırıyorum. "Peki ya sen?"

"Seni neden yargılayayım ya da böyle düşüneyim? Biz arkadaşız. Neden senin de almanı istemeyeyim ki?" Sıranın geri kalanından geçip yüksek bir masaya doğru ilerlerken kıkırdıyor.

Şampanyamdan bir yudum alırken ona "Olacak demiyorum," diyorum.

Bir tepsi dolusu bardak taşıyan bir garson yanlarından geçer ve Marissa o geçerken iki bardak alır. "Teşekkür ederim, efendim! Bunları ben alayım."

Bir tanesini masanın üzerinden bana doğru kaydırıyor ve ben de ona ters ters bakıyorum. "Bununla işim bitmedi!"

Gözlerini deviriyor ve yeni bir tane almadan önce bardağını indiriyor.

"Kafam iyi değil ve iyi olmam gerek." Ağzına bir parça peynir atıyor.

"Hanımlar," diye bir ses duyuyorum arkamdan ve arkamı döndüğümde Mr. Beckham elinde Marissa'nın maç öncesi içtiği sangriaya benzeyen bir kadehle duruyor. "İkiniz de çok hoş görünüyorsunuz. Çok şenlikli," diyor ikimize de başını sallayarak.

Ona bakıyorum ve bardağımın üzerinden gülümsüyorum. "Sen de öyle. Kravatını beğendim." Gümüş kar taneleriyle süslenmiş kırmızı kravatını gösteriyorum. Siyah takım elbisesi ve beyaz gömleği arasında tek renk patlaması bu.

"Noel Baba kıyafeti giymeyi düşündüm ama bunun biraz abartılı olabileceğini düşündüm."

Marissa içkisine homurdanıyor ve boğazını temizliyor. "Özür dilerim."

Ona dönmeden önce ters ters bakmamak için elimden geleni yapıyorum. "Belki birazcık." Ne diyeceğimi bilemiyorum ama boş boş konuşuyor olsak bile gitmesini istemediğimi biliyorum. "Ne içiyorsun?" İçkisini işaret ediyorum.

"Ah, bayram kokteyllerinden biri. Kızılçık burbon ekşisi." "İyi mi?" *Biraz daha ezik ol, Raegan, LÜTFEN.*

"Fena değil," diyerek bardağını bana doğru uzatıyor ve bu ima karşısında gözlerim açılıyor. "Denemek ister misin?"

Evet! Evet! Dene bakalım! İçkisini seninle paylaşmak istiyor! SICAK. "Hayır, sorun değil." Kıkırdıyorum. "Zaten burbon içen biri değilim."

"Ah, yeniden yirmi bir yaşında olmak." Kıkırdıyor ve ben de bakışlarımı ona dikiyorum.

"Gelecek ay yirmi iki yaşında olacağım, çok teşekkür ederim." Ben kıkırdıyorum, o gülümsüyor, gamzesini tekrar ortaya çıkarıyor ve dizlerimi bükülmelerini önlemek için kilitliyorum.

"Büyük bir planın var mı?"

"Babam genellikle kardeşimle beni kayak yapmak için Aspen'e götürür ama bu yıl bunun hakkında hiç konuşmadık."

"Kayak mı yapıyorsun?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Kayak yapıyorum. Ailem beni ve kardeşimi çok küçük yaşta pistlere çıkardı."

"Bir sonraki şirket kış tatilimizde yeteneklerinizi görmem gerekecek."

"Bayan Graham, Bayan Collins," diye duyuyorum ve sonra Bay Beckham'ın yakın arkadaşı gibi görünen Beckham *Securities*'in CFO'su Christopher Holt'u görüyorum. Daha genç olduğunu biliyorum ama ne kadar genç olduğundan emin değilim ve Bay Beckham kadar yakışıklı olduğunu düşünmesem de kadınların ilgisine yabancı olmadığı da kesin. "Wes, seni bir saniyeliğine çalabilir miyim?"

"Bu kesinlikle gerekli mi?" Christopher'a ters ters bakıyor ve meraklı olmaya çalışıyormuşum gibi görünmesin diye bakışlarımı Marissa'ya çeviriyorum.

Onu masamızdan uzaklaştırmadan önce "Evet," diye mırıldandı.

"Tamam, kesinlikle flört ediyordu!" Marissa onlar uzaklaşır uzaklaşmaz şöyle diyor.

Arkalarından bakıyorum, Christopher'ın bir şeye güldüğünü ve odadan tamamen çıkarken sırtına tokat attığını izliyorum. Marissa'ya dönmeden önce nereye gittiğini merak ederek kaşlarımı çatıyorum. "Sana içkisini ikram etti! Noel Baba kıyafetiyle ilgili şaka mı? Komik bile değildi. Güldüm çünkü *seni* güldürmek için şaka yapmaya çalıştı. Oh, bu acayip iyi bir televizyon," diyor. "Sana biraz sert içki getirelim. Şampanya seni kesmiyor ve biraz gevşemen lazım."

"Ben gevşedim!"

"Hayır, ama belki biraz Grey Goose iyi gelir." O tanıdık Fergie şarkısına atıfta bulunarak bir salınım yapıyor ve beni bara doğru sürüklerken debriyajımı uzatıyor. "Peki ya şu kış tatili olayı? Rae, bizim bir kış inzivamız bile yok! Muhtemelen sırf seninle kayak yapmak için bir bahane yaratacak! Romantizminizin gözümün önünde *çiçek açmasını* izliyorum!" Bara gittiğimizde kıkırdıyor ve ikimize de birer votka soda ısmarlıyor. "Onunki duble olsun." Beni işaret ediyor.

"Marissa!" İtiraz ediyorum.

Beni görmezden geliyor ve bardağımı uzatıyor, içinde sodadan çok votka olduğunu zaten biliyorum ve içine en az üç limon sıkmadan önce burnumu sıkıyorum.

Chapter TWO

WES

"Seni oradan çıkardığım için şanslısın. Asistanına kıyafetlerini yırtmak istiyormuş gibi bakmayı seçmek için tüm ofisin sana bakmasını mı bekliyorsun?" Chris ısıtılmalı verandaya çıktığımızda bana bir puro uzatıyor. O sigarasını yakıp dudaklarına ben başımı sallıyorum.

"Lanet olsun." Aromalı viskiye göre hiç de fena olmayan içkimden uzun bir yudum alırken inliyorum. "O kadar belli miydi?"

"Bilmiyorum, herkes içkilerini hissetmeye başladı, bu yüzden belki kimse fark etmedi ama seni tanıyorum ve bunu söyleyebilirim."

Alnımı ovuyorum. "Sanırım Marissa da yapabilirdi." Parmaklıklara yaslanıyorum ve bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "O kadar muhteşem görünüyor ki." İçeri dönmek için kapıya doğru ilerliyorum. "Onunla tekrar konuşmalıyım."

"Orada dur, Romeo." Bir elini kaldırıp göğsüme bastırarak beni geri çekilmeye zorluyor. "Bir oda dolusu insan varken olmaz ve biliyorsun İK'dan Dana içki bile içmiyor, o yüzden her şeyi fark ediyor!"

"Sakin ol, onu masanın üstünde sikmeyeceğim. Sadece onunla konuşacağım."

"Oradaki insanların yarısıyla konuşmadın ve en yeni çalışanımızla konuşmak için geri döneceksin! Açıkça belli ediyorsun ve çükünle düşünüyorsun."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Oradaki insanların yarısıyla konuşmak bile istemiyorum. Genelde şu sıralar çıkışımı ve

hala burada." İltifatını hatırlayarak parmaklarımı kravatımın üzerinde gezdiriyorum ve Chris'e sırtıyorum. "Kravatımı beğendiğini söyledi."

"Peki, elbette, şimdi ona evlenme teklif et," diye şaka yapıyor.

Ona ters ters bakıp orta parmağımı gösteriyorum. "Bana kuralları tekrar hatırlat." Bir boşluk aramak için kaç kez okuduğumdan neredeyse ezberlemiş olmama rağmen homurdanıyorum.

Gözlerini deviriyor ve bir iç çekiyor. "Politika, üst düzey yöneticiler ile doğrudan kendilerine bağlı çalışanlar arasında bir ilişkinin yasak olduğunu ve emir komuta zincirinde en az iki kademeye ayrılan çalışanların da yasak olduğunu belirtir. Şirketin sahibi sensin Wes. Herkes senin için yasak bölge."

"Sik beni." Raegan Graham'a dokunmamı yasaklayan siyah beyaz kuralları duyarak inliyorum.

"Sorun çıkarmadan sevişebileceğin tek kişi benim, ama benden hayır cevabı alacaksın," diye şaka yapıyor ve ben de ona hiç eğlenmediğimi belli eden bir bakış atıyorum. "Bak, bunu yapma demiyorum. Şirketten birkaç kadınla yattığımı biliyorsun, sadece anlaşılmayı bildiğinden ve sana cinsel taciz davası açmaması için onun da bu işe istekli ve uyumlu olduğundan emin ol." Kirli çenesini kaşıyor.

"Doğru."

Bana taktığı lakabı kullanarak, "o yapmalı Beck ve sen ona *rehberlik* edemezsin," diyor.

Chris ve ben üniversiteden beri arkadaşız. O birinci sınıftayken ben son sınıftaydım ve onun akıl hocasıydım. Onu her zaman istediğim küçük kardeşim olarak gördüm ve mezun olup farklı eyaletlere taşınırken arkadaş kalmayı başardık. Bir şirket kurmaya karar verdiğimde, CFO'm olmak için daha donanımlı başka birini tanıımıyordum. Onunla daha telefonda konuşurken, bana yardımcı olmak için Philadelphia'ya taşınmak üzere bavullarını hazırlıyordu. Yirmi bir, neredeyse *yirmi iki yaşındaki* asistanıma duyduğum yoğun aşk da dahil olmak üzere her konuda ona güveniyorum.

Kahretsin, onu istiyorum. Mülakata girdiği günü hâlâ hatırlıyorum. İnsan kaynaklarıyla iki mülakat yapmıştı ve sonuncusu bendim. O ay dört asistanla görüşmüştüm ve beceriksizlikten bıkmıştım, bu yüzden onlara bir sonraki asistanla görüşeceğimi söyledim, böylece tam bir aptal olmadıklarından emin olabilirdim.

Raegan Graham'ın kapıdan içeri girmesini beklemiyordum.

Altı ay önce:

"İçeri gel," diye kapıya doğru bağıríyorum, bu görüşmeden korkarak, en seksi koku etrafımı sardığında ve kapının kapandığını duyduğumda.

"Merhaba, Bay Beckham." Sesi kendinden emin ve hiç tereddüt etmiyor; gözlerimi sese doğru çevirdiğimde, hayatımda gördüğüm en çarpıcı kadını gördüğümde tüm hava ciğerlerimi terk ediyor. Okyanus mavi gözleri ve neredeyse siyaha çalan koyu kahverengi saçları, yüzünden geriye doğru topladığı birkaç parça dışında bukleler halinde omuzlarına dökülüyor. Pantolon takım giymesine rağmen, bacaklarının etekle nasıl görüneceğini hayal etmeye başladım bile ve lanet olsun, hiçbir şey söylemediğimi fark ettim.

"Bayan Graham?" Ayağa kalkıp ona doğru ilerliyorum, elimi uzatıyorum, o da elimi tutuyor ve sıkıca tokalaşıyoruz.

Dudakları parlak kırmızıya boyanmış ve ben şimdiden onun ağzına bakmaktan kendimi alıkoymanın zor bir görev olacağını biliyorum. Gülümsüyor ve kalbim küt küt atıyor.

Tanrım, topla kendini Wes.

"Lütfen oturun," diyorum masamın arkasındaki yerime otururken, neyse ki ereksiyonum ortaya çıkarsa onu gizleyecek.

Oturuyor. "Beni kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Bu fırsat için gerçekten çok heyecanlıyım." Yine gülümsüyor. Kahretsin, keşke bana böyle gülümsemeyi bıraksa.

Ona ne sormam gerektiğini tamamen unutmuş bir halde başımı sallıyorum, "Benimle akşam yemeği yemek ister misin?" "Ummm," ona bakmamanın düşüncelerimi toparlamama izin vereceğini umarak gözlerimi ondan kaçırıyorum. "Peki, bana kendinden bahset."

"Penn State'ten yeni mezun oldum. İşletme okudum ve Ekonomi ile Fransızca bölümlerinde çift anadal yaptım."

Lanet olsun, Fransızca mı konuşuyor? "Fransızca biliyor musun?" "Oui, mais pas bien." Kıkırdıyor. {Evet, ama iyi değil}. Tanrım.

"Anlıyorum ve konuşabildiğimden çok daha iyi yazabiliyorum." Gülümsüyor ve ben hâlâ onun kulağa çok seksi gelen bu dört kelimeyi söylediğini duyarak sikimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

"Bence bu kulağa harika geliyor. Bana kendin hakkında başka bir şey anlatır mısın? Philadelphia'dan mısın?" Peki bunun ne alakası var?

bu işle ne ilgisi var? "Sadece bölgeyi anlayan birine ihtiyacımız var." Ve bu bir yalan.

"Evet, ben buralıyım. Aslında teknik olarak Seattle'da doğdum çünkü babam Seahawks'ta oynuyordu ama ben üç yaşındayken Eagles'a takas edildi."

"Bekle..." Ona göz kırptıyorum. "Baban... Theo Graham mı?"

"Oh, bildiğini sanıyordum? İnsan Kaynakları biliyordu, bu bilgiyi iletmişlerdir diye düşündüm."

"Vay canına. Babanın büyük bir hayranıyım." "Ona söyleyeceğimden emin olabilirsin." Gülümsüyor.

Ağzına bakma, Wes.

"O ortamda büyümek gerçekten harika olmalı." Omuz silkiyor. "Kardeşim için daha havalı. Ben futbolla hiç ilgilenmedim. Yine de maçlara gitmek her zaman eğlencelidir."

"Babanın emekli olduğu maçı hatırlıyorum."

Gururla gülümsüyor. "Ben de öyle. Harika bir maçı. Omzunu sakatlamış olsa da bir an bile pişmanlık duymuyor."

Dilimin ucunda, locada yerim olduğunu ve onu maça götürmeyi çok istediğimi söylerken, bir, muhtemelen onun da locada yeri olduğunu ve iki, benim asistanım olmak için görüştüğünü fark ediyorum.

Sanırım görüşmenin geri kalanında bayılmışım, ama ona oracıkta işi teklif ettiğimi ve günün geri kalanında ona etrafı bizzat gezdirdiğimi hatırlıyorum. Hiç yapmadığım bir şey.

Ve son altı ay içinde ona daha da hayran olmaya başladım. Bazen masasının önünden geçmek için hiçbir nedenim olmazdı ve kendimi bir şeyler bulmaya çalışırken bulurdum. Bazı sabahlar, yapmasını istediğim özel bir şey olmadığında, sırf onu görmek ve sesini duymak için bir nedenim olsun diye onu ofisiime çağırır ve bana kahve getirmesini isterdim.

Christopher bana bakarken, "Lanet olsun, çok kötü durumdasın," diyor. Başımı ellerimin arasına alıyorum ve gözlüklerimi yüzümden çekiyorum.

"Onu bu kadar çok istediğim için delirmek üzereyim. Bu mümkün mü?"

"Evet, kadınlar bizi delirtmek için dünyaya geldi. Benimle tanıştın

"Eski karım, doğru mu?"

Chris'in eski karısıyla olan çalkantılı ilişkisini düşünerek homurdanıyorum. "Onu aldattın... en iyi arkadaşıyla!"

Beni işaret ediyor. "Aynı anda iki şey doğru olabilir. O deliydi!"

Gözlerimi deviriyorum, onunla tekrar bu yola girmek istemiyorum. "Raegan deli değil. Deli olan benim. Aklımı kaçırmış gibi hissediyorum. Ve yemin ederim ki Patterson denen çocuğun gözlerini kendine saklaması gerekiyor."

"Artık gerçekten onunla birlikte *olabilir*," diyor purosundan bir nefes daha çekerek.

"Noel'i görecektir kadar yaşamak istiyor musun?" Ona dokunmasını ya da çıkma teklif etmesini düşünmek istemediğim için sinirleniyorum. *Belki de ondan hoşlanıyordur*. Ellerimi yumruk yapıp kendime o çocuğun suratını yumrukladığım için başıma bir ton evrak işini hatırlatmaya çalışıyorum.

Kıkırdıyor. "Ben içeri dönüyorum. Bir içkiye daha ihtiyacım var. Derin bir nefes al ve içeri gir, girdiğinde de Raegan'a doğru koşma." İçeri dönmem gerektiğine karar verdiğimde sadece birkaç dakikalığına dışarıdaydım, ama döndüğümde Raegan'ın verandanın girişinde elinde kızılıcık burbon sours'lardan birini tuttuğunu gördüm. Ayın ışığı gümüşü eteğinden yansıyarak onu parıltıyor.

"Haklıymışsın, çok güzelmış," diyor verandaya çıkıp yanımda dururken. Topuklu ayakkabılarıyla bile sadece omuzlarıma geliyor ve kollarıma ne kadar mükemmel oturacağını düşünmek için kendime tam bir saniye veriyorum.

Bacaklarının arasına ne kadar mükemmel sığardım.

"Burada ne yapıyorsun?" Neden arkadaşlarıyla birlikte olmadığını merak ederek soruyorum.

"Şey, Marissa dans pistinde ve ben kendimi pek dans edecek gibi hissetmiyorum." İçkisinden bir yudum alıyor ve ben dikkatimi ağzına ya da dolgun dudaklarını vurgulayan kırmızı rujuna vermemeye çalışıyorum. "Ve Marissa olmadan kimsenin yanında kendimi rahat hissetmiyorum." Kaşlarımı çatıyorum, kimin onu rahatsız ettiğini merak ediyorum. Yüz ifademi okumuş olmalı ki başını sallıyor. "Başka bir şekilde ifade edeyim. Demek istediğim, daha çok yeniyim ve henüz herkesi tanıyamadım. Ama herkes gerçekten çok iyi davrandı."

"Güzel. Kum havuzunda iyi oynamadığı için birini kovmak zorunda kalmaktan nefret ederim."

Gülüyor ama şaka yapmıyorum; ona kaba davranan herkes gider.

"Bu çok zengin bir şey," diyor ve ben de kaşlarımı kaldırarak devam etmesini istiyorum. "Marissa ilk gününde ona bağırıldığını söyledi. Bu kesinlikle hiç hoş değil."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Sana nedenini söyledi mi?" *Açıkçası söyleyemem; çok çabuk sinirlenirim.*

Gözlerini kısıyor ve dudaklarını en şirin kaşlarını çatacak şekilde büzüyor. "Hayır, ama konu bu değil. Özür dilemelisin. Bu onun ilk günüydü!"

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Özür dilememi mi istiyorsun?"

Omuz silkiyor ve korkuluklara yaslanıyor. "Marissa benden başka herkese karşı huysuz olduğunu söylüyor..." Başımı yana eğiyor ve ne kadar içtiğini ölçmekte zorlanıyorum. Bu merakı alkol mü yoksa *başka bir şey mi körüklüyor?* "Nedenmiş o?"

"Sence neden?" Başımı eğiyorum, onunkine uyuyorum.

Mavi gözleri kısılıyor ve burnunu kırıstırıyor; ben de bakışlarımı tekrar burnunun kenarındaki çillerin üzerinde gezdirirken buluyorum kendimi. "Ben... Ben emin değilim."

Ona dokunmamak için ellerimi ceplerime sokuyorum. "Elbette biliyorsun. Sınıf birincisi olarak mezun oldun."

Yanaklarını güzel bir pembe renk kaplıyor ve daha önce kızardığını gördüğümü hiç sanmıyorum. Şimdi teninin geri kalanının da böyle pembeleşip pembeleşmediğini bilmek istiyorum. "Erkekleri işi bildiğim kadar iyi tanımıyorum."

İçkisine başımı salladım. "Bunlardan kaç tane içtin?"

"Bu benim ilk içkim."

"Peki ya ondan önce?"

Koyu renk parlak saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırarak elmas bir küpeyi ortaya çıkarıyor. "Bir votka soda ve bir kadeh şampanya."

Gözlerimi ona dikeyorum çünkü bunun onu muhakeme açısından ne durumda bıraktığını bilmiyorum. "Düz bir çizgide yürü."

"Pardon?" Gülüyor ve sadece dudaklarının yukarı doğru hareket ettiğini görmek bile sikimin aşağıda kalması için yalvarmamı sağlıyor.

"Sarhoş olmadığından emin olmak istiyorum."

İçkisini yakındaki bir masaya bırakıyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Neden?"

"Nedenini yaptıktan sonra anlayabilirsin."

Gözlerini bana dikeyor ve arkasını dönüp ellerini uzatmadan önce mükemmel bir şekilde düz bir çizgide yürümeye başlıyor. "Şimdi söyle bana."

Bir nefes verdim, sözümün eri olmak istiyordum ama aynı zamanda tüm karmaşık duygularımı dokunamadığım bu kadının üzerine salmak istemiyordum. *Sikerim böyle işi.* "Ben... seni düşünmeden edemiyorum," diyorum ona dürüstçe. "Ofisime girdiğin andan beri." Nefesi kesildi ve yüzünü

Dudakları bir gülümsemeyle kıvrılırken dişlerini alt dudağına geçiriyor. "Ama yapamam. Yapamayız." Gülümsemesi kayboluyor ve onun da beni istediğini fark ediyorum. *O zaman bunun için zorlaman gerekecek, Raegan. Yapamam. Tehlikede olan çok şey var.* "Tanrım, istiyorum. Ama... ikimizin de başı büyük belaya girer."

"Anlıyorum."

"Ama bilmeni istedim." Ona başımı sallıyorum. "Büyüleyicisin, zekisin, kendine güveniyorsun ve sana doyamadığım bir enerjin var. Düşüncelerimi tüketiyorsun, Raegan."

"Wes..." Başlıyor ve ilk kez adımı söylüyor. Aletimin üzerinde doruğa ulaşırken çılgılık attığı bir görüntü beynimde yanıp sönüyor.

Başımı salladım. "İçeri dönmeliyiz."

Geri dönmeye başladığımız anda durdu. "Bütün bunları bana anlatmanın ne anlamı vardı?"

"Çünkü daha fazla tutamadım." Arkamı döndüm ve ona sııttım. "Ayrıca, zaten biliyordun."

Gözlerimi odanın diğer ucunda *yine* Liam Patterson'la konuşan Raegan'dan uzak tutmak için elimden geleni yapıyorum ve onun Liam'la eve gideceği düşüncesi beni neredeyse çileden çıkarıyor. Bu partilerde olanlardan tamamen habersiz değilim ve Liam çoğunlukla iyi bir çocuk gibi görünse de, ofisteki kadınlarla yatmak konusunda biraz ünü olduğunu biliyorum.

Bu saçmalığa kanma, Raegan.

Keşke ona söyleyebilseydim. Keşke ona benim için çalışmayı bırakıp yeni bir iş bulana kadar beklemesini söyleyebilseydim, o zaman ona çıkma teklif edebilirdim.

Ancak iş açısından bu en kötü hareket olurdu. Raegan zeki, anlayışlı, çalışkan, azimli ve onu örnek bir çalışan yapan diğer özelliklerin uzun bir listesi var. Onun gitmesine izin vermek aptallık olur çünkü onunla bir ilişki kurmak istiyorum.

Seninle bir ilişki bile istemeyebilir! Sen ondan 20 yaş büyüksün.

Peki, onu becermek istediğim için mi?

Her iki durumda da, aletimle düşünmekle meşgul olduğum için sahip olduğum en iyi asistanı kaybedemem.

"Sanırım seni bir partide gördüğüm en uzun süre bu," diye bir ses duyuyorum yanımdan ve başımı çevirdiğimde, pazarlama başkan yardımcısının çok genç karısı Julianne Tanner'ı görüyorum, bu tür etkinliklerde kocasından çok herkesle flört edip konuşarak vakit geçiriyor. Kocasını aldattığı henüz doğrulanmadı ama söylentiler arasında olduğu kesin.

"Bayan Tanner." Başımı sallıyorum, zaten onun bitmek bilmeyen flörtlerinden uzak durmak istiyordum. "Sizi görmek çok güzel, nasılsınız?"

"Ah, bilirsin işte." Omuz silkiyor ve bakışlarının utanmadan üzerimde gezinmesine izin vermeden önce içkisinden uzun bir yudum alıyor. Dişleri alt dudağını buluyor ve çok fazla içtiğini fark ediyorum. Kesinlikle gitme vaktim geldi.

"Şey, yapmalıyım-"

"Bekle," diye kolumu tuttu ve ona bir bakış attım. Benim için çalışmadığı için onu davranışından dolayı tam olarak azarlayamam ama bu saçmalığın bir yere kadar gitmesine izin vereceğim. Elini çekti. "Sana bir şey sormak istiyorum... kocam hakkında?"

Odayı tarıyorum, Raegan'ın gözleriyle karşılaştığımda kocasını arıyorum. Gözleri yanımdaki kadına ve sonra tekrar bana dönüyor ve ben de önce bana bakan Julianne'e sonra da Raegan'a bakıyorum.

Yani, bundan rahatsız oldu.

Raegan'ın, bekâr olduğunu ve belki de peşinden koşmam için uygun olduğunu varsaydığından emin olduğum başka bir kadına ilgi göstermemi biraz kışkırttığı hissini görmezden gelmeye çalışıyorum.

Konuşmaya başladığının belli belirsiz farkındayım ama gözlerim hâlâ Liam'a dönmüş olan Raegan'da, gerçi daha büyük bir çembere dönüştüğü için minnettarım, belki de onu kendisiyle eve gitmeye ikna etmiyordur.

"Bayan Tanner, izninizle," diyorum, başka bir şey söylemeden ya da ona doğru bir bakış bile atmadan Raegan'a doğru ilerliyorum. Chris ona yaklaşmamam gerektiğini söyledi ama ekibimden en az altı kişilik bir grup var ve hepsi de önümüzdeki hafta Miami'de olacak. *Bunda garip bir şey yok.*

"Herkes nasıl eğleniyor?" Onlara yaklaşırken soruyorum. Çemberdeki kadınlardan ikisi yıldızlara vurulmuş gibi bana bakıyor, Marissa sırtışını gizlemek için elinden geleni yapıyor ve Liam bana tam olarak okuyamadığım bir bakış atıyor. *Muhtemelen onunla Raegan arasındaki çembere katıldığım içindir.*

"Her zaman iyi vakit geçiriyorum. Parti vermeyi çok iyi biliyorsunuz," diyor Liam içkisini bana doğru kaldırırken. Etrafımdan Raegan'a doğru bakıyor, "Rae, dans etmek ister misin?"

Dans pistine doğru bakıyor ve sonra bakışlarımı tamamen kaçırarak ona geri dönüyor.

"Hayır," diye kıkırdıyor. "Bunun için yeterince sarhoş olduğumu sanmıyorum. Ayrıca, tanımadığım insanların önünde dans etmekten pek hoşlanmam."

"Oh, hadi ama. Sen Penn State'in dans takımında değil miydin?" Gülüyor ve ben de onun yanaklarının yeniden kızarmasını izliyorum ama yüzünde onun fark etmediği kısa bir kızgınlık parıltısı görüyorum. *Yine de bu küçük anekdotu anlatmasına sevindim çünkü bunu bilmiyordum. Tam daha seksi olamayacağını düşünürken.*

"Tanrım, Liam. Onu rahat bırak, çok sinir bozucusun," diye homurdanan Marissa çemberi geçip Raegan'ın elini tutuyor. "Tuvalete gitmem gerekiyor." Onu uzaklaştırıyor ve ben de bakışlarımla onu takip etmemek için elimden geleni yapıyorum. Çemberdeki diğer insanlar Liam'la beni baş başa bırakarak uzaklaşıyor ve her ne kadar uzaklaşmak istesem de en azından biraz sohbet etmem gerektiğini düşünüyorum.

"Görünüşe göre Raegan herkes üzerinde aynı etkiye sahip, ha?" Diyor ve bakışlarıyla karşılaştığımda bilmiş gözler ve kendini beğenmiş bir sırıtışla karşılaşıyorum.

Kahretsin.

Chapter THREE

Raegean

Marissa benden daha sarhoş olduğu için minnettarım, böylece banyodan çıktığımızda göz ucuyla Wes'i lobide ceketini giyerken görüyorum ve o sorgulamadan bir bahane uydurabiliyorum.

"Babam aradı, onu geri arayacağım" diyorum ve o da başını sallıyor. "Sana bir içki getireyim!" Partinin yapıldığı ana odaya geri dönmeden önce söylüyor bunu. Wes zaten döner kapıdan geçiyordu, yüzden hava buz gibi olmasına rağmen montumu almaya gitmeye zahmet etmiyorum. Umarım likörlü onu bekletmem için yeterli olur. Kapıyı itiyorum ve arabasını beklediğini görünce minnettar oluyorum ama kar yağmaya başladığı için gerçekten çok sinirleniyorum

ve süet ayakkabılar giyiyorum.

Bunu hiç düşünmemiştim.

"Wes!" Sesleniyorum ve bana dönüp önce şaşkın sonra endişeli bir bakış atıyor.

"Palton nerede?" Kaşlarını çatıyor ve ben itiraz edemediğim hemen ceketini çıkarıp üzerime sarıyor. "Burası çok soğuk."

"Gidiyor musun?" diye sordum. Kokusu etrafımı sararken zihnim bir an boşluğa düşüyor. Burnumu yakasına dayayıp derin bir nefes alma dürtüsüne direniyorum. Onun içgüdüsel olarak beni koruma ihtiyacı da beni rahatlatıyor ve bu beni paltodan daha çok ısıtıyor.

"Evet, genelde şimdiye kadar gitmiş olurum. İnsanlar büyük patron etraftayken kendilerini serbest bırakmak istemezler. Herkesi rahat bırakmayı severim."

"Anlıyorum." Dudaklarımı birbirine yapıştırıyorum. "Hoşça kal bile demeyecek miydin?" Başımı kaldırıp ona bakıyorum; gözlüklerinin vurguladığı mavi gözleri delici ve muhteşem.

"Özür dilerim, beni affet. Pazartesi görüşürüz." Hareket etmek için çaba göstermiyor ve bunun muhtemelen paltosunun hâlâ bende olmasından kaynaklandığını fark ediyorum.

Dudaklarımı yalıyorum, umarım bu beni kıcımdan ısırmak için geri dönmez ama... beni istediğini söylemişti. Belki de biraz daha zorlamam gerekiyordu. "Seninle gelebilir miyim?"

"Raegan..."

Ona bir adım daha yaklaşıyorum, dokunacak kadar değil ama neredeyse ve başımı eğip ona bakıyorum. "Lütfen?"

Bir bana bir de mekâna bakarken kendisiyle nasıl bir savaş içinde olduğunu görebiliyorum.

"Bay Beckham, arabanız efendim," diye duyuyorum ve siyah bir Maserati'nin yanaştığını görüyorum.

Takdirle bakıyorum. "Güzel araba."

Gözleri benimkilere dönmeden önce arabasının kapısını açık tutan vale görevlisine bakıyor. "Beğendiğinize sevindim."

"Bu...seksi."

İçini çekip burnunun kenarını sıkıyor, aynı anda gözlüklerini yukarı doğru itiyor ve ben gülümsememi gizlemeye çalışıyorum çünkü istediğimi elde etmek üzere olduğumu düşünüyorum. "Beni öldürüyorsun, Raegan."

"Arkadaşlarım bana Rae der."

"Kesinlikle senin arkadaşın olmak istemiyorum." Sözleri karşısında tenim karıncalanıyor, meme uçlarım tişörtümün altında sertleşiyor. Arkama ve sonra tekrar bana bakıyor. "Palton nerede?"

"Mont kontrolü."

"Bana biletini ver" dedi.

Debriyajımdan çıkardım ve beni arabaya sokmadan önce ona uzattım. Sonra kapıyı kapatıyor ve içeri giriyor.

Arabasının ne kadar temiz olduğuna dikkat ederek etrafıma bakıyorum. İç i zengin bir karamel ve siyah, çok şık ve güzel. Birkaç dakika sonra onu elinde gri *Burberry* montumla merdivenlerden inerken görüyorum. Valedeki adamla tokalaşüyor -eğer babama benziyorsa ona para ödediğini varsayıyorum- sonra arka koltuğu açıp montumu bırakıyor ve sürücü koltuğuna .

"Sana bir şey söyleyen oldu mu?"

"Hayır." Kıkırdıyor. "Bu yüzden senin için içeri girdim." Otoparktan çıkıyor ve kimse fark etmeden dışarı çıktığımız için rahat bir nefes alıyorum.

"Peki, nereye gidiyoruz?" Ben soruyorum.

"Nereye gitmek istersiniz?" diye sorar.

"Yani saat on bir buçuğa yaklaşıyor, bu saatte gidebileceğimiz gürültülü bir kulüp ya da bar olmayan pek fazla yer yok."

"Bir yerlerde bir şeyler içmek ister misin?"

Ona söz konusu *yerin* kendi evi olup olmadığını söylemek istiyorum ama bunun çok ileri gitmek olacağını düşünüyorum.

"Giderken nereye gitmeyi planlıyordunuz?"

"Ev," diye cevap veriyor ve birden keşke bir içki daha içseydim diyorum çünkü aramızda çatırdayan sıcaklık beni hızla ayıltıyor.

"Sence toplum içinde birlikte olmamız iyi bir fikir mi?" Daha özel bir yerde olmamızın en iyisi olduğu sonucuna varmasını isteyerek karşı çıkıyorum.

"Ofisteki herkes hala partide." "Elbette herkes değil. Ya biriyle karşılaşsak?"

Hemen yanıt vermiyor ve ben de dürtülerine yenik düşüp düşmeyeceğini merak etmeye başladım. *Yapamayacağımızı* söylemişti. Belki de düşündüğümünden daha fazla kendini kontrol edebiliyordur. Gözlerim direksiyondaki sol eline takılıyor, ceketinin kolunun altından çıkan mürekkebi fark ediyorum ve sonunda koluna ne kadar uzandığını göreceğim için heyecanlanıyorum.

"Seninle özel yerde kendime güvenebileceğimi sanmıyorum."

"İstiyorum," diyorum ona. Açık sözlü olmaya alışık değilim. Lisede bir erkek arkadaşım, üniversitede iki erkek arkadaşım ve bu iki erkek arkadaşımdan ayrıldıktan sonra tesadüfen çıktığım iki erkek vardı ve hiçbir zaman ilk hamleyi ben yapmadım. Erkeklerin ilgisine yabancı değilim ama Wes'in ilgisine karşılık içimden geçenlere yabancıyım. Onu istiyorum ve bu beni normalden daha cesur yapıyor.

Otoyola çıkarken iç geçiriyor. Kar yağıyor ama hafif olduğu için rahat bir sürüş sağlıyor ve beni tam olarak nereye götürdüğünü merak ediyorum.

"Kimseye... söyleyemezsin."

"Marissa bile mi?"

Gözleri benimkilere kaydı. Kızgın değil ama biraz azarlıyorlar. "Hayır, Marissa bile."

Dudaklarımı büzüyorum. "Şey, bana karşı kötü olduğunu düşünüyor ve ben daha yeni ayrıldım ... sen gittin, sana aşık olduğuma ikna olduğundan bahsetmiyorum bile, bu yüzden iki ve ikiyi bir araya getirebilir."

"İnandırıcı bir şekilde yalan söylemeyi bilmiyorsan, bu işe yaramayacak." Dudaklarında bir gülümseme belirir. "Böyle düşünüyor, ha?"

"Belli ki haklıydı, beni düşünmeden edemediğini zaten itiraf etmiştin."

Bakışlarını kısa bir süreliğine yoldan çevirip benimkiyle buluşuyor ve yüzündeki şehveti görüyorum. "Kastettiğim bu değildi."

Ne söyleyeceğimi bilemeden saçlarımı bir tarafa çekip uçlarıyla oynuyorum. "Benimle ilgili teorisinde haklı olabilir."

Kıkırdıyor ve bir sonraki çıkışa sapıyor ve ben hala nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikre sahip değilim. "Anlıyorum. İş aramızda olan ya da olmayan her şey aramızda kalsın lütfen."

Başımı salladım. "Anlıyorum."

"Sana bir şey imzalatmayacağım ama... bu ciddi bir mesele Raegan. Mesai saatleri dışında bu saatte seninle arabada yalnız olduğum için muhtemelen yüzlerce kuralı ihlal etmiş oluyorum."

"Başının belaya girmesini asla istemem." Ben de istemem ama kuralları çiğnemekten endişe ediyorsa ve şirketin sahibiyse, sonuçları ciddi olmalı.

Bir siteye giriyoruz ve beni gerçekten evine getirdiğini düşündükçe içim kıpır kıpır oluyor.

Aman Tanrım.

Patronumla seks yapmak üzere miyim?

"Bu iyi mi?" Arabasını garaj yoluna çekerken içtenlikle soruyor ve ben de önümdeki büyük eve bakarak başımı sallıyorum. Garaja giriyor ve bana bakmak için dönmeden önce arabayı kapatıyor. "Eğer herhangi bir noktada rahatsız olursan..." diye başlıyor ve ben ona başımı sallıyorum.

Evet. Zihnim, daha önceki soruma yanıt olarak düşünüyor.

"Beni buraya getirdiğin için mutluyum" diyorum ve o da gülümseyerek arabadan iniyor ve kapımı açmadan önce arkadan montumu alıyor. Bana yardım ediyor ve davranışlarından gergin olup olmadığını merak ediyorum, bu yüzden uzanıp elimi çenesinde gezdiriyorum. Çok hafif bir kirli sakalı var ve parmak uçlarımı onun üzerinde gezdirmek içimde sıcak bir his uyandırıyor. "Çok gerginsin. Gergin misin?"

"Ofisime girdiğın andan beri senin yanında gerginim." Mavi gözleri delici ve ciddi bir şekilde bana bakıyor ve dudaklarını dudaklarımda hissetmekten başka bir şey istemediğimi fark ediyorum.

"Ne?" Boğuluyorum çünkü o ana kadar bana hiç böyle bir izlenim vermemiştir. "Neden?"

Elimi tutuyor ve beni garajından evine açılan kapıya doğru çekiyor. "Seni düşünmeden duramadığımı söylüyorum ve sen bana nedenini soruyorsun?"

"Her zaman kendinden çok emin ve özgüvenlisin. Hiç düşünmemiştim..."

"Ne yani? Kendine güvenen erkekler akıllarından çıkaramadıkları kadınların yanında gergin olmazlar mı?"

Beni eve götürürken aynı anda hem bayıldığımı hem de sözlerinden tahrik olduğumu fark ediyorum. İçeride gördüklerim karşısında şok oldum. Kendi şirketi olan çok zengin bir bekar; tamamen beyaz ve tek renkli armatürler, paslanmaz çelik ve karşımdaki sıcak kalpli adama rağmen soğuk hissettiren bir yer hayal ediyordum. Beklemediğim şey ise içeri girdiğim anda hissettiğim sıcaklık ve güven duygusuydu. İlk fark ettiğim şey, parke zeminli ve tüm dolapları orman yeşili vurgularla uyumlu bir adaya sahip mutfağı oldu. Bu kocaman evi değil de, şirin bir kır evini hayal edebileceğimi düşündüm. Paltosunu üzerimden kaydırıyor ve benimkini de alıp gözden kayboluyor.

Mutfağı doğru ilerliyorum ve kilometrelerce uzanan ormana bakan pencerelerle kaplı bir duvarı olan oturma odasına giriyorum. Şimdi bir tepede olduğumuzu fark ediyorum, bu da evinin arkasını kilometrelerce görmemi sağlıyor ve muhteşem bir manzara sunuyor. Kar yağmaya başlamış ve siyah gökyüzü ve yeşilliklere karşı havada süzölen beyaz lekeler var.

Bu gece muhtemelen eve gitmeyeceğimi anlayınca, babama bir arkadaşımın evinde kalacağımı bildirmenin tam zamanı olduğuna karar veriyorum. Telefonumu çantamdan çıkarıp tam gönder tuşuna basıyorum ki Wes dönüyor ve gözleri elimdeki telefona . Acaba tatil partisinden tam olarak neden erken ayrıldığımı dair müstehcen bir hikaye anlattığımı mı düşünüyor? "Oh, ben... ben sadece babama eve gelmeyeceğimi haber veriyorum. Endişeleniyor." Başını sallıyor ve ben de ona doğru bir adım atıyorum. "Bana güveniyor musun?"

"Biliyorum." Başını sallıyor. "Gerçekten burada olduğuna inanamıyorum." Koltuğına oturuyor ve bir parçam kucağına tırmanmak istiyor. Ondan yayılan gerginliğı hissedebiliyorum ve onu istiyorsam ilk hamleyi benim yapmam gerektiğini fark ediyorum. Kanepede oturduğu yere gidiyorum ve önünde diz çöküyorum.

Onu yere yatırıyorum, ellerimi dizlerine koyuyorum ve ellerimi uyluklarına götürmeden önce bacaklarını ayırıyorum. Henüz öpüşmediğimizin tamamen farkındayım ve ağzımı onun aletine koymak istediğimi ima ediyorum, ama işte buradayız.

"Çok gerginsin. Nasıl yardımcı olabilirim?" Üst baldırlarına uzanıp sıkıyorum, aletin etrafındaki boşluğu paranteze alıyorum ve yakışıklı yüzünde şehvet parlarken burun delikleri alevleniyor.

"Raegan." İnliyor ve ona baktığımda buz mavisi gözleri açlıkla doluyor.

"Evet, Bay Beckham?"

"Senden önce boşalacağımı düşünüyorsan aklını kaçırmışsın demektir."

Elimi kasıklarında gezdiriyorum, parmaklarımın tersiyle aletini hafifçe sıyrıyorum ve gözlerini bana diyor. "Buraya gel," diye homurdanıyor ve ayağa kalkıyorum, eteğimi aşağı kaydırmak için arkama uzanıyorum ve eteğimin altında dantelle kenarlı bir çift ipek siyah külot giydiğim gerçeğini ortaya çıkarıyorum.

"Eteğim seni kucaklamak için çok dar," diyorum, gözleri açılıyor ve eli beni kucağına almak için uzanıyor.

Elleri vücudumda yukarı doğru kayarken bana "Harikasın Raegan," diyor. Doğrudan aletin üstüne oturacak şekilde aşağıya doğru eğildim, amım ona doğru bastırıldı ve içgüdüsel olarak, sertliği pantolonunun içinden bile klitorisim boyunca hareket ederken bir inilti çıkararak ona sürtündüm. "Siktir." Titrek bir nefes veriyor ve kelime sanki ona doğru yönlendirilmiş gibi omurgamdan bacaklarımın arasındaki boşluğa doğru kayıyor. "Ben hiç-" Gözlerinin kapanmasına izin veriyor ve ben ona tekrar sürtünürken başı geriye düşüyor. "On yıldır şirketimin sahibiyim ve benim için çalışan hiç kimseyi istemedim. Dokunmamam gereken hiç kimseye dokunmadım." Elleri kalçalarımın bükülmüş dizlerimden başlıyor ve kalçalarıma doğru ilerliyor. Gömleğim hâlâ üzerimde ama eteğim yüksek belli olduğu için göbeğimin hemen üzerinde duruyor ve işaret parmağıyla oradaki teni izleyerek ürpermeme neden oluyor.

"Benim neyim bu kadar özel?" Parmağını külotumun üst kısmında gezdirmek için aşağı indiğinde nefesim kesiliyor - o kadar nazık ki kollarında titriyorum.

"Her şeyi." Sesi alçak, gırtlaktan ve çok seksi.

Sözleri sadece seksime değil, kalbime de bir kıvılcım gönderiyor ve kendime bunun asla bu geceden öteye gidemeyeceğini söylesem de, bir yerlerde

Zihnim bilinçaltında Wes'le sonsuza dek mutlu olacağımız bir geleceği düşünüyor.

"Toplantılar sırasında kaleminin ucunu alt dudağının üzerinde gezdirmen ya da ağzınla herhangi bir şey yapman. Biliyor musun, sen yemek yerken seninle aynı odada zar zor bulunabiliyorum." Bana yaklaşıyor, dudakları boynumda, boğazıma tüy gibi hafif öpücükler konduruyor. "İşin bittiğinde çıkmadan önce her zaman bana sorarsın ve eğer hala toplantıdaysam beklersin. Bazen, o gün seninle gerçekten konuştuğum tek zaman bu oluyor ve genellikle en önemli an oluyor." Dili dışarı fırlayıp az önce öptüğü teni yalıyor ve ben ürperiyorum. "Kolay lokma olmadan naziksin ve benim için çalışmandan nefret de, çünkü şu anda yaptığımız şeyi gerçekten yanlış ve zor hale getiriyor, ofisime girdiğin için mutluyum çünkü şimdiye kadar sahip olduğum en iyi asistansın."

"Wes." Tatlı sözlerine karşılık başka ne söyleyeceğimi bilemeden iç geçiriyorum.

"Ayrıca çok güzelsin ve aletimi yıllardır kimsenin yapmadığı kadar sertleştiriyorsun. Kırk bir yaşındayım ve birden ereksiyonlarımı nasıl kontrol edeceğimi bilemez oldum." Daha önceki sözlerinden hızlı bir değişiklik yaparak bacaklarımın arasında söndürmesi için çaresizce çırpındığım bir yangına neden oldu.

Tam zamanında, aleti altımda sarsılıyor ve amımın altında sertleştiğini hissedince nefesim kesiliyor.

"Bu çizgiyi geçtikten sonra," diye devam ediyor, "ne olacağını bilmiyorum." Eli vücudumda yukarı doğru hareket ediyor ve yanağımı bulup nazikçe kavırıyor. "Bana ne istediğini söyle."

Öne doğru eğildim ve dudaklarımı hafifçe onunkilere değdirdim. "Senin istediğin şeylerin aynısı." Tekrar kucağında hareket ediyorum ve hafif öpücüğün yanı sıra hafiften daha az kuru sürtünmeye tepki olarak her yerde tüylerim diken diken oluyor.

"Hangisi? Söylemeni istiyorum," diye bastırır.

Tamam, sanırım eteğimi çıkarmaktan daha açık olmalıyım. "Üstünde oturuyorum, ıslak ve zonkluyorum ve beni becermeni istemediğimi mi düşünüyorsun?"

Alt dudağını ısırıdıktan sonra parmağını dudağının üzerinde gezdiriyor ve *eğer seksi görünmüyorsa lanet olsun.* Bakışları benimkilerle buluşmadan önce aramızda, onun üzerinde oturduğum yere bakıyor. "Seni zorlamışım gibi hissetmeni istemiyorum."

"Wes," çenesini tutarak bana bakmasını sağlıyorum. "Kendimi zorlanmış hissetmiyorum ve seni asla aldatmam. Bunu istiyorum." Yüzünde bir rahatlama ifadesi belirliyor,

Burnumu hafifçe onunkine sürterek yumuşak bir kıkırdama çıkarıyorum ve bu da onun aletinin altımda seğirmesine neden oluyor. "Çok tatlısın."

Tam elleri kıcımı bulup sertçe kavrarken kıkırdıyor. "Şirin mi?"

"Evet, muhteşem ve seksisin ve bir bakışınla iç çamaşırlarımı ıslatıyorsun ama evet, aynı zamanda sevimlisin çünkü tüm bunları sorun etmediğimden ve kendimden faydalanıldığını hissetmediğimden emin olmak için zaman ayırıyorsun." Kravatına uzanıyorum, yavaşça düğümü çözüyorum ve onu üzerinden kaydırıyorum. "Tekrar söylüyorum, istemiyorum." Gömleğinin üst düğmesini, sonra ikinci düğmesini, sonra da üçüncü düğmesini açarken başını sallıyor. "Seninle eve gelmeyi ben istedim." Dilimin deriyi yalamak için dışarı fırlamasına izin vermeden önce dudaklarımı az önce açığa çıkardığım tene bastırıyorum. "Eteğimi çıkardım ve kucağına tırmandım." Gömleğini çıkarmadan önce kemerini ve pantolonunu çözebilmek için kalçalarına doğru geri çekiliyorum. Çıplak göğsünü ortaya çıkaran düğmelerin geri kalanını açıyorum ve gözlerimi yavaşça vücudunda gezdiriyorum.

Dudaklarımı yalıyorum ve eli çeneme uzanıyor, gözlerimi onunkilerle buluşturacak şekilde kaldırıyor. "Önce konuşmamız gereken bir şey daha var."

"Tamam mı?" Daha önce bir erkekle birlikte olmadan önce bu kadar çok önsöz duyduğumu sanmıyorum ama yine de milyarder patronumla da hiç birlikte olmadım. Para beni çok etkilediğinden değil, para sıkıntısı çekmeden büyüdüğüm için, ama onun zenginlik seviyesindeki farkı kesinlikle anlayabiliyorum. Babamın net servetine önemli bir darbe vurduğunu bildiğim iki çocuğu olmadığından bahsetmiyorum bile.

"Piercingim var."

Ağzım açık kalıyor ve gözlerim fincan tabağı kadar açılıyor. "Neyin var?!" Pantolonunu çıkarmaya devam etmek için kucağından kalkıp önünde dizlerimin üzerine çökerken ciyaklıyorum. Bu adam, *bana* karşı bir şekilde yumuşak olan bu huysuz, düz bağcıklı adamın aleti mi delinmiş? *Aman Tanrım*. "Bir bakayım."

Eli saçlarıma uzanıyor, parmaklarını nazikçe saçlarımda gezdiriyor ve ben eriyorum çünkü bir erkeğin saçlarımla oynamasına bayılıyorum. "Sadece seni hazırlamak istedim."

Sanki beni yavaşlatmaya çalışıyorlarmış gibi ellerini yolumdan çekiyorum. "Beni hazırlıklı say; bırak da *göreyim*." Gözlerim onunkilere dikiliyor. "Daha önce hiç görmedim." Nefesimi bırakıyorum, aniden biraz gerginleşiyorum. "İyi hissettirebileceğini biliyorum... senin için de benim için de." Alt dudağımı ısırdım. "Sadece *The Sweetest Thing* filmindeki gibi bir örnek istemiyorum." Düşündükçe ürperiyorum

Babama hastaneye gitmem gerektiğini çünkü patronumun alet piercinginin bademciklerimin arkasına saplandığını nasıl açıklayacağımı.

"Sakin ol tatlım, bu sadece bir kez oldu."

"Ne?!" Dehşet içinde ona bakarak ciyakladım.

Anında kıkırdıyor ve gözlerindeki şakacı parıltıdan şaka yaptığını anlıyorum. "Bu bir şakaydı. Böyle bir şey hiç olmadı. Piercingim varken herhangi bir şeye takılması zor olurdu."

"Bütün bu konuşmalar beni ıslatıyor." Elimi kasıklarına götürüyorum ve pantolonunun fermuarını açıp içeri uzanıyorum, elim hemen aletin etrafını sarıyor ve hala külotu üzerindeyken yapabildiğim en iyi şeyi yapıyorum. Başparmağımı üzerinde sürüklüyorum, metal hissi veren ve alışılmışın dışında bir şey ararken, biri ucunda diğeri şaftının üst tarafında iki metal top hissediyorum.

Sikeyim. Ben.

Ağzım açık kalıyor ve ona bakıyorum. "Pantolonunu çıkar. *Şimdi.*"

Chapter FOUR

WES

Bacaklarımın arasında diz çökmüş olan Raegan'a bakıyorum, eli hala pantolonumun içinde, başparmağını piercinglerimin üzerinde merak uyandıran seksi bir ifadeyle gezdiriyor. Ayağa kalkıyorum, elini pantolonumdan çekiyorum, fermuarını tekrar kapatıyorum ve onu ayağa kaldırıyorum. "Hayır."

"Hayır mı?"

"Hayır," diye tekrarlıyorum. "Önce amını iyice gerekiyor ve sen onu görüp gecenin geri kalanını nasıl çalıştığını anlamaya çalışarak geçirmek istediğinde bunu yapamayacağım."

"Nasıl... çalışıyor?" Bir kaşını kaldırıyor.

"Evet. Ellerin, ağzında, amında nasıl hissettirdiğini. Metal topu klitorisine sürmenin ne kadar iyi hissettirdiğini. İnan bana, denemek isteyeceğin çok şey var." Onu kendime doğru sertçe çekiyorum, kıkıranın arasına yerleştirilmiş ipi koparmak için uzanıyorum, "ve önce amının tadına bakmak istiyorum."

Onu kollarıma aldığımda nefesi kesiliyor ve ben oturma odasından geçip merdivenlerden yukarı çıkarken bacakları hemen sırtıma dolanıyor. Dudakları boynuma ve kulağımın arkasındaki boşluğa gidiyor ve her birkaç saniyede bir her adımda beni daha da sertleştiren bir inilti çıkarıyor.

"Wes," diye iniliyor kulağımda. Nefes nefese ve seksi bir ses ve bana onu henüz gerçekten öpmediğimi hatırlatıyor ve bunu yapmadan bir adım daha atmak istemiyorum. Onu duvara doğru ittiğimde ve ağzımı onunkinin üzerine kapattığımda merdivenlerin ilk sahanlığında yarı yoldaydık. Onun amcığının

Sadece ince bir dantel tabakasıyla kaplı, doğrudan çıplak gövdemın üzerine bastırılıyor ve bana sũrtũnũrken, ıslak sıcaklığını bana karşı hissediyorum.

Onu dilimle besliyorum, onunkini önce nazikçe okşuyorum, sonra benimkine karıřtıķa daha da sertleşiyorum ve bu onunla ilgili şimdiye kadar kurduğum tũm fantezilerden daha iyi ve bu hoşuma gidiyor. Onu yũzlerce kez ptũđũmũ hayal ettim. Her seferinde dilimin altında inliyor ve sızlanıyor ama hiçbir şey beni o pũřũrken ıslak gövde mi okşamasına hazırlayamıyor. "Wes, beni yatak odana gtũr *lũtfen*," diye yalvarıyor. "Sana ihtiyaım var."

Bu hayali ben de grdũm; ağzımı amına dayadıktan birkaç dakika sonra sikim için yalvarıyor ve onu masamın üzerinde becermemi istiyordu.

O gũnahkar ağızdan uzaklaşıyorum ve dudaklarımı boynunda nabzının titrediği yerin hemen üzerindeki deriye bastırıyorum. "Seviyorsun, ha?" Merdivenleri çıkmaya devam ediyorum ve üzerimden itmeyi başarıyor, ben merdivenleri çıkmaya devam ederken yere dũřmesine izin veriyor. Gözleri hemen kolumdaki mũrekkepli kola gidiyor ve ben onu yatak odama taşırken dişleri alt dudağına gmũlũyor. Dvmelerime tepki gösterilmesine alışkını m ama Raegan'ın gözleri şehvet ve merak karışımıyla parlıyor ve ilgisini çekmek beni daha da zorluyor. Işıkları açıyorum, en kısık ayarı seçerek onu yatağımın kenarına yatırırken birbirimizi sũzmemize yetecek kadar ışık veriyorum.

Gözleri hla benim üzerimde ve ben onun tiřrtũne saldırgan bir şeymiş gibi bakıyorum. "Gömleğini ıkar."

"Pantolonunu çıkar," diye karşılık veriyor hemen ve ben bir hamle yapmayınca, tiřrtũnũ kafasının üzerine çekmeden önce bana ofluyor. Kayıtlara geçecek kadar seksi olan sũtyeninden bahsetmeme bile gerek kalmadan -siyah, dantelli ve transparan- sũtyenini açıyor ve sabahları kahvemi uzattığı gibi nazik bir şekilde bana uzatıyor.

Dizlerimin zerine kũyorum, Raegan'ın gđũsleriyle ve daha da önemlisi emilmek için yalvaran pembe meme uçlarıyla göz hizasında -aslında *ağız hizasında*- olmak istiyorum. "ok gũzel gđũslerin var," diyorum gözlerimi onlardan .

"Teřekkũr ederim," diye fısıldıyor ve sonra elimi gđũsũne koyup başparmağımı meme ucunun üzerinde gezdirdiğim anda dudaklarından bir inilti çıkıyor. Diğerini tutuyorum, ikisini de avulıyorum ve ellerimde sert tepelere dnũřũrken meme uçlarını okşuyorum. Başını arkaya atmış, bacaklarını açarak aralarına yerleşmeme izin veriyor ve ben gđũslerini okşarken kalçalarının bana doğru hafifçe yukarı hareketini kaırmıyorum. Bir kolumu sırtına doladım ve sonra

dudaklarımı göğsüne bastırdım, göğüslerinin vadisi arasında bir yol yaladım.

"Wes," diye haykırıyor dudaklarım meme ucunu bulduğunda, hafifçe ısırmadan önce dilim meme ucunun etrafında dolaşıyor. Nefesi kesildi, "Aman Tanrım!" Bana bakıyor, ben de ona bakıyorum ve yanaklarının kızardığını fark ediyorum. "Bunu tekrar yap," diye fısıldıyor.

"Bu güzel küçük meme uçlarını ısırmanın hoşuna gidiyor mu?" Üzerlerinde diş izleri bırakmayı düşündükçe aletim zonkluyor. Sabah gördüğünde ona bu geceyi ve kimin ağzının üzerinde olduğunu hatırlatacak diş izleri.

Başını sallıyor. "Bundan hoşlandığımı bilmiyordum."

Diğer göğsüne geçip ona da aynı ilgiyi gösteriyorum, meme ucunu ağzıma alıp ısırmadan önce derisini yalıyor ve ısıyorum. "Hiç kimse göğüslerinle böyle oynamadı mı?" Elim diğerinin üzerinde ve ağzımdakine yaptığım gibi meme ucunu başparmağımla işaret parmağımla arasında yuvarlıyorum.

"Hayır," diye kekeliyor. "Wes, *lütfe*n daha fazlasını istiyorum."

Tenine karşı inliyorum. "Çok güzel kokuyorsun." Ağzımı memelerinden çekip karnından aşağı, tümseğinin hemen üstündeki boşluğa doğru sürüklüyorum. "Beni ne kadar çok istediğinin kokusunu alabiliyorum."

"*Evet*." Acele etmeden kalçalarını çıkarıp yere bırakıyorum. "Wes, aman Tanrım, *lütfe*n sik beni."

"Oh, bundan çok uzağız, Raegan." Kıkırdıyorum, dilimin tadına bakmadan önce sikimi amının içine sokacağım fikrine nasıl kapıldığını merak ediyorum.

"Ama..."

"Sikimi görmek ister misin?" Önünde ayağa kalkıyorum ve gözlerinin kasıklarına kaymasını izliyorum. Bana doğru uzanıyor ve ben onun ulaşamayacağı bir adım geri çekiliyorum. "Önce bir şey istiyorum."

"Tamam, her neyse, bitti."

"Umarım bu şekilde pazarlık yapmıyorsundur." Kıkırdıyorum ve o bana ters ters bakıyor. "geçmeyi bırak! Beni istediğini söyledin ve benimle oynuyorsun."

Bana." Ayağa kalkıyor, bana tekrar uzanıyor ve ben yine geri çekiliyorum.

"Şartlarımı duymadın bile." Gözlüklerimin üstünden ona bakıyorum, sonra tekrar oturup bacaklarını birbirine bastırmasını izliyorum. "Sikimi görmeden önce, Raegan Graham, boşalman gerek. Ağzıma. *İki kere*." Pantolonumun fermuarını açıp zorla indiriyorum ve siyah yerine gri külot giymeyi tercih ettiğim için aslında

olanları. Malzeme boyutumu, sertliğimi ya da bu gece aramızda olan her Şeye tepki olarak ucundan sızan aletimin ıslaklığını gizlemek için hiçbir Şey yapmıyor. Islak bir nokta var ve Őartlarıma uymadan önce beni kırabileceğini düŐünüyormuŐ gibi bir kaşını kaldırmadan önce dudaklarını Şehvetle yalamasını izliyorum.

"SertleŐmiŐsin."

Gözlüklerimi çıkardım ve yatağın üzerine attım. "Tanıdığım en güzel kadın neredeyse çıplak ve yatağımda oturuyor, tabii ki sertleŐtim."

"Bu konuda yardımcı olabilirim."

"Eminim yapabilirsin," diyorum önünde dizlerimin çökerken. "Ama Şu anda amının tadına bakmaktan başka hiçbir Şeyin nemi yok ve *evet*, buna ağzının sikimin etrafına sarıldığında nasıl hissedeceğini öğrenmek de dahil." İtiraz etmesini bekliyorum, bu yüzden dilimi bir kez üzerinde kaydırıyorum, amını örten ipekten ıslaklığını tadıyorum, klitorisini uyarmak için yeterli basınç uyguluyorum ve nefesi kesiliyor. İstediğimi elde etmenin bu kadar kolay olmasından dolayı yüzümde kendini beğenmiş bir sırtıŐ beliriyor. "Tanrım, çok ıslaksın ve sana daha yeni dokundum."

İ maŐırlarını kalçalarından tutup bacaklarından aşağı çekiyorum ve altı aydır düşünmeden edemediğim kadını tamamen çıplak bırakarak yere bırakıyorum. Amcığında hiç kıl yok ve bir tercihim olmasa da, Raegan'ın pürüzsüz, çıplak amcığında ağzımı ona dayamak için daha da vahŐi hissetmeme neden olan bir Şey var.

"ok mkemmelsin, Raegan." Ona yaklaşıyorum ve kalçasının iç kısmını, amına en yakın yerden kemiriyorum. "Bu anı hayal ederek birçok kez elimi becerdim." Her iki bacağına da omuzlarımın üzerine çekiyorum ve ıslak yarığına hafifçe üfleyerek inlemesine neden oluyorum.

"Gerçekten mi?" İ ekiyor.

"Evet. Ben bir konferans grŐmesindeyken seni masamın üzerine yaydığımı ve amını yalayıp yuttuğumu hayal ettim."

"Sen... bunu hala yapabilirsin." Ona baktığımda sanki maraton koŐmuŐ gibi nefes nefese kalmıŐtı.

"Tüm ofis kapımın önündeyken seni becermeme izin mi vereceksin? Sessiz olman gerektiğini biliyorsun ve Şu ana kadar gözlemlediğim kadarıyla bu konuda pek de iyi değilsin."

"Ağzımı tıka o zaman," diye Őımarıyor ve sikim bacaklarımın arasında sarsılıyor.

"Siktir." Dilimi klitorisinin her yerinde gezdirirken ıslak külotunu ağzına sokma düşüncesiyle gözlerimi kapattım. Aletime uzanıyorum, içinde oluşan acıyı hafifletmek için bir kez çekiyorum ve gözleri harekete kayıyor.

Elini saçlarımın arasında gezdirip hafifçe çekiyor. "Soruna cevap vermek gerekirse, beni her yerde becermene izin verirdim." Mavi gözleri çok kırılgan ama bir o kadar da seksi; kendimi onların içinde kaybetmemeye çalışıyorum. "Seni gözlüksüz hiç görmüyorum. Gerçekten çok güzel gözlerin var."

Elini başımdan tutuyorum ve dudaklarımı parmak eklemlerinin üzerinde gezdiriyorum. "Ben de seninki için aynı şeyi düşünüyordum."

İçimden, Raegan'la çok derin bir ilişkiye girdiğime dair hafif bir uyarı duyuyorum. Aylardır onun için yanıp tutuşuyordum ve şimdi onu yalamaya ve becermeye hazırlanıyordum ve bu, her gün zihnimde dönüp duran sürekli onun düşünceleri için hiçbir şey yapmayacaktı.

Bu düşünceleri kafamın dışına itiyorum çünkü kokusu beni bunaltıyor ve dilimi yarığından geçirmezsem kendimi kaybedeceğim. Parmaklarımla onu açarken ağzım onun tadına bakmak için sulanıyor. Dilimi klitorisinin üzerinde gezdirip onunla alay ederken tüylerimin diken diken oluşunu izliyorum ama Raegan'ın buna tahammülü *yok*. Pelvisini ağzıma doğru daha sert itiyor ve ben de onu yutmak isteyen yanımı ortaya çıkarmak isteyerek ona karşı sırtıtıyorum.

"Aman Tanrım," diye haykırıyor, dilimi ona daha sert sürüyorum, onu keşfediyorum, her yerini tadıyorum. Dilimi klitorisinden girişine kadar yukarı ve geri sürüklüyorum, sonra içine kaydırıyorum ve o da sırt üstü düşüp ayaklarının topuklarını sırtıma bastırıyor. "Vay anasını." Başparmağımı klitorisini daireler çizerek ovma için yukarı sürüklerken dilimle onu becermeye devam ediyorum, bu da kalçalarını yüzümle buluşacak şekilde kaldırmasını sağlıyor. "Tanrım, bu iyi hissettiriyor."

Dilimi tekrar klitorisine götürüyorum ve elleri tekrar saçlarıma gidiyor, saç tellerini sıkıca kavırıyor. Sanki eli sikimin etrafına sarılmış gibi bir his oluşuyor. "Wes, aman Tanrım, boşalacağım."

İlk tepkim ona *bildiğimi* söylemek oldu. Ağzımı istediği yerde tutarken titrediğini ve saçlarımla sıkıca kavradığını hissediyorum, ama ona karşı mırıldanıyorum, çığlık atmasına neden olan bir titreşim gönderiyorum.

"Tanrım, tam orada, lanet olsun, Wes, ağzın," diyor ve ardından porno yıldızlarına layık bir inilti geliyor. Sesi alçak ve nefes nefese ve bu noktada

Onun içinde olmak için ne kadar çaresiz olduğumu düşündükçe aletim neredeyse acı çekecek kadar karıncalanıyor. Tadı, çıkardığı sesler, onunla ilgili her şey beni tahrik ediyor. Doruk noktasına ulaşip adımı inlemesi için dilimi bir kez daha kaydırmam yetiyor. Bacakları sertleşiyor ve topukları bana daha çok bastırıyor.

Dirseklerine yaslanarak doğruluyor ve bana sırtlıyor. Gözleri parlıyor ve siyah saçları hafifçe dağılmış. "Vay canına. Bu çok etkileyiciydi." Yerimden kıpırdamıyorum, bana uzanmaya çalışsa bile seksinin sadece bir santim üzerinde duruyorum.

Ona başımı salladım. "Bana bir tane daha ver." "Wes..."

"İki dedim." Ona aç gözlerle bakıyorum. "Bana bir tane daha lazım."

"İhtiyacın var mı?" Çenemi kavrayıp başparmağını ıslak alt dudağımın üzerinde gezdirirken gözlerini yarıklara indiriyor. "Boğazımdan aşağı boşalmaya ihtiyacın olduğundan daha fazla mı?"

Aletimin sertleşebileceğini düşünmemiştim ama onun iğrenç sözleri karşısında sertleşti. "Benimle tartışma, şartları kabul ettin."

"Hayır, yapmadım."

Dudaklarımı tekrar amına bastırırken onu görmezden geliyorum, onu daha önce olduğundan daha agresif bir şekilde yiyorum. Zaten daha fazlasını istediğimi biliyordum. Onun seksi tatlı tadına bağımlı olmam sadece bir kez sürdü ve şimdi ağzımı gizlice bacaklarının arasına sokabileceğim tüm farklı yerleri düşünüyorum. Onu masamda istiyorum, onunkinde de ve konferans odasındaki masada da. Bir grup insan bir kat aşağıda beklerken asansörü durdurmak istiyorum çünkü onu elime almak için ofisime gitmeyi bile bekleyemiyorum. Bunu yasaklayan yüzlerce kurala rağmen *Beckham Securities*'in her santimini onunla birlikte kirletmek istiyorum. *Beckham Menkul Değerler*'in her yerini kirletmek istiyorum.

Çarşamba günü benimle birlikte erkenden Miami'ye uçacağı düşüncesi aklımdan geçiyor ve onu özel jetimin yatak odasında becermek için şimdiden sabırsızlanıyorum.

Bir elimle göğsünü avuçlayıp meme uçlarından birini çimdikliyorum ve o dudaklarından bir ciyaklama çıkıyor, bana yakın olduğunu bildiriyor ve bir parçam bunu üçüncü kez yapmama izin verip vermeyeceğini merak ediyor. "Siktir, vücudumu zaten çok iyi tanıyorsun."

"Vücudun bana çok iyi tepki veriyor," diyorum amını okşamaya devam ederken.

"Aylardır öyle."

diken diken oldu çünkü *pardon?* Buna geri dönmek için zihinsel bir not alıyorum çünkü ikinci doruğuna yaklaştığını söyleyebilirim. Yüzümü seksine daha sert iterken ve dilimi her tarafına sürmeye devam ederken her bir yanağını tutmak için kışının altına uzanıyorum. O kadar tatlı ki, her gün bir kez daha tadına bakmak için onu mıncıklayacağımı şimdiden biliyorum.

Siktir. Siktir. Siktir.

Bu çizgiyi aşmamam gereken biriyle aşmış olmam yeterli değildi. Ama şimdi onun amının tadını biliyorum ve bunu aklımdan çıkaramayacağım.

Tıpkı onun gibi.

"Tatlım, boşalmanı istiyorum. Orgazmının tadına bakmalıyım." Ve sesimdeki yalvarışı duyabiliyorum.

"Tanrım, evet. Ağzına boşalmak istiyorum..." Gözleri benimkilerle buluşmak için düşünüyor. "Ve yüzünde."

"Siktir." Ağzımın üstünde duran amını düşünerek homurdanıyorum. "Evet." Zihnim karardığında homurdanıyorum ve Raegan, amı ve şu anda çıkardığı seksi sesler dışında hiçbir şeye odaklanamıyorum. "Yüzüme oturmanı ve bu yapışkan, tatlı amcığı ağzımın her yerine sürmeni istiyorum."

"Tanrım... konuşmaya devam et..." diye boğuluyor.

Demek müstehcen konuşmayı seviyor. Sanki ben zaten saplantılı değilmişim gibi. "Üstümdeyken sikimi emecek misin?"

"Evet, lütfen." İnliyor. "Seni tatmama izin ver."

"Geldiğin an."

Bir kez daha iç geçiriyor ve iki parmağımı içine sokuyorum, parmaklarımı yukarı doğru kıvrıyorum ve nefesi kesiliyor. "Wes! Aman Tanrım!" Küçük bedenini bir spazm sararken haykırıyor. Elleri saçlarımdan ayrılıp göğüslerine ve sonra kendi saçlarına gidiyor. "Siktir, geliyorum!"

Gerçekten de öyle. Yıllardır fişkırان bir kadınla birlikte olmamıştım ama o fişkırtıyor, *hem de sertçe.* Gerçekten yakından görmek için bir noktada hafifçe geri çekiliyorum ve bir kısmı çenemden göğsüme damlıyor. Gözlerim parlıyor çünkü onun orgazmının dışarı sızmasını izlemek şimdiye kadar tanık olduğum en ateşli şey olabilir.

Orgazmı boyunca onu öpüyorum ve kararlılığımın geri kalanıyla oynayan bir inlemeyle yüzümü seksinden uzaklaştırdığında ayağa kalkıyorum. "Lanet olsun, Raegan." Dudaklarımı yalıyorum ve ağzımı elimle silerek suların çoğunu toplamak için elimden geleni yapıyorum. "Fişkırtıyorsun."

Gözleri hâlâ kapalı. Hâlâ nefesini tutmaya çalışıyor ama gözlerini kırpıştırarak açıyor ve yavaşça doğruluyor. "Öyle mi? Yaptım mı?" Bacaklarının arasından altındaki ve üzerimdeki ıslak noktaya bakıyor ve yanakları pembeleşiyor. "Aman Tanrım, özür dilerim. Ben... bilmiyordum."

Meme uçlarını ya da fışkırttığını bilmiyor muydu? Tanrım, hangi pisliklerle yatıyordu? Birinin ona dokunduğu düşüncesiyle içime dolan kıskançlık hissini görmezden geliyorum.

"Tatlım, buna bayıldım." Çenesini kavradım. "İnanılmaz derecede seksiydi. Bunu daha önce hiç yapmadın mı?"

"Hayır." Başını sallıyor.

"Sana bunu yaptırabilen tek erkek olduğum için gurur duyuyorum."

"Yorganın için üzgünüm..."

Bakışlarımı ona dikiyorum. "Lütfen özür dileme. Şimdi bu yatakta uzanacağım ve senin o güzel amcığını hatırlayacağım." *Ve bu sadece tekrar yapmak için burada olmadığın gecelerde.*

Gözleri sikime kaymadan önce bana utangaç bir gülümseme veriyor. Sikimdeki sıkıcı ağrıyı görmezden gelmeye çalışıyordum ama onun bakışı henüz boşalmadığımın acı bir şekilde farkına varmamı sağladı. Bir saniye içinde yataktan kalkıp önümde dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini belime koyup külotumu indirdi. Sikim serbest kalıyor ve ona doğru uzandığında şok içinde nefesini tutuyor, ne kadar yakın olduğu için dudaklarını sıyrıyor.

"Kahretsin," diye fısıldıyor, daha çok kendi kendine. Bana bakıyor ve sonra tekrar aşağıya bakıyor. "En mükemmel aletin sende olduğunu biliyordum." Hiç vakit kaybetmeden elini üzerimde gezdiriyor ve bir parmağını ucundaki gümüş topun ve shaftımın tepesindeki topun üzerinde gezdiriyor. "Acıdı mı?"

"Biraz sarhoştum, o yüzden hayır, ama aynı zamanda yıllar oldu." Ellerimi yumruk yapıyorum, hayallerimin kadınının sikimi avuçlarının arasında tuttuğu gerçeğini çok fazla düşünmemek için elimden geleni yapıyorum.

"Neden aldın bunu?" Şu anda bu konuşmayı beklemiyordum ama nedense merakı beni granitten daha sert yapıyor.

"Gerçek mi?" Ona sordum. Başını salladı.

"Lütfen."

"Üniversitede görüştüğüm kız."

"Hmmm." Bir an için cevap vermiyor. "Kıskanç bir tip değilim," diyor, "ama başka bir kadının sana dokunduğu düşüncesi..." O

bana bakıyor ve gözlerinde ateş parlıyor. "Bundan hoşlanmadım."

"Ofisteki herhangi bir erkek sana doğru nefes aldığı anda kendimi kaybetmeye hazırım ama yıllar oldu tatlım. Neredeyse yirmi yıl." Başını sallayıp öne doğru eğiliyor, ne yapmak istediğini biliyorum ve aletim bunun için ağrıyor. "Yap bebeğim. Beni o sıcak, ıslak ağzına al ve ızdırabıma son ver, *lütfe*."

Dili dışarı çıkıyor ve önce metal topların her birini izliyor ve taşaklarını tepki olarak karıncalanıyor. Sonra, ucunu daire içine alıyor, dili boyunca sürüklüyor ve sonra yavaşça şaftımdan aşağı iniyor.

"Kahretsin, biraz alaycı olacağını bilmeliydim."

"Onunla oynayabileceğimi söylemiştin," diyor ayağa kalkarken. "Yatağa uzan."

Onu dinlemeden önce uzun bir gece geçireceğimi bildiğim için bakışlarımı ona dikiyorum ve o da hemen bacaklarımın arasına diz çöküyor. "Henüz boşalmadın, bu yüzden aletini mastürbasyon için kullanmayacağım... bu sefer."

İnliyorum, bu sözler onun boşalana kadar piercingimi klitorisinin üzerinde sürükleyeceği düşüncesiyle patlayacakmışım gibi hissetmeme neden oluyor. "Ne kadar naziksin," diye homurdanıyorum.

Ağzını sikime doğru indiriyor ve sonra dudaklarını ucuna sarıyor ve kendini gidebildiği kadar aşağı itiyor. Boğazını açtığını ve daha da ileri gittiğini hissettiğimde neredeyse dibindeydi. "Siktir, Raegan. Zorlama bebeğim." Beni görmezden *geliyor, sertçe* emerken aşağı yukarı hareket ediyor. Kalçalarımı oynatmamak için kendimi zor tutuyorum ama ağzı çok iyi geliyor ve eli taşaklarımı okşarken, o anın sıcaklığıyla yukarı doğru itiyorum.

"Kahretsin bebeğim, özür dilerim," diye mırıldandım, onu incitmediğimi umarak. Pek küçük sayılmam ve boğazının arkasına metal bir şeyin dokunmasına alışık olmadığını biliyorum. *Tanrım, Wes. Onu boğma.*

Beni ağzından çıkarıyor, seksi bir tükürük izi ağzını sikime bağlıyor. "Ne için özür dilerim?" Başını yana eğiyor ve gözlerinin altında oluşan yaşları siliyor. "Kontrolünü kaybetmeni istiyorum. Yüzümü becermeni istiyorum," diye mırıldanıyor. "Seni boşaltmak için ağzımı kullan."

"Ağzında değil," diye .

Kaşlarını çatıyor. "Neden olmasın?"

"Aminı sikerken boşalmak istiyorum. İlk boşalmamın senin amının aletimin üzerine boşalmasına karşılık olmasını istiyorum." Nefes nefese

Ama sonra sanki bir şey hatırlamış gibi kaşlarını çatıyor ve alt dudağını kemirmeye başlıyor. "Ne oldu tatlım?"

"Ben... Yani ben... Ben genellikle... seks sırasında yapmam." Sonunda dışarı çıkıyor ve benden başka her yere bakarken yanakları pembenin en parlak tonuna dönüyor.

Yüzüne dokunup kendime doğru eğiyorum. "Hiç mi?"

Başını sallıyor. "Başka şekillerde de yapabilirim ama... penetrasyondan değil."

"Yanlış erkeklerle yattığın çok açık. Yine de deneyebilir miyim?"

Birden utangaç ve biraz gergin görünüyor ama başını sallıyor. "Özür dilerim, havayı tamamen bozdum mu?"

Önce sikime sonra da ona bakıyorum. "Hâlâ ne kadar sert olduğumu görüyorsun, değil mi? Güven bana Raegan, eğer çıplaksan ve gözümün önündeysen, havamdayım demektir." Elimi göğüs uçlarında gezdiriyorum. "Eğer parka giyiyorsan ve gözümün önündeysen, havamdayım."

O muhteşem gözlerini bana kırıştırıyor ve sikime geri dönmeden önce bana seksi bir gülümseme veriyor. Beklediğimden daha uzun süre devam etmesine izin verdiğim beni yukarı ve aşağı çalıştırmaya devam ediyor. "Tamam, bu kadar yeter," diye homurdanıyorum. Aletim bana çığlık atıyor ve prezervatif için tuvalete gitmem gerektiğini hatırladığımda daha da sinirleneceğini fark ediyorum. Yataktan kalkıyorum ve nefesi kesiliyor.

"Nereye gidiyorsun?"

"Prezervatif almam
lazım."

"Oh." Nefes alıyor ve başını sallayarak onaylıyor. Birkaç saat sonra ya da sabah daha fazlasına ihtiyacımız olursa diye banyomdan kutuyu alıp geri dönüyorum ve bir tane çıkarıyorum. Tam açıyordum ki onun hayranlıkla ve belki biraz da hayal kırıklığıyla sikime baktığını gördüm.

"Konuş benimle, ne oldu tatlım? Gergin misin?"

"Hayır... Ben sadece... bir his olduğunu görmek istedim..." Bana . "Bir tane olmadan... sadece bir saniyeliğine?"

Yutkunuyorum ve sikim onu çiğ çiğ sikme düşüncesiyle resmen patlayacak gibi oluyor. Titrek bir nefes alıyorum. "Doğum kontrol hapi kullanıyor musun?"

Yüzünü buruşturuyor ve başını sallıyor. "Hayır."

Bir nefes daha veriyorum çünkü onu sadece çiğ çiğ sikhemi değil, hamile kalması umuduyla içine boşalmamı söyleyen ezici şehvetin sisine çok uzağım.

Bu da çıktı şimdi?

"Doğru, aptal," diyor, sessizliğimi tamamen farklı bir şey olarak algıladığı belli.

Prezervatifi *nereye* attığımı *bilmediğim* yere fırlatırken ona "Üstte olmam gerek," diyorum. Üstte olursa, o ana kendini fazla kaptırıp boşalmak üzere olduğuma dair uyarımı zamanında dikkate almayabileceğinden endişeleniyorum.

"Ne?"

"boşalmayacağım." "Ama ben-"

"Bu yüzden içine girmeyeceğim, ama sen beni tamamen hissetmek istediğini söyledin." Benden istediği her şeyi yapacağımı anlamamış gibi bana göz kırıyor.

Anında üstüne çıktım, aletim karnına dayanmıştı. "İstedığinin bu olduğuna emin misin?"

"Evet." Alt dudağını ısıyor. "Ben... Yani, son ilişkimden bu yana test edilmedim."

"Endişelenmedim." Sikimi yarığından geçirirken dudaklarımı boynuna götürüyorum ve bir inilti çıkarıyorum. "Bu arada sen de olmamalısın."

"Beni incitecek bir şey yapacağını hiç sanmıyorum," diye fısıldıyor ve ben başımı sallıyorum, gözlerimiz zaten yüksek sesle konuşmaya hazır olmadığım konuşmayı yapıyor.

"Raegan, eğer hemen şimdi amına girmezsem aklımı kaçıracağım." Ona bakmak için geri çekildim. "Hazır mısınız?"

Başını sallar. "Evet, seni çok istiyorum Wes. Beni sertçe becermeni istiyorum. *Lütfen*," yalvarıyor bana.

Göğüslerinin arasındaki boşluğa tekrar bir öpücük konduruyorum ve dilimi derisinden yukarı çekip tam içine girerken ağzına sokuyorum.

Anında gözlerim kapanıyor ve göz kapaklarımın arkasında havai fişekler patlıyor çünkü *lanet olsun*. Sırtımı pençelerken adımın inlediğinin farkındayım. "Tanrım, Raegan, çok sıkısın," diye fısıldıyorum dilimi dudaklarının kenarında hafifçe gezdirirken. Onun -ve *çoğunlukla kendimin- uyum sağlamasına* izin vermeye çalışırken hareket etmiyorum. "Sen, iyi misin?"

"Evet, çok iyiyim ama hareket etmen gerek Wes, *lütfen*."

"Bir saniyeye ihtiyacım var yoksa patlayacağım ve önce birden fazla kez itmek istiyorum." *Lanet olsun, keşke prezervatif taksaydım diyorum çünkü Raegan'ın daracık, sıcacık amcığından çıkmak zorunda kalma düşüncesi en kötü kâbusum gibi geliyor.*

"Bunu daha önce hiç hissetmemiştim," diye fısıldıyor. "Çok dolu hissediyorum ve sen çok... *derinsin*."

Ah, belki de sorun onların sikleriydi.

"Senin ve piercing'inin her çıkıntısını hissedebiliyorum." Geri çekiyorum ve yavaşça tekrar içeri itiyorum. "Aman Tanrım, bu iyi hissettiriyor. Bunu tekrar yap."

Artık duygularıma ve daha da önemlisi aletime hakim olduğum için onu içeri ve dışarı itmeye başladım.

Kolları boynuma dolanıyor ve dudakları kulağımın arkasındaki boşluğa bastırıyor, itişlerimi karşılarken oradaki deriyi yalıyor ve emiyor. Kalçalarını benimle buluşmak için yukarı kaldırıyor, içine her daldığımda amcığı beni sıkıyor. Bir inilti çıkarıyor ve dudakları boynumdan çıkıp benimkilerle çarpışıyor, her birkaç hamlede bir inerken dilini benimkilere doğru kaydırıyor.

Tanrım, çok iyi hissediyor.

O tanıdık hissin omurgamda süründüğünü ve ayak bileklerini arkamdan kilitlediğinde çekilmem gerektiğine dair bangır bangır bağırان uyarıyı hissediyorum. Dudaklarımdan çekiliyor ve dudaklarının ne kadar şiş, parlak ve kırmızı olduğu beni şaşkına çeviriyor. Mavi gözleri kocaman ve sanki gözyaşlarını tutuyormuş gibi donuk. "Wes, sanırım boşalacağım," diye gözleri kapanırken. "Tanrım, evet. Tam orası." Bana kenetleniyor ve doruk noktası onu yıkarken tırnakları omuzlarıma batıyor. "Wes! Aman Tanrım, evet, evet, evet." Haykırıyor ve orgazmımı onun içinde serbest bırakmamak için sahip olduğum her irade gücünü alıyor.

Elimi klitorisine götürerek artçı şokları dindirmeye çalışıyorum ve içinden çıkıp döllerimi karnına boşaltıyorum. "Siktir, Raegan." Bir elimle kendimi pompalarken diğer elimle de onun tatlı klitorisini ovuyorum.

Üzerinde yaptığım dağınıklığa bakıyor ve sonra gözlerimin içine bakıyor ve yüzünde bir gülümseme belirlediğinde kısa bir süre üzgün olup olmadığını merak ediyorum. "Bu çok ateşli." Gözleri benimkileri hiç bırakmazken orta parmağını içinden geçirip ağzına götürüyor. "Tadının güzel olduğunu biliyordum. Bir dahaki sefere kaynağından denemek isterim."

Sikim seğiriyor ve gözleri harekete kayınca bana bir kaşını kaldırıyor.

Dudaklarına bir öpücük kondurmak için eğilmeden önce bir nefes verdim. "Önce seni temizleyeyim." Bir bez alıp ılık suyun altına tutuyorum ve odaya geri döndüğümde bana en tatlı ifadeyle bakıyor. Yanına diz çöküyorum ve onu temizlemeye başlıyorum.

"Wes, bu inanılmazdı." Alt dudağını ısırıyor. "Ben hiç..." İşim bittiğinde oturuyor ve kucağıma tırmanıyor.

"Ah, bu doğru, normalde seks sırasında boşalmadığını söylemiştin, ama görünüşe göre boşalabiliyorsun. Bana meydan okumaya çalıştığını düşünmeye başlıyorum," diye şaka yapıyorum ama o başını sallıyor, gözleri ciddi ve bana sabitlenmiş.

"Benim için hiç böyle olmamıştı."

"Benim için de hiç böyle olmamıştı." Dudaklarımı onunkilerin üzerine sürüyorum, umarım bu onu ve bunu daha çok istediğimi açıkça ortaya koyar.

Dudaklarıma karşı iç çekiyor. "Bunu tekrar yapmamız ne kadar sürer?"

Chapter FIVE

Raegean

Ertesi sabah uyandığımda, sorumlu adam beni sımsıkı sarmışken tüm vücudum nefis bir şekilde ağrıyordu. Ben yan yatmışım, o da bir eliyle sırtıma bastırmış ve arkamdan hafifçe horladığını duyabiliyorum. Umutsuzca banyoyu kullanmam gerekiyor, bu yüzden elimden geldiğince kendimi ondan kurtarıyorum, banyosuna girmeden önce uyanmadığı için minnettarım. Saçlarım dün gece birlikte aldığımız duştan dolayı hala ıslak ama banyodan sonra benim için taradı, yani neyse ki tam bir fare yuvası değıl.

Bana verdiğı diş fırçasını alıp yüzümü yıkıyorum, sadece bir kalıp sabun değıl de gerçekten yüz yıkayıcısı olduğı için kendimden geçiyorum. Banyoda işim bittikten sonra hâlâ uyuduğunu görüyorum ki buna hiç şaşırmadım; şakalaşmayı bitirdiğimizde güneşin doğmaya başladığından oldukça eminim. Hâlâ çıplağım ve onun vücut ısısı olmadan biraz üşüyorum. Gözlerim penceresinin dışındaki manzaraya takılıyor ve gri gökyüzünden yağan kara bakarak irkiliyorum. Babamın sesini şimdiden duyabiliyorum.

Orada kal yoksa seni almaya gelirim. Uber'e binmeyin ya da arkadaşlarınızdan birinin kullanmasına izin vermeyin.

Telefonumu elime aldığımda irkildim ve bu sabah babamdan tam da bunu söyleyen bir mesaj aldım.

Tabii, baba. Lütfen gelip beni geceyi hayatımın en iyi seksini yaparak geçirdiğim patronumun evinden al. Bunun kurallara tamamen aykırı olduğunu, muhtemelen kovulabileceğimi ve ondan gerçekten hoşlandığımı söylemiş miydim?

Yatak odasının diğer ucuna, dolabına doğru ilerliyorum ve dolabın büyüklüğü karşısında gerçekten hayrete düşüyorum. Parmaklarımı sıra sıra dizilmiş takım elbise ve gömleklerin üzerinde gezdirirken her şeyin önce renklerine sonra da tarzlarına göre düzenlendiğini fark ediyorum. Çok büyük olacağını bildiğim birkaç eşofman altı gözüme çarpıyor ama üzerimde kalması için mümkün olduğunca sıkı bağlayarak giyiyorum ve bir Harvard işletme fakültesi tişörtü giyiyorum.

Dolaptan çıkıyorum ve onun hala uyuduğunu, benim yattığım yerde kıvrıldığını ve şimdi benim yattığım yastığı kullandığını görüyorum. Sessizce odadan çıkıp merdivenlerden inmeden önce telefonumu alıyorum çünkü bir, açlıktan ölüyorum ve iki, Wes sabahları biraz acıkıyor. Buzdolabını açtığımda tezgâhın üzerinde yumurta, pastırma ve daha da önemlisi kahve makinesini görüyorum. Yarım saniyeliğine ona krep yapmayı düşünüyorum çünkü krep konusunda ne kadar tutarsız olduğuma bağlı olarak bu riskli bir seçim. Yarısında mükemmel oluyorlar, yarısında ise iki tanesini yenebilir hale getirmek için on dört deneme yapmam gerekiyor.

Şehrin en iyi kafesini işleten Avery'nin annesinin kulağıma hamuru fazla karıştırmamamı ve çevirme zamanının *gelmediğini* söylediğini duyar gibiyim - *ben tam çevirirken.*

Yumurtalar kolay ve onları nasıl sevdiğini biliyorum. Yumurtalar soğumasın diye önce pastırmadan başlıyorum ve kokusu mutfığa yayıldıktan sadece beş dakika sonra ellerimi boynuma dolanmış ve dudaklarımı boynumda hissediyorum. Büyükanнемin her zaman söylediği şeyi düşünerek kıkırdıyorum: "*Bir erkeği sabah uyandırmanın iki yolu vardır; seks ve pastırma kokusu.*"

"Benim kıyafetlerimi giymişsin ve bana kahvaltı hazırlıyorsun. Beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun? Eğer seks yapmak istiyorsan, beni uyandırmalıydın." Yanağıma bir öpücük konduruyor ve ben de yüzümü ona dönüyorum.

"Donuyordum ve açtım." Burnuma dokunuyorum, ocağın başında durmama rağmen hâlâ biraz üşüyorum. "Sıcaklığı kaçta tutuyorsun?"

Kıkırdıyor ve köşeye doğru ilerliyor. "Termostat burada." Köşeden geri döndüğünde ona ters ters baktım. "Açtım!"

"?" Bakışlarımı ona dikiyorum. "Altmış beş."

"Kar fırtınası sırasında mı?!" Penceresine doğru işaret ederek söylüyorum.

"Çok sıcak oluyor." Kendine kahve hazırlamaya başlarken omuz silkiyor.

"Evet, çünkü bu tam anlamıyla uyuduğunun bir göstergesi!" Alaycı bir şekilde söyledim. "Bu çok soğuk. Asla gelmeyeceğim

tekrar."

Gözlerini deviriyor. "Elbette, tatlım." Geri döneceğimin onun zihninde çoktan kesinleşmiş olduğu düşüncesi içimde bir cızırtı yaratıyor ve pastırmaya dönüyorum. "Biliyorsun, buradayken benim asistanım değilsin. Bana kahvaltı hazırlamaktan sorumlu değilsin."

"Biliyorum ama patronuma kahvaltı hazırlamıyorum. Dün gece beni defalarca orgazm eden adam için yapıyorum."

Başımın yan tarafına bir öpücük konduruyor. "O da bunu takdir ediyor."

Son kalan pastırmayı tavadan alıp ekmek kızartma makinesine biraz ekmek koyarken yumurtalarını yapmaya başladım. "Hoş geldin demek istemem ama şu anda yolların durumu yüzünden eve gelirsem babam küplere biner ve ondan beni almasını isteyecek değilim. O yüzden biraz takılmamın sakıncası var mı?" Arkamı dönmeden söyledim. Benden etkilendiğini biliyorum, ama aynı zamanda meşgul olduğunu ve harika sekse rağmen birinin bütün gün onun alanında takılmasını istemeyebileceğini de biliyorum.

"Asla fazla kalamazsın ve şu anda kesinlikle gitmiyorsun." Arkamı döndüğümde gözlüklerinin üzerinden bana bakıyordu. "Seni daha sonra ya da yarın eve götürebilirim. Bu gece durması gerektiğini söylüyorlar."

Yarın mı?!

Ocağa geri dönüyorum. "Tamam," diye neşeyle gülümsüyorum ve yumurtasını mükemmel pişirdiğimi ve sarısını kırmadığımı fark edince rahat bir nefes alıyorum. Yumurtalarımı çırpmaya başlamadan önce her şeyi bir tabağa koyup önüne koyuyorum. Birkaç dakika sonra yanına oturdum ve kendimi çok *evcimen* hissediyorum. Burada onunla oturuyorum. Onun evinde. Bir cumartesi sabahı.

"Peki, normalde hafta sonları ne yaparsın?" Kupayı dudaklarıma götürürken söylüyorum.

Kahvesinden bir yudum alır. "Çoğunlukla çalışıyorum. Yazın ve sonbaharın başlarında golf oynarım. Kışın bazen bir barda ya da Chris'le kolej futbolu izlemeye giderim. Ben Michigan Üniversitesi'ne gittim ve sen de Penn State'e gittiğine göre, futbolun bir tür din olduğunu söylememe gerek yok sanırım."

"Babamın kim olduğunu hatırlıyorsun değil mi? Ben yürümeye başlamadan önce futbol bir çeşit din gibiydi."

Gülüyor. "Tabii ki."

"Aslında bir kutu süitte geçirdiğim birden fazla Noel hatırlıyorum." Dudaklarımda belli belirsiz bir gülümseme beliriyor çünkü çok acı verici bir anı olmasa da, hayatımın arkadaşlarıma kıyasla ne kadar farklı olduğunu hatırlatıyor.

"Nasıl bir şeydi?"

"İyi idi." Omuz silktim. Bu kutuyu sadece terapistimle konuşurken açıyorum ve onunla aylardır konuşmadım.

Hmm, buna geri dönmek için hatırlatma.

"Herkes burada yaşarken amcam, yengem ve büyükanmem ve büyükbabamla geçirdiğimiz tatilleri kesinlikle tercih ederdim. Eğer babam Şükran Günü'nde ya da Noel'de çalışırsa, genellikle sadece ben, Lucas ve o olurduk." "Kardeşinle yakın mısınız?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum.

Yıllarca değildik ama ehliyetimi aldığım anda işler nasıl da değişti ve onun arabaya ihtiyacı oldu. *Sonra birden dünyanın en iyi kız kardeşi oldum.*

"Evet, şu anda en iyi arkadaşım gibi. Yine de başımın belası." Kıkırdıyorum. "Benden yaklaşık bir buçuk yaş küçük, o yüzden gençlik yıllarımızda hemen hemen aynı arkadaşlara sahip olduğumuzu ve aynı partilere gittiğimizi tahmin edebilirsin. Şu anda New York Üniversitesi'nde birinci sınıfta ve çok başarılı. Onunla çok gurur duyuyorum. Bu hafta eve geliyor ve ben gerçekten çok heyecanlıyım. Evde olmak ve onun burada olmaması çok garip." Dönüp ona bakıyorum ve bana dikkatle baktığını fark ediyorum. "Özür dilerim, saçmalıyorum." Sinirli bir şekilde kıkırdıyorum ve o da başını sallıyor.

"Bütün gün senin konuşmanı dinleyebilirim." Gülümsüyor ve *ciyaklamamak* için kendimi zor tutuyorum çünkü *Tanrım, çok tatlı biri.* "Dinleyebilmek ve bu kadar çok konuşmak zorunda olmamak çok ferahlatıcı."

"Peki ya sen?" Ben soruyorum. "Kardeşin var mı?"

"Hayır, sadece ben, ama hep bir erkek kardeşim olsun istemişimdir," diyor. "Ya da bir kız kardeş, gerçekten. Sadece evdeyken konuşabileceğim birini. Sanırım bu yüzden okulda çok başarılıyım. Evde çok sıkılıyordum, tek yaptığım ders çalışmaktı."

"Ailen değil miydi?"

"Öyleydiler ve harikaydılar ama biliyorsunuz ki aynı şey değil."

"Anladım. Çok arkadaşın var mıydı? Çok popüler olduğunu hayal ediyorum." Onun bir spor takımının kaptanı ve tüm kızların çıkmak istediği kişi olduğunu düşünerek gülüyorum.

"Arkadaşlarım vardı ama kendime popüler diyemezdim. Dediğim gibi, sürekli ders çalışıyordum. Bu yüzden, okula çok odaklandığım için kaçırdığım birçok parti ve şey oldu."

"Ailen seninle çok gurur duyuyor olmalı."

"Evet, eninde sonunda." Başını sallıyor ve ben de bu hikâyenin devamı olup olmadığını merak ediyorum. "Annemle babam beni doğurduklarında gençmişler ve sanırım bir süre kendi hayatlarına dalmışlar. Kötü ebeveynler değillerdi, sadece... bazen biraz kontrolden çıkıyorlardı. Her zaman gelirlerdi ama bu genellikle işleri arasında olurdu ve ben bazen o gün iyi ebeveynlik yaptıklarını kanıtlamak için listelerinden işaretleyecekleri bir şeymişim gibi hissederdim." Öne doğru eğiliyor, gözlerini bana dikmiyor ve hafifçe kısıyor. "Genelde biriyle onlar hakkında bu kadar erken konuşmam."

"Ah. Özür dilerim. Burnumu sokmak istememiştim." İrkildim çünkü konu annem hakkında konuşmaya geldiğinde ben de aynı şekilde davranıyorum. Rebecca Graham destanını anlatacak birinin yanında gerçekten rahat olabilmem için genellikle birkaç kadeh tekila içmem gerekir.

Gözleri benimkilere kayıyor ve eli yanağımı ovmak için uzanıyor, sonra dudakları benimkilere hafifçe bastırıyor. "Hayır," diyor uzaklaştığında. "Senin yanında kendimi rahat hissediyorum."

"Ben de." Elimi kalçasına götürüyorum ve sıkmadan önce hafifçe ovuyorum. Bunun cinsel değil, daha çok samimi olması gerekiyordu ve şimdiden onun yanında hissettiğim rahatlık beni şaşırtıyor.

"Noel için ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Neden? Şimdiden benimle geçirmek ister misin?" Ona arsızca sırtıyorum.

"Seninle geçirmeyi çok isterim," diyor ve neredeyse kahvemde boğuluyorum. "Yine de muhtemelen ailenle meşgulsündür diye tahmin ediyorum."

"Sen değil misin?"

"Genelde Noel arifesinde geç saatlere kadar ve Noel'den sonraki gün erken saatlere kadar çalışıyorum, bu yüzden geniş ailemi görmek için seyahat edemeyecek kadar yorgun oluyorum. Ailem bu yıl gemi yolculuğuna çıkacak."

"Noel için mi? Noel'i seninle geçirmeyecekler mi?"

"Onlar için aldım." Kıkırdıyor. "Dürüst olmak gerekirse, ailemle bir akşam yemeğinde oturmak ve tüm teyzelerimin evlenmem konusunda başımın etini yemesi canımı sıkıyor. Yılda birkaç kez Florida'ya ailemi ziyarete gidiyorum ve inanın bana bu kadarı yeterli." Gülüyor. "Ama benim için endişelenme." Burnuma dokunuyor. "Ben genelde Chris'in evine giderim. Yakın zamanda boşandı, o yüzden yemek konusunda biraz zorlanacağız çünkü karısı yemek yapabiliyor ama sanırım akşam yemeği için dışarı çıkacağız."

Bir yanım ikisini de davet etmek istiyor ama belki de bu patron-çalışan arasındaki çizgiyi aşmak olur. Ayrıca Noel babam, Lucas ve benim olayım haline geldi. En sevdiğim geleneklerimizden bazıları

Yılın şeyleri. Babam yemek yapamaz, bu yüzden genellikle Noel Arifesi yemeği için dışarı çıkar ve Noel Günü için sipariş veririz. Bir yıl bunu kendimiz yapmayı denedik ama epik bir başarısızlık oldu. Bize yemek yapması için birini tutabilirdik ama babam sadece üçümüzün olmasını seviyor.

Bu yüzden artık farklı mutfakları dönüşümlü olarak seçip sipariş veriyoruz. Bu yıl Hint yemeğinde karar kıldık ve sabırsızlanıyorum. Günü eggnog içerek ve Noel filmleri izleyerek geçiriyoruz, arada da hangi oyun varsa ona bakıyoruz. Üçümüz bir noktada yürüyüşe çıkıyoruz, bu yürüyüşe genellikle yan komşumuz Avery de katılıyor ve Noel Günü her zaman Evde Tek Başına'yı izleyerek sona eriyor, onda dokuzunda sabahın ikisinde uyandığımda hem Lucas hem de babam kendi koltuklarında uyuyor ve Noel ağacının ışıkları bana göz kırıyor.

Birini buna dahil etmeye hazır değilim, özellikle de ne olduğumuzdan bile emin değilken. *Ama bu kabalık mı?*

Hayır, siz hiçbir şey değilsiniz. Bir keresinde harika seks yapmıştınız. Rahatla, Rae.

"Noel arifesinde akşam yemeği için dışarı çıkarız, sonra da o gün için dışarıdan yemek sipariş ederiz, o yüzden anlıyorum." Gülüyorum.

"Baban ve kardeşinden bahsettin, anneni görüyor musun?" Diye soruyor ve ben hemen kaskatı kesiliyorum.

"Ummm...genelde değil. Avrupa'da yaşıyor."

"Oh. Gerçekten mi? Tam zamanlı mı?"

"On altı yaşımdan beri, evet. Annemle babam evlendiğinden beri annemi bir tatilde gördüğümü sanmıyorum." Kıkırdıyorum. "Bu karmaşık bir durum."

"Yakın değil misin?"

"Yüzyılın küçümsemesi." Elini benimkine uzatıyor ve o anda kendimi güvende hissediyorum ve sanki bu parçamı Wes'e açmak her zamanki kadar acı vermeyebilirmiş gibi geliyor. "On altı yaşına geldiğinde ve annenle baban boşandığında, kaçınılmaz olarak taraf tutarsın. İstemeseniz de genellikle bir tarafa yönelirsiniz. Ayrıca annem babamı aldatıyordu ama bu beni ilgilendirmez. Bunu kulak misafiri olarak öğrendim. Burada dikkat edilmesi gereken en önemli şey, babamın her zaman güvenebileceğim bir ebeveyn olmasıydı. Oradaydı, hazırды, evlendiklerinde bile hep yanımdaydı." İç çekiyorum. "Annem Noel arifesinde kendisini aldattığı adam için babamı terk etti, ardından da ben ve kardeşim, çünkü söz konusu adam üvey baba olmaya pek de hevesli değildi." Yüzümü buruşturuyorum. "Bu çok kısa bir versiyon ama evet, Lucas ve ben

Babamıza her zaman çok bağılydık ve bu durum annemizle harika bir ilişki kurmamızı kolaylaştırmadı."

Kolları beni sarıyor ve sonra kucağına oturuyorum. "Özür dilerim bebeğim. Bu gerçekten çok zor. Böyle önemli bir yaşta böyle bir şey yaşadığın için çok üzgünüm."

Omuz silkiyorum. "Atlattık. Yan dairede yaşayan kız, Avery? Lucas'ın en iyi arkadaşı. Ama bazen onu ödünç alıyordum ve sanki bir kız kardeşim varmış gibiydi. O ve annesi bazen şirin anne-kız şeyleri yaptıklarında beni de davet ederlerdi ve bir süreliğine beni önemseyen biri varmış gibi davranabilirdim." Bir an için hiçbir şey söylemiyorum ve terapistimle, en iyi arkadaşım Natalie'yle ya da Lucas'la konuşmadığımı hatırlıyorum.

Sikeyim.

"Karanlık oldu." Yutkundum. "Özür dilerim." Anne sorunlarım yüzünden ağlamayı çoktan bırakmışım, bu yüzden gözyaşı yoktu ama kendimi garip hissediyorum ve *şimdi* olduğu gibi onun kucağından istiyorum. Beni daha sıkı kavrayıp kendine doğru çektiğinde hareket etmeye çalışıyorum. Eli boynumun arkasına uzanıyor, yüzümü ona doğru yönlendiriyor ve sonra dudakları dudaklarımda, rahatsızlığımın içinden beni öpüyor. Başta pek hoşuma gitmese de dilini birkaç kez benimkine değdirdikten sonra pozisyonumu değiştirip kollarımı boynuna dolayarak ona sarılıyorum.

"Neden özür dilediğinden emin değilim," diye fısıldıyor dilini dudaklarıma sürmeden önce.

Bu adam öpüşebiliyor. Şimdiye kadar öpüştüğüm tüm erkeklerden daha iyi. Her şeyi herkesten daha iyi yapıyor. Bana dokunması, beni öpmesi ve beni sikmesi. *Tanrı aşkına beni fişkırttı.* Utanç duyup duymadığımdan emin değilim.

Utanmıyoruz. Bırak tekrar yapsın! Neredeyse vajinamın bana bağırdığını duyuyorum.

Ona karşı sallanmaya devam ederken ağzına doğru inliyorum, ona karşı her itişte seksimin daha da kayganlaştığını hissediyorum. Yüzümü ellerinin arasında tutarak geri çekiliyor. "Özür dilerim, duruyorum. Seni bu barın becermeme saniyeler kaldı ve sadece yemeğini bitirmeni istemiyorum, aynı zamanda yapacak biraz işim var. Bir kez başladığımızda, durmak istemeyeceğimi biliyorum."

"Oh! Elbette." Üzerinden kalkmaya çalışıyorum ama o beni yine yerimde tutuyor.

"Bana bir saat ver, sonra tamamen seninim."

"Wes, meşgul olduğunu biliyorum. Benim için endişelenme. Kendimi eğlendirebilirim." Ona el salladım çünkü ciddiymdim. Televizyona ve cep telefonuma çok aşınayım. Bana bir şey olmaz.

Yüzümü tutuyor. "Bir saat. Güven bana, tamamen senin olmak istiyorum."

Chapter SIX

WES

Ertesi sabaha kadar Raegan'ı eve götürmedim. Bir gün daha, hatta biz birkaç gün sonra Miami'ye gidene kadar kalmasını önerecektim ama babası arama ekibi göndermeden önce eve gitmesi gerektiğini söyledi. Ona bir arkadaşının evinde kaldığını söylediğini çok sulandırılmış bir şekilde duymuştum ve bunu neden söylediğini bilsem de, sadece arkadaş olarak etiketlenme düşüncesinden nefret ediyorum.

Mahallesine giriyorum, eli elimde ve gözlerim hala eşofmanımın içinde olan bacaklarına kayıyor. Partide giydiği o dar eteği giymek zorunda kalmasın diye, bağışlamayı planladığım bir yığın kıyafetten elimde kalan en küçük çifti ona vermiştim. Kar fırtınası olmasaydı ve onu bugün eve getirmeyecek olsaydım, onun için başka kıyafetler sipariş ederdim ama bir dahaki sefere daha hazırlıklı olurdum. Alışverişimi yapan kadınla zaten iletişime geçtim ve bazı temel kadın kıyafetlerine ihtiyacım olduğunu söyledim. Tam olarak istediği şey olmayabilir ama en azından evimdeyken içinde rahat hissedeceği bir şey olurdu. *Onu iki gün boyunca benim kıyafetlerimle görmeyi umursadığımdan değil.*

"Çok eğlendim." Bana bakıp utangaç bir gülümseme veriyor ve ben de elini ağızıma götürüp dudaklarımı parmak eklemlerinin üzerinde gezdiriyorum.

"Ben de öyle." Ona bunu tekrar *tekrar* yapmak istediğimi söylemek istiyorum. Ama belki de bunu sadece bir kez yapmak istiyordu? *Hayır, bunun tekrarlanacağını ima eden birkaç yorum yaptı.*

Garaj yoluna girdiğimde, "Yarın görüşürüz," diyor. Evi sıcak ve davetkâr görünüyor ve Noel için ışıklarla ve ön bahçesindeki ren geyiği gösterisiyle süslenmiş. Gözleri ön kapıya kayıyor. "Tanrım, umarım babam pencerede değildir çünkü seni öpmek istiyorum." Emniyet kemerini çözüyor ve konsolun üzerinden eğilerek dudaklarını uzatıyor. Hevesle dudaklarına yapışıyorum, yarın göreceğimi bildiğim halde onu bir daha hiç görmeyecekmişim gibi öpüyorum.

Bu bir ömür gibi geliyor.

Onu öperken yüzünü kavıyorum, ellerimi saçlarının arasına sokup hafifçe çektiştiriyorum ve o da inliyor. Saçlarıyla oynamama bayıldığını ve karşılığında her zaman en seksi seslerle ödüllendirildiğimi çabuk öğrendim. "Seni bir gece daha kalmaya ikna edemeyeceğime emin misin? Kıyafetlerini alıp benimle geri gelebilirsin." Dudaklarımı ağzından çekip önce alnına sonra da burnuna bir öpücük konduruyorum.

İç çekiyor ve gözlerini açtığında, yüzü değişmeden ve gerçekler ortaya çıkmadan önce bunu düşündüğünü sanıyorum. "Peki yarın birlikte ortaya çıkmayı nasıl açıklayacağız?" Bana bir kaşını kaldırıyor ve bu sabah üç kez sevişmiş olmamıza rağmen, sertleşiyorum ve onu *tekrar* istiyorum.

"Sabah arabanız için sizi geri getireceğim."

"Bu çok saçma." Dudaklarıma bir öpücük daha konduruyor ve kapının koluna uzanıyor. "Yarın görüşürüz."

Bir şeyler söyle. Bunun sadece seks olmadığını anlamasını sağlayacak herhangi bir şey. Ona seksten daha fazlasını istediğini söyle. ŞİMDİ Mİ?

"Seni sonra ararım," diye kaçırdım.

Başını bana doğru çeviriyor ve o utangaç gülümsemelerinden birini daha atıyor. "Tamam." Başını sallayıp bana son bir el salladıktan sonra yavaşça garaj kapısına doğru ilerledi ve gitti.

"Vay vay vay, bakın kim sonunda çağrıma cevap vermeye karar vermiş. Neredeyse evine gelip seni onun altından çekip çıkaracaktım." Chris'in sesi taşıyor

Sonunda aramalarına geri döndüğümde arabamda. Dün yaptığım ve çoğunlukla ofisimde volta atıp, oturma odamda *Friends*'in bir bölümünde kıkırdadığımı duyabildiğim Raegan'a saldırmamak için aletimi dizginlemeye çalışmamdan ibaret olan işe rağmen, Chris'in telefonlarından kaçındım, bu konuya girmek istemiyordum.

Gözlerimi deviriyorum. "."

"Bekle! Yani..."

"Ne olmuş yani?"

"Ne olmuş yani, ben. Nasıldı? O nasıldı? Ona aşkını itiraf ettin mi? Lütfen bana gerçekten evlenme teklif etmediğini söyle?" Partide söylediklerine atıfta bulunarak şaka yapıyor.

"Onunla birlikte olduğumu nereden bildin?"

"Sen gittin ve kısa bir süre sonra onu hiçbir yerde bulamadık."

"Bunu başka kimse fark etti mi?"

"Sanmıyorum," diyor. "Birçok insan kısa bir süre sonra ayrıldı. Sorularımdan kaçmayı bırak."

"Ben teklif etmedim."

"Daha fazlasını cevapla."

"Ben de ona olan aşkımı itiraf etmedim."

"Tanrım, Beck. İyi olanlara cevap ver."

Bu işin peşini bırakmayacağını bildiğim için hayal kırıklığı içinde inliyorum. "Hayatımın en iyi seksiydi ve sen sadece bunu alıyorsun."

Cevap olarak ıslık çalıyor. "Seninle gurur duyuyorum. Biriyle yatmayalı çok uzun zaman oldu. Neredeyse bir yıl mı oldu?"

"Bunu biliyor olman beni çok rahatsız ediyor."

"Şey, son altı ayını aletini sadece Raegan için sertleştirecek şekilde eğiterek geçirdin, bu yüzden kuru büyüünün arkasındaki nedenin bir kısmını anlayabiliyorum."

Onunla tartışmak istiyorum ama o haklı. Ofisime adım attığı andan beri, tüm vücudum sadece ona tepki veriyor.

"Yani, bunu sisteminden çıkardın-" diye başlıyor ve kaşlarını çatıyorum.

"O kadar da değil." Ona, Raegan Graham'ı sistemimden atabileceğimi hiç sanmadığımı söylemek istiyorum ama havamda olmadığım bir ders almanın en hızlı yolunun bu olduğunu biliyorum.

Bir saniye sessiz kalır ve sonra iç çeker. "Wes." "Oh, ilk adım." Kıkırdıyorum. "Başım belada mı?"

"Hayır. Yani... sadece dikkatli olman gerekiyor."

"Yapacağım."

"Ofis alanında hiçbir şey. Onu ofisinize gizlice sokmak yok-"

"Bunların hiçbirini kabul etmiyorum."

"Lanet olsun. Dostum, yapamazsın. Yakalanacaksın."

"Hayır, yakalanmayacağım."

"Evet. Yapacaksın. Seni tanıyorum ve bir kadına ilgi duyduğunda nasıl görüldüğünü de biliyorum. Gerçi seni hiç bu kadar erken böyle görmemiştim. Hannah'yla çıkmaya başladığında bile böyle değildin." Eski nişanlımı düşününce içimi bir sıkıntı kaplıyor. Her ne kadar dostane bir şekilde ayrılmış olsak da, birlikte geçirdiğimiz son yılın büyük bir kısmını güneşin altındaki her şey hakkında tartışarak ve beni terapiye geri dönmeye zorlayarak geçirdik çünkü evde ve işte işleri bir arada tutmaya çalışırken çok stresliydim.

Yaklaşık dört yıl önce ilişkimizi bitirmeden önce otuzlu yaşlarımın büyük bir bölümünde, altı yıl boyunca birlikteydik.

"Raegan... Hannah'dan farklı."

"Umarım öyledir. Hannah en kötüsüydü."

"Evet, düşüncelerinizin farkındayım."

"Bak, sadece dikkatli ol. Tedbirli ol. Ve ne bileyim, işe gelmeden önce mastürbasyon yap ki onu gördüğünde kendini kontrol edemeyecek kadar azgınlaşmayasın."

Ona söylemek istiyorum, mastürbasyon yapmamın bir önemi yok, onu gördüğüm an her şey bitecek. *Ellerimi onun üzerinde isteyeceğim. Ağzımı onun üzerinde. Sikim içinde.*

Çok fena sıçtım.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, tüm günü dünden kalan işlerimi yetiştirerek geçirdikten sonra, saatin ona yaklaştığını fark ediyorum. Raegan'ı aramak için telefonumu kulağıma götürmeden önce ofisimden zar zor çıkıyorum. Birkaç kez çalıyor ve acaba çok geç oldu da uyudu mu diye düşünüyorum. Tam telefonu kapatacakken uykulu bir ses geliyor.

"Hey." Sesi zaten sikimi sertleştirecek güce sahip ama bu nefes nefese ve uyuşuk seksi sesi, keşke yanında yatıyor olsaydım dedirtiyor.

"Selam güzelim. Seni bu kadar geç aradığım için özür dilerim. Uyumaya devam et." "Hayır, ben iyiyim. Bugün çok uyudum." Kıkırdıyor. "Pek bir şey yapmadık. uyuyor."

Alt kattaki tüm ışıkları kapatıp, Raegan'ın cehennem sıcaklığının birkaç derece üstüne çıkarmamı istediği termostadı tekrar düşürmeye başlarken gülüyorum. *Bunun hakkında konuşmamız gerekecek.*

"Bir dahaki sefere biraz daha uyumanıza izin vereceğim."

Esniyor. "Hayır, seninleyken bir dakikamı bile uyuyarak geçirmek isteyeceğimden şüpheliyim." Seksi bir iç çekiş çıkardığında telefon seksi önermemek için aletimi tutup aşağıda kalmasını sağlamaya çalışıyorum. "Keşke burada olsaydın." Hafifçe nefes aldığını duyuyorum. "Bütün gün çaldığım gömleğini kokladım. Senin gibi kokuyor."

"Ve sen bana hiçbir şey bırakmadın."

"Sana bırakacak hiçbir şeyim yoktu! Evinize sırtımdaki kıyafetler ve çantamla geldim." Kıkırdıyor.

"Bana bırakabileceğin bir şey mutlaka vardı. Amına oturan o küçük kumaş parçası."

"Bir dahaki sefere."

"Yarın bana bir çift getir."

Nefes nefese kaldı. "Wes, işte uslu durmalıyız."

Herkes bu konuda ne düşünüyor? "Göreceğiz."

"Yakalanmak istemeyiz."

"Yapmayacağız ve konferans görüşmem sırasında ofisimde senin amını yiyebileceğimi söylediğini çok net hatırlıyorum."

"Bunun beni kıcımdan ısırma için geri döneceğini biliyordum," diye mırıldandı. "Wes, seninle o kadar sarhoştum ki, yönetim kurulu toplantılarından birinde konferans salonundaki masanın üzerinde sevişmeyi bile kabul edebilirdim."

"Oh, yani bana yalan mı söyledin?" Alay ediyorum.

"Hayır, sadece... azmıştım ve her şey çok iyi hissettiriyordu."

"Kesinlikle öyle oldu." Bu hafta sonunu yüzüncü kez düşünerek sikimi çekiyorum. "Benim eşofmanlarımı mı giyiyorsun?"

"Mmhmm."

"Yani, bütün kıyafetlerimi giyiyorsun?"

"Evet."

"K lot giyiyor musun?"

"Hayır."

"Siktir." E ofmanımın onun güzel amcısına dayandığını düşünerek homurdanıyorum. "Ke  ke burada olsaydın."

"Yani...  ar amba günü erken ayrılmamız gerektiğini biliyorum." Bo azını temizliyor. "Belki de Salı gecesi bende kalmalıyım?"

"Evet," diye cevap verdim hemen. "Sana evime girmen için gereken kodları göndereceğim, böylece i ten hemen sonra gelebilirsin. Muhtemelen biraz geç saate kadar çalışacağım."

"Oh, sen eve gelene kadar bekleyebilirim-"

"Hayır. Buraya gel," diye sözünü kesiyorum. "Eve döndüğümde burada olacağını bilmek odaklanmamı sağlayacak."

"Tamam." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum. "Muhtemelen önce eve gidip arabamı bırakacağım ve bir Uber'e bineceğim."

"Seni alması için bir araba göndereceğim." "Buna gerek yok," diye çıkıyor.

"Bu çok gerekli. Nasıl olsa Uber'le gideceksin, neden gerçekten tanıdığım ve güvendiğim bir  of rle bir araba g ndermeyeyim?"

" ok patronluk taslıyorsun," diyor. "Bence  imdi eskisinden daha otoritersin."

"Bana da patronluk taslayabilirsin, biliyorsun," diyorum ona. " yle mi?"

Odamda, Raegan'la bir şekilde altmış dokuz yapmayı ba ardığımız kanepede oturuyorum ve anıya gülümsüyorum. "Hatırladığım kadarıyla yatakta oldukça otoriterdin."

"Ben değilim!" Diyor ve o dolgun dudaklarındaki sırıtışı neredeyse görebiliyorum çünkü öyle olduğunu biliyor.

"Yarın geldiğinde ofisime gel," diyorum ve konuşmayı asıl konuşmak istediğim konuya, yani onun yüzünü ne zaman çeviriyorum.

"Wes, biraz profesyonel olmamız gerekiyor."

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. " stersen bana bir kahve getirebilirsin."

"Sana kahve getirmemi mi emrediyorsun?" Sesindeki arsızlığı duyuyorum.

"Yarın ilk i  seni ofisime getirmenin tek yolu buysa, evet."

"Tamam. Yarın kahve içeriz ama uslu durman gerek."
Göreceğiz.

Ofisimin kapısının hafifçe çalınması, son bir saattir yaşadığım boktan olaydan sonra kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor. Saat daha sabahın sekizi ve ben şimdiden birden fazla kez başarılı bir şekilde sinirlenmiş durumdayım. "İçeri gel," diye sesleniyorum ve tüm vücudumun Raegan'ın kapıdan içeri girmediğini fark etmesi birkaç dakika alıyor. *Ne oluyor lan?*

İçeri Nigel Samuels girdi, pazarlamadan gelen ve beni sürekli daha fazla etkinliğe katılmaya ikna etmeye çalışan sinir bozucu herif.

"Merhaba, Bay Beckham." *Tanrı aşkına, hiç havamda değilim.* "Miami seyahat programınızı gözden geçirmek için buradayım."

"Bunu şimdi yapmak zorunda mıyız?" Ona aşına olduğunu bildiğim bir bakış fırlatıyorum.

"Evet," diyor ve itiraf etmeliyim ki, her ne kadar sinirimi bozsa da, bana karşı koyan birkaç kişiden biri. Cehennem kadar sinir bozucu olsa da bu etkileyici. "Gönderdiğim etkinliklerden en az birine gitmen gerekiyor. Çarşamba günü gideceğini de duydum. O gece bir şey var."
_"

"Hayır," diyorum çünkü Çarşamba gecesi yapmayı planladığım tek şey Raegan'ın amını yalamak.

"Bu sadece bir galeri açılışı. Çok gösterişsiz, girip çıkabilirsiniz," diyor iPad'inden başını kaldırmadan. "İyi bir müşteridirler, Wes."

Bunu düşündüm, belki de Raegan'ın benimle yapmak isteyeceği bir şeydir diye merak ettim.

Randevu gibi mi?

"Tamam. Benim için evet yanıtı ver, artı bir kişi," diyorum ona. "Asistanım da bir gün erken gelecek." Asistanlarımızdan herhangi birinin bizimle bir yere gitmesi duyulmamış bir şey değil, bu yüzden Nigel gözünü bile kırpmadı.

"Harika, bunu şimdi yapacağım. Şimdi, Perşembe-" diye söze başlarken kapı bir kez daha çalınır.

"İnceleyip sana e-posta ile geri döneceğim," diyorum ona. "İçeri gel," diyorum kapıya doğru ilerlerken, bu kez gelenin Raegan olması için dua ediyorum. Başını içeri uzatıp bana tatlı bir tebessüm ettikten sonra bakışları kanepemdeki Nigel'a kayınca dualarım kabul oldu.

"Bay Beckham, kahvenizi aldım ve size birkaç mesajım var ama meşgulseniz geri gelebilirim."

"Gerek yok. Nigel da tam gidiyordu." Kapıyı daha geniş açıp onu içeri buyur ettikten sonra elindeki kahveyi alıyorum. "Teşekkür ederim." Nigel odadayken bakışlarımın onda kalmasına izin vermemeye çalışıyorum ama belini ve muhteşem bacaklarını öne çıkaran gri bir kalem etek giymiş ve şimdi onları belime sarılmış olarak hayal ediyorum... ya da boynuma.

"Gün sonuna kadar bir cevap istiyorum," diyor ve ben de alay ederek karşılık veriyorum.

O cevap vermeden önce kapıyı kapatırken, "Bir cevap aldığında cevabını da alacaksın," diyorum.

Arkamı dönüyorum, sırtımı kapıya dayayarak gözlerimi yavaşça Raegan'ın vücudunda gezdiriyorum, yalnız olduğumuz ve ona açıkça bakabildiğim gerçeğinin tadını çıkarıyorum.

"Selam." Gözlerim onunkilere ulaştığında gülümsüyor.

"Hey." Kapaklı kâğıt bardağı kaldırdım. "Kahve için teşekkür ederim." Kapıyı itiyorum ve ona doğru ilerliyorum, ona yaklaştığım her adımda gülümsemem daha da genişliyor. "Ve bu yüzü görmeme izin verdiğin için." Çenesini kavrayıp yukarı doğru eğiyorum.

"Uslu durmamız gerekiyor," diye fısıldıyor dudaklarım onunkilere değmeden hemen önce.

"Uslu duruyorum. Elimi eteğine sokabilirim."

Alt dudağını ısıyor ve arkamdaki kapıya bakıyor, sonra tekrar bana dönüyor ve *biraz* yaramazlık yapıp yapamayacağımızı düşündüğünü neredeyse duyabiliyorum. Tam bunu önermek üzereydim ki kapım açıldı ve Chris telefonunu kulağına dayamış bir içeri girdi. Raegan'dan bir adım geri çekiliyorum ve Chris bok yiyen bir sırtıyla bize bakıyor. Raegan'dan akan sinirleri hissedebiliyorum ve ona sorun olmadığını ve Chris'in zaten bildiğini söylemek istiyorum.

Ona kimseye söyleyemeyeceğini söylememe rağmen.

Kapıyı kapatmadan önce "Seni sonra ararım," diyor. "Kapıyı nasıl çalacağını unuttun mu?" Ona ters ters bakarak soruyorum.

"İki dakika içinde satış ekibinden Jason ile bir toplantımız varken meşgul olmanızı beklemediğim için özür dilerim."

"Siktir." Diye bağırdım. "Bayan Graham, önümüzdeki bir saat boyunca telefonlarıma bakabilir misiniz ve lütfen çıkarken kapımı kapatır mısınız?" Bana bir daha bakmadan kapıdan çıkmadan önce bir kez salladı.

Onu gördüğümde anlamsızca öpmeyi planlamışken dudaklarımı onunkilere ancak değdirebildim.

"Tam on beş dakika," diyor Chris saatine bakarak. "Bu bir rekor ."

"Taşaklarımı ezme."

"İK onları keser."

"Eğer çeneni kapalı tutarsan ve kapıyı çalmadan ofisime girmezsen bunu yapmayacaklar."

Chapter SEVEN

Raegean

Ertesi gün masamda otururken arkamdan Marissa'nın sesini duyuyorum. "Perşembe günü havaalanına kaçta gidiyorsun? Uçuştan önce bir mimoza ya da shot içmek için biraz erken gitmeyi düşünüyorum."

Wes ile Miami'ye bir gün erken uçağımı kimseye söylememiştim, bunu sakladığımdan değil, konu açılmadığı için. Dün seyahatimizle ilgili bir toplantı yapmıştık ve Wes bir gün erken gideceğimizden bahsetmemişti, bu yüzden bunun bir sır olup olmadığından ya da sadece insanları - yani Chris'i - işinden uzak tutmak isteyip istemediğinden emin değilim. Neler olduğunu bildiğine dair içimde sinsi bir şüphe var.

Marissa oldukça sarhoş olduğu için tatil partisinden İrlandalı çıkışımla kurtulabilmişim ama Wes'le aramızda bir şey olup olmadığı sorusunu kesinlikle sormuştu. Ona aniden kendimi iyi hissetmediğimi ve eve gittiğimi söyledim. Neyse ki inanmış görünüyordu.

Onunla yüzleşmek için sandalyemde dönüyorum ve o çoktan bana bakıyor. "Aslında yarın gidiyorum."

Kahvesinden bir yudum alıyor ve başını yana eğiyor. "Ne? Neden?"

"Çünkü Wes bir gün erken gitmeye karar verdi."

Bana bir kaşını kaldırıyor ve sandalyesinde odamızın diğer ucuna doğru kayıyor. "Gerçekten mi? Gelmeni o mu istedi?"

"Hayır... tam olarak değil. Bana seçenek sundu."

"Ve sen de aldın mı?" Masama yaslandı ve koyu renk kıvrıkcık bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırırken dudaklarını büzdü. "Aman Tanrım." Her kelimedede burnuma dokunuyor. "Sana fena halde aşık olan patronumuzla Miami'ye erkenden *tek başına* gidiyorsun." Ciyaklıyor. "Ağda mı yaptın?"

Evet.

"Marissa, sahip olduğun bu hayal gücüne bayılıyorum ama gerçekten bana aşık olduğunu sanmıyorum." Tişörtümün içinde karıncalanan meme uçlarım bu iddiayı yalanlıyor. *Sadece onu düşünmek bile onları sertleştiriyor.*

"Çok . Öyle olduğunu biliyorsun! Aman Tanrım, otele gideceksiniz ve odalarınızdan birinde bir şey olacak ve sizi *tek* yataklı bir odada kalmaya zorlayacak." Kıkırdıyor. "Kanepede ya da yerde yatmayı teklif ederse ya da centilmence bir saçmalık yaparsa hayır diyeceksin. Beni anlıyor musunuz? HAYIR. Umarım seksi pijamalar giymeyi planlıyorsundur."

Yine evet.

Kıkırdıyorum. "Sen ve senin aşk romanların."

"Ben ciddiym! Bak, bu mükemmel bir zaman. Bahse girerim seni bir randevuya götürecektir." Tekrar ciyaklar ve kabinin kendi tarafına geri döner.

Tam cevap vermek üzereyken telefonum çalıyor ve günün yarısını beklediğim numarayı görüyorum. "Merhaba, Bay Beckham."

"Külotunu çıkar ve ofisime gel." Sesini kulağımın dibinde duyuyorum ve kaçmak üzere olan iniltiyi durdurmak için bir elimi ağzıma bastırıyorum.

"Bu zamana duyarlı mı?"

"Evet. Sana dokunmam lazım." Dün gece çok azgın ve seksi bir telefon seksi yaptık, ama iki gündür birbirimize gerçekten dokunmadık ve sanırım o da benim kadar muhtaç hissediyor. Gerçekten bu geceye kadar beklemeliyiz. Miami'ye gitmek için hazırlandım bile ve bu gece burada kalmaya karar verdiğimizize sevindim çünkü hafta sonu yaşananların tekrarlanmasını istiyorum.

"Peki, tamam. Hemen geliyorum." Sandalyemden ve odamdan çıktım, banyoya doğru yürürken Marissa'nın şu anda bir telefon görüşmesi yapıyor olmasına şükrediyorum.

Kabine giriyorum ve külotumu bacaklarımdan aşağı kaydırıyorum, bu işlemi çok daha kolay hale getirmek için uyluk giydiğim için minnettarım. İtiraf etmeliyim ki Wes'in beni yıpratma ihtimaline karşı tam külotlu çorap yerine bilerek bunları giyiyordum. Telefonda bana söylediği iki cümle yüzünden zaten ıslanmış ve parlayan amıma bakıyorum ve külotumu kaydırıyorum

ceketimin cebine koyuyorum. Ellerimi yıkamak için kabinden çıkmadan önce hava ıslak bedenimi gıdıklarken uzun bir nefes alıyorum.

Wes'in ofisine doğru yürürken adımın söylendiğini ve Liam'ın bana doğru geldiğini duyuyorum.

Kahretsin, ihtiyacım olan şey bu değil.

"Hey, aslında Bay Beckham'ın ofisine gidiyordum."

"Oh harika, seninle yürüyeceğim. Zaten oraya gidiyorum" diye cevap veriyor. Ofisine doğru attığım her adımda cinsel organım daha da ıslanıyor ve ben buna odaklanmamaya çalışıyorum.

"Peki, tatil partisinde nereye kayboldun? Sanki bir an oradaydın ve bir an sonra yoktun," diyor Liam, yüzü endişeyle dolu.

"Oh, eve gittim. Kendimi iyi hissetmiyordum."

Wes'in ofisine yaklaştıkça, birlikte yürümemizden duyduğu rahatsızlığı hayal edebiliyorum. *Ya da belki ben kendi kızgınlığımı hissediyordumdur?*

"Keşke bana söyleseydin; seni eve götürebilirdim, böylece Uber'e gitmek zorunda kalmazdın." Gülümsüyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Doğru." Şimdi birden gerildim çünkü ya uyarılmışlığımın kokusunu alabiliyorsa?

Hayır, paranoyaklaşıyorsun.

Yürümeye devam ederken aramıza daha fazla mesafe koyarak hareket ediyorum. "Perşembe günü seni havaalanına bırakmamı ister misin yoksa Marissa ile mi gideceksin?"

"Oh... hayır aslında yarın gidiyorum."

Yürümeyi bıraktı ve kaşlarını çatı, bana şaşkınlık ve belki de hayal kırıklığı dolu bir bakış attı, sanki patronumuzla neden erkenden tek başıma uçacağımı biliyormuş gibi. *Ama hayır, buna biz bir şey yapmadan önce karar verilmişti. Onu ilgilendirdiğinden değil.*

"Neden?"

Gerçekten istemesem de yürümeyi bırakıyorum. "Bay Beckham ve ben de onun asistanıyım."

Ellerini ceplerine sokuyor. "Yapmak zorunda olmadığını biliyorsun."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, kavgacı olmak için değil ama aslında biraz gergin olduğum için. "Elbette, bana bir seçenek sundu."

Liam başını sallayıp Wes'in kapısına doğru bakıyor ve sonra tekrar bana dönüyor. "Bak Raegan, onun gibi birine kapılmanın kolay olduğunu biliyorum. Ona aşık olan kızlar gördüm ve bu hiç iyi sonuçlanmadı."

Burada ne söylemeye çalıştığından tam olarak emin değilim ama bu ima hoşuma gitmedi.

"Liam, lafı dolandıracak biri değilim. Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, yapmamanız gereken biriyle ilişkiye girdiğiniz için incindiğinizi, hatta kovulduğunuzu görmek istemem. Hem Holt hem de onun hakkında duyduğum şeyler..." diyor.

Hissettiğim acıyı göstermemeye çalışıyorum çünkü ne duydu ki? Wes, yanında çalıştığı hiç kimseden etkilenmediğini söyledi ki bunun hiç kimseye dokunmadığı anlamına geldiğini varsayıyorum.

"Her duyduğunuza inanamazsınız."

"Ama ben *gördüğüm* her şeye inanırım, Rae. Sen de inanmalısın. Kadınlar kendilerini ona atıyor. Sen de öyle bir kadın olmak ister misin?"

Şimdi sinirlendim. "Bana kamçı etkisi yapıyorsun ve bu biraz sinir bozucu. Ya kendimi onun üzerine attığımı ya da beni kovduracak bir şey yaptığımızı düşünüyorsun. Bu arada ikisi de aşağılayıcı, ama elbette birini seç."

İç çeker, muhtemelen bu konuşmada istediği sonuçları alamadığı gerçeğinden memnun değildir. "Hepsi aynı şemsiyenin altında-" der, tam o sırada birkaç metre ilerideki kapı açılır ve Wes dışarı çıkar.

Beni aradığını zaten biliyorum ve beni kapısından sadece birkaç adım ötede gördüğünde şaşkın bakışlarını iyi saklıyor. Ancak kiminle konuştuğumu gördüğünde yüzündeki kızgınlık ifadesi yayılıyor. "Bayan Graham, ofisime gelmenizi istediğimde sohbet etmek için durmanızı beklemiyorum." Yanaklarım pembeleşiyor ve ona ters ters bakma isteğime karşı koyuyorum çünkü Liam'a zaten kızgıyım ve o bunu daha da kötüleştiriyor.

"Özür dilerim," diyorum, Liam'ı otobüsün altına atmak istiyor ama buna karşı çıkmaya karar veriyorum.

"Peki Bay Patterson, asistanım çalışırken onu rahatsız etmekten başka yapacak bir işiniz var mı?"

"Aslında ben de senin ofisine geliyordum." Sesi doğrudan, neredeyse küçümseyici ve umarım bu bir tür sidik yarışına dönüşmez.

"Pekâlâ, gidelim." Bana dönmeden önce Liam'a bakıyor. "İşim bittiğinde seni ararım," diyor dönüp Liam'la birlikte uzaklaşmadan önce.

On beş dakika sonra telefonum tekrar çalıyor ve ben daha selam bile vermeden onun sert ve acil sesini duyuyorum. "Ofisime gelin ve

Tabii onları kovmamı istemiyorsanız."

Cevap vermeden telefonu kapattım ve ofisine doğru yola çıktım.

Kapıyı hafifçe çaldıktan sonra "Girin," dediğini duyuyorum ve kapıyı açtığımda tam önünde duruyor. Gözlüklerini çıkarmış ve kendini kaybetmek üzereymiş gibi görünüyor. Kapıyı arkamdan kapatıyorum ve sonra dudakları dudaklarımda, beni sert ve derin bir şekilde öpüyor. Dili benimkiyle dans ediyor ve ben onun ağzına karşı inliyorum. *Bu adamın ne kadar iyi öpüştüğünü asla anlayamayacağım.* Ellerini saçlarımın arasına sokmadan önce yüzümü kavırıyor. Kollarımı boynuna doluyorum ve kendimi ona yaklaştırmaya çalışırken ensesindeki saçlarla oynuyorum.

"Wes," diye fısıldıyorum ağzına karşı.

"Adımın dudaklarında çınlamasına bayılıyorum." Dudaklarını dudaklarımdan çekiyor ve gözlerimi açtığımda karşısında olduğuma inanamıyormuş gibi bana bakıyor. "Merhaba güzelim."

"Selam." Gülümsüyorum ve yüzümde hülyalı bir ifade olduğunu biliyorum.

"Seni öpmeyeli çok uzun zaman oldu," diyor dudaklarımı okşarken. "İşte." Elini bacaklarımın arasından eteğime doğru sürüklüyor. "Ya da burası." Parmakları ıslak klitorisime değdiğinde aynı anda inliyor. "Kahretsin, külotunu çıkarmışsın," diyor parmaklarını yarığımın içinde gezdirmeye devam ederken.

"Tabii ki, sen söyledin."

"O aletle iç çamaşırı giymeden mi konuştun?"

"Ofisine gidiyordum." Tam klitorisimden uzaklaşıp iki parmağını içime sokarken inliyorum.

"Sana ne söyledi?"

"Ben... ben önce gelebilir miyim?" Ona kirpiklerimi

kırıştırıyorum. "Bu beni kızdıracak, değil mi?"

"Muhtemelen."

"Siktir." Parmaklarını içimden çekip bir adım geri atıyor ve elime uzanıp beni ofisinde pencerelere doğru sürüklüyor.

Beni pencereye bakacak şekilde döndürüyor ve göğsünü sırtıma bastırıyor. Saçlarımı bir yana yatırıyor ve eteğimi kalçalarımın kadar sıyrırken dudaklarını boynuma bastırıyor.

"Bu arada sana karşı kısa davrandığım için özür dilerim."

Sesindeki samimiyet kalbimin göğsümde çarpmasına neden oluyor. "Anlıyorum."

"Hala." Boynumda bir iz yalıyor. "Orada durmasaydı yapmazdım. Şimdi bana ne dediğini söyle."

Parmakları klitorisime geri dönüp nazikçe ovarken ve tüm vücudumun cızırdamasına neden olurken inliyorum. "Kızgın olmanı istemiyorum."

"Sana asla kızmam." "Kendimi kastetmedim."

"Kendi işine bakması gerekiyor, o zaman benim için bir neden kalmaz."

"O sadece... kovulmamam için seninle ilişkiye girmem konusunda beni uyardı."

"Evet, bahse girerim. Senin külotunun içine girmek istediği çok açık, bebeğim." Klitorisimi daha sert okşuyor ve aletini sırtımda hissedebiliyorum. *Ve şimdi o lezzetli piercing'i düşünüyorum.*

Elimi cebime atıp külotumu çıkarıyorum ve işaret parmağımdan sarkıtıyorum. Kırmızı, ipek ve biraz ıslaklar ve onları gördüğü anda kulağımda nefes alışının değiştiğini duyabiliyorum. "Sende olduklarını düşünürsek bu oldukça zor olacak."

Kulağıma kıkırdıyor ve onu sakinleştirebildiğim için mutlu oluyorum. Onları elimden alıyor ve derin bir nefes aldığını duyuyorum. Başımı çevirdiğimde, onları cebine koymadan önce burnunun altında görüyorum. "Tanrım, çok güzel kokuyorsun." Sesindeki kararlılığın solduğunu duyabiliyorum. "Nasıl gelmek istersin?" Şimdi beni daha yumuşak okşuyor, sanki sadece beni sınırdan tutmak istiyor ama beni itecek kadar değil.

Başımı ona yasladım. "Seçme şansım var mı?"

"Evet Angel, bu şekilde ya da dilimin üzerine boşalabilirsin ya da..."

Aklıma piercingi geliyor ve kendime Wes'in ofisinde sikine binmenin iyi bir fikir olmadığını söyleyemeden arkamı dönüp elini bacaklarımın arasından çekiyorum. "Yoksa?" Aşağıya bakıyorum ve daha ben söylemeden kemerini çözmeye başlamış bile. "Sikinin etrafında mı?"

Başımı kaldırdığımda mavi gözleri kapalıydı. "Mmmhm."

Dudaklarımı yalıyorum ve hemen dizlerimin üzerine çöküyorum, pantolonunu ve külotunu birlikte aşağı çekiyorum ve aleti görüldüğünde neredeyse salyalarım akıyor. *Ne kadar güzel olduğunu nasıl unuttum?* "Bunu istiyorum." Dilimi şaftın üzerinde aşağı yukarı gezdiriyorum, dilimi ucunun etrafında döndürüyorum ve piercinglerine çok dikkat ediyorum.

"Oh lanet olsun, ben de bebeğim."

Ayağa kalkıp masasına doğru ilerliyorum, üzerinde zıplıyorum ve bacaklarımı müstehcen bir şekilde onun için açıyorum. "Buraya gel."

"Gördün mü?" Gülümsüyor. "*Otoriter.*"

"Hoşuna gitti." Aletini amıma dayayıp ucunu klitorisime sürttüğünde sırtıyorum.

"Emin olabilirsin." Arkamdan kapıya doğru bakıyor. "Sessiz olman gerektiğini biliyorsun."

Başımı sallıyorum ve ona arsız bir sırıtış gönderiyorum. "Beni sadece senin aletinin boşaltabileceğini yerdeki her erkeğin bilmesini istememene şaşırdım."

Aletinin klitorisime doğru seğirdiğini hissediyorum ve bir iniltiyi bastırmak için alt dudağımı ısırıyorum. "Eğer kurallara aykırı olmasaydı, emin ol yapardım." Kıkım masanın kenarına gelecek şekilde bedenimi çekiyor ve içime doğru itiyor. "Siktir," diye fısıldıyor ve şimdiden içimde nabzının attığını hissediyorum.

"Kahretsin," diye fısıldadım. "Prezervatif." Bacaklarımı ona dolayarak hareket etmesini engellediğimde çekip gidecek. "Bekle."

Gözleri merakla bana bakıyor ve ben ne diyeceğimi bile bilemiyorum çünkü eskiden kullandığım doğum kontrol reçetemin yeniden doldurulmasını talep etmeme rağmen henüz kullanmaya başlamadım. *Ayrıca bunu ona henüz söylemedim.*

"Sen ne istersen." Hâlâ içimde, kolları beni sarmış, mavi gözleri sıcaklık, samimiyet ve daha önce hiçbir erkeğin gözlerinde görmediğim bir şeyle dolu.

"Çekilebilir misin?"

"Tabii ki." Hala beyaz bluzumu eteğimin içine sokmuş olan vücuduma bakıyorum ve nereye gelebileceğine bakıyorum. "Buraya." Eli ağzımı buluyor ve çenemi sıkıyor.

Başımı salladım. "Masadan kalkmam için yeterince zaman bıraktığından emin ol." Kıkırdıyorum ve dudaklarını dudaklarıma bastırıp beni tekrar becermeye başlamadan önce gülümsüyor. Gürültü yapmamak için yavaşça yapıyor. Eskiden gibi sesli, ıslak ve seksi öpüşmüyoruz bile. Yavaş, şehvetli ve daha samimi diyebilirim.

"Siktir, Raegan. Sen inanılmazsın. Seni ne kadar çok istediğimi biliyor musun?" Kulağıma doğru alçak sesle inliyor ve itişlerini çok çılgınca olmaktan çıkarmaya çalışması, onun benden daha yakın olabileceğine inanmama neden oluyor.

Ağzından çekiliyorum ve gözleri açılıyor. "Boşalmak üzere misin?"

"Tutabilirim," diyor dişlerini sıkarak ve ben kaşlarımı çatıyorum.

"Hayır." Bizi sabitlediğinde onu itmeye çalışıyorum. "Tatlım, önce sikime boşalmanı istiyorum."

"Ama karşı koyuyorsun, daha sonra aletine boşalabilirim. Yanlışlıkla içime boşalmamanı tercih ederim."

Kaşları çatılırken başını sallıyor. "Senin istemediğin bir şeyi asla yapmam."

"yapmadığını biliyorum."

"Kırk bir yaşıdayım Raegan, gelmeyi nasıl erteleyeceğimi biliyorum."

Yaşının hatırlatılması içime bir ürperti gönderiyor. "İşimi doğru yapmıyormuşum gibi geliyor." Onu biraz daha kuvvetle itmeden önce bir kaşımı kaldırıyorum ve dizlerimin üzerine çöküp ağzımı onun etrafında kapatıyorum.

"Oh, siktir git, Raegan. Kesinlikle işini doğru yapıyorsun; duymak istediğin bu mu?" Bir elini saçlarımda gezdiriyor. "Üç lanet günden sonra sikimi herkesten daha iyi tanıyorsun." İnliyor. "Bebeğim, ağzını sikmek istiyorum."

Bir an için düşmesine izin verdim. "Evet *lütfe*," diyorum ve sonra elleri başımın iki yanında, aletini gidebildiği yere kadar itiyor ve boğazımın arkasına dokunuyor. Boğazımdan aşağı patlaması sadece üç vuruş sürüyor ve kafamı kaldırdığımda bir eliyle yüzünü kapatmış, başını geriye atmıştı. Ayağa kaldırılıp tekrar masasına yatırılmadan önce yutkunmak için ancak bir şansım oluyor ve yüzünü seksime indirmeden önce dizlerinin üzerine çöküyor.

"Wes," diye inliyorum sessizce, sesimi bastırabildiğim için kendimle gurur duyuyorum. "Daha sonra evini çığlık çığlığa yıkacağım."

"Evet öylesin." Bana karşı homurdanıyor. Kukum hala içimde olduğu zamandan beri hassas ve ayak parmaklarımda bir orgazmın tanıdık karıncalanmasını şimdiden hissedebiliyorum. Yavaşça beni yalıyor, klitorisime dokunmadan ve dilini etrafında döndürmeden önce giriş yerimden tepeme kadar uzun vuruşlar yapıyor.

"Oh Tanrım." Bakışlarımı indiriyorum ve onun bana baktığını görüyorum, gözleri aç ve seksi. "Boşalacağım." Birkaç titrete nefes alıyorum ve tam sınırı aşarken inlememek için alt dudakımı ısıırıyorum. Başımı arkaya atıyorum, doruk noktamın geri kalanını onun dilinin üzerinde geçiriyorum. Boşalmayı bıraktığımda önümde duruyor, dudakları amımdan parlak ve ıslak.

"Seni eve götürdüğümde bunu tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum." Dudaklarını nazikçe dudaklarıma bastırıyor ve ben onun ağzında kendi tadımı alıyorum. "Boşalmak üzereyken söylediğin tüm seksi şeyleri duymak istiyorum." Alt dudağımı ovuşturarak kendimi tenimden siliyorum. "Tadın güzel değil mi? Elimde olsa seni bütün gün yerdim."

"*Bunu* yaptıktan sonra hiç kimse beni öpmemişti..."

"Oh?" Dizlerimin bağını çözen o gamzesini göstererek sırtıyor. "Daha iyi bir tat ister misin?" Ne demek istediğini merak ederek ona göz kırptıyorum ama ona güvendiğimi bildiğim için yavaşça başımı sallıyorum. Tekrar girişime dönüyor ve her yerimi yalıyor. "Wes, yine yapamam," diye fısıldıyorum. Dili içimde hareket ediyor ve tekrar yarığımdan geçmeden önce açıklığının etrafında dönüyor. Sonra tekrar önüme geçiyor ve çenemi kavrayarak ağzımın açılmasını sağlıyor ve ağzının benimkinin üzerinde gezinmesine izin vererek ne yapmayı planladığını bana bildiriyor. Gözlerim açılıyor ama tekrar başımı sallıyorum ve o da ağzıma bir tükürük akıtıyor.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Bu şimdiye kadar birinin bana yaptığı en ateşli şey. Ağzımı kapatıyor ve dudaklarıma bir öpücük bırakıyor. "Vay canına. Ben-" Nefesimi vermeden önce yutkunuyorum ve odaya bakıyorum. "Bu çok ateşliydi."

"Çok ateşlisin, Raegan." Burnunu benimkine sürtüyor ve sonra eteğimi aşağı doğru iterken beni masadan kollarına çekiyor. "Son kısım iyi miydi?" Ellerini omuzlarıma koyarak bana bakmak için çekiliyor.

"Evet. Bayıldım... Çok ateşli ve biraz da edepsizdi." Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve bana bakışı şu anda ona binmek istememe neden oluyor. "Bana ne yapıyorsun Wes Beckham?" Eteğimi düzeltirken soruyorum.

"Senin bana yaptığın şeyin aynısını."

Chapter EIGHT

WES

Eve vardığımda saat neredeyse dokuz buçuktu ve tam da düşündüğüm gibi, Raegan'ın evimde olduğunu bilmek beni lazerle odakladı.

"Raegan?" Mutfağıma girer girmez ona sesleniyorum ve bir şeyler pişirdiğini ya da fırınladığını görüyorum. Bir çeşit makarna ve kek görüyorum ve en son ne zaman işten eve geldiğimde benim için akşam yemeği hazırlandığını hatırlamıyorum. Dizüstü bilgisayar çantamı ve evrak çantamı adaya bırakıyorum ve uyumadığını umarak Raegan'ı aramaya çıkıyorum. Onu uyandırdığım için kendimi bok gibi hissediyorum ama onun için yanıp tutuşuyorum. Kapının yanında ayakkabılarını görüyorum ve onun her zaman burada olduğu düşüncesiyle gelen telaşa engel olamıyorum.

Merdivenlerden yukarı çıkıyorum ve odama girdiğimde duşumun çalıştığını duyuyorum. Banyoya doğru attığım her adımda Raegan'ı ıslak ve çıplak görmek üzere olduğumu ve şimdiden sertleştiğimi bilerek kıyafetlerimi çıkarıyorum. Banyoya giriyorum ve camdan onu izliyorum. Sırtı bana dönük ve kapıyı açarak onu korkutmak istemiyorum, bu yüzden boğazımı temizliyorum.

Yavaşça arkasını dönüyor ve bir elini buğulu cama siliyor ve yüzünde beliren gülümseme çok seksi. Kapıyı iterek açıyor ve çıplak halime bakıyor.

"Sen eve gelmeden girip çıkabilirim diye düşünmüştüm." Ben ona doğru ilerlerken alt dudağını ısıırıyor, gözleri aletimde. "Ama bu daha iyi."

"Aynen öyle," diyorum kapı arkamdan kapanırken ve sanki vücutlarımız mıknaşılanmış gibi bir anda kollarımın arasına girerken. "Yemek mi yaptın?"

"Sadece biraz et soslu penne makarna. Süslü bir şey değil ama acıkmış olabileceğini düşündüm," diye kıkırdıyor, "ve tamam, ben de acıkmıştım. Saatin biraz geç olduğunu biliyorum ama biraz daha erken geleceğini düşünmüştüm."

"Teşekkür ederim," diyorum öpücükler arasında. "Açım ve *seni* yedikten sonra de ." Dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, ellerimi ıslak saçlarının arasından geçiriyorum ve ağzını bugün ofisimde sessiz olmaya çalışırken daha agresif bir şekilde yutuyorum. Dudaklarımı boynunda ve göğsünde gezdiriyorum ve hemen memelerinden birini ağzıma alıyorum. Meme ucunu dilimin etrafında yuvarlayarak emiyor, çekiyor ve dişlerimi nazikçe üzerinde gezdiriyorum. "Güzel göğüslerine bayılıyorum." Başımın üstünde bir sızlanma duyduğumda diğerine geçiyorum ve aynı ilgiyi ona da gösteriyorum. Sonra ellerini yanaklarımda hissediyorum ve beni nazikçe göğüslerinden çekiyor.

"Bana aldığın kıyafetleri gördüm." Geri çekiliyor ve bana bakıyor. Gözleri tamamen makyajsız ve biraz camsı olduklarını fark ediyorum. Bunun duygusallıktan mı yoksa duştan gelen sudan mı kaynaklandığından emin değilim. "Bu gerçekten çok tatlıydı. Teşekkür ederim."

Minnettarlığı kalbimi , özellikle de istediği ya da ihtiyaç duyduğu her şeyi gözünü kırpmadan almaya alışkın olduğundan emin olduğum için. "Geçen hafta sonu burada hiçbir şeyin olmamasından nefret ediyordum." Ellerimi ıslak vücudunda gezdiriyorum. Nane gibi kokuyor ve arkasındaki vücut yıkayıcısını fark ediyorum.

"Yine de senin kıyafetlerinin içinde olmayı sevdim," diye mırıldanıyor.

Burnumu boynuna dayayıp içime çekiyorum. *Kahretsin, çok güzel kokuyor.* "Ve hâlâ benim kıyafetlerimi giyebilirsin. Ne istersen. Ama en azından şimdi bazı seçeneklerin var."

"Wes..." Bir adım geri atıyor ve ellerini kalçalarına koyuyor, gözleri bende değil ve zihninin çalıştığını görebiliyorum.

"Ne var bebeğim? Konuş benimle." Ellerimi omuzlarına koydum, sonra boynundan yüzüne doğru sürükledim ve çenesini nazikçe bana bakacak şekilde çevirdim.

"Çok hızlı ilerlediğimizi hissediyorum ya da belki de ben fazla düşünüyorum ve sen sadece rahat olmak istiyorsun. Sıradan olmak istiyor musun?" Kelimeler aceleyle çıkmıştı. "Kahretsin, bunu söylememeliydim."

"Evet, yapmalıydın. Benden bir şey saklamak zorundaymışsın gibi hissetme. Açıkçası, bir şeyler söylemene sevindim çünkü burada neler olup bittiğini bilmek istiyorum." Şakağına dokunuyorum. "Açık konuşayım."

karışıklık yok. Sıradan olmak istemiyorum." Ellerimi yüzünden çekip vücudundan aşağı, kışına doğru sürüklüyorum ve onu kollarımın arasına alıyorum. Bacakları belime dolanıyor ve ayak bileklerini sırtımda kilitliyor. "Ben sadece seninle yatıyorum. Evimin şifrelerine sahip olan tek kadın sensin. Günlerimin yaklaşık yarısını seni düşünerek geçiriyorum ve geri kalan zamanda zihnimin arka tarafında oturup ön tarafa gelmek için boş bir an bekliyorsun. *Senin* tarafından tüketildim, Raegan. Hızlı olduğunu söylüyorsun... ama bu sadece *senin* için. Yaklaşık altı aydır buradayım. Sen daha yeni yetişiyorsun."

Nefes nefese kalıyor ve ben devam ediyorum, onu ve sadece onu istediğim kısmını eve götürmeyi umuyorum. "Yarın gece için Miami'de bazı planlarımız var. Bir galeri açılışına gitmem gerekiyor ama hemen girip çıkmak istiyorum, sonra da akşam yemeği yemek istersin diye umuyordum."

"Bana çıkma mı teklif ediyorsun?" Ses tonu umutlu ve gözlerindeki heyecanı görüyorum.

"Evet." Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve sonra ellerinin sikimi hissettiğini hissediyorum ve sonra onun içindeyim. "Bu bir evet mi?" İçine girmeye başladığımda kulağına alçak sesle inliyorum.

"Akıllıca bir şey söyledim ama durmanı istemiyorum." Kıkırdıyor ve sonra başını fayansa yaslarken bir inilti çıkarıyor. "Bu bir evet." Onu duş duvarına yapııştırıyorum ve sikimin tamamen içinde olduğu yere bakıyorum. Amcığı etrafımda gerilmiş ve kasık kıllarım doğrudan onun tümseğine bastırılıyor. Çok seksi ve erotik bir görüntü ve bu görüntünün sonsuza dek beynime kazınmasını istiyorum.

"Wes. Oh...Tanrım." İnliyor. "Tam orası." Kalçalarını kavrayıp onu aletimin üzerinde daha sert ve daha hızlı çekiyorum, tırnaklarımı derisine geçiriyorum.

"Öyle mi? Bu iyi geldi mi?"

"Evet, evet, evet." Elleri klitorisini ovma için aramıza girdiğinde ağlıyor. "Siktir, sikişinin her yerine boşalacağım."

Sikim içinde zonkluyor, onunla birlikte boşalmak istiyorum. "Bu doğru mu? Sen yapamayacağını söyledikten sonra mı?"

"Çünkü içimde doğru alet yoktu." Parmak uçlarını gövdemde gezdiriyor ve kollarını boynuma dolayarak vücudunu sertleşmiş sikimde aşağı yukarı hareket ettirmeye başlıyor. "Ama odaya girdiğin anda meme uçlarımdan karıncalanmasıyla geçen aylardan sonra farklı olacağını bilmeliydim."

Bana bakmasını sağlamak için çenesini kavriyorum. "Her seferinde mi?"

"Bazen bana baktığında gerçekten ağrırlardı." "Siktir."

Gözleri vücudumda süzülüp gözlerimle buluşmadan önce aşağıya bakıyor ve çok yoğun ve şehvet dolu. "Wes, sanırım sen beni istediğin sürece ben de seni istedim, sadece bunun mümkün olduğunu düşünmedim, bu yüzden görmezden gelmeye çalıştım." İtmeyi bıraktım ama içinde kalmaya devam ettim, aletim hala titreşiyordu. "Sanırım şimdi yakalandım," diye fısıldıyor ve sonra onu duvardan uzaklaştırıyorum, duşumdaki gömme tezgaha doğru yürürken aletimi hala içinde tutuyorum. Onu kucağıma alıp oturuyorum ve arkama yaslanıyorum. "Sür beni, bebeğim. Her tarafıma boşal."

"Çok yakın mısınız?" diye soruyor.

"Ben iyiyim," diyorum çünkü hiçbir şey onu boşaltmaktan daha önemli değil. "Piercinglerinle oynayabilir miyim?"

çünkü *o kadar da iyi* değilim. Yutkunuyorum. "Bir saniye için."

Sikimi içinden çıkarıp seksine doğru tutarken kıkırdıyor. "Bu senin için zor mu?"

"İzlemesi zor, hissetmesi zor. Boşalana kadar sikimi klitorisine sürtüyorsun, bir yandan da seksi sesler çıkarıp taşaklarımı okşuyorsun. Evet, Angel, boşalmamak çok zor."

"Çok yakında bunun için endişelenmene gerek kalmayacak." Klitorisini metalin üzerinde yuvarlarken nefesi kesiliyor ve tam zamanında ellerinden biri taşaklarımı ovmak için uzanıyor.

Bana bakması için çenesini yukarı doğru eğiyorum. "Neydi o?"

"Doğum kontrol hapına geri dönmek için reçetemi yeniden yazdırdım... böylece bu *kadar* dikkatli olmak zorunda kalmayacağız," diye mırıldanıyor.

"Fuuuuuck. Bunu bana şimdi mi söylüyorsun?" Kalçalarını daire şeklinde çevirip bir inilti çıkardığında aletim sertleşiyor.

"Seni şaşırtmak istedim. İçime boşaldığını hissetmek istiyorum." Alt dudağını ısıırıyor. "Muhtemelen her seferinde yapmamalıyız ama bazen bunu hissetmek istiyorum."

Sikimi mastürbasyon yapmak için kullanırken onu çiğ çiğ sikkem ve içine boşalmamla ilgili tüm bu konuşmalar hiç yardımcı olmuyor.

"Tatlım, durmanı istiyorum. Ben gidiyorum-" Gözlerim kapanıyor ve tam aletimin ucunun yüzüncü kez o küçük sinir demetine süründüğünü hissettiğimde, doruk noktamın içimden fırladığını hissediyorum. "Oh, siktir siktir, bebeğim, evet tam orası." Aletime uzanırken homurdanıyorum, elinin hala sarılı olduğunu hissediyorum. Elimini onunkinin etrafına sarıyorum ve ikimiz de

orgazmımın geri kalanını dışarı atıyorum. Hala kalçalarımın üzerinde oturuyor, bu yüzden sadece biraz yoldan çekildiğini umabilirim, böylece orgazmımla çok korunmasız amını örtmedim.

"Aman Tanrım. Evet." İnliyor ve nihayet gözlerimi açtığımda, hala sikimi ona sürüyor, amı *benim* bir katmanımla kaplı. "Boşalacağım, oh lanet olsun." Yumuşamaya başlayan sikimi kavırıyor ve orgazmının onu kasıp kasıp sikimin üzerinde doruğa ulaşmasını hayranlıkla izliyorum. "Wes!" Ciyaklıyor ve nefes nefese bir inilti ya da kahkaha dudaklarını terk ediyor.

Lanet olsun, çok seksi görünüyor.

Gözleri irkilerek açıldı ve hemen aşağıya, sonra da bana baktı. Gözlerimiz bir saniyeden fazla kilitlenmeden üzerimden kalkıyor ve ben de arkasına geçip döllerimi temizlemesine yardım ediyorum. "Bu... ateşliydi," diyor. "Ve riskliydi." Alt dudağını ısıyor ve yanaklarındaki pembeliği görüyorum. "Özür dilerim."

Üzgün mü? Ne için? "Ne için üzgünsün?" "Bana söylediğinde durmadığım için."

"Evet, dinleme becerilerin üzerinde çalışmamız gerekecek." Ona azarlar gibi bir bakış attım. "Spermlemlerimi üzerinde görmeye bayılıyorum." Onu durulamaya devam ediyorum ve duş başlığını amına doğru tutuyorum.

"Wes," diye

inliyor. "Raegan."

"Dışarı çıkabilir miyiz? Yemek yemelisin ve sonra yüzüne binmek istiyorum."

Ertesi sabah, havaalanına gitmeden önce Raegan'la oyalanacak vaktimiz olsun diye kurduğum çok erken alarmla uyanıyorum. Saat sabahın dördü olduğu için odam hâlâ zifiri karanlık ve Raegan'ın ağırlığını üzerimde hissediyorum. Beş gün geçmesine ve bunun sadece üçünde aynı yatakta uyumamıza rağmen, vücutlarımız uykumuzda mıknaş gibi. Yanağını göğsümde, elini omzumda hissediyorum ve bir bacağını benimkinin arasına koymuş, sikimin kalkmasına izin veriyor.

kalçasına yaslıyorum. Elim sırtının alt kısmında duruyor ve bizi yavaşça hareket ettiriyorum, böylece o sırt üstü yatıyor ve ben onun üstünde duruyorum.

Muhtemelen son beş saattir bana sürtünmesinden ve uykusunda bilinçaltında sikimi okşamasından dolayı çoktan sertleşmişim. Uykuya dalmadan önce ona oral seks yaptığım için hâlâ ıslak, bu yüzden içeri itmeden önce birkaç kez kaygan klitorisine doğru kayıyorum. ", bebeğim." Önce boynuna, sonra göğsüne bir öpücük konduruyorum. Karanlıkta bile sanki bunu yıllardır yapıyormuşuz gibi her yerini tanıyorum.

"Mmmm, çok karanlık," diye fısıldıyor. "Bu bir rüya gibi hissettiriyor."

"Seni becerdiğimi mi hayal ediyorsun?" Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum ve kolları beni sarıyor.

Klitorisini uyarmak için elimden geleni yaparak kalçalarımı bir daire şeklinde döndürürken "Evet," diye inliyor.

"Bu rüyalarda ne oluyor?"

"dizine çek ve şaplak at." Sözleri üzerine sikim sarsılıyor ve ne kadar derine görünce nefesi kesiliyor. "Sonra da beni masanın üzerine yatırıp arkadan beceriyorsun ve kığım el izinden kıpkırmızı oluyor." *Sabahın bu itirafları kesinlikle beklemiyordum.* "Lanet olsun, Raegan, beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" Ellerini bulup parmaklarımızı birbirine geçirirken yavaşça içine girip çıkmaya devam ediyorum ve başının üstünde tutmak için çekti. "Başka ne var?"

"Düşünüyordum da..." Aletimin zonklamasını hızlandıran bir iç geçirdi. "Peki, umarım... beni daha sonra uçakta becerirsin?"

"Evet, bunu zaten planlamıştım."

"Ben de düşünüyorum..." *Kahretsin, daha var mı? Sikimin onun fantezi itiraflarına daha fazla dayanabileceğini sanmıyorum.* "Biraz baba sapkınlığım olabilir."

Bir anda içinden çıktım, karnına boşalırken doruk noktam amının içini bir saniyeyle ıskaladı. Aletimi kavradım, kökten uca doğru defalarca salladım, o D kelimesini haykırırken içine boşalmayı diledim.

Sikeyim. Bu kızla çok derine indim.

Komodinin üzerindeki yan lambaya uzanıp açıyorum ve karanlıkta bile nişan aldığım için minnettarım. Sadece karnına, göğüslerine ve dudaklarına bulaşan birkaç damlayı silip sırtarak ağzına götürüyor. "Planım önce senin boşalmanı sağlamaktı." Gözlüklerimi takıp el bezi almak için yataktan kalkarken kıkırdıyorum. "Benim planım her zaman önce senin boşalmanı sağlamak, sonra da sen edepsiz konuşmalarınla bunu bozuyorsun."

Odaya geri dönüp onu temizlemeye başladığımda hiçbir şey söylemiyor. Beni dikkatle izliyor ve işim bittiğinde ayağa kalkıyor. Gözleri benimkilerle buluşmuyor ve o güzel mavi gözlerin bende olmasını isteyerek yüzünü kendime çeviriyorum. Ona anlaması gereken bir bakış attım çünkü iç çekti.

"Tüm bunları söylediğime inanamıyorum." Bacaklarını çenesine kadar çeker ve alnını dizlerine bastırmadan önce onlara sarılır.

"Bekle." Yanına oturmak için hareket ediyorum ve yüzünü bana dönmesi için kucağıma çekiyorum. Yanakları pembe ve hâlâ bakışlarımdan kaçmaya çalışıyor, ben de yüzünü sabit tutuyorum.

"Işıkları tekrar kapatabilir miyiz?"

"Hayır. Tatlım, uçakta şaplak ve seks ve yatakta bana baba demek? Ne düşünüyorsun? Beni kapattığını mı? Ne kadar sert ve hızlı boşaldığımı gördün mü?" Biraz saf olduğunu biliyorum ama ona dışarıda deneyebileceğimiz bir dünya sapıkça şey olduğunu ve bunun buzdağının sadece görünen kısmı olduğunu söylemek istiyorum.

"Belki ilk ikisi o kadar da değil..." Bana biraz daha yaklaşıyor ve daha rahat hissettiği için mutluyum çünkü rahatsızlığını damarlarımda hissediyordum ve bu hoşuma gitmiyordu. Kollarımı ona doluyorum ve o da boynuma sarılıyor. "Bundan hoşlanacağımı hiç düşünmemiştim ama sonra Marissa laf arasında bir şey söyledi ve ben de bunu aklımdan çıkaramadım."

Raegan dizlerinin hemen üstüne kadar gelen siyah bir elbise, altında beyaz bir bluz ve içine girerken belime dolandığını hayal ettiğim siyah topuklu ayakkabılarla mutfağa girdiğinde telefonuma bakıp bir e-posta okuyordum. Hem profesyonel hem de çok seksi görünüyor ve Miami'ye gider gitmez birinin ona asılacağı düşüncesi şimdiden canımı sıkmaya başladı. "Çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkür ederim." Gözlerinin müstehcen bir şekilde üzerimde gezinmesine izin vermeden önce ışıldıyor. Vücudum ona anında tepki veriyor ve gözlerimi kaçırmak zorunda kalıyorum.

Beni bir saniyeliğine etkisiz hale getirme gücüne sahip olan seksi mavi gözlerinden. Aksi takdirde ikimizi de çırlıçıplak, onu da altıma alırım.

"Bana öyle bakma, vaktimiz yok."

"Ne gibi?" Gözleri kasıklarına düşüyor ve biraz daha yaklaşıyor.

Ben.

Bir adım geri atıyorum. "Raegan," diye onu uyarıyorum ve o da elini ısırıyor. Vücudunu benimkine doğru bastırıp fincanımı elimden nazikçe çekerken alt dudağını.

"Evet?" Kupayı ağzına doğru eğiyor ve bakışlarımızı kesmeden bir yudum alıyor ve ben anında onun ağzından ve yutkunduktan sonra alt dudağının üzerinde kayan dilinden büyüleniyorum.

"geçiyorsun."

"Öyle ?" Kravatımı düzeltmeden önce iç geçiriyor ve parmak uçlarını yavaşça göğsümde gezdiriyor. "Güzel görünüyorsun."

Boğazımı temizliyorum, pantolonumdaki kabarmayı görmezden gelmeye çalışıyorum ama o beni zorluyor. "Uçağa bindiğimizde," diyorum isteksizce dişlerimi sıkarak, çünkü bunlar kesinlikle söylemek istediğim kelimeler değil. "Gitmek zorundayız. Araba dışarıda."

Havaalanına giden yol çoğunlukla sessizdi. Her ne kadar kucağında onunla geçirmek istesem de, bazı e-postaları yanıtlamam ve ne yazık ki bu gece uçakla gelecek olan ve akşam yemeğinde Raegan ve bana katılmak istiyor gibi görünen Chris'i aramam gerekiyordu. *Zor bir pas.*

Pek konuşmasak da arabaya bindiğimiz anda elimi tuttu ve ben de yolculuk boyunca bırakmadım. Aramızdaki dağ gibi sorunlara rağmen doğal ve kolay hissettirdi.

Uçtuğum özel havaalanına vardığımızda, uçuş görevlilerimizden biri bavullarımızı arkamızda yuvarlarken ellerimiz hala bağlı bir şekilde özel jete doğru yürüyoruz. Uçağa biniş merdivenlerinden yukarı çıkıyoruz ve istediğim her şeyin zaten yerinde olduğunu görmek beni memnun ediyor. Bir kovaya yerleştirilmiş bir şişe şampanya, masaya serilmiş bir dizi kahvaltılık ve bir buket kırmızı gül var. Ön tarafta iki kremsi bej koltuk ve hemen arkasında, uçağı ana yatak odasına ve Raegan ve benim yirmi bin feet'e iner inmez olacağımız banyoya bağlayan uyumlu kanepeler var. Ayrıca yatak odasının hemen önünde bir yemek alanı ve şu anda ekranda şömine ambiyansı gösteren bir televizyon var.

"Vay canına, bu inanılmaz." Dönüp bana baktı. "Herkes bu jete biniyor mu?" Gözlerini kısıyor. "Biraz samimi görünüyor."

"Hayır, bu sadece benim için ya da Chris kullanmak istediğinde. *Beckham Securities* jeti de aynı büyüklükte ama arkada büyük yatak odası yok. Bana bir saniye izin ver; gidip pilot ve mürettebatla konuşacağım." Onu kollarıma çekiyorum ve dudaklarına bir öpücük konduruyorum. "Rahatına bak."

Chapter NINE

Raegean

Aman Tanrım. Gözlerim bu çok lüks özel jetin her santimetresini görüyor. Daha önce de özel jete binmişim ama böylesini hiç görmemişim. Bu zenginlik, ihtişam ve... seks çılgınlıkları atıyor. Bir şirket jeti için fazla samimi hissettirdiğini söylediğimde abartmıyordum ve bu uçan afrodizyakta genellikle birden fazla kişi olmadığını bilmekten memnundum. Uçağa adımımı attığım anda onu istedim. *Şampanya için çok mu erken?* Uçmaya hazırlanırken bazen ortaya çıkan sinirlerim duyularıma sızmaya başladığında bir nefes verdim. Yavaş yavaş kalbime girmeye başlayan adamla ilgili sinirlerimle birleştiğinde, güneş henüz doğmaya başlamamış olsa da bir içkiye ihtiyacım olduğunu düşünüyorum.

Uçağın arka tarafındaki odaya doğru yürüyorum ve kral yatak, başka bir televizyon, bir dolap ve küçük bir şifonyer ile tamamlanmış tam boy bir yatak odası görünce hayrete düşüyorum. Hemen ileride bir küvet ve duşun bulunduğu camdan bir duvar var, böylece yatak odasındaki herkes duş alan ya da banyo yapan birini izleyebiliyor. Çantamı yatağın üzerine koyup yanına oturuyorum, topuklu ayakkabılarımı çıkarıyorum ve hemen yatağın yanında iki çift terlik görüyorum. Onları giyiyorum ve Wes'in bir kadeh şampanya doldurduğunu görmek için ana kabine geri dönüyorum ve kısa bir süre bunu yüksek sesle söyleyip söylemediğimi merak ediyorum.

"Selam." Gülümsüyor ve bana bir bardak uzatıyor. "Ben de bunu sana getirecektim. Birazdan havalanacağız. Daha önce oturmamızı istiyorlar ama havalandıktan sonra oraya geri dönebiliriz." Bana hınzırca sırtarak başını salladı. "Tuvaleti gördün mü?"

"Evet, çok havalı. Bu kesinlikle şimdiye kadar bindiğim en güzel özel jet." Şampanya kadehini kapıyorum ve o koridorun bir tarafındaki koltuğa otururken ben de diğer taraftaki koltuğa oturuyorum. Elimi tutamayacağı kadar uzaktayız ve babam, kardeşim ya da üniversiteden arkadaşlarım olmadan bahar tatili için çıktığımız gezilerde bırakın özel jeti, hiç uçağa binmediğimi fark ettiğimde aniden bir sinir dalgası beni vuruyor. Daha önce özel jetlerle uçtuğumda, genellikle çocukken *dünyayı umursamadan*, babamın takımındaki diğer oyuncuların aileleriyle ya da birkaç kez sadece ailemle uçmuştum, ama bu çok farklı. Bu uçakta sadece altı kişi var ve birdenbire bu uçağın tamamen çok küçük olduğunu hissettim. Her ne kadar muhteşem olsa da çok *gerginim*.

Şampanyamın geri kalanını bir dikişte içiyorum ve önümdeki masaya elimin titrediği belli oluyor. "Hey," diye duyuyorum yanımdan, "Raegan, sorun ne tatlım?"

Sinirlerimin gözyaşlarına dönüşmesini engellemeye çalışarak yutkunuyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Sanırım sadece biraz gerginim."

"Oh kahretsin." Uçağın uğultusunu duyuyorum ve yavaşça hareket etmeye başladığımızı hissediyorum. "Buraya gel," diyor. Biraz titrek bacaklarımla ayağa kalkıyorum ve daha bir adım bile atmadan eli bileğime dolanıyor ve beni koridor boyunca kucağına çekiyor. "Özür dilerim, bunu düşünmemiştim bile."

"Genelde gergin uçan biri değilimdir." Sesim hafifçe titriyor. "Ama genellikle ailemle, arkadaşlarımla ya da..." Bir nefes verdim. "Daha fazla insanın olduğu çok daha büyük bir uçak."

"Bir dahaki sefere ticari uçabiliriz." Dudaklarıma nazik bir öpücük konduruyor ve o anda nasıl görüldüğüm için kendimden nefret ediyorum.

"Hayır, özür dilerim." Ellerimi alnıma bastırıyorum. "Öyle demek istemedim. Bu muhteşem ve tüm bunlara hayranım."

"Anladım. Ailem jetime binmeyi reddediyor." Kıkırdıyor. "Ama söz veriyorum, güvenli ve en yetkin ve iyi eğitimli pilotları işe alıyorum." Elimi tutuyor ve dudaklarını her parmağıma tek tek bastırıyor.

Piste doğru taksi yapmaya başladığımızda başımı salladım. "Bay Beckham, Bayan Graham, rahatsız etmek istemem ama-" Parlak, muhteşem koyu kahverengi saçları ve mükemmel makyajıyla uçuş görevlilerinden biri, kendilerine ait bir alan olduğunu düşündüğüm uçağın ön tarafından beliriyor ve Wes hemen gözlüklerinin üzerinden ona bakıyor.

"O zaman neden yapıyorsun?" Sesinde kızgınlık ve azarlama var ve beni harekete geçirmek üzere olduğunu bilmeme rağmen için üzülüyorum ve

kalp atışlarım yavaşladı.

"Kalkmak üzereyiz ve Bayan Graham'ın yerine oturması gerekiyor." "O iyi," diyor, bana sarılışını sıkılaştırarak ve beni kendine doğru çekerek göğsünü çenesinin altına dayadı.

"Biz döndükten sonra o da dönebilir-"

"İyi olduğunu *söyledim*." Ona yaslandığım yerden yüzünü göremiyorum ama onun yüzünün bir saniye içinde kızgınlıktan kabullenmeye dönüştüğünü görüyorum.

"Pekâlâ. Yaklaşık on dakika içinde havalanacağız. İkinizden biri bir şey ister mi?"

"Önümüzdeki iki saat elli dakika boyunca gizlilik harika olur," diyor sırtımı okşamaya başlarken.

Ön tarafa dönüp bizi ayıran perdeyi kapatmadan önce başını sallıyor.

"Wes." Başımı göğsünden kaldırıyorum ve ona ters ters bakıyorum.

"Kucağıma geldiğinde yaprak gibi titriyordun, oraya geri dönmek ister misin?" Bana bir kaşını kaldırıyor ben de önce koridorun karşısındaki sandalyeme, sonra da ona bakıp şampanya bardağına uzanıyorum.

"Tamam, ama nazik ol."

Kıkırdıyor ve ona sarılmama izin veriyor. Miami'ye daha hızlı gitmemiz için gözlerimi kapatıyorum ve her nasılsa, iki kadeh şampanya ve Wes'in sırtımı nazikçe okşayan kollarının sıcaklığı arasında, yola çıkmadan önce uyuyorum.

Gözlerimi açıyorum ve ilk gördüğüm şey bulutlar oluyor. Hissettiğim ikinci şey ise Wes'in elinin hala beni nazikçe okşuyor olması. Başımı eğmek için elimden geleni yapıyorum ve başımı kaldırdığımda diğer elindeki telefonuna baktığını görüyorum. Gözlerini bana diyor ve telefonunu önümüzdeki tepsiye bırakırken yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Hey, uykucu. Daha iyi hissediyor musun?" Yüzümü kavıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

Başımı sallıyorum, hâlâ biraz şaşkınım. "Ne zamandır baygınım?"

Bileğini çevirip saatine bakıyor. "Yaklaşık bir saat. Bu etkileyiciydi, daha önce birinin bu kadar hızlı uykuya daldığını gördüğümü sanmıyorum. Seninle konuşuyordum ve sonra sen çıktın." Arkamızdaki yiyeceklere doğru başını salladı. "Aç mısın?"

"Hayır..." Başımı sallayıp doğruluyorum. "Yapacak işin varsa beni uyandırabilir ya da hareket ettirebilirdin."

Bu hayatında duyduğu en saçma şeymiş gibi gözlerini kısıyor. "Gergindin ve kucağıma oturmak yardımcı oldu. Keşke bu her derdine deva olsaydı."

Bu adamın benim için ne kadar kötü olduğunu anladıkça sinirlerim yavaş yavaş yatışıyor. Bir yanımda bunun sadece yeni ve heyecan verici olduğu için olduğunu düşünüyor ve ben gencim, *ondan çok daha gencim*. Ama diğer bir yanımda, tıpkı babam gibi umutsuz bir romantik olan yanımda, birlikte olmamızın önündeki tüm engellere rağmen bunun gerçek bir şeye dönüşme potansiyeli olduğunu düşünüyor. İlk kez birlikte yatmamızın üzerinden neredeyse bir hafta geçti ve evinde kaldığımda giymem için kıyafetleri var. Bana Raegan'dan daha çok bebeğim ya da tatlım diyor. Sanki hamile kalma ihtimalim yokmuş gibi beni sürekli prezervatifsiz beceriyor. *Bu konuda gerçekten rahatlamalıyız.*

Daha önce birlikte olduğum hiçbir erkeğe benzemiyor. "Oraya geri dönmek ister misin?" Yatak odasını işaret ediyorum ve ona seksi bir gülümseme veriyorum. "Yani... eğer istersen?"

"Çok istiyorum." Ben hala kollarındayken ayağa kalkıyor ve bizi yatak odasına götürüyor, kapıyı arkamızdan kapatıyor ve beni ayağa kaldırıyor. Dairesel pencerelerden dışarı bakıyorum, güneşi ve beyaz kabarık bulutların geçişini görüyorum.

Arkamı dönüp bana yardım etmesi için fermuarımı arkamda tıklattırken ona "Ben hiç mil yüksekliğindeki kulübe katılmadım," diyorum. Bir anda arkamda beliriyor, dudaklarını boynuma bastırırken fermuarı yavaşça indiriyor.

"Seni başlatan kişi olduğum için ne kadar şanslıyım."

Elbisem ayaklarımın dibine düşüyor ve onu alıp köşedeki bir sandalyenin üzerine örtüyor. Tam bluzumun düğmelerini açarken arkasını dönüyor ve ben de onun soyunmaya başlamasını izliyorum. İkimizin de çıplak bir şekilde yatağa uzanmamız sadece bir dakika sürüyor; o benim üstümde, ben de hayatımda hissettiğim en yumuşak kaşmir battaniyenin üzerinde yatıyorum.

Gerçekten cennetteymişim gibi hissediyorum.

Vücudumda aşağı doğru ilerliyor, amıma gelmeden önce neredeyse her santim derimi öpüyor. "Çok güzel bir amın var." Beni açmak için parmaklarını kullanmadan önce dilini dikiş boyunca sürüklüyor. "Geceleri dilimin karşısında nasıl eriyeceğini düşünerek uyanık yatardım."

Gözlerim onun sözleriyle kapandı. "Oh Tanrım."

"Umarım seni tekrar fıskırtabilirim." Dilini açıklığının etrafında döndürüyor, birkaç kez içime giriyor ve dilini içimde oynatıyor.

"Wes, fuuuuuck."

"Kesinlikle, ama önce, ben amını yalarken senin de boşalmanı istiyorum." "Evet." Klitorisimi okşarken inliyorum.

"İşte benim kızım." Bana karşı inliyor. "Benim için gel. O seksi amcığını ağzıma sür ve bana istediğimi ver."

Elimi yüzüme götürdüm. "Tanrım, Wes. Ağzından çıkan şeyler." *Gerçekten de genel olarak ağzından. Bu adamın diliyle yapabildiği şeyler yasadışı olmalı.*

Dilini tekrar içime sokuyor ve tam iki parmağını içime sokarken haykırıyorum. "Çok tatlısın. Tanrım, kokuna bayılıyorum Raegan. Keşke şişeleylebilsem ve sen etrafta yokken koklamak için yanımda taşıyabilsem."

"Aman Tanrım, Wes!" Onu izlemek için dirseklerimin üzerine oturdum.

Saçlarını tutuyorum, parmaklarımı ipeksi kumlu kahverengi tellerinde gezdiriyorum ve bana bakmasını isteyerek hafifçe çekiyorum. Gözleri

benimkilerle buluştuğunda, sanki bütün hava

ciğerlerimdeki yoğunluğu bırakıyor.

"Çok güzelsin," diyor yalamaların arasında. Yakınlaşırken kendimi hiç bu kadar savunmasız hissettiğimi sanmıyorum. Sanki Wes her şeyi görebiliyor, beynimden geçen her düşüncüyü, içimden geçen her duyguyu hissedebiliyor ve sanki onun duyguları benimkilerle doğrudan bağlantılı.

Hayır, bu sadece harika bir seks. Hissetmenin imkanı yok-

Patronum olan sevgilime karşı hissettiğim karmaşık duygularla ilgili düşüncelerim, o tanıdık karıncalanma lezzetli bir uyarı gibi içimden geçtiğinde durur.

"Sanırım geleceğim."

"Oh evet." İki parmağını içime sokup yukarı doğru kıvrıyor ve orgazmımın üzerime çöktüğünü hissederken saçlarını biraz daha sert çekiyorum.

Kalçalarımı onun ağzıyla birlikte hareket ettirirken ayak parmaklarım kıvrılıyor ve bacaklarım titremeye başlıyor. "Aman Tanrım, *baba*, lütfen sik beni."

Cevabını duymuyorum çünkü orgazmım durmadan devam ediyor ama dilinin klitorisimi hafifçe gıdıkladığını ve fiskelediğini hissediyorum. Geri çekilmek istiyorum çünkü o kadar aşırı uyarılmışım ki neredeyse acı veriyor ama kalçalarımı kavradı ve şimdi ağzını seksime yapıştırdı.

"Lütfen," diye yalvarıyorum. "Sikine ihtiyacım var."

"Öyle mi? Önce babana bir tane daha ver." Saldırısına devam ediyor ve aşağıya baktığımda gözleri tekrar benimkilere ve sonra elleri göğüslerimin üzerinde. Parmaklarından bazıları içimde olduğu için ıslaktı, bu yüzden şimdi bir tanesi

meme uçlarım orgazmımdan dolayı ıslak ve bunda çok seksi bir şey var. Ağzıma tükürdüğü zamanki gibi.

Bu çok ateşliydi.

"Tekrar kendimi tatmak istiyorum." Wes'in sadece bir hafta içinde beni bu kadar değiştirmesi inanılmaz. İstedığımı isteyecek kadar güçlü ve cesur hissediyorum ki bu hiç hissetmediğim bir şey. Beni istediği her şeye sahip olması gereken bu seks tanrıçası gibi hissettiriyor.

Dilini düzleştirip yavaşça yarığımdan geçirmeden hemen önce sırtıyor. "Boşaldıktan sonra," diyor bana. "Sonra da sikimi buraya koyacağım," diyor tümseğimin üst kısmını ovalarken.

"Evet! Ağlıyorum. "Aletini içimde istiyorum baba." Yalamaları daha agresifleşiyor ve sanırım sikini yatağa sürüyor. "Siktir, yine geliyorum. Evet, evet, evet." Beni ikinci bir orgazm boyunca yalarken haykırıyorum. Seksimden uzaklaştıktan ve vücudumda yukarı doğru hareket ettikten sonra bile klitorisim hala titreşiyor. Çenemi sıkarak ağzımı tekrar açmaya zorluyor ve dölümün onunkinden ağzıma tembelce damlamasına izin veriyor. Dilini alt dudağımda gezdirmeden önce ağzıma biraz daha tükürüyor.

"Sana böyle dokunduğumu kimseye söyleyemezsin Prenses. Seni babandan alırlar." Alt dudağıımı ısıyor ve ben bunun ne kadar edepsiz ve seksi olduğunu ve aynı zamanda olanlara paralel olduğunu düşünerek inliyorum. Kimse beni Wes'ten alamaz ama kesinlikle kovabilirler ve şirketin sahibi olmasına rağmen kim bilir ona ne yapabilirler.

"Kimseye söylemeyeceğim baba. Bizim sırrımız," diye fısıldıyorum dudakları dudaklarıma konmadan hemen önce.

"Sikimi içine sokabilir miyim bebeğim?"

"Evet, lütfen," diye yalvarıyorum, yaşayacağım kükreyen orgazmı şimdiden tahmin ediyorum.

Üzerimden kalkıyor ve ben itiraz edemedi beni ters çevirip dizlerimin üzerine çöktürdükten sonra kıcıma bir tokat indiriyor. Ağzım bir karış açık kalıyor ve tam da bu tokadın seksiliği karşısında amımı sıkarken bir nefes alıyorum. Beni biraz daha aşağıya şaplakladı. "Bu iyi mi?"

Şehvet beni geçirirken "Evet," diye mırıldanmayı başarıyorum.

"Çok söyle." Başımı sallıyorum ve beni tekrar tokatlıyor.

"Kelimeler." "Evet, baba!"

"Aferin kızıma. Benim için bu şekilde gelebileceğini düşünüyor musun?" Elini biraz daha aşağıya doğru hareket ettirirken soruyor ve seksime bir şaplak atmayı başarıyor. "Koy

Kıçını yukarı kaldır." Söylediğini yapıyorum, yüzümü yastıklara bastırıyorum ve klitorisime çok yakın olan seksimde bir şaplak daha hissediyorum. Kıçımı daha yukarı iterek kayıyorum ve bir kıkırdama duyuyorum ve ardından dudakları kış yanağımda ve ardından dili. "Hiç kışına bir şey soktun mu tatlım?"

"Hayır," diye sızlanıyorum.

"Merak etme, bu gece oraya bir şey koymayacağım, ama bu yapmak isteyeceğin bir şey mi?"

"Sikin gibi mi?" Soruyorum ve sesimdeki hafif endişeyi duyuyorum.

"Buna kadar çalışırdık. Dilim ve parmaklarımla başlarız." Kışımın yanaklarını sıkıyor.

"Orada mı?" Gıcırđıyorum ve bunun insanların yaptığı bir şey olduğunu bilsem de, onlardan biri olacağımı hiç düşünmemiştim. Yani bu sabah duş almıştım ama çok... kirliydi. Dilini göt deliğıme sokma düşüncesiyle endişeyle yutkunuyorum. *Kulağına çok ateşli geliyor.*

"Evet, Angel. Baban sana dokunmak ve seni yalamak istiyor ama sadece senin için uygunsa."

Titrek bir nefes verdim. "Bunu düşünemeyecek kadar azgın bir zamanda konuşabilir miyiz?"

Dikiş yerimden geçirirken aletini amımın girişinde hissediyorum. "Evet, bebeğim, elbette."

Beni yatakta yukarı kaldıran bir güçle içime itiyor. "Aman Tanrım." Kekeliyorum. Arkadan seksi her zaman sevmişimdir ve aletinin büyüklüğü o kadar derine inmesini sağlıyor ki birkaç hamleden sonra boşalmaya hazır hale geliyorum. "Ben zaten oradayım."

"Siktir, öyle olduğunu biliyorum. Beni çok ."

Üçüncü orgazmım derimin altında dans etmeye başlarken ve göz kapaklarımda ardında havai fişekler patlarken gözlerim kapanıyor. "Baba, lütfen."

"Lütfen ne, bebeğim?"

"İçime gel."

"Fuuuuck. Bebeğim, beni kışkırtma."

"Onu istiyorum. *Lütfen.*" Yalvardığımı duyuyorum ve beden bir deneyim yaşıyormuşum gibi hissediyorum çünkü *ne diyorum ben?*

"Kendini sekse kaptırmışsın." Her hamlede beni daha sert beceriyor, parmakları kalçalarıma gömölüyor. "Boşaldıktan sonra bunu da konuşabiliriz."

Sızlandım. "Ama-"

"Şu anda seni doldurmaktan başka bir şey istemiyorum. Daha ona dokunmadan çok önce saplantı haline getirdiğim bu güzel amcığın içine gir. Ama henüz değil." Beni kendine doğru daha sert çekiyor ve ben de alt dudağımı ısıyorum.

"Henüz mi?"

"Geleceğimi biliyorsun. O kadar çok boşalacağım ki senden damlayacak ve sonra onu geri iteceğim çünkü hepsi içeriye ait."

"Oh lanet olsun!" Orgazmım beni altına çekerken kollarım titriyor. Daha da derine indiğinde ve gözlerimin geri dönmesine neden olan noktaya dokunduğunda ve klitorisim sürtünme altında parçalandığında tekrar haykırıyorum. "Aman Tanrım, lanet olsun geliyorum." Ona karşı aynı sertlikte geri itiyorum ve onun etrafında sıkılıp kasıldığımda inlediğini duyuyorum.

Taşaklarını okşamak için bacaklarımın arasına uzanıyorum ve o da gırtlaktan bir inilti çıkarıyor. "Ohhhh sik beni, Raegan." Sesi boğuk ve seksi ve klitorisimin bu sesin ne anlama geldiğini bilmek için eğitilmiş gibi tepki vermesine neden oluyor. "Amin babanı boşaltacak. Sen çok iyi bir kızsın." *Bu çok ateşli.* "Yine de çekilmek zorundayım."

Başımı sallıyorum çünkü doruk noktamdan aşağı inmeye başlıyorum ve açıkçası, evet, çekilmesi gerekiyor.

"Tanrım, bebeğim, inanılmazsın." İticileri daha düzensiz hale geldikçe inliyor ve sonra çekiliyor ve sırtımda bir sıcaklık hissediyorum. Arkamda nefes alıp verdiğini hissediyorum ve sırtımın her tarafına bulaşan dölünü dökmek için hareketsiz kalıyorum. "Vay canına." Nefes alıyor ve sonra yataktan kalkıyor ve suyun aktığını duyuyorum. Bir anda geri döndü, ılık bir bezle sırtımı sildi ve sonra yatağa uzanıp beni kendine doğru çekti.

"Bu inanılmazdı."

Sırtımı okşuyor ve ben onun muhteşem gözlerine bakıyorum. "Katılıyorum." Başını yumruğunun üzerine koyuyor ve bana bakıyor. "Neredeyse içine boşalıyordum."

"Bunun için üzgünüm." Doruğa ulaşmama ramak kala söylediklerimi hatırlayarak yüzüm kızardı.

"Çok ateşliydi." Uzanıp göğüslerimden birini ağzına alıyor ve sonra bir patırtıyla bırakıyor. "Bir gün senin içine boşalacağım, ikimizin de orgazmını yalayarak çıkaracağım ve sonra ağzına tüküreceğim." Sanki hayatımda duyduğum en müstehcen şeyi değil de dünyanın en normal şeyini söylemiş gibi ayağa kalkıyor.

Kıç yeme olayı hariç.

Duşa doğru ilerliyor ve ben nefes nefese kalıyorum. "Wes!" Duşun kapısını açıp suyu açarken bana sırtıyor. Su sert vücuduna çarpıp sikinden aşağı damlarken ona bakıyorum. Transparan camın arkasındaki mantığı şimdi anlıyorum çünkü neredeyse ona katılmak istediğimden daha çok onu izlemek istiyorum. Düşüncelerimi duymuş gibi yüzünü bana dönüyor.

"İzleyecek misin yoksa bana katılacak mısın?" Diye soruyor.

"Henüz emin değilim." Ama suyun içinden beni duyabileceğinden şüpheliyim, o yüzden omuz silkiyorum. Aletine bakıyorum, gözlerim piercinglerine takılıyor, sonra da tüm vücudunda gezinmelerine izin veriyorum. Birden ısırarak istediğim o leziz poposunu bana göstermek için arkasını dönmeden önce bana yasadışı olması gereken o lanet gamzeli seksi sırtışını fırlatıyor.

Sevgili Tanrım, o muhteşem ve çok tatlı ve düşünceli. Kalkış sırasında bana sarıldığını düşündükçe eriyorum. Zihnimde onu mükemmel yapan şeylerin uzun listesine bunu da ekliyorum. *Nasıl olur da evli olmaz?*

Kapıyı açmak için yataktan kalkıyorum ama duşa girmiyorum. Sadece girişte duruyorum.

"İşte orada." Bana doğru ilerliyor ve elini uzatıyor ama ben tutmuyorum.

"Neden evli değilsin?"

Chapter TEN

WES

Bunu beklemiyordum.

Yani bir noktada bu konuşmayı bekliyordum ama seksten hemen sonra değil. Kesinlikle *böyle* bir seksten sonra değil.

"Bunu şimdi mi konuşmak istiyorsun?"

"Sen çok... mükemmelsin." Kollarını o nefis göğüslerinin üzerinde kavuşturuyor ve gözlerim onlara kayıyor, tembelce gözlerimi krem si tende gezdiriyorum. "Nasıl olur da hiçbir kadın bunu fark etmez?"

Gözlerimi onlardan ayırıp suyu kapatıyorum, aletim çoktan geri çekiliyor çünkü yakın zamanda Raegan'ın içinde vakit geçirmeyeceğini biliyor. Askıdaki havluyu alıp belime sarıyorum ve onun önünde duruyorum. "Ben mükemmel değilim."

Yatağa oturmadan önce dudaklarını büzüyor ve battaniyeyi etrafına sarıyor. "Ne demek istediğini biliyorsun."

Yanına oturuyorum ve elini tutup dudaklarıma götürüyorum. "Daha önce başka bir kadınla hiç böyle olmamıştım." İç çekiyorum çünkü başka ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Onun farklı olduğunu söylemek istemiyorum çünkü bunun nedenini nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. "Bir kadının benim mükemmel olduğumu düşünüp düşünmemesini hiç umursamadım."

Başını sallıyor ve ellerini göğsüme koyuyor. "Bu arada mükemmel olmaya çalışmana yok." Topuklarının üzerine oturuyor ve kıkırdıyor. "Öyle olsan bile."

Gülümsüyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. "Kesinlikle değilim." Kurulanmak ve giyinmek için ayağa kalkmadan önce ona söyledim.

"Senin ne kusurun var? Aralık ayında termostatu altmış beşte bırakmak dışında - ama bunun üzerinde çalışabiliriz."

Ona bir bakış attım. "Oh, yapabilir miyiz?"

"kalmamı istemiyor musun?" Şımarıklık yapıyor.

"Dilimi amına sokmamı istemiyor musun?" Bavulumdan birkaç külot çıkarırken ona bakmadan karşılık veriyorum ve o da alay ediyor.

"Kaba!" Tekrar konuşmadan önce sustu. "Kaç tane ciddi ilişkin oldu?"

"Kaç tane içtin?" Ona sordum.

"İki," diye yanıtlıyor. "Ama ben 21 yaşındayım."

"Evet, gelecek ay yirmi iki olacak," diyorum, tatil partisindeki alıngan yorumunu hatırlayarak.

"Şirin olma." Ayağa kalkıyor ve giyinmeye başlıyor. "Birkaç tane daha içtim."

"Benden birkaç yıl önde olduğunuzu varsayıyorum."

"Bir zamanlar nişanlıydım," diyorum ona. Hannah konusunda tamamen şeffaf olmak istiyorum, bu yüzden sanırım her şeyi açığa çıkarmanın zamanı geldi. Saklayacak bir şeyim yok ve kesinlikle Raegan'dan da bir şey saklamak istemem.

"mi?" Bacaklarına yeni bir tanga geçirirken soruyor. "Hayır, hâlâ birlikteyiz," diye şaka yapıyorum gömleğimin düğmelerini iliklemeye başlarken.

Bana ters ters bakıyor ve elimi itip benim için iliklemeye başlayınca gülüyorum. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Teknik olarak ben başlattım ama o da kabul etti. İkimiz de zamanın geldiğine karar verdik. Birlikte geçirdiğimiz son yıl gerçekten zordu. kavga ediyorduk ve ben hiç olmadığım kadar mutsuzdum." Hayatımın o dönemini düşünürken iç çekiyorum. "İş konusunda stresliydim ve çok mutsuzdum ama ilişkimizi bitirdik, bir süre terapistte gittim ve ondan sonra her şey yoluna girdi."

"Terapistin var mı?"

"Görüyorum. Onu sık sık görmüyorum ama bunun önemli olduğunu düşünüyorum. Bazı şeyler yüzünden bir süre aileme kızgındım ve bunu unutmak istedim. Şirketimi kurarken çok bunalmış ve aşırı çalışmışım, bu yüzden ona da iyi geldi." Omuz silkiyorum. "Ve sonra Hannah ile her şey olduğunda da."

"Vay canına. Bu gerçekten olgunca. Bazı erkeklerin bunu rahatça kabul etmeyeceğini düşünüyorum." Pantolonumu çekiyorum ve göğüslerinin üzerine bir sütyen giymesini izliyorum. "Yani, sadece bir ilişki mi?" Bunu yememiş gibi kaşlarını kaldırıyor.

"Bu benim en son ve en ciddi ilişkim, ama yıllar önce üniversitede ve sonrasında birkaç kadınla çıktım." Başını sallıyor. "Seninkine ne oldu?"

"Lisede ve üniversite birinci sınıfta üç yıl boyunca bir erkekle çıktım ve bunun nasıl gittiğini biliyorsun." Gözlerini deviriyor. "Farklı üniversitelere gittik ve..." Sözünü kesiyor.

"Ayrıldınız mı?"

Bana bir bakış fırlattı. "Eğer bununla başka bir kızın vajinasına girmesini kastediyorsan, o zaman tabii."

İçimde öyle olduğuna dair bir şüphe olmasına rağmen, bununla nereye varmak istediğini ummuyordum. "Kulağa bir pislik gibi geliyor."

"Oh, öyleydi." Kıkırdıyor. "Üniversitedeki erkek arkadaşım sadece marjinal olarak daha iyiydi." Elbisesini kaydırarak giyiyor ve fermuarını çekebilmem için arkasını dönüyor, ben de fermuarı ne zaman indirebileceğimi düşünmeye başlıyorum.

"Özür dilerim." Boynuna bir öpücük konduruyorum.

Gerginliği bir ses bozuyor ve hoparlörden gelenin uçuş görevlisi olduğunu anlıyorum. "Günaydın Bay Beckham, Bayan Graham. İniş için hazırlanıyoruz. Eğer mümkünse, yerlerinize oturursanız çok memnun oluruz. Eğer mümkün değilse, tuvaletleri kullanmamanızı ve yerinizden kalkmamanızı tavsiye ederiz, teşekkürler!"

Raegan kıkırdıyor ve elimi tutuyor. "Bu bir uçakta yaşadığım en eğlenceli şeydi. Teşekkür ederim. Yatak odasını kullanabildiğimiz sürece bununla tekrar uçmaya hazırım."

"İnan bana, Raegan, sen ve ben uçağa bindiğimizde, uçaktaki her yatağı çok iyi kullanacağız."

Bir saat sonra, Miami'deki Four Seasons Oteli'nin konsiyerj masasına doğru yürüyoruz, eli benim elimde. Yarından sonra, ben

Üç gün boyunca ona özgürce dokunamayacağım, bu yüzden şimdi bunu yapmaktan zevk alıyorum. Resepsiyona ulaşıyoruz ve bir kadın bize parlak bir gülümseme veriyor.

"Bay Beckham, tekrar hoş geldiniz. Ben April. Konaklamanız için tekrar bizi tercih ettiğiniz için teşekkür ederiz. Four Seasons ailesinin değerli bir üyesi olarak sizi görmek her zaman çok güzel. Philadelphia'dan yolculuğunuz nasıldı?"

"Harika." Ona kibar bir gülümseme veriyorum ve Raegan'ı kendime doğru çekiyorum.

"Bunu duymak çok güzel. Başkanlık süiti tamamen hazır ve diğer odalar da yarın ekibiniz geldiğinde hazır olacak." Bilgisayarına bakıyor. "Öğle saatlerinde mi bekleniyorlar?"

Başımı salladım. "Evet, bu doğru. Bay Holt bu akşam bir ara gelecek."

"Mükemmel, onun odası da hazır." İçinde iki şampanya kadehi olan bir tepsiyi kaldırıp tezgâhın üzerine koydu. "İşte anahtarlarınız ve biz konuşurken valizleriniz odanıza teslim ediliyor. Şu anda size yardımcı olabileceğim başka bir şey var mı?"

"Hayır, hepsi bu kadar, teşekkür ." İkisini de alıp birini Raegan'a veriyorum, o da alıyor ve ben onu asansöre doğru götürmeye başlarken duruyor. "Bekle," dedi, önce bana sonra April'a baktı, kafası karışmıştı.

"Benim bir odam olmalı

aynı zamanda. Benimki hazır mı?"

April kaşlarını çattı. "Özür dilerim, şu anda sadece Bay Beckham'ın odasına ihtiyaç olduğumu sanıyordum." Bilgisayarına bir şeyler yazmaya başladı ve ben de şimdi yaptığım şeyi Raegan'a söylemem gerektiğini fark ettim.

"Bir saniye izin verir misiniz?" diyor April, muhtemelen odasının rezervasyon kaydını bulamadığı için paniklemeye başlamıştı.

"Buna gerek yok," diyorum ona. "Sadece bir odaya ihtiyacımız var." "Ama ben rezervasyon yaptırdım-" diye başlıyor Raegan.

April'a dönmeden önce ona "İptal ettim," dedim. "Hepimiz hazırız, çok teşekkür ederim."

"Oh, harika," diyor April bariz bir rahatlamayla. "Bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen bizi arayın. Bu akşam yedi buçuk civarında bir arabaya ihtiyacınız olacağını not ettik."

"Doğru."

Raegan'ı masadan uzaklaştırırken başını sallayarak, "Harika, iyi eğlenceler," dedi.

"İptal mi ettin?" Devasa lobide yürürken soruyor. "Evet, bu gece başka bir odada kalacağınızı mı sanıyordunuz?"

"Şey, hayır." Alt dudağını ısıyor. "Ama yarın kendi odamda kalmam gerekiyor."

"mi?" Asansörün düğmesine basarken ona soruyorum.

"Evet, ya biri odama gelmek isterse?"

"Kim senin odana gelmek ister ki?" Aklıma hemen Liam'ın onunla üst kata çıkmak istediği araç geliyor.

"Marissa?"

"Onunkine git." Omuz

silktim. "Wes!"

Gözlerimi deviriyorum. "Odanı yarın için iptal etmedim, rahat ol. Yine de, benden uzakta uyumak istemen benim için iyi bir şey değil." Elimi beline koyarak onu asansöre yönlendiriyorum ve özel kata erişmek için anahtarımı sensöre okutuyorum.

"Wes, değil."

Onu duvara yasladım. "O zaman, ne oldu?"

"Odandan çıkarken yakalanmak istemiyorum?" Bana bakıyor. "Burada olduğumuz süre boyunca seninle odanda kalmayı çok isterdim ama bunun o kadar kolay olmadığını biliyorsun."

"Yakalanmazsınız. Bu katta sadece benim odam ve Chris'in odası var ve giriş için anahtar gerekiyor." Siyah metal anahtar kartını görmesi için havaya kaldırdım.

"Sadece o değil."

"Biliyorum, bu yüzden hâlâ kendi odan var. Anahtarı bende olacak." Asansör çaldığında ve kapı açıldığında eğilip dudaklarına bir öpücük konduruyorum.

"Odama gizlice gireceğini mi sanıyorsun?"

"Eğer benimkine gizlice girmek istemiyorsan, evet. İki kat ötedeyken sana dokunmadan üç gün geçiremem, Raegan Graham."

"Oh, tam adım mı?" Katın dörtte birini kaplayan süitime doğru ilerlerken kıkırdıyor.

"Bu senin için." Ona bir anahtar veriyorum. "Buraya gizlice girmek istersen diye." Ona göz kırpyorum ve o da anahtarı çantasına koymadan önce alt dudağını ısıyor.

Buraya geldiğimde her zaman kaldığım süite giriyoruz. Bir ebeveyn yatak odası, bir ebeveyn banyosunun yanı sıra bir misafir banyosu, bir yemek ve oturma alanı ve küçük bir mutfaktan oluşmaktadır. Bavullarımız

Zaten içeride bir şişe daha şampanya, çikolata kaplı çilekler ve sipariş ettiğim peynir tabağı var.

"Beni sarhoş etmeye çalışıyormuşsun gibi hissediyorum," diyor Raegan aşağıdan aldığımız bardağı masaya koyarken. "Ben de duş alacaktım. Uçakta duş aldığını biliyorum ama izlemek ister misin?"

"Siktir." Kıkırdıyorum. "Bunu çok isterdim ama on beş dakika içinde bir telefon görüşmem var." İç çekiyorum.

"Oh! Bana ihtiyacın var mı?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Duş al, rahatla, istersen biraz kestir. Herkes gelene kadar sana ihtiyacım olacağını sanmıyorum. Buraya bir gün erken gelmeyi seviyorum, çoğunlukla yarına hazırlanmak için."

"Anlıyorum. Bana bir şey için ihtiyacın olursa haber ver."

"Sana kesinlikle bir şey için ihtiyacım olacak." Poposunu tokatlıyorum ve bavulunu yatak odasına doğru yuvarlamadan önce kıkırdıyor.

Yaklaşık bir saat sonra, Raegan yatak odasından çıkıyor, siyah yüksek belli orta boy bir etek ve içine sokulmuş beyaz bluzlu bir tişört giymiş ve çok zahmetsizce muhteşem görünüyor. Saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış ve kulağıma konuşan kişiye rağmen, kendimi onun oturma odasındaki hareketlerine kaptırmış buluyorum. Gözleri benimkilerle buluştuğunda oturma alanındaki masada oturmuş onu izliyordum. Bana doğru ilerlemeden önce tatlı bir gülümseme veriyor.

Masadan kalkıp kucağıma bakıyorum ve oturmasını istediğimi belirtiyorum, o da telefonu işaret ediyor. "Sessizdeyim."

"Dinlemen gerekmiyor mu?" Onu kucağıma çektiğimde ve kollarını boynuma doladığında soruyor.

Kokusu beni en iyi şekilde etkiliyor. Seksi ve onu becermek için en yakın yüzeyi bulma isteği uyandırıyor. "Güzel kokuyorsun."

Önce burnumu, sonra da ağzımı öpüyor. "Sen de öyle."

Kucağımdan inmek üzereyken onu tutuyorum ve telefonumun sesini kapatıyorum. "Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor, on dakika içinde döneceğim," diyorum ve cevaplarını beklemeden telefonu kapatıyorum.

"Gerçekten başka bir arama var mı?" diye soruyor ve beni zaten iyi tanıdığı için ona ters ters bakıyorum.

"Seninle bir şey hakkında konuşmam gerekiyor ve bu öncelikli. Sadece saçmalıyorlardı. Şu anda dikkatimi daha çok gerektiren başka bir şey olduğu için şanslılar." Elimi cebime attım ve cüzdanımı çıkardım. "Benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Elbette, ne olursa. Bu yüzden buradayım." Tekrar hareket etmeye çalışıyor, muhtemelen asistanıyla yattığı kadın arasındaki çizgiyi bulmaya çalışıyor ama ben onu sabit tutuyorum.

"Gördüğünüz gibi asistanıma Noel için bir şey almıştım ama geçen hafta ilişkimiz..." En iyi kelimeyi bulmaya çalışarak dudağımı ovuşturuyorum, "*değişti*. Bu yüzden ona aldığım hediyein pek uygun olduğunu sanmıyorum." Cüzdanımı açıyorum ve siyah bir American Express kartı çıkarıyorum. "Gidip onun için bir şeyler seçebilir misin? Masraftan kaçınmayın, onun için *deli* oluyorum."

Önce karta, sonra bana bakıyor ve ondan ne yapmasını istediğimi anlıyor. "Wes..."

"Bayan Graham," diye karşılık veriyorum, onu ilk öptüğüm andan beri kullanmadığım sesimi kullanarak.

"Wes, bunu yapmak zorunda değilsin-" "Bay Beckham."

Bana ters ters baktı. "Oh, şimdi de Bay Beckham mı oldu? Hâlâ kucağınızda oturduğumun farkında mısınız?"

Gözlüklerimi çıkarıp önümüzdeki masanın üzerine koyuyorum. "Bayan Graham, bu sizin işiniz. Bana bunu yapamayacağınızı mı söylüyorsunuz?" Ona soruyorum.

Başını sallıyor. "Sana bunu yapmak olmadığını söylüyorum."

Bunu biliyorum. "Ama istiyorum ve *yapabilirim*. Seni şımartmama izin ver."

Kredi kartına bakıyor ve yavaşça parmaklarından çekiyor, sonra bakışlarını bana çeviriyor. "İlgimi çekmek için bunun gerekli olduğunu düşünmeni istemiyorum."

Başımı salladım. "Evet, biliyorum. Aletimin bunu çok yaptığının farkındayım."

Ellerini saçlarımda gezdiriyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Bu sadece senin siki değil."

Gülümsüyorum. "Benim ışıltılı kişiliğim bunu yapıyor, ha?"

Burnunu kıvırıyor. "Gamzeleri diyecektim. Kişilik bir vuruş ya da özledim." Bana arsızca gülümsüyor ve ben de onu kucağımdan kaldırıp kışına bir tokat indirmeden önce ona ters ters bakıyorum. "Peki, gideceğim. Bana bir bütçe verebilir misin?" Kartı parmaklarının arasında döndürüyor ve ben sandalyemde arkama yaslanıyorum, ona hayır demek istiyorum ama bunun iyi gitmeyeceğini biliyorum.

Siktir et. Bakalım. "Sana bir numara vermek istemiyorum. Ne istersen al."

Ellerini kalçalarına koyuyor ve aletim sanki onu ikna etmek için kendi şansını istiyormuş gibi tepki olarak sıcıyor. "Bir numara ver yoksa gitmiyorum."

Bu görüşmeye geri dönmek zorunda olduğum ve onunla gidemeyeceğim için zaten sinirli olan gözlüğümü yüzüme geri kaydırıyorum. "Tamam. Beş yüz bin. Ama üzerine çıkmak istersen-"

"Aman Tanrım, kesinlikle bunun üzerinden geçmeyeceğim," diye haykırıyor. Dizüstü bilgisayarımı açarken "Dene," diye emrediyorum.

Yenilgiyle iç geçirdi ve bana şeytani bir bakış fırlatmadan önce kartı parmaklarının arasında tutarak baktı. "Beş yüz bin, ha? Paris'te alışverişe gidebilir miyiz?"

İşte bu bir fikir. Dünyanın en sevdiğim şehrinde onunla sevişme ve Fransızca konuşmasını duyma düşüncesi pantolonumun içinde sikimin kalınlaşmasına ve kalbimin hızlanmasına neden oluyor.

Bekle, az önce sevişmek mi dedim?

"Günü söyle." Takvimimi açıyorum ve Paris'e gitmek için birkaç gün ayırabileceğim bir zaman aralığı arıyorum. "Aslına bakarsan, buradan hemen ayrılmak ister misin? Birkaç günümüz olur ve seni Noel için zamanında eve getirebilirim," diyorum. "Söyleyin."

Ağzı açık kalıyor ve gözlerini kırıştırarak bana bakıyor. "Sen delisin."

Sandalyemden kalkıp odayı geçiyorum ve onu kollarıma alıyorum.

"Gitmek istediğini söyledin ve ben de seni götürmek istiyorum. Sonunda o Fransız küçük dilini kullandığını duyabiliyorum."

Nefesi kesildi. "Bunu hatırladın mı?"

Onu ayaklarından kaldırıyorum, böylece göz hizasına geliyoruz. "Başladığından beri senin çok farkında olduğumu açıkça belirttiğimi sanıyordum. Seninle ilgili her şeyi hatırlıyorum."

Bugün için yaptığım tüm işleri nihayet bitirdiğimde saat üç buçuk civarındaydı. Gerçekten alışveriş emin olmak için kredi kartı uygulamamı açtım ve gerçekten bir şeyler satın aldığını görmek beni etkiledi. Gördüm ki

Raegan'ın pahalı bir zevki olduğunu biliyorum ve onu şımartmaktan mutluluk duyuyorum.

Ben: Hey güzelim

Raegan: Merhaba!

Ben: Eğleniyor musun?

Raegan: Beni Miami'de kredi kartıyla serbest bıraktın, tabii ki öyleyim.

Ben: Ve bunu yapman için sana yalvarmak zorunda kaldım.

Raegan: Bu gece giymek için daha iyi bir şey aldım, görmek ister misin?

Ben: Elbette. Göster bana.

Önümdeki sudan bir yudum alıyordum ki, şimdiye kadar gördüğüm en dar beyaz dantelli iç çamaşırıyla çekilmiş bir fotoğrafı ekranıma yansıyor ve neredeyse sıvıdan boğulacak gibi oluyorum. Sütyen kısmı askıları dışında neredeyse tamamen şeffaf ve göğüslerinin altındaki kuplar pembe meme uçlarını kumaşın arasından seçebilmemi sağlıyor. Alt kısımlar da aynı, ancak tepesinin üst kısmında amını çok fazla görmemi engelleyen saten bir yay var. Sırtını gösteren ikinci bir resim daha var ki o da yanaklarının arasında diş ipi olduğunu tahmin ettiğim bir şeyle sadece kıcını gösteriyor. Sırtının alt kısmında bir yay daha var ve aletim aniden acı verici bir şekilde sertleşti.

Başka bir şey düşünmeden telefonunu tuşluyorum. "Alo?" diyor ve sesindeki masumiyeti duyabiliyorum, sanki onu neden aradığım hakkında hiçbir fikri yokmuş gibi davranmaya çalışıyor.

"Bana merhaba deme." Cüzdanımı aldım ve asansöre doğru kapıdan çıktım. "Neredesin sen?"

"Cartier." Kıkırdıyor. *Bu fotoğrafı bir kuyumcуда çektiğine inanmamı mı bekliyor?*

"Bu kesinlikle bir Cartier değil," diyorum asansörü adımlamaya başlayıp daha hızlı inmesini isterken.

"O fotoğrafı bir saat önce çektim."

Asansör çalışıyor ve lobide neredeyse koşarak asansörden çıkıyorum. "İç çamaşırlarını aldın mı?"

"Ben yaptım."

"Bu gece için giyecek bir şeyler aldığını söylemiştin, randevumuz için bir şeyler kastettiğini sanmıştım."

"Oh... Bunu akşam yemeğinde giymeyi planlıyordum. İyi değil mi?"

Valeye doğru ilerlerken kıkırdıyorum. "Bana bir araba çağırabilir misiniz? Başkanlık süitindeyim."

"Elbette, efendim." Bir çocuk -muhtemelen yirmiden büyük değil- park halindeki siyah bir arabayı işaret ettiğini fark ediyorum.

Telefondan bir kıkırdama duyuyorum. "Buraya mı geliyorsun?"

"Bana iç çamaşırli bir fotoğrafını gönderdin. Resmen gelmemi istedin." Siyah araba yanaştı ve ben arkaya kaydım. "Cartier'den ne alıyorsun?" Şoförle konuşmak için telefonu indiriyorum. "Design District'e gidiyorum, lütfen. Teşekkürler."

"Yok bir şey, sadece bakıyordum. Mücevherlerimi genelde babam alır."

Çok uzun sürmeyecek, Bayan Graham.

"Yaklaşık on dakika içinde orada olurum."

"Tamam, *Valentino*'ya ayakkabı bakmaya gidiyorum."

vardığımda, ön tarafta bir araba görüyorum ve yolcu kapısının önünde benden biraz daha yaşlı bir adam duruyor ve Raegan'ı gezdirenin o olduğundan şüpheleniyorum.

"Bay Beckham." Başını sallıyor.

"Bayan Graham ile birlikte miydiniz?"

Gülümsüyor. "Evet, efendim. Çok hoş bir genç bayan. Bana kızımı hatırlatıyor." "İnanılmaz biri." Kapıya doğru bakıyorum ve sonra tekrar ona dönüyorum. "Teşekkür ederim.

onu sürdüğün için."

"Elbette." Başını sallıyor ve ben de mağazaya doğru ilerliyorum. Güvenlik görevlisi kapıyı açıyor ve ben de içeri girdiğimde aşırı hevesli bir çalışan ve neredeyse bomboş bir mağaza ile karşılaşıyorum.

"*Valentino*'ya hoş geldiniz, bugün size nasıl yardımcı olabilirim?"

Gözlerim onu bulmak için dükkânı tarıyor ama onu göremiyorum. "Birini arıyorum." *Kız arkadaş* deme dürtüsü beni sertçe vuruyor ama kaçınıyorum.

"Oh! Raegan?"

"Evet." Ona başımı salladım.

"Beni takip edin. Soyunma odasında."

Hay sikeyim. Arkasından mağazanın arkasına kadar takip ediyorum ve onu kırmızı kadife perdelerden birinin arkasında soyunurken düşünmek, ona yaklaştığım her adımda sikimin beklentiyle kalınlaşmasına neden oluyor. "Raegan, bir ziyaretçin var!"

Perdenin arkasından başını uzatıyor ve bana gülümsüyor. Çıplak topuklu ayakları ve bacaklarının bir kısmı dışında hiçbir şey göremiyorum. Diğer soyunma odalarında insanlar olup olmadığını merak etsem de, ortağın ortadan kaybolması yalnız olduğumuz yanılsamasını yaratıyor.

"İçeri gelmek ister misin?"

Cevap bile vermiyorum, sadece perdeyi itip geçiyorum ve arkamızdan kapatıyorum. Çok seksi topuklu ayakkabıları dışında tamamen çıplak olduğunu gördüğümde neredeyse dizlerimin üzerine düşecektim. "Siktir," diye fısıldıyorum, gözlerim onu daha önce hiç çıplak görmemiş gibi vücudunun her yerinde geziniyor. Gittiğinden biraz daha fazla makyaj yapmış, acaba bir yere gidip yaptırdı mı diye merak ediyorum. Kirpikleri normalden on kat daha uzun görünüyor, dudakları kırmızıya boyanmış ve ben şimdiden sikimi aynı renkte hayal ediyorum.

"Ayakkabıları beğendin mi?" diye soruyor, ayaklarına bakarak. Gözlerim tekrar ayaklarına kayıyor, neye benzediklerini bile tamamen unutuyorum.

"Evet," diye mırıldanıyorum ona doğru bir adım atarken ama o geri adım atmıyor.

"Burada olmana
sevindim." "Öyle mi?"

"Mmmhm, ayakkabı seçmeme yardım edebilirsin."

"Hepsini al." Kollarımı ona doluyorum ve burnumu saçlarına gömüyorum. Yumuşak dudaklarını öpüyorum ve elimi bacaklarının arasına atıp işaret parmağımı yarığından geçirmeden önce bir saniye bile kaybetmiyorum.

Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırlıyor ve işaret parmağımı dudaklarına bastırıyorum. Dili dışarı fırlıyor ve parmağımı sürükleyerek ucunu, sikimin ucuna yaptığı o seksi şekilde yalıyor.

Yüzümde şeytani bir gülümseme beliriyor ve ona başımı sallıyorum, eğer kirli oynayacaksa o zaman öldürmek için girmeye karar veriyorum. Onu soyunma odasındaki aynaya doğru itiyorum ve itiraz edemeden dizlerimin üzerine çöküp ağzımı amına bastırıyorum. Titrek bir nefes verdi. "Wes," diye fısıldıyor ve sesi yalvarışla karışık azarlamaya benziyor.

Ortağım döndüğünde onu dilimle becermeye devam ediyorum. "Her şey yolunda mı?"

Başımı kaldırıp baktığımda Raegan'ın gözlerinin kapalı, yanaklarının pembe ve alt dudacağının dişlerinin arasında olduğunu görüyorum. Gözleri irkilerek açıldı. "Ne?" diye soruyor.

"Ayakkabıları almaya gidiyor." Odaya bakıyorum ve burada üç kutu ve iki elbise olduğunu görüyorum. Dilimi onun yarığında gezdiriyorum. "Bütün ayakkabılar..." Klitorisine hafifçe vuruyorum ve başını sallayan Raegan'a bakıyorum. "Peki ya elbiseler?" Başını hayır anlamında sallıyor. "Boş ver, elbiseler olmaz."

"Harika! Başka bir şey görmek ister misin?" Diye soruyor.

Raegan'ın seksine hafifçe üflüyorum ve o da eliyle ağzını kapatıyor. "Hayır, hiç sanmıyorum. Bir saniye içinde çıkacağız."

Topuklarının uzaklaştığını duyuyorum.

"Oh, Wes," diye fısıldıyor ve ben ayağa kalkıp parmaklarımı tekrar içine sokuyorum. Bir kolumu duvara yaslarken diğer kolumu bacaklarının arasına koyuyorum.

"O kadar mükemmel ki." Dudaklarımı boynuna bastırıyorum, meme uçları gövdeyi okşuyor ve keşke üzerimde bu polo tişört olmasaydı da tatlı memelerini tenimde hissedebilseydim diyorum.

"Sanırım boşalacağım, bebeğim." Başını aynaya yaslarken inliyor. Beynim ilk kez bana adım ya da *babam* dışında bir isimle seslendiğini fark edince gözlerim açılıyor.

Hay sikeyim.

"Raegan, bebeğim, bana bak. Yanıma geldiğinde o mavi gözlerini görmeme izin ver."

Sessiz bir inilti çıkarıyor ve bir bacağını etrafıma sararak onu açarken gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Odaya döndüğümüzde beni becerecek misin?" Sesi yumuşak ve soluk soluğa soruyor ve aletimi çıkarıp onu bu soyunma odasında becermemi engelleyen kısıtlamayı bozuyor.

"Kapıdan girdiğimiz anda." "Peki ya yarın?"

"Ne zaman istersen." Dudaklarına bir öpücük bırakıyorum, dilimi dudaklarının arasından geçirip her yere bulaştırmak istesem de rujunu bozmamaya dikkat ediyorum. "Bana ne zaman olacağını söyle."

Kollarını bana doluyor ve yüzünü boynuma bastırıyor. "Tek söylemem gereken zıplamak, ha?" diye şaka yapıyor ve dilinin çenemi yalamak için dışarı fırlamasına izin veriyor.

"Ne kadar yüksek?" Başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirirken homurdanıyorum ve nefesi kesiliyor.

"Oh Tanrım." İnliyor ve sonra titriyor. Kollarımda titrerken elimi duvardan çekip ona sarıyorum. "Wes, tam orada!" diye sızlanıyor.

Sonunda çırpınmayı bırakıyor ve parmaklarımı ondan çekip ağzıma sokuyorum. Kıyafetlerini toplamaya başlamadan önce bir gülümseme paylaşıyoruz. Giyinmesine yardım ediyorum ve ayakkabıları alıp tezgâha götürüyorum. Soyunma odasından çıkarken bana kartımı uzatıyor. "Bu arada teşekkür ederim."

"Orgazm için mi?" Ona soruyorum ve o gözlerini deviriyor.

Seksi bir sırıtışla, "Hayır, bunun için *bana* teşekkür etmelisin," diyor.

"Sana orgazm yaşattığım için teşekkür etmemi mi istiyorsun?"

"Evet, çünkü bence sen benimkinden daha çok zevk alıyorsun," diye şaka yapıyor ve onu boşaltmaktan ne kadar zevk aldığım konusunda gerçeklerden çok uzak olmasa da kışına vuruyorum. Ayakkabı kutularını tezgâhın üzerine koydum ve iş arkadaşşıma kartımı uzattım. "Ayakkabılar için teşekkür ederim" diyor ve kapıya doğru başını sallıyor, "ve diğer her şey için."

Yüzünü kavriyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. "Tabii ki," diye fısıldıyorum dudaklarına ve tekrar ortağıma döndüğümde, bize en rüya gibi bakışıyla bakıyor.

"Sizler çok tatlısınız." Işıldıyor. "Ne zamandır birliktesiniz?"

Raegan'ın gözleri ondan bana kayıyor, muhtemelen ne söylemek istediğimi merak ediyor. Başparmağımı dudağının hemen altına, rujunu biraz bulaştırdığım yere sürüyorum. "Bir süre," diyorum, gözlerim hâlâ Raegan'ın üzerindeyken.

Benim gözümde bu yalan değil.

Chapter ELEVEN

Raegean

Saat yediye yaklaşıyor ve hazırlanmayı neredeyse bitirdim. Wes'i diğer banyoya kovmak zorunda kaldım çünkü beni mıcıklama şekliyle hiçbir şey yapamıyordum. En sona kadar giyinmeyi sevmiyordum ve saçımı ve makyajımı yaparken yanımda olamayacağını kanıtlıyordu. Her zaman giydiğim ipek bornozu unuttuğum için sadece sütyenim ve iç çamaşırım vardı ve *saç maşamı tutarken* iki kez külotumu çıkarmaya çalıştı!

İkimizi de yakmamış olmam bir mucize.

Bu gece her şeye biraz daha fazla zaman ayırdıktan sonra nihayet saçımınla işim bitti ve makyajımı tazeledim ve daha önce dışarıdayken bulduğum elbiseyi çıkardım. Genelde giydiklerimden daha seksi ve kısa ama Miami başka bir dünya ve muhtemelen bu gece dışarıdaki en kapalı kişi yine ben olurdum. Kireç yeşili saten bir elbise, sırtı tamamen açık ve uyluğun ortasına kadar geliyor. Göğüs dekoltesini biraz gösteriyor ama *diğer her yerim* açıkta olduğu için çoğunlukla orayı kapatıyorum. Ayakkabılarım mükemmel uyumluydu, parmakları açıktı ve ayak bileğimden bağlıydı.

Aynada kendime bakıyorum ve bana bakan kadın karşısında biraz şok oluyorum. *Vay anasını.*

Güzel bir vücudum olduğunu biliyorum ama bu kadarını nadiren gösteriyorum. Şimdiye kadar en fazla dans gösterileri sırasında gösterdim ve o da haftada sadece dört dakikaydı.

Aynada kendime her açıdan bakmak için dönüyorum. "Wes!" Ona sesleniyorum ve daha o odaya girmeden seksi parfümünün kokusunu alıyorum.

"Kaçtın-" Sesi kesildi ve olduğu yerde durdu. Birinin biriyle bu kadar açık bir şekilde göz göze geldiğini hiç görmemiştim ama bana bakışıyla çıplak da olabilirdim. "Lanet olsun." Elime uzandı ve beni döndürdü. "Aman Tanrım. Beni öldürmeye çalışıyorsun. Ya da birini öldürtmeye çalışıyorsun çünkü sana yan bakan herkesi öldürürüm."

Dudaklarımdan bir kıkırdama çıkıyor ve ona bakmak için dönüyorum. "İyi görünüyorsun o zaman?"

Burnunun kenarını çimdikliyor. "Tamam mı? Raegan... Benim üç diplomam var ve senin ne kadar muhteşem görüldüğünü hangi kelime açıklar bilmiyorum." Elleri elbisemin yan tarafını buluyor. "İç çamaşırı giyiyor musun?"

Başımı salladım. "Tabii ki. Bu elbisenin ne kadar kısa olduğunu görüyor musun?"

"Tamam, şükürler olsun." Nefes alıp veriyor. "Bir içkiye ihtiyacım var." Benden uzaklaşıyor ve ben de arkasından gidiyorum.

"Bekle, ben de!"

Onu bar alanına kadar takip ediyorum ve bir bardağa biraz viski doldurmasını izliyorum. Bir yudumda içiyor. "Bunun başka renkleri de var mıydı?"

Aşağı bakıyorum. "Sanırım siyah...?"

"Geri dön ve al. Her renginden al. Bu rengi de tekrar al, çünkü bunu daha sonra senden çıkarırken mahvedebilirim." Omzumdaki kayışın izini sürüyor. "Çok güzelsin, bebeğim."

Dokunuşundan ve sözlerinden ürperiyorum. "Teşekkür ederim. Bu arada sen de çok yakışıklı görünüyorsun," diyorum ona bakarak. "Az bile söyledim aslında." Gözlerimi onun üzerinde gezdiriyorum. Siyah bir pantolon ve siyah düğmeli bir gömlek giymiş ama kolları ön kollarına kadar kıvrılmış ve görünen dövmesi dizlerimin bağını çözüyor. Çıplak olduğu için dövmesini görmeye ya da takım elbise giydiği için tamamen kapalı görmeye alışkınım ama bu aradaki farklı.

Koluna dokunurken, "Giysilerin üzerindeyken bunu görmeye alışık değilim," diyorum. "Bu çok ateşli."

Parmaklarımı koluna işlenmiş renkli dövmelerin üzerinde gezdiriyorum. Kafamı kaldırdığımda, açılışa geç kalabileceğimizi söyleyen bir bakışla bana bakıyor. "Zamanımız olduğunu sanmıyorum ve saçımı istediğim şekle sokmak bir dakikamı aldı. Neme alışkınım ama burası çok saçma." Çantamda bir saç bağı ve mini saç spreyi var.

saçlarım hayatta kalamaz ama en azından otelin lobisinde güzel görünmesini isterim.

Kollarını bana doluyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Tamam, teşekkür ederim."

"Bana biraz viski koyabilir misin?" Ben soruyorum ve o kaşlarını kaldırıyor. Ben.

"Viskiyi sevmiyorsun."

"Ben öyle demedim, ben viski içen biri değilim dedim ve sadece viski içtiğimi düşünüyorum.

biraz rahatlatabilir." "Sınır mı?"

"Sinirlerim. Azmış olmam ve senin böyle görünmen." İşaret parmağımı vücudunda bir aşağı bir yukarı sallıyorum.

Kıkırdıyor. "Evet, sorun benim."

"Eminim sen de en az benim kadar etkilenmişsindir." Ellerimi göğsünde gezdiriyorum ve o da ellerimi tutup beni kendine çekiyor.

"Sen yanımdayken kimse bana asılmayacak ve eğer biri sana asılırsa hapse gireceğim."

"Wes." Başımı sallıyorum.

"Şaka yapmıyorum." Bana daha küçük bir bardak viski doldurup uzatıyor. "Yudumla-" diye başlıyor, ben kadehi fondip yapar gibi geri uzatırken. "Tamam o zaman." Gözlerinde şakacı bir bakışla başını sallıyor.

"Ne?" Titriyorum, aşağı inerken gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve küçük bir öksürük çıkarıyorum. "Kovalayıcı olarak kullanabileceğim bir şeyimiz var mı?"

Gülüyor ve başını sallıyor. "Bebeğim, on sekiz Macallan'ı kovalayamazsın."

"Wesley." Ben deadpan.

Gözleri büyüyor ve elini kalbinin üzerine koyuyor. "Tam adım mı?" Barın altına uzanıp bir zencefilli gazoz ve kola çıkarıyor, ben de zencefilli gazozu alıp dudaklarıma bir yudum alıyorum ve tadını ağzımdan silip süpürüyorum.

"Tanrım, çok tatlısın. Bir tane daha ister misin?"

"Ben iyiyim." Burnumu kırııştırıyorum. "Gitmeliyiz yoksa geç kalacağız."

Ellerimizi birbirine kenetliyor ve kapıya doğru yürümeye başlarken elimi dudaklarına götürüyor. "Benimle geldiğin için teşekkür ederim."

İzlerimde durdum. "Bekle, başka seçeneğim var mıydı?" Ona masum bir gülümseme veriyorum.

Gözlerini deviriyor ve beni kapıya doğru çekiyor. "Hayır, ."

Miami saat yedi buçukta korkunç trafiğiyle ünlüdür, bu yüzden Wes'in telefonu çaldığında bir şehir arabasının arkasında oturuyorduk.

"Oh, bu sıkık." İnliyor ve ben Chris olduğunu varsayıyorum. "Evet?" Bir an sessiz kalıyor, "Hayır." Kalçama sarılmış olan eli sıkışıyor. "Çünkü ben öyle dedim. İyi olacaksın. Planlarım var." Chris'in nereye gidersek gidelim peşimize takılmaya çalıştığını ve Wes'in buna izin vermediğini düşünerek kıkırdıyorum. "Galeri açılışına gelmek istiyorsan, tamam, ama akşam yemeğine gelmiyorsun." Parmak uçlarımı parmak eklemlerinin üzerinde gezdiriyorum ve o da kalçamı sıkıyor. "Hayır, dışarı çıkmak istemiyoruz. Tabii. Tamam, dışarı çıktığında beni ara," diyor telefonu kapatmadan önce.

"En iyi arkadaşınla bile bu kadar huysuz musun?"

"Beni herkesten çok kızdırıyor." Kıkırdıyor. "Gerçi bu gece için beni sıkıştırıyor çünkü senin hakkında meraklı olmak istiyor."

"Ben de düşünmüştüm. Ona bizden bahsettin mi?"

"Ona altı ay önce seni işe aldığında söyledim." Bu beni şok etti. Erkeklerin genellikle aşkları hakkında böyle konuştuklarını bilmiyordum. "Sonra tatil partisinde sana bakmaktan kendimi alamadım. Bu yüzden sen ve Marissa'yla konuşurken beni almaya geldi. Sana sanki seni becermek istiyormuşum gibi baktığımı söyledi."

"Seni almaya geldiği zamanı hatırlıyorum. Bunun benimle ilgili olduğunu fark etmemiştim." O geceyi düşününce yanaklarımın ısındığını hissediyorum ve beni düşünmeden edemediğini söylediğini hatırlayınca kalbim çarpıyor.

"Sonra aynı saatlerde ortadan kaybolduk ve ben iki gün boyunca onu aramaktan kaçındım, o da ikiyle ikiyi bir araya getirdi."

"Bunun bir haftadan daha kısa bir süre önce olduğuna inanamıyorum." *Çünkü ne kadar yakınlaştığımızı hissetseniz de aylar geçtiğini sanırsınız.* "Ama onu yemeğe davet edebilirdin."

"Hayır, baş belası en iyi arkadaşımın ilk randevumuzda orada olmasını istemem."

"Şey, zaten birlikte uyuduk, yani istersen ilk randevumuzu erteleyebiliriz."

"İstemiyorum ve Chris burada bir milyon beş kişiyi tanıyor. Ona bir şey ."
Sonunda trafiği yarararak geçerken başını sallıyor.

Kısa bir süre sonra galeride yürüyoruz, o elinde viskiyle, ben de bir kadeh şampanyayla. "Peki, bir şey satın alacak mısın?"

"Eğer bir şey güzel görünüyorsa, sanırım. Dürüst olmak gerekirse sanattan pek anlamam ama büyük bir müşteri olduklarına göre sanırım anlamalıyım." Omuz silkiyor ve odaya bakıyor. Neredeyse tam olarak beklediğim gibi. Duvarların her yerinde sanat eserleri ve her odada heykeller olan bir müze gibi. Duvarlar koyu kömür grisi, odaya daha karanlık bir hava katıyor ve tavandan sarkan ışıklar odaya endüstriyel bir görünüm veriyor. "Hoşuna giden bir şey gördün mü?"

"Ben mi?"

"Elbette, eğer benim evimde olacak bir şeyse, sen de bakmak zorunda kalacaksın."

Acaba şu an gözle görülür bir şekilde bayılıyor muyum?

"Benimle konuşan bir şey olursa size haber veririm."

"Wes Beckham!" Arkamızdan tiz bir ses duyuyorum ve arkamı döndüğümde uzun kıvılcı saçlı, üzerinde daha çok sütyene benzeyen beyaz askısız bir bluz ve üzerine boyanmış gibi duran deri bir tayt olan bir kadının bize doğru geldiğini görüyorum. "Sevgilim!" Her iki yanağına da birer öpücük konduruyor. "Gelebildiğin için çok mutluyum." Işıl ışıl parlayan yeşil gözleri bana kaydı. "Merhaba!" Benim yanaklarımı da öpüyor. "Birini getireceğini duymuştum." Önce bana sonra da Wes'e gülümsüyor. "Siz ikiniz ne tatlı bir çift olmuştunuz!"

"Ben onun asistanıyım." Keşke söylemeseydim dediğim halde ağzımdan kaçırdım. Burada iş yerinden kimse yok ve yarın ekiple birlikte burada olma şansımız nedir ki? *Olabilir miyiz?*

"Ah! Neyse, boş ver!" Kıkırdıyor ve sesinde belli belirsiz bir İtalyan aksanı duyabiliyorum. "Geldiğiniz için çok teşekkür ederim."

"Lily Ricci, bu Raegan Graham," bana bakıyor, gözlerinin bir süre daha üzerimde kalmasına izin veriyor, "asistanım." Gözlerini kırıştırarak bana *öyle olmadığını* söyleyen bir bakış attı.

"Sizinle tanışmak çok güzel. Elbisen muhteşem," diyor ve ben daha cevap vermeye fırsat Wes'e dönüyor. "Yani, menajerim benim

Arka kapı için bir şey? Belki başka bir kamera? Gelip bakabilir misiniz?" Bana döndü, "Hemen döneceğiz."

Wes hemen, "Hayır, o benimle kalıyor," dedi.

"Oh. Tamam." Omuz silkiyor.

"Daha kolay olacaksa burada bekleyebilirim?" Diyorum ve bana ters ters bakıyor, sonra Lily'yi galeride takip ederken beni nazikçe önüne doğru yönlendiriyor. Daha galeri katından çıkmadan biri ona sesleniyor ve o da ciyak ciyak bağırarak onlara doğru havalanıyor. Nereye gideceğimi bilmeden yürümeyi bırakıyorum ve Wes arkamdan kıkırdıyor.

"Tipik," dediğini duyuyorum. Arkamı dönüyorum ve bana el sallıyor. Bana bakıyor ve viski bardağının üzerinden gözlerini kısıyor. "Sensiz bir yere gitmemi istemek de neyin nesi?" Ona bakmam için çenemi yukarı kaldırıyor. "Birincisi, bu çok kaba bir davranış ve burada kimseyi tanıımıyorken sana bunu yapamam. İkincisi, bu elbiseyi giydiğin sürece gözümün önünden ayrılmana izin vermem. Üçüncüsü, onunla yalnız bir yere gidiyorum ve birdenbire onun arkada bana striptiz yaptığını düşünüyorsun ve geri döndüğümde hiçbir şey olmadığı halde çok kızgınsın." Elini kaldırdı. "Hayır, teşekkürler."

Ona kaşlarımı çatıyorum çünkü bunda doğruluk payı *olabilir*. "Seninle hiç flört etti mi?"

İç çekiyor. "Evet."

"Onunla yattın mı?"

"Hayır." Onun kaçtığı yöne bakıyorum ve çenemi çevirip ona bakmamı sağlıyor. "Asistanım mı?"

"Evet, öyleyim."

"Evet, ama bunu söylemek zorunda değildin."

"Bir çift olduğumuzu düşünmesine izin vermemi mi istedin? Ya işten birinin kulağına giderse?"

"Olmazdı ve olsaydı, yanıldığını söyledim. Doğrulayın demiyordum, sadece bir şey söylemeyecektim."

"Oh..." Nefesimi bırakıp şampanyadan bir yudum aldım, keşke daha sert bir şey olsaydı diye içimden geçirdim. "Sanırım bizimle ilgili soruları size bırakacağım."

Yaklaşık bir saat sonra Lily'yi bir daha görmemiş ve Wes'in evindeki ofisi için aşırı pahalı bir tablo satın almış olarak ayrılmaya hazırlanıyorduk. Okyanusa batmış bir kadın resmiydi.

güneş doğmaya başlarken. Özellikle derin olduğundan emin değildim ama güzel görünüyordu ve renkler muhteşemdi.

"Ona her baktığımda, onun sen olduğunu düşüneceğim." Kadının siyah saçları var ama yüzünü göremiyorsunuz, o yüzden olabilir diye düşünüyorum.

Bir kolunu bana doluyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. İkinci kadeh şampanyanın az önceki viskiyle karışmasından mı, yoksa Wes'le ne kadar çok vakit geçirirsem kendimi onunla sarhoş olmuş bulmamdan mı bilmiyorum ama dudaklarımı büzerek beni öpmesini istiyorum. Eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırmadan önce gülümsüyor. Ayrıldığımızda gözlerimiz sanki herkesin içinde öpüşmek bir şeyleri değiştirmiş gibi birbirlerine kilitleniyor. Tam bir şey söylemek üzereydim ki, yükselen cinsel gerilimi bir ses kesiyor.

"Wes! Burada olacağın hiç aklıma gelmemişti!" Bana karşı geriliyor ve bakışlarını hayatımda gördüğüm en muhteşem kadınlardan birine çevirdiğinde yüzündeki kızgınlığı görebiliyorum. Daha koyu renk saçları ve yüksek elmacık kemiklerine yaslanmış gözlükleri dışında bana annemi hatırlatıyor. İnanılmaz derecede şık ve sofistike ve tamamen *Chanel* giymiş.

O çok şık görünüyor ve ben de kulübe gidiyormuşum gibi görünüyorum. Harika.

Ona doğru ilerliyor. "Bana sarılmayacak mısın?" Lily'nin flört etmeye çalışmasına rağmen daha incelikli davranarak aramıza giriyor. Yanağına bir öpücük konduruyor ve rujunun bıraktığı izden nefret ediyorum. Sanki kendi bölgesini işaretliyor.

Cesedimi çiğnemen lazım.

Ona geri çekilmesini söyleyen bir bakış atarken parmağımı tenine sürtmek istiyorum ama bunun kim olduğu, bizi öpüşürken görüp görmediği ya da şimdi ne yapmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Merhaba Claire," diyor dudaklarında kibar bir gülümseme bile olmadan.

"Neden beni aramadın? Genelde müsait olduğunda bana haber . şehre geliyor, böylece akşam yemeği yiyebiliriz. Chris seninle mi? Isabella'yı arayabilirim; her zaman iyi anlaştıklarını biliyorsun." Kıkırdadı, hâlâ varlığını kabul etmemişti. *Chris'i tanıyor ve sanırım şehirdeyken çifte randevu falan yapıyorlar?*

Ya da belki seks partisi yaparlar.

Bu rahatsız edici düşünce beynimde dolaşıyor ve bardağımın geri kalanını içiyorum.

"Claire, bu Raegan Graham. Bebeğim, bu Claire Hunter." "Bebek" beni bir an için afallatıyor ama ona kesinlikle yemeğe gitmeyeceklerine dair bir işaret gönderdiğine *dair* içimde sıcak bir his belirliyor.

"Tanıştığımıza sevindim," diyorum umutsuzca gerçek görünmesini umduğum bir gülümsemeyle.

Elimi tutuyor, diğer elini bizimkinin üzerine koyuyor ve sıkıyor. "Çok tatlı değil mi! Senin için biraz genç Wes, ama senin için iyi!" Bir elini Wes'in kolunda aşağı yukarı gezdirmeden önce elimi bırakıyor. "Kesinlikle, son oyuncağından daha gösterişli."

Öfke içimde alevleniyor çünkü *ne cadı ama!* Yorumuna tepki vermemek için elimden geleni yapıyorum ama Wes yanımda geriliyor. "Raegan kesinlikle bir oyuncak değil ve seni temin ederim ki yaptığım hiçbir şey için senin onayını ya da fikrini beklemiyorum Claire." Claire cevap vermeden beni ondan uzaklaştırıyor ve sanat galerisinden dışarı çıkarıyor. Valeye doğru yürümeye başladığımızda hiçbir şey söylemiyor ve görevliye başıyla selam verdikten sonra bana bakıyor. "Özür dilerim."

"Ne için? Sen hiçbir şey yapmadın."

Bir saç telini kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve elini omzumda gezdiriyor. Elini bırakıyor ve ben şimdiden ellerinin tekrar üzerimde olmasını istiyorum. "Burada olup olmadığını kontrol etmek aklıma bile gelmedi ama bana böyle yaklaşacağını hiç düşünmemiştim."

"Onunla yattın mı?" *Gerçekten bilmek istiyor musun?*

"Evet."

"Birden fazla mı?" *Yani, açıkça duygularımızın incinmesini mi istiyoruz?*

"Evet."

"Kız arkadaşın mıydı?" "Hayır, hiç de değil."

Liam'ın söyledikleri aklıma geldikçe içimi kaplayan rahatlama kısa sürüyor. Ne onun ne de Claire'in güvenilir kaynaklar olmadığını bilsem de, geçmişine duyduğum merak beni ele geçirmeden bu konuyu açmak istiyorum. Bunun bir tartışmaya yol açmayacağını umarak derin bir nefes alıyorum. "Daha önce bana kadar *Beckham Securities* için çalışan hiç kimseyle çıkmadığını ya da... takılmadığını söylemiştin."

"Bu doğru."

"Duydum... şey... sanırım bunun tam olarak doğru olmadığına dair bir söylenti var?" Ona göz kırpyorum.

Arabamız yanaştığında gözlerini bana dikti. "Bu da nereden çıktı?"

"Claire'in sözde oyuncaklarınızla ilgili yorumu."

"Benim oyuncağım yok, Raegan. Bu onun dar kafalılığı ve kıskançlığıydı ve senin de bunu bildiğini biliyorum."

"Ne dediğimi biliyorsun."

"Anladığımı sanmıyorum, lütfen daha açık olur musun?" Sesi eşit ve yumuşak, suçlayıcı ya da öfkeli değil.

"I..." Arkasından şoförün kapıyı açtığı yere bakıyorum. "Gitmeliyiz."

Hareket etmiyor, hatta arabanın geldiği yöne bile bakmıyor. "Bekleyebilir. Bana ne olduğunu söyle."

"Bir şey yok!" Başımı sallıyorum çünkü gerçekten neyin yanlış olduğundan bile emin değilim. Claire'in kıskandığı çok açıktı ve yaşımla ilgili yorum canımı yaksa da, yakmalı mıydı? Yani ben Wes'ten çok daha gencim.

"Ne düşündüğümü bilmek ister misin?"

"Bilmiyorum, değil mi?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

"Sanırım biraz güvensiz hissediyorsun çünkü daha önce yattığım biri seninle tanıştığımda bakire olmadığımı hatırlattı."

"Senin bir-" olmadığını biliyordum.

"Konuyu kaçırıyorsun." Sözüünü kesiyor. "Kendinden asistanım olarak bahsetmemenin neden daha iyi olduğunu anladın mı? Bu anlatımı kullansaydık nasıl olurdu bir düşünsene." Yanaklarımı avuçluyor. "Benim için çok daha fazla iş olurdu," diye şaka yapıyor ve ben iç çekiyorum.

"Haklısın. Sanırım kendimi biraz güvensiz hissettim."

"Bu adil. Ofisteki dedikodulara gelince, sadece dedikodular, *söylentiler*. Benim için çalışan hiç kimseye dokunmadım."

Anlayışla başımı sallıyorum. Bu konuyu şimdi açtığım için kendimi aptal gibi hissetsem de, benden önce gelen kadınlar ve onlarla olan ilişkilerinin bağlamı hakkında biraz daha fazla şey bildiğim için kendimi daha iyi hissediyorum. "Yaşlarımız arasında büyük bir fark olması seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Beynimi yokluyorum, geçen hafta boyunca aklıma gelmiş olabilecek herhangi bir sapkın düşüncüyü arıyorum ama aklıma hiçbir şey gelmiyor. "Hayır... Yani... babamın yaşına çok yakınsın ama... hayır. Bu bizi rahatsız etmeli mi?"

Omuz silkiyor. "Ben öyle düşünmüyorum. Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, seni yirmi iki biri olarak görmüyorum." Bir kolunu bana doluyor ve bana rehberlik ediyor

arabaya doğru. "Çok güzel bir viskiyi soda ile kovaladığın o zaman hariç..."
Gülüyor.

Chapter TWELVE

Raegean

Restorana vardığımız anda bizi özel bir alana alıyorlar. Bir masa, küçük L şeklinde bir kanep ve başka bir masa var, neredeyse kendi özel odamız varmış gibi ama dışarıda. Şehrin ve suyun en muhteşem manzarasına sahip çatıdayız. Hava kararmaya başladığı için biraz daha serin ama Philadelphia'nın Aralık ayındaki dondurucu sıcaklığıyla kıyaslanamaz bile. Yine de üzerimde neredeyse hiçbir şey yok ve hava altmış beş derecenin altına iniyor.

"Üşüdün mü? İçeri geçebiliriz," diyor Wes ceketini çıkarıp omuzlarıma atarken. "Burada ısıtmalı lambalar da var."

"Hayır, bu manzara çılgınca." Şehrin üzerinden aşağıdan parlayan mavi ve yeşil tonlara bakıyorum. "Çok güzel."

"Çok güzelsin." Manzaraya arkamı döndüğümde bana bakıyor ve *bugün* yüzüncü kez eriyorum. Beni kanepeye doğru yönlendiriyor, kucağına çekiyor ve kollarını etrafıma sarıyor. "Bana güveniyor musun?" Bana soruyor ve ben de nereye varmaya çalıştığını merak ederek ona bakıyorum.

"Evet."

"Tamamen mi?"

"Evet, ama beni burada kışımı falan sikmene izin vermem için ikna etmeye çalışmayacaksın, değil mi?" Gözlerim bulunduğumuz alanı tarıyor ve çoğunlukla تنها olsak da etrafta insanlar var ve sunucularımızın ne zaman geleceğini kim bilebilir.

Gülüyor ve elini çıplak bacağında hafifçe gezdirerek tutuşunu sıkılaştırıyor. "Hayır, yapmıyordum. Kızını herkesin içinde sikmek için çalışmalıyız."

Sözleri karşısında gözlerim açılıyor çünkü oraya ulaşabileceğimi hiç sanmıyorum. "Tamam, peki neden soruyorsun?"

"Bana bu söylentiye nereden duyduğunu söyle." "Wes..."

"Bana güvendiğini söylemiştin."

"Evet, ama bir şey söyleyene kızmana izin vermeyeceğim." Gözlerini kısar. "Benim zaten bir fikrim var."

"Onlara pislik yapmayacağına söz vermelisin."

Alay ediyor ve gözlüklerini burnuna doğru itiyor. Kıvranıyorum çünkü son zamanlarda onu gözlükleriyle oynarken izlemenin beni tahrik ettiğini fark ettim. "Ben ne zaman birine hıyarlık yaptım ki?"

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Bana karşı bir pislik , bunu kabul ediyorum, ama aynı zamanda sinirleneceğini ve bu kişiden pek hoşlanmadığını da biliyorum."

"Liam denen şerefsiz olduğunu biliyordum." "O zaman neden sordun!"

Kaşlarını çatıyor ve beni kucağına oturtuyor. "Seni istiyor ve bu beni rahatsız ediyor ve biliyor musun? Satış bölümündeki kadınların yarısını siktiği için çok sinirli."

Nefesim kesildi ve sonra kıkırdadım, "Neden Wesley Beckham, ofis dedikodusu mu yapıyorsun?"

"Hayır, ama ben de bir şeyler duyuyorum."

Ellerimi göğsüne bastırıyorum ve dudaklarımın onunkilerin üzerinde gezinmesine izin veriyorum. "Sana güveniyorum."

Daha önce söylediklerim size öyle hissettirmediyse özür dilerim."

Öne doğru eğiliyor ve burnunu benimkine sürtüyor. "Hiçbir şey ya da *hiç kimse* için bu kadar heyecanlanmanı istemiyorum. *Seni* istiyorum, Raegan. Seni aylardır istiyorum ve şimdi seninle bir şansım varken, bunu mahvetmeyeceğim. Evet, bir geçmişim var ama bu konuda açık bir kitap gibiyim. Sana karşı her zaman yüzde yüz dürüst olacağım."

Dün akşamki yemek şimdiye kadar yediğim en iyi yemeklerden biri olabilir. Wes tam olarak nasıl sipariş vereceğini biliyordu ve bunu benim için erkeklerin yaptığı gibi seksi ve şovenist olmayan bir şekilde yaptı. Eşlik edenlerle birlikte hayatımın en iyi randevularından biriydi. Odaya geri döndük ve beni neredeyse çılgınca becerdi, sanki üç günlük seksi bir geceye sığdırmaya çalışıyordu, oysa bunun buradayken son kez olmayacağını biliyordum. Alarmımın sarsıcı sesi beni Wes'le bir plajda margarita içerken gördüğüm en lezzetli rüyadan koparıyor. Dün gece odaya döndüğümüzde bir viski daha içmemiş olmayı dileyerek alnımı ovuşturuyorum çünkü hafif bir baş ağrım var. Körü körüne telefonuma uzanıyorum, Wes'e uzanmadan önce onu kapatıyorum, kollarını etrafımda hissetmediğime şaşırıyorum. Çarşafarla karşılaştığımda kaşlarımı çatıyorum ve sonra konuştuğunu duyuyorum ve bir telefon görüşmesi yapıyor olabileceğini fark ediyorum. Saat daha sekiz buçuk, bu yüzden uzun, kabarık bornozlardan birini kapıyorum ve onun konuştuğunu duyduğum oturma alanına doğru ilerliyorum. Chris'in kanepede eşofman ve ters bir şapkayla oturduğunu gördüğümde olduğum yerde duruyorum ve bornoz giymeye karar verdiğim için Tanrı'ya şükrediyorum çünkü buradan çıkıp gitmeyi düşünüyordum

Çıplak.

İkisinin de gözleri bana kayıyor ve Chris Wes'e dönmeden önce bana bir kaşını kaldırıyor. "Yatıya kaldığını fark etmemiştim." Bana bakarken sırıtıyor.

"Gözlerini kesinlikle kafandan ayıracağım." Bana doğru ilerlemeden önce ona hırlıyor. "Hey, güzelim." Yüzümü kavıyor ve dudaklarını nazıkçe dudaklarıma bastırıyor. "Nasıl uyudun?"

"Güzel. Özür dilerim, burada yalnız olduğunu sanıyordum," diye fısıldıyorum. "İyi ki buraya çıplak gelmemişim." Kıkırdıyorum.

Chris'in sesini duyduğumda odama doğru ilerlemeye başladım. "Bekle, bekle!"

"Ne Chris'i?" Wes sıkılmış ve kızgın bir ses tonuyla sorar.

Yürümeyi bırakıyoruz ve o bize doğru geliyor. "Kendimi tanıtmak istedim." Gülümsüyor ve ben gergin bir şekilde gülmeden önce kaşlarımı çatıyorum.

"Şey, ummm... Sanırım tanıştık," diye şaka yapıyorum ve o başını sallıyor.

"Elbette, profesyonel olarak tanıştık, ama şimdi sen

"Dostum, onu tanıdığım yirmi yıl içinde gördüğümünden çok daha neşeli." Elini uzattı. "Bana Chris de." Elini sıkıyorum, o da benimkini sıkıyor. "Belki ofiste değil ama."

"Not edildi." Kıkırdıyorum ve Chris'in tüm bunları söylemesine kızıp kızmayacağını merak ederek Wes'e bakıyorum.

Chris süitten çıkarken, "Pekâlâ, karşılama toplantısı için aşağıda görüşürüz," diyor.

"Bunun için üzgünüm, konuşmamız gereken bazı şeyler vardı."

"Neden özür diliyorsun? Sanki iş için buradaymışız gibi," diye şaka yapıyorum, beni yatak odasına kadar takip ederken.

"Çünkü seni ağzım amının üzerindeyken uyandırmak istedim."

"Amımın yorgun olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim."

"Bir öpücük için bile mi?" Kaşlarını bana doğru kaldırıyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Evet, bir öpücük için bile. Dün gece bana kaç orgazm yaşattığını biliyor musun?" Bornozumu çıkarıp banyoya doğru ilerlerken şaka yapıyorum.

"Beşten sonra saymayı bıraktım." Beni banyoya kadar takip ediyor ve tişörtünü kafasının üzerinden çıkarıyor. "Ve sen daha fazlasını istiyormuş gibi davranıyorsun." Gözlerinin aklıkla üzerimde gezinmesine izin veriyor.

"Duş almam lazım!"

"Sana katılabilir miyim?" "Uslu durabilir misin?"

"Seninle duşta mı? Pek olası değil."

"Wes..." Uyarıyorum.

"Raegan..." diyor. "Bütün gün senin yanında olmak zorundayım ve sana dokunamıyorum. Sadece biraz aınla oynamama izin ver."

Cam kapıyı açıyorum ve duşun suyunu açıyorum. "Bunda benim için ne var?"

"Orgazm dışında mı?" Eşofmanını sıyırıp onu çıplak bırakırken iç geçiriyor. Elini aletin üzerinde gezdiriyor ve ucunu sıkıyor. "Ağzında buna ne dersin?"

"Anlaştık."

Su ısındıktan sonra duşa giriyorum ve o da beni takip ederek göğsüne doğru çekiyor. "Bugünden *korkuyorum*."

"Her şey yoluna girecek."

"Tam bir kabus olacak."

"Buna alışmak zorunda kalacaksın." Kıkırdıyorum. "Philadelphia'ya döndüğümüzde nasıl olacağını düşünüyorsun?" Hiçbir şey söylemiyor ve arkamı dönüp bakışlarıyla buluştuğumda dudakları düz bir çizgi halinde çekiliyor. "Ne?"

"Döndüğümüzde insan kaynaklarıyla konuşacaktım."

"NE?" Gözlerim fincan tabağı büyüklüğünde açılırken çığlık atıyorum, eminim. "HR?"

"Evet?"

"Ne-ne?" Kovulacağımı ve şirketteki herkesin bunun nedenini bildiğini düşününce kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Yapmamı istemiyor musun?" Yüzündeki acı belli oluyor ve yanlış bir fikre kapılmasını istemediğim için başımı sallıyorum.

"değil. Sadece... ya beni kovman gerektiğini söylerlerse?" Dudağım titriyor, "Bu işi gerçekten seviyorum."

"Onlara gidersem, seni kovmalarına izin vermem, ama yakalanırsak, bizi bundan vazgeçirmem daha zor olur."

Çekiniyorum. "Ya insanlar benden nefret ederse? Ya da sadece uyuyarak zirveye çıkmaya çalıştığımı düşünürlerse? Ya benim bir fahişe olduğumu söylerlerse-"

"O zaman kovulacaklar." Yüzümü kapattı. "Kimsenin sana bir şey söylemesine izin vermeyeceğim."

"Beni korumak için her zaman yanımda olamazsın ve olmak zorunda da değilsin!"

"Ne yani, beklememizi mi öneriyorsun?"

"Daha bir hafta bile olmadı, Wes."

"Ve bunun için tüm şirkete bir duyuru yapmak zorunda değiliz, ama en azından İK'ya birlikte olduğumuz konusunda ipucu vermek isterim." Kaşlarını çatıyor. "Tabii birlikte değilseniz..."

"Öyleyiz," diyorum çünkü onun hissettiklerini hissetmediğimi düşünmesini istemem. "Ama bu senin için çok daha kolay. Beni kovmalarına izin vermeyeceğini söylüyorsun ama bu konuda oy hakkın olmayabilir. Beni ibret olsun diye kovmaya çalışacaklar. *İşte bu yüzden kardeşlik politikamız yok,*" diyorum en iyi İK sesimle.

"Yapmayacaklar."

"Bunu bilmiyorsun Wes."

"Ve en kötü ihtimalle seninle ben ilgilenirim, bu konuda endişelenmene gerek yok."

Nefes nefese kalıyorum ve ona ters ters bakmak için kollarından çekiliyorum. "Bu şimdiye kadar senden duyduğum en aptalca şey olabilir! Benimle ilgilenmene ihtiyacım yok, Wes."

Gözlerini kapattı ve muhtemelen nasıl anladığımı fark ederek bir iç . "Biliyorum, öyle demek istemedim, özür dilerim. Öyle demek istemedim. Sadece-"

"Ne demek istediğini biliyorum." Vücudumu yıkamaya başlarken ona ters ters bakıyorum ve o da iç geçiriyor.

"Tamam, bekleyebiliriz."

"Ya birkaç ay içinde bunu aşarsan? Bir şey söylemediğin için memnun olacaksın."

"Ve şimdi, bu söylediğin duyduğum en aptalca şey." Lif kabağını elimden aldı. Onu geri almaya çalışıyorum ve sırtımı yıkamak için beni döndürmeden önce başımın üzerinde tutuyor. "Bunu ya da seni asla unutmayacağım."

"Wes..."

"Belki de sonunda bunu aşacak olan sen olacaksın..."

Arkamı döndüm ve ona baktım. "Daha iyisini bilmeseydim, seninle anlaştığımızı düşündüğünü söyledim." Omuz silkiyor ve benim ağzım açık kalıyor. "Wes!"

"Raegan!" diyor aynı şaşkınlıkla. "Ben ciddiylim."

"Ben de öyle."

Buraya nasıl bu kadar çabuk geldiğimizi merak ederek ona göz kırpıyorum. Daha bir hafta önce Marissa'yla bana asla dokunmayacağı hakkında konuşurken, şimdi Miami'nin en güzel otelinde duştaydı ve neredeyse bana olan aşkını itiraf ediyordu.

"Ben de seni unutabileceğimi hiç sanmıyorum," diyorum ona.

Yanıt olarak gülümsüyor ve kollarını bana doluyor, ellerini kıçıma koyup sıkıyor. "Bu içimi rahatlatmış ama belki de haklısındır. Biraz zaman vereceğiz. En fazla bir ay Raegan, sonra onlara söylerim."

Başımı sallıyorum, çünkü şimdi buradaysak, bir ay içinde muhtemelen parmağıma bir yüzük takmayı ve karnıma bir bebek koymayı düşünüyor olacak.

Bekle.

"Bir sorum var."

Ellerine biraz şampuan sıkıyor ve saçlarını yıkamaya başlıyor. "Bir cevabım var."

"Sadece bilgim olsun diye, biliyorsun, tüm bu kararları çoktan vermişsin gibi görünüyor." Boğazımı temizliyorum. "Çocuk istiyor musun?"

Bir kaşını kaldırıyor. "Varsayımsal olarak mı?" Ona göz kırpıyorum. "Ya da seninkini?" Ekliyor ve yanaklarım onun bebeğine sahip olma düşüncesiyle ısıyor. *Kukum da öyle.* "Varsayımsal olarak, hayır. Seninki, evet." Alt dudağımı ısıyorum ve saçındaki sabunu durulamak için başını arkaya eğmeden önce bana gülümsüyor.

"Yıllardır çocuklar hakkında düşünmedim ve o geminin yelken açtığını düşündüm ama seni çiğ çiğ becermeye başladığımdan beri kesinlikle aklımda."

"Muhtemelen daha dikkatli olmaya başlamalıyız." Sanki sıradan bir şeyden bahsediyormuşuz ve pratikte dünyadaki en hayat dolu şey değilmiş gibi omuz silkiyor. "Her zaman büyük bir ailem olsun istemişimdir."

"Sana istediğin kadar vereceğim."

"Tamam, ara vermem gerektiğini söylediğimi biliyorum ama boş ver." Bir nefes verdim ve dudaklarını kendime çekmek için yüzünü tutmak üzere uzandım.

"Aman Tanrım," diyor Marissa beni ilk toplantımız için konferans salonuna doğru gri eteğim ve ona uygun blazer ceketimle heyecandan adeta vızıldayarak yürürken görür görmez. Yolculuğun geri kalanında kalacağım odaya çoktan geçmiştim ve Marissa hemen yan odadaydı. "Ee?!" Lobide topuklu ayakkabılarıyla bir aşağı bir yukarı zıplıyor. Kolunu benimkine doluyor. "Yaptın mı?"

"Ne yapmak?" Ne demek istediğini çok iyi anladığım için soruyorum.

"Biliyor musunuz! Sen ve Bay Beckham?" İşaret parmağı ve başparmağıyla bir daire çiziyor ve ne demek istediğini göstermek için diğer işaret parmağını dairenin içine sokuyor.

"Hayır, Marissa!" Gülüyorum.

"Ciddi misin?" diye soruyor. "Vay canına, gerçekten bir hamle yapacağını düşünmüştüm."

"Hayır," diyorum ona bakmadan. Çok kötü bir yalancı değilim, lisedeyken babamın gitmeme asla izin vermeyeceği bir partiye gitmeye çalışırken temel bilgileri öğrenmiştim, ama o ısrar etmeye devam ederse bunu ne kadar sürdürebilirim bilmiyorum.

Konferans salonuna girerken "Hmmm, hâlâ zamanımız var," diyor. Miami'de sadece on kişiyiz, bu nedenle oda uzun bir maun masa ve on sandalyeden oluşuyor. Masanın üzerinde kahvaltı ve öğle yemeğinden oluşan çok geniş bir sergi ve bir kova dolusu

Arkada şampanya şişeleri. Ön tarafta bir beyaz tahta ve üzerinde *Hoşgeldiniz Beckham Menkul Kıymetler! yazan* bir tabela var.

"Bence yapacak olsaydı, hepiniz buraya gelmeden önce yapardı, öyle değil mi?" Sözcükler sorunsuzca uçup gitti.

"Evet derdim, eğer şu anda sanki külotuna girmek istiyormuş gibi sana baktığı gerçeği olmasa." Marissa'ya bakıyorum ve onun bana bakmadığını fark ediyorum ve bizi bakışırken yakalayan birinin aramızdaki kimyayı görebileceği korkusuyla Wes'e bakmayı reddediyorum.

"Marissa..." Sözümü kesiyorum.

"Peki," diyor, sanki *konuyla* işi bitmiş gibi -ama *sonsuz* kadar *bitmeyeceğini varsayıyorum*- ceketini çıkarmadan önce bana el sallıyor. "Buraya gelirken uçakta bu gece bu kulübe gitmeye karar verdik. Brendan bize şişe servisi olan bir masa ayırttı bile. Akşam yemeği yiyeceğiz ve sonra odalarımızdan birinde ön oyun oynayacağız ve on ya da on bir gibi dışarıda olacağız?" Ben cevap vermeye fırsat bulamadan yiyecek bir şeyler almak için ayağa kalktı.

Miami'de Wes olmadan dışarı çıkma düşüncesi beni tedirgin ediyor. Gergin olduğum için değil, onun yanında Marissa'dan başka kimsenin yanında olmadığım kadar rahat olduğum için. Onunla vakit geçirmek *istiyorum*. Birkaç dakika sonra tekrar oturuyor ve bana bir şeyler ikram etmek için tabağını işaret ediyor. "Tinder'ımı da yeniden indirdim; sanırım bir tatil sikişine ihtiyacım var. Kafamı boşaltmama gerçekten yardımcı oluyor," diyor kıkırdayarak. "Flört uygulamaları kullanıyor musun?"

"Artık değil," diyorum ona dürüstçe. Üniversiteden sonra, Tinder'dan daha iyi olması gereken *Our Circle* adlı bu uygulamayla kısa süreli bir ilişkim oldu. Bana iki berbat ilk randevu ve arkadaşlık uygulamalarından vebadan kaçır gibi kaçma yemini bıraktı.

"Başka türlü nasıl sevişmeyi bekliyorsun?" diyor mini kruvasanından bir ısırık alırken.

Bana kafayı takmış bir adam için çalışarak mı?

"Buradaki ilk gecemizde gerçekten sarhoş olmak istiyor muyuz?" Soruyorum, şimdiden bundan kurtulmanın bir yolunu bulmaya çalışıyorum.

"Neden yarın saat on bire kadar ilk toplantımızda olmamız gerekmiyor sanıyorsun? Bağ kurmamızı istiyorlar!"

"Kendinden geçerek mi?"

Kıkırdıyor ve burnuma dokunuyor. "Dışarı çıkıyorsun. Eğlenceli olacak!"

Hay sikeyim. Wes bu fikri sevmeyecek.

Gün hızla geçiyor ve çok geçmeden dışarı çıkmak üzere ekibin geri kalanıyla buluşmaya hazırlanıyorum. Wes günün büyük bölümünde iş modundaydı ve yılın geri kalanı için satış planlarını ve gelecek yıla nasıl başlayacağımızı gözden geçirirken gözlerin çoğu ona odaklandığından, gözlerinin benim üzerimde çok uzun süre kalmasını engelledi.

Telefonum bir Facetime aramasıyla çaldığında bir çift altın halka takıyorum ve arayanın Wes olduğunu görünce şaşırıyorum. Hemen açıyorum ve banyodaki aynaya dayıyorum.

"Merhaba."

"Siktir, seni özledim." Dönüp ona bakıyorum ve akşam yemeği için lacivert bir takım elbise giymiş olduğunu ve çok iyi görüldüğünü fark ediyorum. "Bütün gün sana dokunamamak düşündüğüm kadar acı vericiydi." İçkisini dudaklarına götürüyor. "Bu gece benimle kal; kimse bilmeyecek."

Dün nemden dersimi aldıktan sonra yüksek bir at kuyruğu yapmışım ve hareket etmemesi için biraz daha saç spreyi sıktım. "Bunu düşüneceğim." Burnumu kıvırıyorum. "Her şey herkesten ne kadar kolay uzaklaşabileceğime ve Marissa'nın biz döndükten sonra gece geç saatlerde bir değerlendirme yapmak isteyip istemediğine bağlı, çünkü..." Telefonumla göz hizamda olacak şekilde eğildim. Sevmeyeceğiniz bazı haberlerim var."

"Oh, bu gece hepiniz dışarı mı çıkıyorsunuz?" Gözlerini deviriyor. "Bunu biliyor muydun?"

"Her şeyi biliyorum."

Başımı yana eğiyorum. "Nasıl?"

"Chris bazı adamların konuşmalarına kulak misafiri olmuş." Omuz silkiyor. "Davet edilmediğin için üzgünüm."

Gülüyor. "Davet edilsem bile gitmezdim. Senin patronun olduğumu ve arkadaşın olmadığımı çok net bir şekilde ifade etmeye çalışıyorum."

"Bana da mı bu mesajı gönderiyorsun?"

"Sana hiçbir mesaj göndermiyorum, Raegan. Onları yüksek sesle ve açıkça söylüyorum. Tazelemeye ihtiyacın var mı?"

Sesi alçak ve içimde titreşiyor. Başımı sallıyorum, çünkü onun tazelemesinin tek başaracağı şey, ortada hiçbir şey yokken beni tahrik etmek.

Bu konuda yapabilecekleri vardı. "Belki gitmekten kurtulabilirim..."

Başını sallar. "Bebeğim, bence gitmelisin. Eğlenirsin." "Seninle daha çok eğlenirdim."

O ölümcül sırtışıyla gülümsüyor ve ben de bacaklarımın arasında oluşan sızıyı dindirmek için kalçalarımı birbirine bastırıyorum. "Kuşkusuz, ama birlikte takılmak hepiniz için iyi. Hepinizin iyi geçinmesi moral açısından iyi olur."

"Bu gece ne yapacaksın?" Lily ve Claire'in bu gece onun yatağına girebilmek için flört etmeye çalıştıkları düşünceleri ben onları durduramadan aklıma geliyor ve onun kıkırdadığını duyduğumda yüzümde bir kaş çatmayla boşluğa baktığımı fark ediyorum.

Başparmağını dudağına sürüyor. "Düşündüğün gibi değil."

"I..." Bir yalan uydurmaya çalıştım ama başaramadım. "Miami'de iki erkeğin başının çok fazla belaya girebileceğini biliyorum. İçimden bir ses Chris'in bu gece kalmana izin vermeyeceğini söylüyor. Claire ve arkadaşıyla bir araya gelmek isteyebilir." Burnumu kıvırıyorum ve içimden akan sıkıntıyı görmezden gelmeye çalışıyorum.

"Ben olsam bunu yapmazdım ve Chris de bunu önermezdi. Ayrıca tek bir kadına bağlı olan bir erkeğin başına gelebilecek pek fazla sorun yoktur."

Kaşlarını çatı. "Böyle bir erkekle çok fazla deneyiminiz olmadığı için üzgünüm."

Buna şaşırdın mı? Seni hamile bırakmaya hazır olduğunu söyledi. Gerçekten senin de bulunduğun bir iş gezisinde rastgele kızlarla yatacağını mı düşünüyorsun?

Sen burada olmasan bile yapmazdı, bilinçaltım hemen canlanıyor.

"Gerçekten inanılmaz birisin, bunu biliyor musun?" "Biliyorum." Gülümsüyor.

"Ugh." Alay ediyorum ama dudaklarımda bir gülümseme beliriyor "Bunu mahvetmek zorundaydın." Kapı çalınıyor ve telefona dönmeden önce biraz üzgün bir şekilde kapıya bakıyorum. "Arayan Marissa. Gitmem gerekiyor."

Başını sallıyor. "İyi eğlenceler. Çok fazla değil."

Chapter THIRTEEN

WES

"Madem bütün gece onunla mesajlaşacaktın, neden onunla kalmadın?" Chris otelin barında oturduğumuz yerde yanımdan sesleniyor. Dışarı çıkmayı düşünmüştük ama Chris bu gece ona kankalık yapmayacağımı anladıktan sonra fazla uzaklaşmamaya karar verdik.

Raegan'ın beni daha sonra gördüğünde dilini piercinglerimin üzerinde gezdirmeyi ne kadar çok istediğini anlatan seksi mesajından başımı kaldırıp Chris'e dönüyorum. "Çünkü bu gezilerde yaptıkları şey bu, iş arkadaşlarına yabancılaşmış hissetmesini istemiyorum."

"Onunla yatmak isteyen bile mi?" Gözlerini daha önceki bir maçın özetini gösteren televizyondan ayırmadan soruyor. "Onu istemiyor." Liam'ın onunla yatmaya çalıştığı düşüncesini kabul etsem de onunla bütün gece flört etmek bana pek iyi gelmiyor, ona güveniyorum. *Gitmek istemediğinden bahsetmiyorum bile.*

"Kendine bir bak. Bir zamanlar bir adamın senin kızına asıldığını bilmek seni çıldırtırdı. Bak kim büyümüş," diye şaka yapıyor ve eskiden olduğum kıskanç pisliği düşünerek yüzümü buruşturuyorum ve zaman zaman alevlenebilse de, gerçekten tetiklenmem gerekiyor.

"Kesinlikle kıskançlık sorunun vardı ama sanırım bunu istismar eden kadınlarla da çıktım. Kıskançlığımdan faydalanıyorlardı, bu yüzden beni rahatsız edeceğini bildikleri şeyler yapıyorlardı." Viskiye dudaklarıma götürüp Raegan'ın ne kadar farklı olduğunu düşünüyorum. "Raegan öyle biri değil. O sadece... çok samimi."

"Ona birazcık aşık olmadığına emin misin? Yeni, heyecanlı ve yasak bir şeyin heyecanını bilirsin. Genç kız, senin için çalışıyor, aynı zamanda sana biraz takıntılı. Onun babası olacak yaşta mısın?" Vesaire demek için elini sallıyor. "Siz çocuklar yürüyen bir psikoloji çalışması gibisiniz."

"Sen bilirsin, iki kez aldın."

"Cuma günleri sabah sekizde zorunlu ders koyan insanlar için cehennemde özel bir yer var." İnliyor. "Ama Wes, ben ciddiym ve ayrıca onu sadece becermek istediğini sanıyordum. Sanki bundan daha fazlasıymış gibi davranıyorsun." Bardağının içindekileri boşaltıyor.

"Bundan daha fazlası var."

Bir elini saçlarında gezdirmeden önce çenesini kaşıyor. "Bir hafta oldu."

"Tamam mı? Bildiğin zaman, ."

İç geçiriyor ve barmene ikimize de birer içki daha ısmarlaması için el sallıyor. "Tamam, tam olarak ne biliyorsun?"

"Onunla birlikte olmak iyi hissettiriyor ve bu her neyse devam istiyorum." Yatakta bana sarılmışken çektiğim bir fotoğrafına bakıyorum. Keşke şimdi orada, onun yanında olsaydım.

"Ve sen de İK ile mi ilgileneceksin?"

"Evet."

"Yakalanmadan önce, Wes," der uyarı tonuyla.

"Biliyorum."

"Bu, siz söyleyene kadar onu ofiste bırakmanız anlamına geliyor. Ayrıca, onlara söylediğinizde asistanınız olmasına izin verilmeme ihtimali de çok yüksek ve bu da onu bırakmak için baskı yapmazlarsa geçerli."

"Onu kovmalarına izin vermeyeceğim."

"Sana ne yapacakları konusunda da endişeliyim." "*Beni* kovmak için harekete geçmeyecekler."

"Muhtemelen hayır, ama kurulumuzun bir sebebi var ve hayatınızı bir süreliğine zorlaştırabilirler."

"Ben hallederim."

Daha fazla tepki bekliyorum ama ona baktığımda telefonuna bakıyor ve sonra kendini beğenmiş bir sırıtişla bana bakıyor. "Belki de oraya gitmeliyiz."

"Nereye gideceksin?"

"Kızın ve ekibin geri kalanı nerede?" diyerek barmene elini salladı ve hesap için işaret etti.

"Bunu neden yapalım ki?"

"Çünkü davet edildim." Omuz silkiyor ve onlarla takılmak için davet edilecek kadar kiminle arkadaş olduğunu merak ediyorum.

"Tanrı aşkına, kiminle yatıyorsun?"

"Kimse," diyor barmene kredi kartını verirken. "Senin aksine ben eğlenceliyim, bu yüzden bazen dışarı çıktıklarında beni de davet ediyorlar."

"Ve nadiren gidiyorsun. Neden şimdi?"

"Belki de arkadaşımın kız arkadaşıyla takılabilmesini istiyordum." Bir kolunu boynuma doladı.

Elinden kurtuluyorum ve ona bir bakış fırlatıyorum. "Ona dokunabileceğim gibi değil. Tekrar dene."

"Peki." Gözlerini deviriyor. "Bayan Collins ile hafif bir flört yaşıyor olabilirim."

İnledim. "Tabii ki öylesin. Onunla yatma."

"Neden olmasın? Delicesine seksi ve bağırdığın halde vazgeçmeyen birkaç kişiden biri. Bunu sevdim." Faturayı imzalıyor. "Ama bu boku bir daha yapma."

"Çünkü ağzından kaçırıp ona ben ve Raegan'dan bahsetmeni istemiyorum," diyorum, onu azarlama kısmını görmezden gelerek.

Ayağa kalkarken homurdanıyor ve sanki gideceğimize çoktan karar vermiş gibi uzaklaşmaya başlıyor. "O Raegan'ın arkadaşı, zaten bilmediğini mi düşünüyorsun?"

"Hayır, Raegan'a kimseye söyleyemeyeceğini söyledim." "Pek adil görünmüyor; bana söyledin."

"Çünkü kime anlatacaksın? Marissa'yı işimi tüm şirkete anlatmayacak kadar iyi tanımıyorum."

Lobiye vardığımızda Chris kollarını kavuşturdu. "Biraz sinir bozucu oluyorsun ve bu da keyfimi kaçırıyor. Ben gidiyorum. Geliyor musun, gelmiyor musun?"

Açıkçası gidiyorum çünkü ona dokunamam da onu görebiliyorum.

Ona geldiğimi söylemiyorum ve kulübe ve özel alandaki masaya vardığımızda. Masaya gitmeden önce bir anlığına onu içime çekiyorum. U şeklindeki bir kabinin bir tarafında Marissa ve başka bir kızın arasında oturuyor, kahkahalarla başını arkaya eğmiş ve o kadar muhteşem görünüyor ki gözlerimi ondan alamıyorum. Üstü boynunun etrafında bağlanmış, eğimi vurguluyor ve dilimi teninde gezdirmek istememe neden oluyor. Chris'ten gelen bir dürtme bakışlarımı kırıyor ve masaya doğru kalan adımları yürüyoruz.

Chris "Hepinizi burada görmek ne güzel," diyor ve sarhoşlardan birkaçı tezahürat yapıyor. Hatta birkaçı masanın ortasındaki votka şişesinden bize içki doldurmaya başlarken alkışlıyor. Marissa gülümsemesini elinin arkasına saklamaya çalışarak başını sallıyor ve gözlerim Raegan'a takıldığında oturduğu yerde kayarak bakışlarımı kaçırıyor. "Size katılmamızın bir sakıncası var mı?" diye soruyor ve terfi sırası gelenlerden biri olan Brandon ayağa kalkarak bitişik masadan bir sandalye kapıyor ve Chris, Marissa ile teknik departmandan bir adamın arasına sıkışarak benim oturmamı sağlıyor. Brandon'a başımla selam veriyorum, kesinlikle biraz yalaka ama işinde iyi.

Tüm ekibin burada olmadığını söyleyebilirim, bu da bazı insanların gelmediğini ya da kulüpte başka bir yerde olup olmadıklarını merak etmeme neden oluyor ve Liam'ı hiçbir yerde görmediğim için minnettar olduğumu söylemeliyim. Sandalyeyi Raegan'a en yakın tarafa kaydırıyorum ve sonunda gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Genelde takımla dışarı çıkmadığını sanıyordum?" Kulübün gürültüsünden dolayı aramızda oturan kıza doğru eğilerek soruyor.

"Sanırım Chris davetliydi. Ben de herkesin uslu durduğundan emin olmak için peşine takıldım." Bakışlarımı onun üzerinde gezdiriyorum ve grubu taramadan önce gözleri açılıyor ve kimsenin dikkat etmediğini fark ettiğinde yüzündeki rahatlamayı görebiliyorum.

Aramızdaki kız, Beth, evli bir kadın, gözlemlediğim kadarıyla bu gezilerde pek de evli gibi davranmıyor, Raegan'ın bacağına dokunuyor. "Liam'ın tekila şişesini getirmesinin neden bu kadar uzun sürdüğüne bakacağım." Saniyeler içinde kalkıp alandan çıkıyor ve ben de tereddüt etmeden onun yerine, Raegan'ın hemen yanına oturuyorum. Bana dönüp kaşlarını kaldırdı.

"Şu ana kadar Miami'de geçirdiğin zaman hoşuna gitti mi?" diye soruyor. Marissa onun yanında oturuyor ama hiç dikkatini vermiyor. Aslında kimse dikkat etmiyor.

"Aslına bakarsanız, öyleyim. Hayatımın zamanı" diyorum ve umarım satır aralarından son bir buçuk gündür onunla geçirdiğim zamandan bahsettiğimi anlamıştır.

Öyle görünüyor çünkü sevdiğim o nefis pembe yanaklarını kaplıyor ve tüm içeceklerin olduğu ortaya dönüyor. "İçecek bir şey ister misin?"

"Votka benim tek seçeneğim mi?" Kıkırdıyorum. Yirmili yaşlarımda büyük bir kısmını su gibi içerek geçirdiğim için nadiren votka içerim.

Eğilip bir şişe Jameson alıyor ve ben de başımı sallıyorum. Kıkırdıyor. "Viski züppesi misin?"

"Belki biraz." Gülüyor ve benden etkilenmemeye çalışırken bile onu eğlendiriyor olmam kalbimin biraz daha hızlı atmasına neden oluyor.

"Gülüşüne bayılıyorum," diyorum ona, sesim kısık ve kimsenin dikkatini bize vermediği için minnettarım. Sanki kendi küçük dünyamızdayız ve o bana bakmıyor olsa da bakıyor olmayı dilediğini söyleyebilirim. Orta parmağına taktığı yüzüğü çeviriyor ve bir iç çekiyor.

"Wes..."

İsmimin onun ağzından döküldüğünü duyunca beliren gülümsemeye engel olmaya bile çalışmıyorum. "Evet, tatlım?"

Kollarında tüyler diken diken oluyor ve içkisini dudaklarına götürdüğünde, Beth ve Liam masaya döndüğünde bir şey söylemek üzere olduğunu düşünüyorum.

"Kim bir shot ister?!" Beth ciyaklıyor.

Liam'ın gözleri hemen Raegan'a ve sonra bana kayıyor ve onu yanımda görmekten rahatsız olduğunu hissedebiliyorum.

Gözlerini Chris'e çevirmeden önce bana "Bu gece dışarı çıkacağınızı bilmiyor muydunuz?" diye soruyor.

Pasif-agresif saçmalıklara hiç tahammülü olmayan Chris kıkırdar. "Affedersiniz, tüm bunları ödemek için hepiniz şirket kartını kullanmıyor musunuz?" Parmağını bir daire içinde döndürüyor. "Neden burada olmayalım ki? Parasını o ödüyor." Beni işaret ediyor ve Marissa dahil birkaç kızın kıkırdamasını duyabiliyorum. "Biz de eğlenemeyecek miyiz?"

Liam benim ve Raegan'ın oturmadan önce sahte bir gülümseme takınıyor ama gözleri hala Raegan'ın üzerinde.

"Peki, kim bir shot ister?" Beth ellerini çırparken tekrarlıyor. Şişeyi açıyor ve bana bakmadan önce birkaç shot doldurmaya başlıyor. "Bay Beckham, bizimle bir shot atmalısınız!"

"Bir." Bir parmağımı kaldırıyorum.

"Tekila mı içiyorsun?" Raegan kıkırdarak soruyor. "Ve ben bunu yeni mi öğreniyorum?" Bunu sadece benim duyabileceğim kadar alçak sesle söylüyor, herkesi sadece bana bir şey söylediği konusunda uyarmamaya dikkat ediyor.

"Sosyal olarak."

"Hmmm," diyor. "Kıyafetlerini düşürüyor mu?" Tam Beth bana bir shot uzatırken soruyor, ama sanırım Raegan'ın ne dediğini anlamayacak kadar sarhoş. Gözlüklerimin üstünden Raegan'a bakıyorum ve sanki odada başka kimse yokmuş gibi bana bakıyor. Ona kıyafetlerimi alkolden daha iyi çıkardığını söylemek istiyorum.

Grubumuz içkiyi içiyor ve ben Raegan'ın içkisini yudumlamadan hemen önce elindeki tuzu nasıl yaladığının aşırı farkındayım ve keşke yalnız olsaydık da tuzu *onun* üzerinden yalayabilseydim diyorum. *Kahretsin, onu buradan çıkarıp odamıza götürmek istiyorum.*

Raegan ve benim yan yana oturduğumuz ama birbirimize hiçbir şey söylemediğimiz ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Her birkaç dakikada bir elinin *kazara* kalçama sürtünmesini özlemiyorum. Kolunun benimkine çarptığı ve Marissa'yla konuşmak için sırtını tamamen bana döndüğü bir başka seferde kışının kalçama dayandığı daha da fazla zaman var. Üstü *yine* sırsız ve bakışlarımı tonlanmış, çıplak teninden uzak tutmaya çalışıyorum.

Sanki konuşmadığımız ya da birbirimize bakmadığımız zamanlarda bile bana her zaman dokunduğundan emin olmak istiyor. Sanki dokunamasa bile bana dokunmak istiyor.

Yaklaşık bir saat sonra, telefonumu çıkarıp ona çıkmayı planladığımı ve belki onun da bana katılması gerektiğini yazmaya hazırlanıyordum ki Liam ayağa kalktı, kara gözleri Raegan'a dikilmişti.

"Votkamız bitmiş, bir şişe daha alacağım. Rae, benimle gelmek ister misin?"

Marissa'yla konuşmanın ortasında olan Raegan'ın yanımda sertleştiğini ve bakışlarını ona bakan Liam'a çevirdiğini hissedebiliyorum ve şu anda onun üzerinde saçma sapan bir psikolojik güç dinamiği kullanmaya çalışmasından kesinlikle nefret ediyorum.

"Ne, yardıma mı ihtiyacın var?" Chris şaka yapıyor ve birkaç kişi onunla birlikte gülüyor çünkü *yine yalakalık yapıyorlar.*

"Hayır." Kıkırdıyor. "Sadece bir dakika sohbet etmek istedim," diyor ve ben onun biraz sarhoş olduğunu fark ediyorum ve Raegan hakkında bildiklerime dayanarak onun sarhoş olmadığını söyleyebilirim.

"Tabii, evet." Ayağa kalkmadan önce gülümsüyor ve ben onun bana doğru bastırılmış hissini özlüyorum.

O gittiği anda anında çünkü neden buradayım ki? Ekibimle asla dışarı çıkmam ve şimdi burada, ilgilenmediğini bildiğim halde bir pisliğin ona asılmasına tanıklık etmek zorunda kalıyorum. Otele dönmüş olsaydım, o odama dönüp bana anlatana kadar bunların hiçbirinden haberim olmayacaktı. *Bana her şeyi anlatacağını biliyorum, benden bir şey saklamasından endişe etmiyorum. Ama şimdi buradayım ve izlemek zorunda mıyım?*

Ona kolayca mesaj atabilir ve benimle bir tuvalette ya da barın karanlık bir köşesinde buluşmasını sağlayabilirim ama bu riskli ve burada bizi yakalayabilecek birden fazla insan var. İkimiz de şu anda halka açılmaya hazır değiliz ve onun istemediğini bildiğim bir adamı kıskandığım için yakalanmamıza neden olmayacağım. Yine de yumruğumu sıkarak yüzüne vurma isteğimi bastırmaya çalışıyorum.

Onu istemiyorum Wes. Neredeyse sesini duyabiliyorum.

"Liam'ı ölümüne seviyorum ama biraz ara verebilir mi?" Marissa'nın bir kadeh daha devirmeden hemen önce söylediğini duyuyorum. "İlgilenmiyor," diye şarkı söylüyor ve Chris masanın karşısından bana bakıyor, sanki *duydun* mu der gibi bir bakışla. *Sakin ol.*

Ama yapamıyorum. Raegan çok rahatsız, ben de öyle. Ana alana bakıyorum ve onu hemen barda görüyorum. Vücut dilini ya da yüz ifadesini anlayamıyorum ama adam benim hoşuma gitmeyecek kadar ona yakın duruyor.

Çoğu umursamayacak kadar sarhoş olan herkese "Sanırım ben çıkıyorum," diye duyuruyorum. Yine de "*Hayır!*" sesleri duyuyorum. Ve birkaç çeşit "*Kahretsin, şimdiden mi?*"

Marissa Chris'ten uzaklaşıp bana bakıyor. "Şimdi mi?"

"Evet, yapmam gereken işler var ve erken kalkmak istiyorum ama size iyi eğlenceler." Ayağa kalkıyorum ve bölümden çıkıyorum. Bar alanından uzak durmak için elimden geleni yapıyorum çünkü o pisliğin önünde hak iddia etmekten başka bir şey istemesem de Raegan'ın dikkatini çekmek istemiyorum. Ama bir ay beklemeye karar verdik ve benim için çalışan bir pisliğe patlamadan ve Raegan'ın beni ona tercih ettiği gerçeğine inat bu pisliği bana karşı kullanmasına izin vermeden önce İK'ya söylemeyi daha çok önemsiyorum.

Dışarı çıktım ve Liam'ın sevgiliye asılmasından dolayı hala damarlarımda dolaşan kızgınlığa rağmen o kulüpten çıktığım için kendimi daha iyi hissederek bir nefes aldım.

Sadece konuşuyorlardı. Onu istemiyor.

Valeye doğru bir adım atmıştım ki arkamdan bir ses duydum. "Veda etmeden öylece gidecek miydin?" Arkamı döndüğümde Raegan'ı tek görüyorum, kollarını göğsünde kavuşturmuş, tek kaşını kaldırmış, yüzünde sinirli bir ifade var. "Bana mı?"

"Bebeğim-" diye başlıyorum ve o başını sallıyor.

"Hayır, bundan tatlı dille kurtulamazsın. Öylece miydin?" Bana bir adım daha yaklaşıyor ve dizlerimin üzerine çöküp ona ne isterse vermek istememe neden olan gözlerini bana diyor. "Ne söyleyeceğimi bilemedim. Hayır demek için bir nedenim yoktu," diyor Liam'ı kastederek.

"Biliyorum."

"Lütfen bana kızma." Başımı salladım. "Üzülmiyorum." "O zaman neden gidiyorsun?"

"Çünkü sana burada sahip çıkamıyorum ve bu beni çıldırtıyor ve planımızı cehenneme çevirmemi istemiyorsan gitmem gerekiyor. Bana ait değilmişsin gibi bir adamın seninle flört etmesini izleyemem." Ona doğru bir adım atıyorum, böylece tam karşısına geliyorum. "Ve hata yapma, Raegan, sen bana aitsin." Aramıza uzanıp onu bacaklarının arasından nazikçe kavırıyorum ve nefesi kesiliyor, gözleri etrafımızda uçuştuktan sonra tekrar üzerime düşüyor. "Bu bana ait." Kıçını muhteşem gösteren bir pantolon giyiyor ama şu anda keşke etek ya da elbise giyseydi de külotunu kenara çekip parmaklarımı içine sokabilseydim diyorum.

"Biliyorum. Ona bir erkek arkadaşım olduğunu söyledim."

Ona biraz şaşkınlıkla bakarken elim bacaklarının arasından kayıyor. "Sen mi yaptın?"

Başını yana doğru eğiyor. "Şey... değil mi?" Omuz silkiyor ve bana bakmadan önce etrafımıza bakıyor. "Yani eninde sonunda benden bir bebek sahibi olmak istediğini söylemiştin, ben de bunu bir nevi erkek arkadaşım olduğun anlamına aldım," diyor biraz alaycı bir ifadeyle.

Ona gülümsüyorum, bana böyle hitap etmesi karşısında ne diyeceğimi bilemiyorum. "Ben bir araba bulacağım ve sen gitmeye hazır olana kadar bekleyeceğim. Muhtemelen otuz dakika kadar beklemelisin, böylece aynı anda gitmemiş oluruz."

Başını sallıyor. "Beni bekleyecek misin?"

Yüzünü kavırıyorum ve sabahtan beri ilk kez dudaklarımı hafifçe onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. "Tabii ki otele tek başına dönmeye çalışmanı istemiyorum."

Başını sallıyor ve barın içinde kaybolmadan önce bana gülümsüyor.

Chapter FOURTEEN

Raegean

"Erkek arkadaş mı?!" Marissa kolumdan tutuyor ve ben daha oraya varmadan beni masadan uzaklaştırıyor. "Ne? Onu geri çekmesi için mi uydurdun bunu? Çabuk söyle. Yoksa bu hikâyeyi doğrulamam mı gerekiyor? Liam'ın mesajına henüz cevap vermedim." Berrak bir sıvıyla dolu bardağı dudaklarına götürüyor ama bardağı ağzından çekip burnuma götürüyorum ve su olduğunu umarak kokluyorum çünkü bu gece epey içmiş.

"Marissa, belki de biraz yavaşlamalısın. Yarın akşamdan kalma olacaksın." Üzerinde kahverengi tenini neredeyse parlatan altın rengi straplez bir elbise var, Christopher Holt da bunu fark etmiş olmalı çünkü bütün gece gözleri Marissa'dan bir an olsun ayrılmadı. "Chris'le yatacak mısın?"

Gözlerini masaya ve sonra tekrar bana çeviriyor. "Bilmiyorum. Belki de." Ellerini gözlerinin üzerine koyuyor ve sonra inliyor. "Tamam, sana bir şey söyleyeceğim ama sakın korkma."

Gözlerimi ona diktim. "Tanrım, ne?"

"Onunla daha önce yattım."

"Ne?!"

Elini kaldırıyor. "Burada çalışmadan önce!"

"Vay canına, aman Tanrım." Daha ayık olduğum için minnettarım, bu sayede bazı temel matematik işlemlerini kolayca yapabiliyorum. "Bekle. Burada üç yıldır çalışıyorsun ve onun boşanması *daha yeni* sonuçlanmadı mı?"

"Bilmiyordum." Ofluyor. "İşte bu yüzden onunla bir daha yatmamalıyım. Dürüst olmak gerekirse hala bu konuda kızgıyım. Onunla bir düğünde tanıştım. En yakın çocukluk arkadaşı üniversitedeki oda arkadaşım ile evleniyordu ve ikimiz de düğündeydik falan filan. Düğünlerde biraz sürtükleşiyorum, bunun hakkında konuşmak istemiyorum," diyor göz devirerek. "Karısı orada değildi ve bir yüzük gördüğümü hatırlamıyorum ama çok sarhoştum. Yine de belli ki bana bunu söylemedi."

"Tamam, peki... nasıl oldu da burada çalışmaya başladın?"

"Tesadüf mü? Karma mı?" Homurdanıyor. "Bilmiyorum. Onun burada çalıştığını fark etmeden önce işi . Evli bir adamla yattım; bana tam olarak kimlik bilgilerini vermedi." Alay ediyor. "Bunu düşünmek bile beni utandırıyor. Ben bir kızın kızıyım!"

"Biliyorum." Kolunu ovuyorum.

"Lütfen benim hakkımda kötü düşünme." "Düşünmüyorum!"

"Tamam, güzel. Bu yüzden sana *ya da* burada çalışan hiç *kimseye* söylemedim. sonra çok utandım. İsteki ilk gününde hayatının en iyi seksini yaptığın adamla ve onun evli patronun olduğunu öğrendiğini düşünsene." İç çekiyor. "Sonra Beckham bana bağırdı. Günümün berbat geçtiğini söyledi." İlk gününün hikayesini ilk kez tüm kapsamıyla anlatırken yüzünü buruşturuyor.

"Şu anda bekâr ve belli ki senden çok hoşlanıyor." Ona doğru başımı salladım. "Belki hayatının en iyi seksini tekrar yaşayabilirsin."

"Bu tür davranışlara göz yummak istemiyorum!"

"O zaman neden onu buraya davet ettin?" Ona bir bakış attım.

"Onunla oynamak için sanırım." Omuz silkiyor. "Böyle görünüyorum!" diyor elini vücudunda gezdirirken.

Homurdanıyorum ve başımı sallıyorum.

"Haklısın." "Tamam, benden bu kadar bahsettiğin yeter. Erkek arkadaşın mı?"

"Tamam. Madem sırlarımızı paylaşıyoruz..."

"Aman Tanrım!!" Neşeleniyor ve beni işaret ediyor. "Biliyordum. Biliyordum, biliyordum, biliyordum!" Her söylediğinde burnuma üç kez vuruyor. "O senin için çok kötü. Deli olmadığımı biliyordum." Kolumu tokatlıyor. "Bana nasıl söylemezsin?! Ne zamandan beri?"

"Tatil partisi mi?" Zayıfça cevap veriyorum.

Ağzı açık kalır. "Ben ölürüm! Tabii ki ölürüm. Aman Tanrım. Her şeyi bilmem gerek."

Kıkırdıyorum ve bir elimi gözlerimin üzerine koyuyorum. "Lütfen kimseye söyleme." Ortaya çıkmasını istemediği bir şeyi paylaştığı için benim sırrımı da saklayacağını umuyorum.

"Yemin ederim! Bekle, Chris

biliyor mu?" "Evet, ama sadece o."

"Bunu çok sevdim. Haklı olduğumu biliyordum!" Bir yudum daha alıyor. "Peki git, hala burada ne yapıyorsun? O gitmedi mi?"

"Dışarıda beni bekliyor ama aynı anda gitmemiz gerektiğini düşünmedi."

"Oh, kimin umurunda? Herkes sarhoş." Beni başından savdı. "Ama istersen vedalaşman için masanın yanına gidebiliriz." Kalabalık dans pistinden uzaklaşıp masamıza doğru yürümeye başladığımızda tekrar duruyor. "Bekle! Nasıl?" Ona ne demek istediğini anlamayan bir bakış atıyorum ve o da hayal kırıklığı içinde inliyor. "Seks, Rae!"

"Oh! Bu..." Wes Beckham'ın yatakta nasıl olduğunu nasıl tarif edeceğimi düşünürken alt dudağımı ısıyorum. "Gerçek dışı."

"Ah, bunu senin için seviyorum. Zamanının yarısında huysuz bir pislik olsa bile yatakta iyi olacak gibi görünüyor."

Vedalaştıktan sonra tekrar dışarı çıkıp Wes'in beklediği arabaya doğru ilerlerken kolumda bir el ve nazik bir çekiştirme hissediyorum. "Rae."

Arkamı döndüm ve *yine* Liam'la karşılaştım.

Bu adam ipucu alamıyor. Ben masada değildi, belki de sadece veda etmek istiyordur?

"Hey, ?"

"Gideceğini söylediler. Tek başına mı gidiyorsun?" diye soruyor ceketini giyerken.

"Ummm," diye kekeliyorum, bir cevap bulmaya çalışıyorum. Evet dersem şüphesiz benimle gelmeyi teklif edecek, hayır dersem de kiminle gittiğimi merak edecek. *Fuuuuck*. "İyi olacağım," diyorum sorusuna cevap vermeden.

"Geç oldu."

"Burası Miami. Burada hiç *geç* olmaz. Saat gece yarısı, yani yedi buçuk." Gülüyorum.

"Yine gitmeyi düşünüyordum. Ben de seninle geleceğim."

"Liam, tek başına gitmekte bir sakınca görmüyorum."

"Tamam mı? Yani aynı yere Uber'le gidemeyecek miyiz?" diye soruyor ve sesindeki suçlamayı duyabiliyorum. Buna ne diyeceğimi bilemiyorum ve büyük bir sorun yaratacak olsa da Wes'in burada olmasını gerçekten isterdim. I

bir şey söylemeyin, o da devam etsin. "Bak, bana bir erkek arkadaşın olduğunu söylediğini biliyorum çünkü biraz sert çıktım ve bunun için özür dilerim. Senden gerçekten hoşlanıyorum ve seni bu kadar rahatsız ettiğim için nefret ediyorum." Hiçbir şey söylemiyorum çünkü ne diyeceğimi bilmiyorum. "Sen sadece... çok güzelsin," diye başlıyor ve şimdi onunla daha önce konuştuğum zamankinden daha da sarhoş olduğunu fark ediyorum.

"Benim... bir erkek arkadaşım var."

"Uber'im geldi." Arkamı işaret edip arabaya doğru yürümeye başladığında söylediklerimi kabul etmiyor. Elime uzanıyor ve ben bir adım geri çekiliyorum.

"Liam..." İçimi çektim. "Sarhoş olduğunu anlıyorum ama durman gerek."

"Neyi durdurayım?" Ona neden kızdığımı anlayamıyormuş gibi bana bakıyor.

"Burada her şey yolunda mı?" Arkamdan bir ses duyuyorum ve sonra çevremde Wes'in Liam'a doğru bir adım atıp önüme geçtiğini görüyorum. Anında kalbim göğsümde çarpmaya başlıyor.

"Gittiğini sanıyordum," diyor Liam.

"Soruma cevap vermedin." Liam'a bir bakış atıyor. "İyi hissediyor musun?"

"İyi. Rae ve ben de tam gidiyorduk." Arabayı işaret ediyor. "Hazır mısın?"

"Hayır." Başımı sallıyorum.

"Hazır değilmiş gibi görünüyor." Wes kollarını önünde kavuşturur. "Asistanımla boş zamanlarında flört etmeni tavsiye ettiğimi sanıyordum."

"Miami'de bir bardayız, bu-"

"Hayır, sen hâlâ iş gezisindesin," diye araya giriyor Liam'a bir adım daha yaklaşırken ve bizi ifşa etmek üzere olup olmadığını merak ediyorum. "Sana bir daha söylemeyeceğim."

Liam önce bana, sonra Wes'e ve sonra tekrar bana bakıyor ve bana ters ters bakıyor. "Erkek arkadaş, ha?"

"Ne ima ettiğini bilmiyorum ama ben olsam dikkatli davranırdım." Wes tamamen önüme geçerek beni Liam'ın görüş alanından çıkardı. "Ya da döndüğümüzde İnsan Kaynakları ile itaatsizliğin hakkında konuşabiliriz."

Arabaya binip kulübün önünden uzaklaşmadan önce başını sallar.

Wes'in arabasının arka koltuğunda ve kucağında olmadan önce hareket ettiğimi fark etme şansım bile olmuyor. "İyi misin?"

Kulüpten uzaklaşırken başımı salladım. "Evet."

"Sana yaklaştığı anda dışarı çıkmak istedim ama senin halletmene izin vermeye çalışıyordum ama anlamıyor gibi görünüyordu."

Başımı salladım. "Değildi. Bir erkek arkadaşım olduğu gerçeğini uydurduğumu sanıyordu."

"Ne sikim ama."

Başımı omzuna yaslayıp ona yaklaşmak için elimden geleni yapıyorum. "Ona geri çekilmesini söyleyememenden nefret ediyorum çünkü ben seninim."

Altımda sertleştiğini hissediyorum ve bana daha sıkı sarılıyor. "İnan bana, ben de öyle." Dudaklarımı dudaklarına götürüyor, dilini ağzımın içine sokuyor ve benimkine sürüyor. "Odama geliyorsun."

"Evet."

"Ve bu gece burada kalacaksın."

"Tamam," diye fısıldıyorum ve ağzıma karşı kıkırdıyor.

"Vay canına, hiç tepki yok mu?"

"Gecenin yarısında bir kadının sana asılmasını izlemiş olsaydım, ben de seni gözümün önünden ayırmak istemezdim."

Wes'in harika bir yön duygusu olmalı çünkü ben kollarındayken, bacaklarım beline dolanmışken ve ağzım onunkine yapışmışken bile bizi asansörden çıkarıp kapısına götürmeyi başarıyor. Amıma karşı biraz sürtünme elde etmeye çalışırken ona karşı sürtünmeyi bırakmıyorum. Bizi odasına götürüyor ve beni duvara yapıştırarak sikini merkezime doğru sürüyor.

"Wes," diye inliyorum.

Boynumda bir iz yalıyor ve kollarında titriyorum. "Evet, bebeğim?" "Beni soy *lütfe*," diye yalvarıyorum. "Sana çok ihtiyacım var."

"Siktir, benim de sana ihtiyacım var." Arkamdan uzanıp boynumdaki yayı çözüyor ve bir eliyle başımın üzerinden çekip çıkarırken diğer eliyle beni tutuyor ve bu bana onun ne kadar güçlü olduğunu hatırlatıyor. "I

Bütün gece sana dokunmak istedim. Ben kendimi dizginlemek zorundayken bir başkasının bunu özgürce yapabilmesinden nefret ettim." Beni ayağa kaldırırken söylüyor.

"Sadece bana dokunmanı istiyorum." Ona söyledim. Kızgın olmadığını söyledi ve ben de kızgın olduğunu sanmıyorum ama öfkeli olduğunu ve yüzünde sahiplenici bir kıskançlık olduğunu görebiliyorum. Gözleri kararmış ve dudakları çatılmış.

"Pantolonunu çıkar." Dediği gibi yapıyorum, pantolonumu çıkarıp yere bırakıyorum ve üzerimde sadece bir çift kırmızı ipek külot kalıyor. Önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve yüzünü seksime doğru yaklaştırıyor, dudaklarını kumaşın arasından klitorisime bastırıyor ve dizlerim bükülüyor.

"Wes."

"Mmmhmm? Siktir, çok güzel kokuyorsun." Kumaşı yana doğru çekip dilini yarığımdan geçirdiği sırada aşağı bakıyorum.

Dilinin altında kıpırdanıyorum, otele dönerken arabada kuru kuruya sevişmekten vücudum zaten yara bere içindeydi. "Wes, bana aletini ver. *Lütfen*. Ona ihtiyacım var."

Aniden durmadan önce bana birkaç kez bakarken parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve temasın kesilmesiyle nefesim kesiliyor. Külotumu bacaklarımdan aşağı kaydırıyor ve ayak parmaklarım, amıma bakma şekline bağlı olarak gelecek olanın beklentisiyle kıvrılıyor. Beni iki parmağıyla açtığı anda gözlerim pır pır kapanıyor, vücudum klitorisime sürtünen o günahkâr dil için hazırlanırken keskin bir acı ve yankılanan bir şaplak hissediyorum.

"Wes, aman Tanrım!" Başım bacaklarımdan arasında diz çöktüğü yere doğru sarsılıyor. "Sik beni."

"Henüz değil." Parmaklarını klitorisimin üzerinde hafifçe ovuştururken söylüyor. "Kime ait olduğunu netleştirene kadar olmaz."

"Bunu zaten konuşmuştuk." Ona kaşlarını kaldırarak bakıyorum. Çenesini avucumun içine alıyorum ve başparmağımı dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. "Ben sana aidim."

"Öyle mi?"

Gözlerimi deviriyorum ve iki parmağının klitorisimi hafifçe çimdiklediğini hissettiğimde gözlerimin kapanmasına izin veriyorum. "İstediyimi biliyorsun."

Klitorisime bir şaplak daha atıldığını hissetmek beni inletiyor. "Bu kimin amcığı söyle bana." Seksi ve derin sesi içimde titreşiyor.

"Senin!"

Islak etime bir şaplak daha indiriyor. "Senin mi, ne?"

"Oh, Tanrım. Senin, baba. Senin olduğunu biliyorsun."

Klitorisimi daireler çizerek ovalamaya başlıyor ve ben bir iç çekiyorum. "Bu doğru. Hata yapmayın Prenses, size kızgın değilim. Ama başka bir adamın benim olana dokunmasını izlemekten hoşlanmıyorum. Başka bir erkeğin *sana* dokunduğunu görmek beni her zaman delirtecek."

"Biliyorum. Nefret ettim." Elimi saçlarında gezdirip kafa derisini kaşıyarak onu sakinleştirmek için elimden geleni yapıyorum. Öfkeli olduğunu söyleyebilirim ve onun bu yönünü görmek çok ateşli olsa da, ondan başka birini istediğimi düşünmesini istemiyorum. "Lütfen sik beni."

Aşağıya baktığımda gözlerini bana dikmiş, alt dudağını dişlerinin arasına almış olduğunu görüyorum. "Merak ediyorum..." İki parmağını klitorisimin üzerinde gezdirmeye devam ederken sözünü kesiyor. "Eğer boşalabilirsen." Seksime tatmin edici bir şaplak daha indiriyor, bu sefer klitorisime daha fazla vuruyor ve donuk zonklamanın yoğunlaşmaya başladığını hissedebiliyorum.

"Babacığım." İnliyorum. "*Lütfen*." Bana tekrar vuruyor ve başım duvara çarpıyor. "Benimle alay ediyorsun."

"Tamam." Islak amıma hafifçe üflüyor ve sıcak etime değen serinlikten ürperiyorum. "Seninle bir anlaşma yapacağım." Klitorisimi hafifçe ovuyor.

"Tanrım, bir anlaşma daha." Boğuk bir sesle söyledim ve o da kıkırdadı. "Neymiş o?"

"Bu güzel küçük amcığı dilime sürtmen için sana yirmi saniye veriyorum." Bacaklarımı açtı ve birini omzunun üzerinden gönderdi. "Eğer boşalmazsan, benim küçük deneyimi deneyeceğiz ve elime boşalana kadar sana şaplak atacağım."

Sikeyim. "Ya boşalırsam? O zaman elime ne geçecek?" Nefes veriyorum. "Ne istersen," diyor bana.

"Sanırım dilinin klitorisimde ne kadar iyi hissettirdiğini hafife alıyorsun," diyorum ona seksimi ağzına bastırırken. Bir elimi saçlarında gezdirdikten sonra onu istediğim yere getirmek için hafifçe çekiştiriyorum ve kalçalarımı ona karşı sallamaya başlıyorum. Dili her zamanki gibi hareket etmiyor, sadece birkaç saniyede bir fiske vuruyor. Bu açıda ve tek ayak üzerinde kendimi ona karşı boşaltmak biraz zor. Bütün işi benim yapmamı istiyor. *Bunu bilerek yaptı.*

Sonunda ona karşı bir ritim bulduğumda, geri çekiliyor ve o muhteşem mavi gözleri ve parlak dolgun dudaklarında kendini beğenmiş bir sırıtişla bana bakıyor. "Zaman doldu."

"Yani boşalmamı istemiyorsun, bunu mu söylüyorsun?" Ona ters ters bakıyorum, beni boşaltmanın Wes Beckham'ın yapmayı en çok sevdiği şeylerin başında geldiğini biliyorum.

"Daha sonra dilime boşalman için bolca zamanın olacak." Beni tekrar açıyor ve arka arkaya üç kez şaplak atarak ciyaklama ile inleme arasında bir ses çıkarmamı sağlıyor. "Ama bugün yaptığın onca alaydan sonra boşalmana hiç izin vermemeliyim." Sert vücudunu benimkine bastırıyor, klitorisime masaj yapmak için parmağını vücudumdan aşağı ve bacaklarımın arasına sürüklüyor. "Bir noktada sana bakmayı bırakma kararı almak zorunda kaldım çünkü yaptığın her hareket beni tahrik ediyordu." Dudaklarını boynuma doğru indiriyor. "Bir bakıyorsun ve beni sertleştiriyorsun."

Beni kollarına aldı ve yatak odasına götürdü. Birkaç saniye içinde yatağa oturdu ve ben de kucağına uzandım, vücudum boşalma ihtiyacıyla doluydu. O tamamen giyinikken benim tamamen çıplak olmam ve onun kucağında yatıyor olmamda çok erotik bir şey var ve amım bunun seksiliğiyle zonkluyor. Önce kıkımın yanaklarından birine, ardından diğerine şaplak atıyor. "Benimle her dalga geçişin için sana şaplak atacağım."

"Bunu yapmadım!" *Kesinlikle* yapmış olmama rağmen sızlanıyorum.

"Öyle mi? Sanırım bu bir yalan. Gün boyunca epeyce seksi mesajlar attığını ve ben tepki veremediğimde bana birkaç kez dokunduğunu hatırlıyorum." Sesi alçak ve şimdiden altımda sertleştiğini hissedebiliyorum.

"Onlar" - kıkıma bir şaplak indirdi- "kazaydı!"

"Peki ya beni görür görmez sikimi yalamak istediğine dair mesajlar?"

"Hoşuna gideceğini düşünmüştüm!"

"Evet, Prenses. Çok hoşuma gitti." Kıkımı daha yukarı kaldırmadan önce her bir yanağıma hızla üç kez vuruyor ve parmak eklemlerini ıslak seksime sürüyor.

Bana şaplak mı atacak yoksa parmaklayacak mı diye merak ederek nefesimi bırakıyorum. "Amıma dokun, lütfen."

"Çok ıslaksın. Babanın şaplaklarını , değil mi?"

"Oh Tanrım..." İnliyorum çünkü eğer gideceğimiz yer burasıysa, zamanı geldiğinde çok sert boşalacağım. "Evet!"

"Kıvraniyorsun, bebeğim. Islak amını takım elbiseme mi sürüyorsun?"

"Oh lanet olsun." Kıçıma bir şaplak daha indirdikten sonra bir tane de seksimde hissediyorum ve parmaklarımı yatağa sokarak içimdeki gerginliği atmaya çalışıyorum. "Boşalana kadar şaplak at lütfen," diye yalvarıyorum. "Gelmek istiyorum, gelmem gerek. Yapamam..." Sözümü kesiyorum. "Baba, lütfen!"

"Babanı daha fazla kızdıracak mısın?" Yanıt vermiyorum ve amıma bir şaplak daha indirerek inlememe neden oluyor. "Cevap ver bana."

"Hayır." İkimiz de bunun yalan olduğunu bilmemize rağmen cevap veriyorum. "Bana yalan mı söylüyorsun?"

"Evet..." Bir anda yatağa sırtüstü uzandım, bacaklarımı açtım ve o da önümde yere diz çöktü. Tam zamanında aşağıya bakıyorum ve klitorisimdeki üç parmağın acısı içimi titretiyor. "Siktir!"

"Klitorisin çok şişmiş." Homurdanıyor. "Tanrım, bak ne kadar ." Her seferinde bir öncekinden biraz daha sert olmak üzere art arda beş kez vuruyor. "Durmamı ister misin?"

"Hayır, devam et." Bir parmağımı ağzıma ısıırıyorum. "Çok fazla gelirse sen söyle."

"Değil." İnliyorum. "Seninle asla çok fazla olmaz."

"Sikeyim. Bebeğim, seni şimdi becermemi ister misin?" Diye soruyor ve aşağı baktığımda ceketini çıkardığını görüyorum.

"Önce bana şaplak at," diyorum ve dirseklerimin üzerine çıkıyorum, böylece bana dokunma şeklinden tamamen mest olmuş bir şekilde izleyebiliyorum. Dövmeli elini kullandığını fark ediyorum, bu da tüm bunların ne kadar ateşli olduğunu artırıyor. Amım pembe ve ıslak ve klitorisim beni açtığı için tamamen açığa çıktı. Şimdiye kadar hiç kimseyle hissetmediğim bir kırılgnalık hissediyorum ve bu kalbimin göğsümde çarpmaya başlamasına neden oluyor. Yıllardır erkeklerle birlikteyim ve hiç kimse bana Wes'in hissettirdiği gibi hissettirmedi. Kimse bana onun gibi dokunmadı, beni becermedi ya da öpmedi. Hatta kimse bana onun baktığı gibi bakmadı. Kimse bana onun kadar değer verildiğimi ya da odadaki en özel kadın olduğumu hissettirmedi.

Dünyadaki en özel kadın.

"Sen lanet bir tanrıçasın, Raegan." Beni tekrar tokatladı. "Ne olursa olsun, hiçbir şey seni benden alamayacak. Beni anlıyor musun?"

"Evet!" Tekrar seksimi ovuşturduğunu hissettiğimde inliyorum.

Artık sınıra yaklaşıyorum, klitorisim her şaplakta karıncalanıyor ve zonkluyor. "Baba, çok yaklaştım," diye inliyorum.

"Oh güzel, ama bundan sonra işinin bitmediğini biliyorsun, değil mi? Bundan sonra seni çok sert ve çok derin becereceğim. Babanın sikini alırken bu güzel küçük amcığa bin."

"Aman Tanrım." Bana son bir kez şaplak attığında inliyorum ve uçurumun kenarından geçiyorum. Ve Wes Beckham tam anlamıyla bir tanrı olduğu için, orgazmın geri kalanını o dolgun dudaklara karşı sürmeme izin vermek için dudaklarını seksime bastırıyor.

Soyunmasını izliyorum, yavaşça pantolonunu çıkarıyor ve gömleğinin düğmelerini açıyor, bu sırada gözleri bana sabitlenmiş durumda. "Üstte ben olabilir miyim?" Ona soruyorum ve o da bana kaşlarını kaldırıyor. Ben üstteyken seks yapmadık çünkü zamanında üstünden inmeyeceğime ve bunun da onun içime boşalmasıyla sonuçlanacağına inanıyor.

"Raegan," diyor yatağa uzanıp beni kucağına çekerken. "Sınıra yaklaştığında nasıl olduğunu bilirsin. İkimizin de kararlılığıyla oynuyorsun ve geri çekilmemi istemiyorsun."

"Lütfen," diyerek kucağında ona doğru ilerliyorum ve kollarımı boynuna dolayarak bacaklarımı sırtına sarıyorum. Kirpiklerimi ona doğru kırıştırıyorum ve dudaklarına hafif bir öpücük konduruyorum. "Sadece bir saniye."

Gözlerini bana diyor. "İkimiz de bir saniye sonra duramayız."

Elimi sikinin etrafına sarıp başparmağımı ucunda gezdirirken kıkırdıyorum. "Bu benim hatam değil. Mükemmel bir siki var." Onu açıklığıma yaklaştırıyorum, yarığımın içinden sürüklüyorum ve bir inilti çıkarıyor.

Kondom kullanmayacağımız nasıl şimdiden konuşulmayan bir şey haline geldi bilmiyorum. Sanki bu yakınlık çizgisini çoktan aşmışız ve geri dönüşü yokmuş gibi. Sanki prezervatifler bir şekilde seksi daha az yoğun hale getirecekmiş gibi.

Kıçımı kavırıyor, beni yukarı kaldırıyor, böylece onun üzerine kayabiliyorum. "Bana istediğin her şeyi yaptırabilmen seni iyi hissettiriyor mu?"

"Evet." Boyunun sonuna kadar batarken ve içimde dibe vurduğunda sıkarken ona sırtıyorum. "Beni mutlu etmek için her şeyi yapmana bayılıyorum."

"Fuuuuuck." İnliyor. "Her şeyi yaparım," diye fısıldıyor dudaklarıma, bir ritim bulduğumuzda, bu pozisyonda hiç seks yapmamış olmamıza rağmen vücutlarımız mükemmel bir senkronizasyon içinde birlikte hareket ediyor.

"Eve döndüğümüzde beni randevulara götüreceksin?" "Nereye istersen."

"Yine alışverişe gidebilir miyiz?"

"Paris'te mi?" diye soruyor ve ben boynuna doğru kıkırdarken o daha derine itiyor ve inlemeye dönüşüyor. "Sen ne istersen, bebeğim."

"hoş geliyor. Bu özel muameleyi ne kadar süreyle göreceğim?" "Ne kadar istersen."

Chapter FIFTEEN

Raegan

Pazar gecesi Miami'den döndük ve Wes ile yatağa kıvrılmak istememe rağmen Lucas bu hafta sonu geri geldi. Onu görmek, onunla ve babamla vakit geçirmek istiyorum. Evimin önüne park etmiş Wes'in arabasında oturuyorum ve keşke onu diğer iki favori erkeğimle tanıştırmaya hazır olsaydık da içeri gelebilseydi diyorum.

"İyi misin?" diye soruyor, elimi dudaklarına götürerek.

"Evet, sadece senin yatağında uyumaya alıştım ve bu gece nasıl uyumayacağımı düşünüyorum." Daha önce hiç kimseye bu kadar ama onunla birlikte olmak kendimi çok iyi hissettiriyor.

"Daha sonra gelebilirsin."

Ona masum bir gülümseme veriyorum. "Neden buraya gelmiyorsun?"

Gözlüklerinin üzerinden bana bakıyor. "Baban ve kardeşinle tanışmamı ister misin?" Gerginliğini hissedebiliyorum ama eğer istersem bunu yapacağını biliyorum.

"Hayır, ama onlar uyuyana kadar bekleyebilir ve içeri sızabilirsin."

Homurdanıyor. "Babanın evine gizlice girmeyeceğim, Raegan."

Yatak odamda oynadığımız bir fantezi beynimde dolaşıyor ve bacaklarımın arasındaki boşluğun kayganlaştığını hissediyorum. "Neden olmasın!"

"Çünkü..." Sözüünü kesiyor. "Çünkü bunun için çok yaşıyım." O gülüyor ve ben gözlerimi deviriyorum.

"Tamam." Konsola doğru eğildim ve bir elimle yanağını okşadım.

"Miami'de çok eğlendim."

"Ben de."

Noel aramba günü, dolayısıyla *Beckham Securities* bu hafta kapalı. Wes ve st düzey ekibin bir kısmı yarın çalışıyor olacak, ancak birçoğumuz geçtiğimiz hafta sonu çalıştığımız Miami'den yeni geldiğimiz için izinliyiz.

"Seni Noel'den önce görebilecek miyim?"

"Noel'e üç gün kaldı, umarım öyle olur. Ayrıca, hediyelerinizi almanız gerekiyor."

"Ben zaten ne olduklarını biliyorum." Doğlama alışveriş ılgınlığımı hatırlayarak gülümsüyorum. Wes hepsini eve götürmeyi kabul etti çünkü Miami'ye gitmeden önce kesinlikle sahip olmadığım neredeyse yüz bin dolarlık eşyayı nasıl aıklayacağımdan tam olarak emin değildim.

"Henüz grmedikleriniz de var."

"Bana daha fazla mi aldın? Wes..." Sözümü kesiyorum.

"Bu yıl çok iyi bir kızdın, bu yüzden evet, sana grmediğın daha fazla şey aldım." Bana bir bakış fırlatıyor ve sadece bu iki kelimeden bahsetmek bile beni kıvrandırıyor.

"Yarın mı?" diye soruyorum ve birbirimizi tekrar ne zaman göreceğimize dair planın heyecanı şimdiden içime doluyor.

"Yarın, bebeğim." Beni nazikçe öpüyor ve sonra arabadan ıkıyorum.

Burası buz gibi ve vücudum Miami'nin ılık havasına kısa bir süre alıştıktan sonra hiç mutlu değil. Garajıma girip kapıdan geçerek sessiz bir eve giriyorum ve hiçbir şey duymadığıma şaşıyorum.

"Arabadaki adam kim?" Arkamdan küçük kardeşimin sesini duyuyorum ve neredeyse bir adım havaya sırıyorum.

"Tanrım! Yapma şunu!" Koluna bir tokat attım. Bir an sonra yüzümde kocaman bir gülümseme beliriyor ve onu kollarımın arasına alıp sarılıyorum. "Seni çok özledim!" Onu biraz daha sıkıyorum, en sevdiğim insanlardan biri eve döndüğü için mutluyum. "İyi görünüyorsun." Uzanıp saçlarını karıştıyorum. "Bu biraz uzun," diyorum elimi sallayarak uzaklaştırırken.

Lucas babamızın neredeyse tıpatıp aynısıydı, sakalları ve benim ve annemin gözleri gibi mavi gözleri yoktu, oysa babalarımızın gözleri kahverengiydi ama aynı koyu renk saçlara, yapıya ve beni her zaman daha iyi hissettiren gülümsemeye sahipti.

"Sorudan kaçma," diyor birasından bir yudum alırken. "Erkek arkadaşın var mı?"

"Sayılır." Alt dudağımı ısırıyorum. "Evet, ama bu yeni. Babama bile söylemedim."

"Babama neyi söylemedin?" Babam mutfağa giriyor ve Lucas *sana tuzak kurmaya çalışmadığımı* söylercesine başını bana sallıyor.

"Biriyle görüşüyorum. Yeni biri ve henüz onunla tanışmanız için hazır değilim ama yakında tanışırsınız." Babam *çoğunlukla oldukça rahattır ama kendisinden iki yaş küçük biriyle çıkmamı nasıl karşılayacağından emin değilim*. Onu buna nasıl hazırlayacağımı düşünmem gerekiyor.

"Bu yüzden mi ortalıkta yoktun?" diye soruyor son teknoloji mutfağımızdaki tezgahlardan birine yaslanırken.

"İş için Miami'deydim, hatırladın mı?" Wes için çalıştığım gerçeğini kesinlikle söylemeyeceğim. Bu daha sonrası için bir bilgi... *çok sonrası* için.

"Yani ondan önce. Önceki hafta sonu sen burada yokken mi?" diye soruyor babam.

"Kar yüzünden oldu. Arkadaşımdın evindeydim, hatırladın mı?"

"Mmmhmmm." Oturma odasına gidiyor ve Lucas'la ben de onu takip ediyoruz. Kanepeye uzanıp televizyonu açıyor ve ben de yanına oturup ayakkabılarımı çıkarıyorum. Yolculuktan dolayı çok yorgunum ve muhtemelen

Birazdan yatacağım ama bir süre onlarla takılabiliyim.

"Avery geldi," diyor Lucas telefonuna bakıp ön kapıya yönelirken.

"Bütün hafta sonu onu takip mi etti?" Şaka yapıyorum ve babam cevap vermeyince şaşıyorum. "Baba?"

"Pardon, ne dedin?" Bana baktı. "Üzgünüm, bir şey düşünüyordum." Kafasını sallıyor. "Ne dedin sen?"

"Eğer Lucas bütün hafta sonu Avery'yi takip ettiyse?" Lucas'ın ortaokul ve lise yıllarının çoğunda Avery Summers'a büyük bir aşk beslediği bir sır değildi. *Onun bir erkek arkadaşı, Lucas'ın da bir kız arkadaşı varken bile*. Lucas'ın bir partiden eve sarhoş döndüğü ve aynı zamanda en iyi arkadaşı olan yan komşusu için ne kadar deli olduğunu anlattığı o kadar çok gece hatırlıyorum ki. Bildiğim kadarıyla kız ona karşı hiçbir zaman bir şeyler hissetmedi ve şimdi o hislerinden vazgeçtiğini iddia ediyor ama ben buna bir an bile inanmıyorum.

"Hey, çocuklar." Muhtemelen gerçek hayatta gördüğüm en güzel insanlardan biri olan Avery, her zaman yaptığı gibi enerji dolu bir şekilde zıplayarak odaya giriyor. Hemen koltuktan kalktım ve onu kucaklamak için kendime çektim. I

Neredeyse onu odama kaçırıp Wes hakkında her şeyi anlatmak istiyordum çünkü benim için gerçekten çok heyecanlanacağımı söyleyebileceğim tek kişi oydu. Avery her zaman destekleyici olmuştur ve ne zaman bir şey olsa bir numaralı heyecan kaynağımdır. Ama Lucas onun altında beş saniye duramazsa muhtemelen kriz geçirirdi.

"Avery!" Ciyaklıyorum. "Seni gördüğüme çok sevindim!"

"Ben de! Bana Miami'de olduğunu söylediler. Çok kıskandım! Burası buz gibi."

"Evet, harikaydı. İşimi gerçekten seviyorum." *Ayrıca günahkâr güzellikteki patronumla yatmayı da seviyorum.*

"Selam, Theo." Babama doğru el sallıyor.

"Avery." Ona başını sallıyor ve ben de kaşlarımı çatarak normalde dünyanın en iyi adamı olmasına rağmen neden bu kadar huysuz olduğunu merak ediyorum. Avery'ye dönmeden önce gözlerimi deviriyorum.

"Bir şeyler içmeye gidiyoruz. Bizimle gelmek ister misin?" Lucas mutfağıımızdaki bar taburelerinden birinden ceketini çıkarırken bana soruyor.

İçimi çektim ve başımı salladım. "Çocuklar, çok yorgunum. Kelimenin tam anlamıyla uçaktan yeni indim." *Wes'in seksi özel uçağıından değil, bu da sinir bozucuydu.* "Belki yarın için varım ama bu gece çok yorgunum."

"Bu gece neden bu kadar huysuzsun?" Kanepenin benim tarafımdan babama sordum. Lucas hâlâ dışarıda olduğu için babamla film izlemeye karar vermeden önce üstümü değiştirmek için yukarı çıkmıştım. Lucas evdeyken genellikle televizyona yapışıp spor izlerler.

"Değilim," diye cevap veriyor, aramızdaki kâsedan biraz patlamış mısır alırken gözlerini filmde ayırmıyor. "Bana şu adamdan bahset."

"Konuyu değiştirme."

"Bir şey yok, Rae. Ben iyiyim." Onun sorununun ne olduğunu çok iyi biliyorum. Yalnız ve bundan nefret ediyorum. Biriyle tanışmasını o kadar çok istiyorum ki. Tanıdığım en iyi insanlardan biri ve keşke hayatını paylaşabileceğı biri olsaydı.

Annemle boşandıklarından beri neredeyse hiç kimseyle çıkmadı ve bu neredeyse altı yıl önceydi.

Üstüne gitmiyorum çünkü her şeyden çok onun bu konu üzerinde durmasını istemiyorum, bu yüzden konuyu değiştirmesine izin veriyorum. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum." Kabarık battaniyeyi etrafıma daha sıkı sarıyorum. "Onu seviyor bile olabilirim."

Televizyonun sesini kapatıyor ve bana bakıyor. "Aşk, ha? Bu ne zamandır devam ediyor?" Diye soruyor.

"Resmi olarak uzun değil ama... Bilmiyorum, belki de ikimizin de fark ettiğinden daha uzun." Ona dürüstçe söyledim. Wes aylardır bana karşı hisleri olduğu konusunda oldukça samimiydi ve düşüncelerimle oturdukça benim de hislerim olduğuna inanıyorum.

Başını sallıyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Adını öğrenebilir miyim?"

"Wes," diyorum ve sanki onun adını söylemenin en doğal tepkisiymiş gibi dudaklarımı bir gülümseme kaplıyor.

"Yüzün kızarıyor."

Yanaklarıma dokunup onları ovuşturuyorum, pembeliği yumuşatmaya çalışıyorum. "Kulağa doğru geliyor."

"Aşk mı, tatlım, yoksa şehvet mi?"

Wes'e karşı hissettiğim şehvet dolu duygulardan bahsetmek istemediğim için burnumu kıvırıyorum. "Konuşmasak olmaz mı?"

"Neredeyse yirmi iki yaşındasın. Sana nasıl hissettiğini söylemeyeceğim ama acele etmek istemezsin."

"Biliyorum. Biz değiliz." *Yalanlar.*

Babam homurdanıyor ve ona baktığımda bana şöyle bir bakış atıyor, *Evet, doğru.* "Raegan Marie, seni daha iyi tanıyorum." "Tamam." Başımı yana eğiyorum, sanki "ve?" der gibi.

"Bu adamla buluşma zamanı geldiğinde bana haber ver, tamam mı?"

Chapter SIXTEEN

WES

Philadelphia'ya döndüğümüzde İnsan Kaynakları'na her şeyi anlatmayı planlamıştım. Planın bir ay beklemek olduğunu biliyorum, ancak Liam'ın şimdi bir önsezisi olup olmadığından emin değilim ve itiraf etme şansım olmadan önce beni dinleyecek herkese ağzını açmasını istemiyorum. Raegan muhtemelen sinirlenecek ama ben proaktif davranıyorum. Şu andan bir ay sonrasına kadar hiçbir şey değişmeyecek, sadece muhtemelen ona evlenme teklif etmeye hazır olacağım. Daha önce hiç kimse için böyle hissetmemiştim ve hiçbir şey beni onunla birlikte olmaktan alıkoyamayacak.

Asistanımla bir ilişki içinde olduğumu tüm şirkete duyurmayı planlamıyorum, ancak yakalanma riskini de almak istemiyorum. Ekibin yarısının tatil için dışarıda olduğu ve sadece üst düzey yöneticilerin çalıştığı mükemmel bir zaman. Bir planım var ve işe yaramasını sağlayacağım.

Ofiste insan kaynakları müdürümüz Dana ve iki yönetim kurulu üyesiyle birlikte oturuyorum, üçü de sanki onları kovmaya gelmişim gibi bana bakıyor.

"Bu toplantıyı planlamama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Hepimizin yapacak işleri olduğunu ve tatil için bir an önce buradan çıkmak istediğimizi biliyorum, bu yüzden bunu çok hızlı yapacağım ve umarım hepinizin çok fazla sorusu olmaz." Ellerimi çırpıyorum ve burnumun kenarını çimdikliyorum. "Bir ilişkim ... Bayan Graham ile." Dana'nın kahverengi gözleri genişliyor ve

Gözlerinin önünde gerçekleşen İK kabusunu görür gibi hemen gözlerini kapatıyor.

"Bay Beckham-" Kurulun yaşlı üyelerinden biri olan, Noel Baba'ya benzeyen ve bana babamı hatırlatan *ve sık sık öyle davranmaya çalışan* Pete White araya girdi ama elimi kaldırarak onu durdurdum.

"Arkadaşlık yasağını biliyorum-" diye başlıyorum.

"Öyle mi?" Dana gözlüklerini kafasına doğru itiyor ve dudaklarını büzüyor, yargılamak için değil ama hayal kırıklığı için. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

Şak diye söyledim. "Onu kovmuyoruz."

"Kurallar böyle," diye yanıtlıyor Dana.

"Yenilerini yap," diye homurdanıyorum, "yoksa yeni bir İK müdürü bulurum." Ona sert bir bakış attım ve gerçekten de hafifçe soldu. Onu kovmak istemiyorum, ama eğer o ya da Raegan arasında bir seçim yapacaksam hiç çekişme yok.

Pete iç geçiriyor. "Bunu başka kim biliyor?"

"Chris. Liam Patterson'ın bir önsezisi olabilir, emin değilim ama yine de alakasız bir nedenden dolayı onun hakkında konuşmamız gerekiyor." Sadece kız arkadaşımı isteyen bir pislik olduğu için değil, tüm yolculuk boyunca kız arkadaşına bu kadar baskı yapması da hoşuma gitmiyor. Yattığı kızlardan kaçının bunu isteyerek ya da sırf onları rahat bıraksın diye yaptığını merak ediyorum. *Bundan hoşlanmadım.*

"Bu ortaya çıkarsa ne olur biliyor musun?" Dana soruyor.

"Herkes masalarında uygunsuz davranışlarda bulunmaları için açık çek veriyor!" Pete öyle diyor.

"Hayır, hiç de öyle demek istemedim," diyorum ona. *Gerçi bu sonuçtan bağımsız olarak Raegan'ı masamda beceriyor olacağım kesin.* "Diyorum ki, eğer birisi benim şu anda olduğum gibi bize gelir ve birine aşık olduğunu söylerse, birini kovmadan önce biraz durum tespiti yapmamızı bekliyorum. Kaçamaklardan ya da iğrenç ilişkilerden bahsetmiyorum. Her ikisi de burada çalışan iki insan arasındaki gerçek bir bağdan bahsediyorum." İçimi çektim ve kelimeler ben onları durdurmaya fırsat bulamadan dökülmeye başladı. "Aynı zamanda benim için çalışan birine aşık oldum." Yıllardır söylemediğim için kelimeler yabancı geliyor ve Raegan'la teknik olarak çok uzun süredir birlikte olmasak da, ona bu işe başladığımızdan beri geçen bir haftadan daha uzun süredir aşık olduğumu biliyorum.

"Aşık mı?" Oturduğumuz andan beri hiçbir şey Eliana Song konuşuyor. zaman sessizdir, ama aynı zamanda çok naziktir, bu yüzden

Bu toplantı sırasında diğerk ikisi gibi hırçın olmamasına şaşırıyor. Siyah küt saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırıyor.

"Evet." Ona gülümsüyorum. "Onu seviyorum."

Öne doğru eğilmeden önce bana birkaç kez göz kırpmıyor. "O da aynı şekilde mi hissediyor?"

"Mesele bu değil," diye araya girer Dana.

"Mesele de bu zaten," diye karşılık veriyor Eliana ters ters bakarak ve sonra bana dönüp küçük bir gülümsemeyle "Eee?" der gibi bakıyor.

"Bilmiyorum. Henüz ona söylemedim. Bu nispeten yeni bir şey. Yani... Sanırım bir süredir ona aşığım ama ilişkimiz yeni."

Dana iç geçiriyor ve burnunun kenarını çimdikliyor. "Bütün bunların anlamı ne?"

"Dürüst olmak mı? Çünkü birlikte olduğumuzu saklayamayacağımız bir nokta gelebilir." *Belki bir yüzüğü saklayabilirdi ama karnındaki bebeğimi saklamaktan nasıl kurtulurdu bilmiyorum.*

"Yani, kuralları yeniden yazmamızı istiyorsunuz."

"Evet," diyorum onlara. "Şirketin sahibi benim ve hala çoğunluk hissesi bende. Chris'in de bir oy hakkı var ve eminim onun nasıl oy kullanacağını tahmin edebilirsiniz. Sizi buraya nezaketen çağırdım, ama hata yapmayın, gerekirse rütbemi geri alırım." İsteksizce de olsa isteğimi kabul ediyor gibi göründükleri için ayağa kalkıyorum. "Yönetim kurulu toplantıları sırasında onu kucağıma oturtmayacağım ve bunu aylık bültene koymamızı , ancak ofise birlikte girdiğimizde elini tutmakta özgür olmak istiyorum." Üçünü işaret ediyorum. "Güncellemeleri tamamladıklarında bana e-posta ile gönderin."

O gecenin ilerleyen saatlerinde, Raegan mutfağında belirmeden önce birinin garaj kapısını açtığını zar zor fark ediyorum. Gece çantasını bırakıyor, ayakkabılarını çıkarıyor ve sonra kendini kollarıma atıyor, kollarını ve bacaklarını etrafıma sarıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

"Seni özledim," diyor öpücükler arasında, ben kanepeye doğru yürürken ve kucağıma otururken.

Daha önce hiç kimsenin beni gördüğünde bu kadar heyecanlandığını sanmıyorum ve kalbim onu tekrar kollarımda gördüğüm için aynı heyecanı duyuyor. "Merhaba bebeğim, ben de seni özledim."

Son altı günün çoğunu birlikte geçirdik ve tatil partisinden sonraki hafta sonunu da sayarsak bu süre daha da uzun, yani ilk kez birlikte yattığımızdan beri birbirimizi görmeden geçirdiğimiz en uzun süre bu. Gözlüklerimi yüzümden çekmeden önce çenemi ovma için geri çekiliyor, genellikle onu gözlükler takılıken öpmekten hoşlanmadığımı öğrenmiş.

"Günün nasıl geçti?" Ellerimi yanlarında gezdirip sırtını okşamaya başlarken ona soruyorum.

"Güzel. Noel hediyen için alışverişe çıktım. Her şeyi olan bir adam için alışveriş yapmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Babamın *da* her şeyi olduğu için o günlerin geride kaldığını düşünmüştüm ama ne yazık ki işte buradayız." Gözlerini deviriyor.

Başımı salladım. "Bana bir şey almana kesinlikle gerek yoktu." Onu kollarımda daha sıkı tutuyorum. "Tek istediğim sensin."

"Tamam, Mariah Carey, sana benden başka bir şey daha getirdim." Beni tekrar öpmeden önce başparmağını dudaklarıma sürüyor.

Yan tarafını şakacı bir şekilde çimdikliyorum ve o da kıkırdıyor. "Hey, başlığın tamamını alıntılamadım."

"Şarkıyı bilmenizden etkilendim."

"Dünyadaki herkes bu şarkıyı bilir. Ama," diye başlıyorum, "hazır konu açılmışken, Noel'de benim için yapabileceğin bir şey biliyorum."

"Senin *için* yapıyorum, ha?" Ellerini tişörtümün altından geçiriyor ve tırnaklarını derimin üzerinde gezdiriyor. "Sanki aletini kıcıma sokmana izin vermemi istiyorsun."

Donup kalıyorum, aletim onun altında yükseliyor ve onun daracık küçük kıcının içinde olma düşüncesiyle zonklamaya başlıyor. Ona gözlerimi kırıştırıyorum, ne diyeceğimi bilemeden "Evet, kesinlikle evet" diyorum. Aletimi sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes alıyorum. "Ama ben oraya gitmiyordum. Bu düşünceyi sadece bir saniye tutabilir miyiz?" Parmağımı kaldırıyorum ve o da gülüp başını sallıyor.

Hayır, önce kıcını sik, sonra söyle.

Ona karşı her zaman dürüst olacağıma söz verdiğim için bu düşünceyi görmezden geliyorum.

"Sana bir şey söylemem gerekiyor ve bana kızmazsan çok sevinirim."

Kucağımda kaskatı kesiliyor ama hareket etmeye çalışmıyor. "Tamam mı?"

Gözlüklerimi tekrar takıyorum ve ellerimi hâlâ iki yanımda duran kalçalarının üzerine koyuyorum. "Senin için deli oluyorum, biliyor musun?"

"Biliyorum."

"Ve geçtiğimiz hafta belki de geçirdiğim en iyi haftaydı, belki de şimdiye kadarki en iyi haftaydı, ama tatildi ve ofiste işler daha rahattı. Yeni yılda işler normale döndüğünde ilişkimizi gizli tutmanın daha zor olmayacağını düşünecek kadar saf değilim."

"Mmmhmmmm." Gözlerini bana diyor ve bununla nereye varmak istediğini anlayıp anlamadığını merak ediyorum.

"İK ile konuştum," diye ağzımdan kaçırdım.

Kollarını, bol bir kazağın gizlediği o nefis göğüslerinin üzerinde kavuşturuyor. Kucağımdan inmesini bekliyorum ama inmiyor ve bunu düşündüğümünden daha iyi karşıladığı için mutluyum. "Bir ay bekleyeceğimizi söylememiş miydik?"

"Evet, haydutluk yaptığının ama Liam ve Miami'de aramızda bir şey olduğunu fark etmiş olabilecek diğer herkes joker. Ben sadece bunun önüne geçmek istedim. Özür dilerim."

"Keşke önce benimle konuşsaydın. Aramızdaki şeyler böyle mi olacak? Bir plan yapıyoruz ve sen önce benimle konuşmadan planı değiştiriyor musun?"

"Hayır." Başımı sallıyorum ve yüzünü avuçluyorum. "Öyle olmayacak. Bu senin ve benim dışımda pek çok şeyi içeriyor. Özür dilerim. Senin katılacağını düşünmemiştim ve CEO gibi düşünmek zorunda kaldım."

"Sanırım bu adil..." Sözüünü kesiyor ve bana döndüğünde dudaklarında şakacı bir gülümseme beliriyor.

Koltuğa yaslanıp bir süre onu inceliyorum. "Nereden biliyorsun?"

"İK size asistanınızla olan ilişkiniz hakkında e-posta gönderdiğinde, söz konusu asistanın e-postalarınıza erişimi olmadığından emin olun."

Lanet olsun. Parmağımla onu işaret ettim. "Çalışmaman gerekiyordu."

Yüzünü buruşturdu. "Şey, görüyorsunuz, *ofis dışı* otomatik yanıtımı açmayı unuttum ve acil olarak etiketlenmişti, bu yüzden onu en üste itti ve beni bilgilendirdi."

Ona başımı salladım. "Özür dilerim."

"Bana bu kadar çabuk söylemen beni etkiledi. Ben sadece bir ay bekleyeceğini sanıyordum."

"Ne? Hayır." Başımı salladım. "Bu sana yalan söylememi gerektirir ve ben bunu asla yapmayacağım."

Gözleri biraz cam gibi oluyor ve sonra kollarını bana doluyor ve bana bakmak için geri çekilmeden önce bir iç çekiyor. "Aslında bu kadar mükemmel değilsin, değil mi? Şimdi bana sorunun ne olduğunu söyleyebilir misin, böylece ben de hazırlıklı olabilirim?" Onu kollarımda odadan çıkarmak için ayağa kalktığımda nefesi kesilince kıkırdıyorum. "Aman Tanrım!" Kollarımdan atlıyor ve Noel ağacını henüz fark etmediğini fark ediyorum. "Bunu ne zaman yaptın?"

"Ben yapmadım. Biz Miami'deyken biri gelip kurdu." "Çok güzel!" Beyaz çiçeklerle süslenmiş üç metrelik ağaca bakıyor. Işıklar, fildişi kurdele ve altında Miami'de sahip olduğu her şeyle birlikte altın toplar. Arkasını döndü ve beni kendine doğru çekerek elimi tuttu. "Gelecek yıl bunu birlikte yapmak istiyorum."

"Babama senden bahsettim," diyor Reagan elimi tutup parmaklarımızı birleştirirken. Büyük küvetimde onun arkasında oturuyorum ve sırtı göğsüme yaslanmış durumda. Boynuna kadar uzanan bir baloncuk dağında ısrar ettiği için güzel göğüslerini görmemi engelliyor. Onunkilerle birleşmeyen diğer elimi yan tarafına götürüyorum ve bakamadığım için göğüslerinden birini avuçluyorum.

"Ona ne söyledin?" Beni *ya da* *yaşımı* onaylamadığı düşüncesiyle kemiklerimdeki gerginliği hissedebiliyorum.

"Fazla bir şey değil. Sadece biriyle görüşüyorum ve ondan gerçekten hoşlanıyorum. Ve senin adın."

Göğsünü sıkıyorum. "Başka detay yok mu?"

"Hayır, ona yaşınızı ya da patronum olduğunuzu söylemeye hazır değilim. İkisinin de onu rahatsız edeceğinden emin değilim."

Omzuna bir öpücük konduruyorum. "Bu onu rahatsız ederse ne olacak?" Reagan'ın babası hakkında konuşmasına bakılırsa, ona herhangi bir ultimatoma vereceğini sanmıyorum ama ilişkilerinde bir çatlağa neden olmak istemem.

"Bilemiyorum. Alışmak için zamana ihtiyacı olabilir." Başını göğsüme yaslıyor ve bana bakmak için başını yukarı kaldırıyor. "Sence ailen beni sevecek mi?"

"Seni sevecekler. Sevilmeyecek ne var?" Ona soruyorum ve bunda ciddiymim. Ne kadar genç olduğu konusunda biraz endişeli olabilirler ama onunla tanıştıklarında, benim gibi ona anında aşık olacaklarını biliyorum.

Kelimeler o kadar kolay dökülüyor ki, hiçbir şey söylemediğini fark edene kadar fark etmiyorum bile. *Lanet olsun. Böyle hissetmeye başlasam bile bunu söylemek için kesinlikle çok erken.*

"Umarım öyledir," diyor sonunda ve ben de onu kendime daha sıkı sarıyorum. "Vibratörlerimden birini yanımda getirdim."

Konuşmadaki hızlı değişim aletimi taş a çevirdi. "Biri mi dedin..." Yatağının altındaki seksi oyuncak kutusunun görüntüsü düşüncelerimi ele geçiriyor ve kısa süre sonra onu pembe bir vibratörle sevişirken hayal ediyorum, vücudu terden kayganlaşıyor ve doruğa ulaşırken adımı haykırıyor.

"Evet, birkaç tane var. Penetrasyon için, klitorisim için, her ikisi için aynı anda, bir tane-"

"Yeterince iyi," diye kıkırdıyorum. "Görseller çok fazla."

Yüzünü bana dönüyor ve içine kaymama izin vermeden aletimin üstüne oturuyor. Kendini biraz üstümde sürüyor ve ben de omuzlarını kavrayıp ona azarlayıcı bir bakış atıyorum.

"Dalga geçmeyi bırak." Kalçalarını bir daire şeklinde döndürüyor ve kendimi onun yarığında kayarken hissediyorum. "Raegan, sikilmek ister misin?"

"Evet." Dilini dudaklarımda gezdiriyor. "Ama kıkımda."

"Fuuuuuck." Başımın geriye düşmesine izin verirken inliyorum.

"Bu yüzden vibratörümü getirdim. İlk seferim olduğu için yardımcı olabileceğini düşündüm." Alt dudağını ısıyor. "Biraz gerginim ama nazik olacaksın, değil mi?"

"Elbette." Ağzını açıyor ve hemen kapatıyor, ardından gözlerini odada gergin bir şekilde gezdiriyor. "Ne oldu?" Raegan yavaş yavaş seks hakkında daha rahat konuşmaya başlıyor ama henüz tam olarak o noktada olmadığını biliyorum.

Orgazmın eşiğinde değilse, zaman ne söyleyeceğini kim bilebilir.

"Aletini oraya koymadan önce bazı şeyler yapmaktan bahsetmiştin."

"Evet." Kıkırını sıkıyorum ve parmaklarımdan birini içeri doğru itiyorum, hafifçe araştırmadan önce deliği ovuyorum. "Muhtemelen vibratörün seksi küçük klitorisine karşı uğuldarken kıkırında dilim varken çok sert boşalacaksın."

Gözleri büyüyor, ağzı açık kalıyor ve yanakları pembeleşirken aletim onu ne kadar etkilediğini düşünerek titriyor. *Birbirimizi ne kadar etkilediğimizi.* "Wes."

"Bahse girerim küçük oyuncağının her yerine fişkirtiyorsundur." Parmaklarımı meme uçlarında gezdirip okşuyorum. "Onu kullanırken beni mi düşünüyorsun?"

"Evet. Dün gece duşta kullandım ve Miami'de boşalana kadar klitorisime şaplak attığın o geceyi düşündüm."

Şişmiş, kaygan klitorisi, pembe ve sıcak aklıma geliyor ve ağzım sulanıyor. "Siktir, bu çok ateşliydi."

"Bunu tekrar yapabilir misin?" Sesi birkaç dakika öncesine göre daha az çekingen geliyor ve ona ne isterse vereceğimi bildiği için mutluyum.

"Bebeğim, ne istersen yapacağımı biliyorsun."

Üstümde, ağzı sikimin etrafına sarılmış, ben tatlı amını dilimle sikerken inlemelerini bastırıyor. Şimdiden iki kez boşaldı ve şimdi onu orada becermeye hazırlanırken orgazmını o büzülmüş deliğe sürüyorum. Dilimi yukarı doğru kaydırıyorum ve nefesi kesiliyor, ağzından düşmeme izin veriyor. "Wes, aman Tanrım." Hafifçe geriliyor ve elimi hafifçe kık yanaklarından birine sürterek onu yatıştırmaya çalışıyorum.

"Bebeğim, rahatla." Yanıma uzanıyorum, oyuncağını bulana kadar elimi çarşafların üzerinde gezdiriyorum ve aramızda klitorisine doğru kaydırıyorum ve o da ciyaklıyor.

"Oh!" Haykırıyor ve vücudu üstümde titriyor. "Ağzının... orada olduğuna inanmıyorum," diye fısıldıyor. "Çok kirli hissettiriyor." Dili aletimin ucunda dolaşüyor ve piercingime dokunuyor ve taşaklarını geriliyor.

"Hoşuna gitti mi?" Vibratörünün şiddetini artırırken kıcının etini nazikçe kemiriyorum.

"Sikeyim. Bayıldım. Bana yaptığın her şeyi seviyorum." Dudaklarını aletimin etrafına sarıyor ve tüm uzunluğum boyunca aşağı doğru kayıyor ve zevk, sıcak ve hızlı bir şekilde içimden fırlıyor.

Elimi kıcından çekiyorum ve saçlarını tutup çekiyorum. "Beni ağzından çıkar. Henüz boşalmak istemiyorum. Kıçına boşalmak istiyorum." O

inliyor, sikimin ağzından düşmesine izin veriyor ama hâlâ dibinden sıkıca kavıyor. "Saçını çekmem hoşuna gidiyor mu?"

"Evet, baba." Elini sikimde aşağı yukarı gezdirmeye başladı.

"Bana bir orgazm daha yaşat ve sonra seni çok derinden sikeceğim Angel." Bir parmağımla göt deliğini yokluyorum, ardından ikinci parmağımı sokuyorum ve etrafımda kenetleniyor. Etrafını saran bu sıkı deliği düşününce aletim acı verici bir şekilde sertleşiyor ve onu tekrar sikebilmek için parmaklarımı çekiyorum.

"Baba, boşalacağım," diye sızlanıyor ve vibratör hâlâ klitorisine yaslanmışken yüzüme doğru sallanırken tüm vücudu geriliyor. "Aman Tanrım, evet! Geliyorum! Oh fuuuuck." İnliyor ve sonra ıslaklığını tüm gövdemde hissediyorum ve her tarafıma fişkırttığını düşünerek kalçalarımı yukarı doğru itiyorum.

"Siktir." Bir elimi aramızda ovuştururken inliyorum, kaygan amının bana süründüğünü hissediyorum. Üzerimden kalkıyor ve büyük bir şehvetle göğsüme bakıyor ve sonra üstüme çıkıyor.

"Becer beni, becer beni, *lütfen*," diye yalvarıyor parmağını göğsümün her tarafındaki döllerine sürterken. Parmağını dudaklarımda gezdiriyor, sularıyla kaplıyor ve dudaklarımı yalamadan önce onları temizleyerek ağzıma tutuyorum. Sonra dilini içinden geçiriyor, dilini dudaklarıma sürmeden önce kendini benden yalıyor.

Bir saniyeden fazla sürmeden geri çekiliyorum, onun içinde olmaya ihtiyaç duyuyorum. "Çok seksisin amına koyayım. Arkanı dön." Komodinin üzerindeki kayganlaştırıcıya uzandım.

"Hayır."

"Hayır mı? Değiştirdin mi-"

"Hayır." Başını sallıyor. "Ama üzerine oturmak istiyorum."

"Sikeyim evet." Elime biraz kayganlaştırıcı sıkıyorum ve daha içine girmeden ne kadar iyi hissettirdiğine odaklanmamaya çalışarak sikimi aşağı yukarı ovuyorum.

Arkasını dönüyor ve ben de onu göt deliğine sürüyorum ve kollarımda titriyor. "Bunu seninle yaptığım için çok mutluyum." Onu sertçe göğsüme doğru çekiyorum ve burnumu yanağına bastırıyorum. "Şimdiye kadar hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti."

Sözleri beni tam kalbimden, kafamdan ve aletimden vurdu ve hepsi de ona benim için ne kadar önemli olduğunu söylemem için bana bağırıyor.

Ama kaçınıyorum. Onu bu şekilde becermek üzereyken olmaz. Hayır, ona sonra söyleyeceğim, tatlı bedeniyle sevişirken, dudaklarım onunkilerin üzerindeyken. "Raegan," diye mırıldanıyorum kulağına. "Senin hakkında ne hissettiğimi biliyor musun?"

"Sanırım öyle." İki parmağımı klitorisine bastırırken inliyor.

"Güzel. Her zaman böyle hissedeceğim." Nefes nefese kalıyor ve vibratörü tekrar ona doğru bastırıyorum. "Bunu klitorisinde tut." Sırt üstü uzandığımda başını sallıyor ve sikimi onun büzülmüş deliğine dayıyorum. "Hazır mısın?"

"Evet," diye ciyaklıyor ve sesindeki gerginliği duyuyorum.

"Çok fazla gelirse dur, tamam mı?" Oraya biraz daha kayganlaştırıcı sürüyorum. "Acırsa daha iyi yapacağın konusunda sana güveniyorum."

"Öyle mi?" O beni geri iterken ben de onu yavaşça itiyorum. "Oh, siktir, bebeğim, yavaş ol."

"Aman Tanrım, gerçekten çok iyi hissettiriyor." İnliyor ve keşke yüzünü görebilseydim. *Bir dahaki sefere ayna almam gerektiğini hatırlatırım.*

Kaldıraç olarak bir eliyle kalçamı kavırıyor ve beni tatlı küçük göt deliğinin içinde daha fazla çalıştırmaya başlıyor. Kendini daha da aşağı sallarken zevk görüşümü bulanıklaştırıyor. Çok hızlı gitmediğinden emin olmak için iki elimi kalçalarına koydum ama kurtulmak için kıpırdadığını hissediyorum. "Baba, bırak beni, *lütfen*. Seni becermek istiyorum."

"Öylesin, bebeğim. Sadece çok hızlı gitmeni istemiyorum." Taşaklarım karıncalanmaktan uyuşmuş gibi hissediyor ve vibratörü indirip üzerlerinde gezdirdiğinde inliyorum. "Fuuuuuck."

"Hoşuna gitti mi? Kendimi becerdiğim vibratörü taşaklarında hissetmek?"

"Evet, evet, evet."

İnledim. "Baba?"

"Evet, prenses?"

"Sanırım yine boşalacağım." İnliyor. Hâlâ uzunluğumun yarısına kadar inmiş durumda ve sikimin üzerine tamamen oturmasını bekleyemiyorum. "Yine de seni beklemek istiyorum."

"Hayır, şimdi baban için geliyorsun. Kızımın benimle birlikte göt deliğinin içine boşalmasının nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum."

Kıkırdıyor. "Çok kirlisin."

"Bunu seviyorsun."

Bu gece ikimiz de bu kelimeyi kaç kez ettik ve ikimizin de buna doğru ilerlediğimizi hissedebiliyorum. Çok erken olması önemli *değil* - gerçi onun için özlemle geçirdiğim altı ayı sayarsak o kadar da erken *değil* - Raegan Graham'a aşığım ve bunu ona söylemek için neredeyse bir saniye daha bekleyemeyeceğim.

Bekle. Onu .

Üstümde kıcıyla sikimi okşayan kadına bakıyorum ve doruk noktasını kovaladığını anlayabiliyorum çünkü hareketlerinde biraz daha dengesizleşmeye başlıyor. "Evet, aman Tanrım, baba, tam orada." Her iki eli de kalçalarımı kavrarken vibratörü ona karşı tutmak için uzanıyorum ve kendini tamamen aşağı indiriyor.

"Aman Tanrım!" Çığlık atıyor ve ben aletimin tamamen kıcının içinde olmasının verdiği zevkten neredeyse bayılıyorum. Üzerimde aşağı yukarı hareket etmeye başladığında ayakları yatağa sağlam bir şekilde dikiliyor ve her itişte ona yardım eden kalçalarını kavıyorum.

"Kahretsin, bu çok iyi bebeğim. Beni çok iyi beceriyorsun. Benim dölümü istiyorsun, değil mi? Bütün dölleri mi sağacaksın."

"Aman Tanrım, evet. Evet, evet, evet," diye bağıyor. "Geliyorum, lanet olsun." Başı geriye düşüyor ve ben kendi orgazmımı kovalarken biraz daha sert bir şekilde yukarı doğru itmeye başlıyorum.

"Kıçıma gir baba, *lütfe*." O inliyor ve ben kendimi kaybediyorum. İçine bir kükremlerle boşaldım ve nefesi kesildi.

"Siktir, siktir, siktir. İşte, bebeğim." Gözlerimi açık tutmak için çabalıyorum ama sonunda kapanıyor ve tekrar açtığımda benden çekildiğini hissediyorum. Doğruluyorum, vücudum hiç olmadığı kadar gevşemiş ve rahatlamış hissediyorum ve sırtı hala bana dönük olan Raegan'a bakıyorum, ama şimdi elleri ve dizleri üzerinde, nefes nefese. "Lanet olsun." Kelimeler çakıllı bir şekilde çıkıyor ve boğazımı temizliyorum. "Bu-"

Bana dönüyor, gözlerindeki yaşlardan dolayı gözleri şimdiye kadar gördüğüm en parlak mavi tonunda. "İnanılmaz." Yüzünde bir gülümseme belirirken alt dudaklarını ısıyor. İçindeki dölümü görmek için arkasına geçiyorum ve yanaklarını yavaşça ayırıyorum.

"Wes." Sesinde hafif bir endişe duyuyorum, sanırım bana bu şekilde maruz kaldığı için.

"Sadece bir saniye. Sadece görmek istiyorum." Bir kısmı dışarı kaymaya başladı ve ben onu tekrar içeri ittim. "İçindeki dölleri mi görmeye bayılıyorum. Amından sızdığını görmek için sabırsızlanıyorum."

Onu banyoya götürüyorum, orada nispeten sessizlik içinde temizlenip tekrar yatağa giriyoruz, vücudu benimkinin üzerinde duruyor. İkimiz de bir süre konuşmadık ve kıpırdandığında uykuya varsayıyorum.

"Wes," diye mırıldanıyor ve acaba uyanıklıkla uyku arasında bir yerde mi diye merak ediyorum çünkü kelimeleri hafifçe bulanıklaşıyor.

"Evet, tatlım?" Son birkaç dakikadır saçlarını okşuyorum ama cevap vermesini beklerken duruyorum.

"Gerçekten çok mutluyum." Oda karanlık olduğu için göremiyorum ama hareket ettiğini hissediyorum ve sonra göğsüme bir öpücük konduruyor.

"Ben de bebeğim."

"Hep böyle mutlu mu olacağız?"

"Her yaşamda."

Chapter SEVENTEEN

Raegean

Bir Ay Sonra

On dört Ocak, yılın en sevdiğim günlerinden biri, *doğum günüm*. Dün gece evimde uyudum ama Wes bu gece için planları olduğundan bahsetti ve ben çok heyecanlıyım. Ayrıca stratejik olarak bugün babama Wes'ten daha fazla bahsetmeyi ve belki de beni aldığında bir tanışma ayarlamayı planladım çünkü doğum gününde bir kıza kim kızabilir ki?

Her zaman olduğu gibi babam bu hafta sonu Lucas'la beni Aspen'e götürüyor, o yüzden bugün pek bir şey yapmıyoruz, özellikle de babama erkek arkadaşımın planlarını söylediğinden beri. Babama Wes'ten bahsetmeye hazırlanarak aşağıya indiğimde saat neredeyse yedi idi.

"Ah, baba!!" Ana kata çıkarken söyledim.

"Ofisimde!" diye sesleniyor ve kapıya ulaştığımda onu bilgisayarına bakarken görüyorum. "İşte doğum günü kızı." Ekrandan uzaklaşırken gülümsüyor. "Çok güzel görünüyorsun. Sanırım bu gece eve gelmeyeceksin?" Bana bir kaşını kaldırıyor. Haftada en az iki gece burada uyumamama alıştı ve Wes'le buluşmam konusunda beni sıkıştırmamasına şaşıyorum.

"Doğru, ben de düşündüm ki... belki de onunla tanışma zamanı gelmiştir?" Ellerimi kıpırdatıyorum, yaşının ötesine geçebilirse Wes'i seveceğini bilsem de birden gerildim. Yine de ona Wes için çalıştığımı söylemeyi erteleyeceğiz. Şimdilik onun benim şirketim için değil, sadece benim binamda başka yerde çalıştığını düşünüyor.

"Oh? Sonunda, kızıma bu kadar aşık olan bu adamla tanışabileceğim."
Sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Yine de bir şeyi önceden belirtmek isterim."

Bana sert bir bakış attı. "Ha, peki neymiş o?" "Benden biraz daha yaşlı."

"Biraz nedir?"

"Senden daha genç!" Heyecanla cevap veriyorum.

Gözleri açılıyor. "Raegan!"

Çekiniyorum. "Kırk bir mi?"

Bana göz kırptı. "Affedersiniz? Kırk-" Ayağa fırladı. "Yirmi iki yaşındasın! YENİ YIRMI İKİ! BUGÜN GİBİ!" diye bağıyor, gerçi Theo Graham'ın ne zaman öfkeli bir şekilde bağırdığını biliyorum ve bu o değil. Derin bir nefes alıyor ve kendi kendisiyle tartıştığını anlayabiliyorum. Yüzünde tanımlayamadığım bir şey parlıyor ve sanki çelişkiye düşmüş gibi. "Onunla tanışmam gerek."

"Evet!"

"Bugünkü gibi, genç bayan."

"Tamam! Ama lütfen nazik ol." Hayatımdaki en önemli ikinci adama, onu kısa süre önce birincilik tahtından indiren adamdan bahsetmeye hazırlanırken alt dudakımı ısıyorum ve yana bakıyorum. "Onu seviyorum."

İç çekmeden önce gözlerini bana diyor. "Bunu biliyor mu?" Başımı sallıyorum. "O da aynı şeyi hissediyor mu?" Tekrar başımı sallıyorum ve bana bir kaşını kaldırıyor. "Önce o mu söyledi?"

Bunu birkaç gün önce ilk kez söylediği an aklıma geliyor ve yüzümde beliren gülümsemeye engel olamıyorum.

Bir sabah uykunun son zerresi de kayıp giderken arkamı dönüyorum ve Wes'in sert bedeniyle çarpışıyorum. Kolları beni sardığında anında rahatlıyorum. Aletin eşofmanının içinden bana doğru bastırıldığını hissettiğimde içimi bir sıcaklık kaplıyor. Yüzümü çıplak göğsüne bastırıyorum ve dudaklarını başımın üzerinde hissettiğimde iç çekiyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldadığını duyuyorum ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Ağzım açık kalıyor ve gözlerim doluyor çünkü bunu o söyledi. Aman Tanrım!

Hemen geri çekilip ona bakıyorum, gözyaşlarımı kırptırıyorum. "Öyle mi?"

Gözlerini kocaman açarak bana bakıyor ve sonra boğazını temizliyor. "Uyanık olduğunu düşünmemiştim." Gözlerini benden kaçırıyor ve bana karşı hislerini ilk kez ifade ettiğinden beri yüzünde ilk kez gerginlik görüyorum. "Yakında olduğunu biliyorum-"

Bana bakması için yüzünü çeviriyorum.

"Cevap ver bana." "Ne düşünüyorsun?"

"Sanırım biliyorsun."

Bana gülümsüyor ve ben de onu sırt üstü yatırıp üzerine çıkıyorum. "İstiyorum." Başını salladı. "Seni seviyorum, Raegan."

"Aman Tanrım." Dudaklarımı onunkilere bastırdım. "Ben de seni seviyorum."

"Evet, baba." Işıldadım. "İlk o söyledi."

Wes'le birlikte evimin önünde dururken, "olma," dedim. Buraya geldiğinde onu içeri almadan önce iyi olduğundan emin olmak için dışarı çıkmıştım.

"Değilim," diye cevap veriyor gözlüklerini burnuna doğru iterken bile. Orta parmağını. *Sadece endişeli olduğu zamanlarda yaptığını fark ettiğim bir şey.*

"Bir, kendi kendime konuşuyordum ve iki, sen bir yalancısın."

Bakışlarını bana dikti. "Babanla buluşacağım. Bu büyük bir .

Yine ne yapacağım?"

"Senin bir şirketin var! Sadece benim çalıştığım şirket değil... Hikayeye devam et!" Parmaklarımı şıklattım.

Kıkırdıyor. "Güzel. Soyadımı söylersem, iki ile ikiyi bir araya getirmeyecek mi?"

"Oh, iyi karar. Şirketi hatırlamayabilir, ama hatırlayabilir! Babam dikkat eder. Allah kahretsin. Tamam, seni tanıştırtırken soyadını söylemeyeceğim."

Başını yana eğiyor. "Bu işe yarayacak mı?"

Kapı açılıyor ve babam girişte duruyor. "Bütün gün burada dikilip duracak mısınız?" Gözleri aramızda bir ileri bir geri gidip geliyor.

"Baba, bu Wes!" Her zamanki konuşma sesimden yaklaşık dört oktav daha yüksek sesle söylüyorum ve ikisi de bana eğlenen ifadelerle bakıyorlar. Bakışlarını görmezden geliyorum. "Wes, bu benim babam Theo. Onu NFL'de oynadığından tanıyor olabilirsin. Baba, Wes büyük bir hayranımız."

"Girişin ve bana yağ çekmeye çalışman için minnettarım. İçeri gelin," diyor ve biz de onu takip ediyoruz.

"Bay Graham, sizinle tanıştığıma çok memnun oldum," diyor Wes, fuayeye girdiğimizde elini uzatarak.

"Aynı şekilde. Kızım senin hakkında çok güzel şeyler söyledi," diyor babam el sıkışırken.

Sürgülü cam kapımın açılıp kapanma sesleri beni paniğe sürüklüyor çünkü Lucas'ın burada olmaması gerekiyordu!

"Kahretsin," diyorum nefesimin altında.

"Vay vay vay, burada neyiz varmış bakalım?" Lucas bir bere ve ceketini çıkararak odaya girdi.

"Avery ile sinemaya gideceğini sanıyordum?" Dişlerimi sıkarak söylüyorum.

"Ve erkek arkadaşınla tanışmayı kaçırayım mı? Asla. Ve en başından beri buna dahil edilmediğim için incindim. Kırıldım," diyor ve ben de ona bundan bahsetmiş olduğu belli olan babama ters ters bakıyorum. "Ben Lucas, Rae'nin çok sevimli ama aynı zamanda onun için adam öldürebilecek küçük kardeşi." Gülümsüyor ve ben de ona SENİ öldürecek şeklinde okumasını umduğum bir bakışla bakıyorum.

"Bu Wes," diye mırıldandım.

Wes yanımda kıkırdıyor ve kardeşimin elini sıkıyor. "Tanıştığımıza memnun oldum." Lucas'a dönmeden önce etrafımda bana baktığını görüyorum. "Şu anda seninle pek mutlu değilmiş gibi görüldüğünü biliyorum ama senin için deli oluyor. İkiniz için de gerçekten. Onun için bir anlam ifade eden tek iki erkekle tanışmak biraz göz korkutucu." Kalbim yumuşuyor ve Lucas'a olan kızgınlığım bir anda azalıyor. Gözlerimi ağabeyime ve babama çevirmeden önce ona bakıyorum.

"Kahretsin," diyor Lucas babama bakarken. "Ondan hoşlandım sayılır." Çenesini ovuşturuyor. "Yine ne demem gerekiyordu? Oh! Yaş meselesi." Tekrar Wes'e bakıyor. "Rae için biraz yaşlısın, bu da ne demek oluyor?"

"Lucas!" Ayağımı ona doğru vuruyorum.

"Ne?!" Omuz silkiyor. "Bu geçerli bir soru. Ayrıca, Avery'yle planlarım var, o yüzden bu konuyu kapatabilir miyiz?" İşaret parmağını bir daire içinde döndürüyor.

"Yardımcı olmuyorsun. buradan." Babamın gözleri Lucas'a kayıyor.

"Sadece seninle dalga geçiyorum," dedi Lucas Wes'in sırtına bir tokat atarak. "Onun için öldürmekle ilgili değil ama." Parmağıyla onu işaret eder. "Bunu unutma."

Etkileşimin geri kalanı biraz garip olsa da iyi gidiyor ve üçümüz -*benim isteğime* rağmen- gelecek hafta akşam yemeği yiyeceğiz.

En sevdiğim restoranlardan birinin özel bir odasında akşam yemeğindeyiz ve şimdiye kadar yediğim en iyi crème brûlée'yi henüz bitirmişken Wes masadan kalkıp kucağına vuruyor. Anında sandalyemden kalkıyorum, sanki bu basit jest vücudumun karşı koyamayacağı bir çağrı gibi. Kucağındayım ve parmağını yüzümde gezdiriyor. "Mutlu yıllar, güzelim."

"Teşekkür ederim."

"Senin için başka bir şeyim var."

"Eğer başka bir *Cartier* kutusuysa, iade ."

Gözlerini deviriyor ve ardından yakın gelecekte bunu test etmeyi planladığını anlamamı sağlayan bir bakış atıyor. Bana bir zarf uzatıyor ve zarfı açtığımda ilk fark ettiğim şey kelimelerin İngilizce olmadığı oluyor. "Fransızca."

"Okuyamıyor musun? Mülakatında yalan mı söyledin?" Bana bakarken ağzı bir karış açık kaldı.

Gelecek ay Sevgililer Günü hafta sonu için *Le Cinq*'te akşam yemeği rezervasyonumuz olduğunu okumadan önce ona ters ters bakıyorum.

"Bana Sevgililer Günü için Paris'e gideceğimizi mi söylüyorsun?"

Gözlerini kısarak kağıda bakıyor. "Öyle mi yazıyor? Fransızcam pek iyi değildir."

"Wes..." Kâğıdı yere bırakıp dudaklarımı onunkilere bastırdım. "Seni çok seviyorum." *Tanrım, seviyorum.* "Bu alışverişe de gidebileceğimiz anlamına mı geliyor?"

"Sadece seninle soyunma odasına tekrar gelebilirim."

"Kesinlikle." Ona söyledim. O çekilmeden önce ne kadar süre öpüştüğümüzü bilmiyorum.

"Biliyor musun, bir ay önce söylediğin bir řey hakkında dűřünüyordum." Devam etmesini isteyerek gözlerimi kısıyorum. "Neden evli olmadığım hakkında." Hatırlayarak başımı salladım. "Nedenini buldum." Yanıtını beklerken parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "Böylece sen bir koca için hazır olduğuunda ben de müsait olacaktım."

Epilogue

Raegean

Mayıs 2023

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Prezervatif kullanmayınca ne olduğunu gördün mü? Bunun daha önce olmamasına şaşırdım doğrusu.

*Başlangıçta korunmasız seviştiğiniz onca zamanı hatırlıyor musunuz?
"Çek ve dua et" yönteminiz bu kadar uzun süre işe yaradığı için şanslısınız.
Sen hamilesin!*

*Aman Tanrım. Wes çıldıracak. Evet,
kendinden geçecek.*

Aylardır seni hamile bırakmaya çalışıyor.

*Son birkaç haftadır kendimi bok gibi hissetmeme
şaşmamalı. Ve her şeye karşı olan bu isteksizlik?*

Ve göğüslerim. Wes'in onları kemirdiği geceyi düşünüyorum ve neredeyse ağlayacaktım çünkü o kadar hassastılar.

Elimdeki üç hamilelik testine bakarken aklımdan geçenler bunlar; hayatımın aşkıyla bir bebek sahibi olmayı düşünürken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Yatak odasından onun sesini duyduğumda ayaklarımda üzerinde zıplıyorum.

"Bebeğim, gitmeye hazır mısın?"

"Bir saniye!" Kapıdan bağıriyorum.

Çoğu gün, tüm ofis bir ilişki içinde olduğumuzdan haberdar olduktan sonra işe birlikte gidiyoruz. Şaşırtıcı bir şekilde, kimse gerçekten umursamadı. Liam hariç, o da şaşırtıcı olmayan bir şekilde artık şirkette çalışmıyor. Wes'in hemen düzelttiği ve özel hayatımızla ilgili bir şey söyleyen olursa ne olacağını iyice açıkladığı birkaç sinsi ve küçümseyici yorum vardı.

Bu arada, iş yerinde mümkün olduğunca profesyonel kalmaya çalışıyoruz. Artık onun asistanı değilim ve doğrudan ona rapor vermiyorum ve çoğu gün birlikte öğle yemeği yesek ve arabasında pek çok şakalaşmamız olsa da, *Beckham Securities* ofislerinde şakalaştığımız çok nadirdir.

Özellikle de onun yanına taşındığımda, bana her zaman erişebiliyordu; bu da birbirimize olan takıntımızı hafifletiyordu.

Sayılır.

Ona söylemeden bütün gün bekleyemeyeceğimi biliyorum, ama bu çok can sıkıcı. *Şirin bir açıklama mı planlasam?* Testleri temizleyip çantama atıyorum ve kapıyı açıyorum. Ceketini giyerken bana gülümsüyor. "Çok güzelsin." Odanın karşısına geçiyor. "Sana her baktığımda nefesimi kesiyorsun."

Bu adam ağzını her açtığında olduğu gibi kalbim göğsümde çarpıyor. "Wes."

"Unutmadan, Cuma günü bir toplantı için New York'a gitmem gerekiyor ve akşam erken döneceğim, dolayısıyla Avery'nin mezuniyet partisine biraz geç kalacağım. Özür dilerim. Trenden iner inmez geleceğim."

Bu konuda endişelenmesini istemediğim için başımı sallıyorum. "Bebeğim, sorun değil. Gelmek zorunda bile değilsin."

"Tabii ki istiyorum. O senin ve ailen için önemli," diyor dudaklarımı okşamadan önce. "Gitmeye hazır mısın?"

"Bekle, sana bir şey söylemek istiyorum çünkü söylemezsem içimden taşacak."

WES

Kalbimi böylesine keskin bir şekilde kavrayan o mavi gözler bana bakıyor ve o bana bu şekilde baktığında hissettiklerimden kaçamıyorum. Neyin etrafında dans ettiğine dair bir fikrim var çünkü Raegan Graham'ı şirketimi nasıl yöneteceğimi bildiğimden daha iyi tanıyorum ve *ben tesadüfen bir milyarder değilim.*

"Hamileyim." En sevdiğim insandan duyacağımı hiç düşünmediğim iki kelime ve ben daha konuşmadan dudaklarımı onunkilere bastırdım. *Çünkü lanet olsun, baba olacağım.*

Ve kocası çünkü artık hiçbir şey beni üç aydır sahip olduğum o yüzüğü kullanmaktan alıkoyamaz.

"Raegan." Geri çekildiğimde gözyaşları yüzünden aşağı süzölmeye başlamıştı ve hemen onları silmeye başladım. "Bir bebeğimiz mi olacak?" Başını sallıyor, gözyaşları artık daha hızlı akıyor. "Zamanı gelmişti," diye kıkırdıyorum, kendi gözyaşlarımı uzak tutmaya çalışarak. "Çok mutluyum amına koyayım."

"Ben de." Sonra kollarımda, bacaklarını belime dolamış, dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırıyor.

Raegan

Üç Ay Sonra

Lucas son on dakika içinde üçüncü kadehi olan şampanyasını yudumlarken, "Seni bir av tüfeği düğünü için asla tahmin edemezdim," diyor ve ben irkiliyorum.

Ellerimi kalçalarıma koydum ve ona ters ters baktım. "Bu bir av tüfeği düğünü değil ve yavaşlar mısın? Sen düğün yaparken sırtını ovmayacağım.

kendi düğünümde kusacağım."

"Özür dilerim, hamile misin, değil misin? Bana bir av tüfeği düğünü gibi geliyor."

"Lucas... hıyarlık ediyorsun," diye uyarıyorum çünkü onun bir şeyler yaşadığını bilsem de hayatımın en önemli gününde bunun acısını benden çıkarmasına izin vermeyeceğim.

"Özür dilerim." İç geçiriyor ve neden böyle kötü bir ruh hali içinde olduğunu bildiğim için kalbim hafifçe yumuşuyor. Yıllarca aşık olduğu kızı *babamızla* dans ederken görmenin zor olduğuna eminim. Aslında onlara onay verdiğini biliyorum ama yine de zor olmalı.

"Seninle gurur duyuyorum," diyorum ona. "Bunun kolay olmadığını biliyorum."

"Ne?" Homurdanıyor. "Evet, sorun değil." El sallayarak geçiştiriyor ama ben onun bakışlarını siyah nedime elbisesi içinde babam tarafından dans pistinde döndürülen Avery'ye doğru takip ediyorum. "Birbirlerini seviyorlar, ne yapabilirsin ki?" Bara doğru ilerleyen Marissa'ya başıyla işaret ediyor. "Arkadaşın bekâr mı?"

Marissa'nın düğünlerde onunla ilgili yorumunu hatırlayarak.

"Evet." "Sakıncası var mı?"

"Eğer aşağıdaysa, buyurun," diye kıkırdıyorum ve kalabalığın arasından geçmeden önce yanağıma bir öpücük konduruyor.

"Bayan Beckham," diye bir ses duyuyorum kulağımda ve arkamı döndüğümde, son birkaç saattir smokini içinde muhteşem görünen kocamı görüyorum. Evlenirken giydiği smokin. *Evliyiz ve bir bebeğimiz olacak.* Bu düşünceyle irkildim çünkü gerçekten hiç bu kadar mutlu olduğumu sanmıyorum. "Sanırım bu gece birbirimize bağlı olmamız gerekiyor." Beni kendine doğru çekti ve kıcımlı okşadı. "Bu gece karımı becermek için sabırsızlanıyorum," diye fısıldıyor kulağıma. "Hamile karımı. Tanrım, Raegan." Boynumu ısıyor ve ben inliyorum. "O özel jete bindiğimiz anda, Maldivler'e kadar tüm uçuş boyunca çıplak olacaksın."

"Bu uzun bir uçuş." Kıkırdıyorum.

"Sana yapmak istediğim her şey için yeterince uzun değil." Bana tehlikeli derecede seksi bir bakış atıyor ve bacaklarımın arasında bir kıpırtı oluyor.

"Zaten hamile olmasaydım, içimden bir ses bu yolculuktan sonra hamile olacağımı söylüyor."

"Kesinlikle. Bavuluna ne koyduğunu gördüm. İki haftalığına gideceğiz ve sen sadece üç gün yetecek kadar kıyafet getirmişsin."

Ağzım açık kaldı. "Dikizledin! O iç çamaşırı bir sürprizdi, Wesley!"

Yüzünde suçlu bir ifade belirir. "Açık bırakmışsın!"

"Ayrıca," diye masumca gülümsüyorum, "yanıma bir sürü kıyafet almadım çünkü alışveriş yapmak için küçük bir mola verebileceğimizi umuyordum." Başparmağımı ve işaret parmağımı birbirine çok yakın tutuyorum.

"Tabii ki bebeğim.

Nereye?" "Yine mi

Dubai?"

"Tamam." Telefonunu çıkarırken kıkırdıyor. "Bana ne zaman söyleyecektin? Yarın uçağa binerken mi?" Kıkırdıyor. "Uçuş planındaki bir değişikliğin bir saatten daha uzun bir süre önceden bildirilmesi gerektiğini biliyorsun değil mi?"

"Bunu gerçekleştirebilirsin." Ona bir kaşımı kaldırıyorum ve o da gözlüklerinin üzerinden bana bakıyor.

Beni kollarına çekti. "Seni mutlu etmek için ne kadar ileri gideceğimi bilmek seni tahrik ediyor mu?"

"Evet."

O gamzelerini ortaya çıkararak sırtıyor ve ben onun kollarında eriyorum. "Şu anda bana böyle gülümsediğini görmek için her şeyi yapacağımı bildiğin için ıslandın mı?" Yüzümü avuçluyorum.

"Evet." Yüzünü kendime çekiyorum ve dudaklarına fısıldıyorum. "Bir saniyeliğine gelin odasına gidebilir miyiz?"

"Evet. Sen gelinliğini amını yalamak için can atıyordum." Avery yanıma geldiğinde beni çıkışa doğru yönlendirmeye başlarken yüzünde bir muziplik beliriyor.

"Buket atma zamanı!"

"Şimdi mi?" Wes'e bakarken soruyorum. Alt dudağımı ısıyorum.

"Tanrım, ikinizin birbirinize bakışını izlerken sanki özel bir anınıza müdahale ediyormuşum gibi hissediyorum." Avery'ye dönüyorum ve başını bizden çevirirken yanaklarının kızardığını görüyorum. "Geri gelebilir miyim?"

"Hayır, hayır," diye başlar Wes. "Onu oraya geri götürdüğümde, kimsenin onu aramaya gelmesini istemiyorum."

Buketi fırlatacağımı anons sonra dans pistine doğru ilerliyoruz. Arkamı dönüyorum ve buketi arkamdan havaya uçurmadan önce sırtımı kalabalığa dönüyorum. Bir grup kadının çığlığını ve ardından bir ciyaklamayı duyuyorum ve arkamı döndüğümde Avery'nin elindeki buketi baktığını görüyorum. Yüzünde bir gülümseme belirmeden önce biraz paniklemiş bir şekilde bana bakıyor ve ben de ona göz kırpyorum.

"Şşşt, ofisimin kapısının hemen dışında insanlar var. Sessiz olmazsan seni duyacaklar," diyor Wes bacaklarımın arasından, son bir saatin büyük bir kısmında ağzının olduğu yerden. Jetteliz, özel yatak odasından yararlanarak hafifçe hayatımıza dayanan favori rol oyunumuzu oynuyoruz.

"Bay Beckham," diye inliyorum.

"Bayan Graham." Yarığımı yalıyor. "Çok ıslaksın." "Beni çok ıslatıyorsun," diye inliyorum.

"Seni burada becermeme izin verecek misin?" "Evet."

"Bu küçük tatlı amcığın içine boşalabilir miyim?"

"Evet."

Vücudumda yukarı doğru hareket ediyor, çıplak hali geziniyor. "Hap mı ?" Başımı sallıyorum ve burun delikleri açılıyor. "Yani seni hamile bırakabilir miyim?"

"Evet..."

"Siktir. Bunu istiyor musun?"

"Ben...Bilmiyorum."

Aletini amımın içinde gezdiriyor, ucunu klitorisime sürüyor ve o tanıdık metali hissediyorum. "Oh Tanrım, bu iyi hissettiriyor."

"Bilmediğine emin misin?"

"Evet, sik beni. Bunu istiyorum."

"Eğer seni hamile bırakırsam, benimle evlenmek zorunda kalabilirsin." Bana sikini yedirirken kıkırdıyorum, içimde yavaşça kayıyor, böylece sikinin her çıkıntısını hissedebiliyorum.

"Tamam."

Eğiliyor ve ısırmanın artık benim için eğlenceli olmadığını öğrenmiş olan meme uçlarımdan birini yalıyor. "Sen de bana aşık olmak zorunda kalabilirsin."

"Oh, benim için ne kadar zor."

Kıkırdıyor. "Ve sonsuza dek benimle ol," diyor itmeye başlarken.

Nefesim kesiliyor, şimdiden doruk noktama doğru ilerlediğimi hissediyorum. "Sabırsızlanıyorum."

Son.

Raegan'ın babası Theo ve komşu kızı Avery'yi merak ediyord musunuz?
[*En Kötü Saklanan Sır'*](#)a göz atın!

EN KÖTÜ SAKLANAN SIRRIN ÖN İZLEMESİ

Prologue

Avery

Theo Graham odaya girdiği anda kalp atışlarım hızlanıyor. Tüylerim diken diken oluyor ve büyükannem ve büyükbabam önümde durmuş üniversiteden mezun olduğum için benimle ne kadar gurur duyduklarını anlatıp dururken onu sadece etrafımdan fark etsem de tüm dikkatim onda.

Bu gece mezuniyet partim var ve ailem bu vesileyle en sevdikleri restoranlardan birini kiraladı ve neredeyse Pennsylvania'da yaşadığım tüm kasabayı kutlamaya davet etti.

Gözlerimle onu takip ederken sırtım dikleşiyor ve birden her şeyin aşırı farkına varıyorum. *Nasıl görünüyorum? Dişlerimde bir şey var mı? Ellerim neden terli? Beni fark etti mi? Kahretsin, Avery, oraya bakma.*

İçgüdülerim bana tepki vermememi söylese de elimde değil; ne zaman aynı odayı paylaştık gözlerim açıklanamaz bir şekilde Theo'ya çekiliyor. Hatırlayabildiğimden daha uzun süredir böyle. Her odada nasıl dikkat çekeceğini biliyor. *Benim dikkatimi her yerde nasıl çekeceğini biliyor.*

Tanrım, çok iyi görünüyor.

Boyu 1.80'in üzerinde olan Theo Graham, NFL'deki on yıllık kariyerinin ardından, şu anda bir inşaat şirketi işletmesine ve ellerini kirletmeye yabancı olmamasına rağmen hala *oldukça* yapılı. Sıcak çikolata kahvesi gözleri, her zaman mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş gür koyu kahverengi dalgalı saçlarla dolu bir kafa ve şu anda çenesini kaplayan hafif bir kirli sakal. Temiz traşlı olduğu zamanlar da oldu, parmaklarımı içinden geçirmek isteyeceğim kadar tatlı bir sakala sahip olduğu zamanlar da.

Altında saklandığını bildiğim lezzetli kasların çoğunu örten siyah bir gömlekle keten kömür grisi bir takım elbise giymiş, partide ilerlerken birkaç kadından daha fazlasının başını döndürüyor.

Theo'nun gördüğü ilgiye tanık olmaya yabancı değılim ama bu kıskançlık duygumu asla dindirmedi, özellikle de artık ağzının tadını bildiğim için.

Onu tekrar öpmek istiyorum.

Profesyonel futbolu iki yıl önce ve iki çocuğunun annesi Lucas ve Raegan'dan yeni boşanmışken, üçü yandaki eve taşındı. NFL'den emekli olduğunda sadece on beş yaşıdaydım, bu yüzden Theo'nun futbol yıldızı versiyonuna aşına değıldim. Formda kalmak için her gün dört mil koşan ve yatak odamın penceresinden mükemmel bir manzaraya sahip olan arka bahçesinde egzersiz yapan adamı tanıyordum. Onu, polislerin bastığı bir partiden kaçtığımızda Lucas'la beni alan adam olarak tanıyordum ve bugüne kadar *-bildiğim* kadarıyla- bu gerçeğı ailemden saklamıştı. Lucas'a araba kullanmayı öğretirken bana da öğreten adam olarak tanıyordum çünkü her zaman birbirimize bağılydık.

Hayatım boyunca öpüşeceğı erkekler listesinde onun da yer alacağını hiç düşünmemiştim. Özellikle de dokuzuncu sınıfın büyük bir bölümünü onun oğıuyla öpüşerek geçirmişken. *Pratik yapmak için, romantizm için değıl.*

Theo'nun beni havaya kaldırdığı ve bir hiçmişim gibi duvara yasladığı o geceyi düşünüp ürperiyorum. Dudaklarını dudaklarıma bastırırken beni kendisine doğru tutuyordu. Bana bastırdığı sert vücudunun verdiği o baş döndürücü hissi hâlâ hatırlayabiliyorum ve hatırladıkça meme uçlarımin sertleştiğini ve koyu yeşil elbisemin kumaşına baskı yaptığını hissediyorum.

Bu rengi sadece mezuniyet cübbemin püsküllerinin rengi olduğı için değıl, aynı zamanda gözlerimdeki yeşili ortaya çıkardığı için seçtim. Gözlerim çoğı zaman kahverengi ve ela arasında dans eder, ama bazı zamanlar

Güneşin onlara doğru vurduğu, yeşil benekleri görebildiğiniz anlar.

Theo'nun birden fazla kez gündeme getirdiği bir gerçektir bu.

Elbise orta uzunlukta ama beni doğru yerlerden sararak kum saati figürümü ortaya çıkarıyor. Arkadaşlarımla sahile yaptığımız son geziden beri bronzlaşmış durumdayım - üniversitenin ve hayatımızın bu bölümünün bitişini anmak için yaptığımız son kız gezisi - ve onun bakışlarının üzerimde kaydığını, zaten ısınmış olan tenimi ısıttığını hissedebiliyorum. *Kış aylarında ne kadar solgunlaşabildiğimi bilerseniz içimde melanin olduğunu asla anlayamazdınız.* Doğu Yakası'nın neminden etkilenmeden önce mükemmel bukleler halinde şekillendirdiğim saçlarım dalgalar halinde dökülüyor. Hafızam beni yanıltmıyorsa, Theo'nun zayıf noktası olan boynumu sergilemek için bir omzumun üzerinden çekiyorum.

Gözlerini tekrar yakalıyorum ve daha önce olduğundan daha yakın, sanki bana ulaşmak için kalabalığın arasından ilerliyor.

Yani, bu benim mezuniyet partim. Onur konuyla konuşmamak kabalık olur.

Büyükannem ve büyükbabam kaynaşmaya devam ettiler ve Theo bana ulaşmadan önce içmek istediğim bir kadeh şampanya ile beni yalnız bıraktılar. Tekrar bakışlarıyla buluşmaya çalışıyorum, bana yaklaşmasını bekliyorum ve bana bakmamasına rağmen dikkatini çektiğimi fark ediyorum.

Theo'yu neredeyse altı aydır görmedim. Altı ay önce, arabasında öpüştüğümüzde ve kucağına oturup *daha fazlası* vaadiyle boşalana kadar parmaklarımla kendimi becerdiğimde.

Bu ilk takılmamız değildi, bir önceki yaz bir kez takılmıştık ama bu şimdiye kadar gittiğimiz en ileri noktaydı. Sonrasında bu konu hakkında konuşmamıştık, sanki ikimiz de olmamış gibi davranıyorduk. Ben aşağılanmışlıktan ve incinmişlikten, o ise en çok inciteceğinden emin olduğu kişiden saklamak için.

Lucas Graham.

En iyi

arkadaşım.

Onun oğlu.

The Worst Kept Secret'ı buradan alın!

Acknowledgments

Okuduğunuz için çok teŖekkür ederim! Umarım Wes ve Raegan'ı okumayı sevmiŖsinizdir ve eğer *The Worst Kept Secret*'ı okuduysanız Graham ailesine geri dönmeyi de sevmiŖsinizdir! 2024'te Lucas'ın kitabıyla tekrar karŖınızda olacağız!

Her zaman olduğu gibi, benim kaosumla baŖa çıkmak için bir köy gerekiyor, bu yüzden sadece birkaç teŖekkür!

Tanya, Rachel, Alexandra ve Logan, her Ŗey için teŖekkürler. Siz olmasanız cidden kaybolurdum çocuklar! En iyi ses tahtaları olduğunuz ve her zaman yanımda olduğunuz için teŖekkür ederim. Sizi çok seviyorum çocuklar!

Kristen Portillo, bu kitabın mükemmel olmasına yardım ettiğin için teŖekkür ederim! Bir gün zaman kiplerimi ve zaman çizelgelerimi ilk seferde doğru yapacağım. O zamana kadar, onları yakaladığın için sana minnettarım. Sana minnettarım!

Stacey Blake, iç mekanları her zaman bu kadar muhteŖem ve tam istediğim gibi yaptığın için teŖekkür ederim! Kitaplarımı bu kadar güzel yaptığınız için teŖekkür ederim!

Shaye ve Lindsey, her Ŗey için ve beni bu kadar düzenli tuttuğunuz için teŖekkür ederim. Siz olmasanız ben ne yapardım? Sizler rock yıldızısınız ve sizi seviyorum!

Ari Basulto, sensiz kaybolurdum. Beni düzenli tutmak için yaptığın her Ŗey için teŖekkür ederim! Tüm ekiplerimi ve genel olarak Q.B.'nin hayatını benden daha iyi yönettiğin için teŖekkür ederim. Milyonlarca teŖekkür.

Emily Wittig, bir baŖka mükemmel kapak için teŖekkürler! Sanırım bunu her seferinde söylüyorum, ama bu aslında benim favorim olabilir! Çok güzel!

Pang Thao, tüm muhteŖem tanıtımlarım, son dakika promosyonlarım ve her zaman senden yapmanı istediğim her Ŗey için teŖekkür ederim. Bana karŖı çok iyisin ve yaptığın her Ŗey için minnettarım!

Sokak ekibimdeki ve ARC ekibimdeki bebeklere, heyecanınız için teşekkür ederim! Bana ve kitaplarıma olan sevginiz ve sizi uçurumdan atmama her zaman izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Yaptığım şeyi yapabilmemin nedeni sizlerin yanımda olması. Her zaman en yüksek sesle alkışladığınız için teşekkür ederim. Sizi çok seviyorum.

Tüm blog yazarlarına, bookstagrammer'lara ve TikToker'lara, düzenlemeleriniz, makaralarınız, videolarınız ve kitaplarımı her zaman paylaştığınız için teşekkür ederim! İki, üç yıl önce yazdığım kitaplar hakkında hâlâ konuştuğunuz ve onları çok sevdiğiniz için. Arkadaşlarınızla (ve bazen ailenizle? Ha) paylaştığınız için Yaptığınız her şey için teşekkür ederim. (Çünkü cidden videolar çok zor.)

Ve son olarak, ve en önemlisi okuyuculara, beni başka bir kitapla tekrar zihinlerinize ve kalplerinize kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Umarım beğenmişsinizdir! Hepinizi seviyorum.

Also by Q.B. TYLER

STANDALONLAR

[*En İyi Arkadaşımın Kız Kardeşi*](#)
[*Koşulsuz*](#)
[*UnutmaBeklen*](#)
[*medik Aşk Beni*](#)
[*Hep Sendin*](#)
[*Onu Güvende Tutması*](#)
[*Gereken Şey*](#)

SIRLAR EVRENİ

[*En Kötü Saklanan Sır*](#)

ACI TATLI EVREN

[*Acı Tatlı Teslimiyet Acı*](#)
[*Acı AşkTatlı Bağımlılık*](#)
[*Tatlı*](#)

KAMPÜS MASALLARI SERİSİ

[*Birinci Yarıyıl*](#)
[*İkinci Yarıyıl*](#)
[*Bahar Yarıyılı*](#)

Read Me Romance Audio Podcast aracılığıyla edinilebilir
Bir Suçluyla Fantezi

About THE AUTHOR

Çok satan yazar ve yasak aşkların, tacoların, kahvenin ve şarabın aşığı.
Q.B. Tyler okuyucularına bazen öfkeli, bazen duygusal ama her zaman lezzetli ve ateşli aşk sunuyor. Yasak (ve bazen tabu) romanlar yazmasıyla tanınıyor, eğer bu sizin tarzınızsa doğru yere geldiniz. Yazmadığı zamanlarda onu genellikle Instagram'da (kesinlikle erteleyerek), alışveriş yaparken veya brunch'ta bulabilirsiniz.

İletişimde kalmak için [haber bültenine](#) kaydolun!

Qbtyler03@gmail.com

Facebook: Q.B. Tyler
Okuyucu Grubu: Q.B.'s Hive
Instagram [@qbtyler.author](#)
Bookbub: Q.B. Tyler
Twitter: @qbtyler
Goodreads: Q.B. Tyler
Tik Tok: author.qbtyler

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.